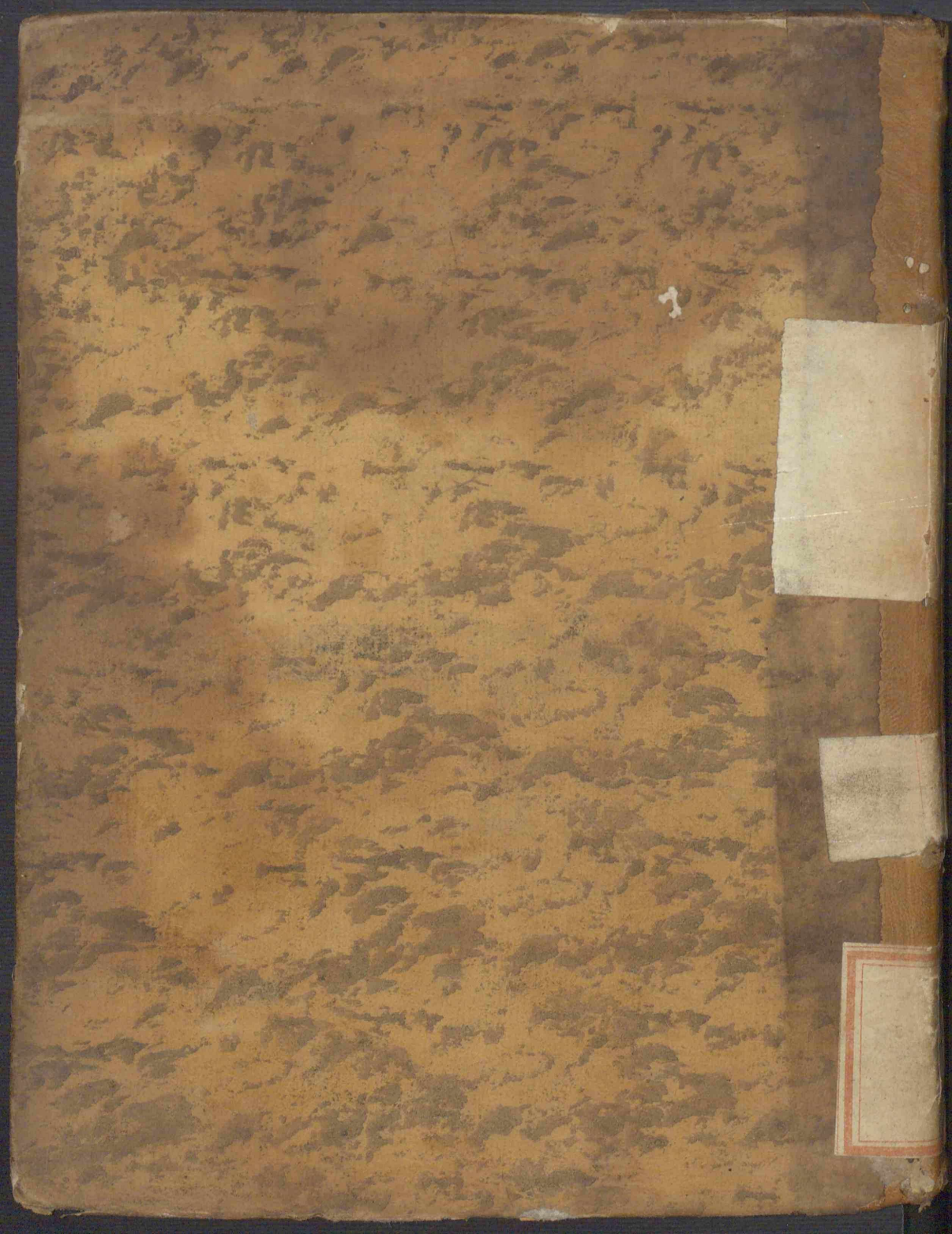

B

398.

398

Handwritten text in Hebrew script, likely a title or author's name, written on a piece of parchment or paper at the top of the spine.

901
ע.ע.
מקרא
המקראות
710
המקראות
—
א.ע.
המקראות

1
מקראות
(59)

10
799

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 398.

2p 3

זח השער לוי צדיקים יבואו בו

ספר

ל' ק"ג

מאמר האהדות

כשרשי האמונה לדרכם
החסיד מירר יוסף יענץ
זכר צדיק לנרחה :

נדפס פה ק"ק לובלין שנת שני' לפק

תחת חמשת אדוכנו הח"ך האדיר
וינאסד ימים הרדו ותמלא מלכותו
אמן וכן יהי רנ

על ידי קלונמוס בן מהר"ר
מדרבי פהזל

הקדמת הרב ר' צהוק אל החיים המודרניים

הראשון דל:

שלמה

הע'ה בתפר מפלי המטיל התורה לפי כמה שאמר עץ
 חיים היא למחזיקים בה ור' לכתבנוטעם בעם' חכמת
 למה במסלה התורה לעץ ולע'ד ים דמיון בעמון כי באשר ים באילן כדים ועכשם
 העלן וכולם לצורך הונחת וקיום הפר' כך ים מנות קלות ומחורות ויהם סכה וקיום
 מיי הנוף והכפס בעה' זולת השארות הכנמי בשלם הרחמי גם לדמיון כי בשם
 טקיום כל מה שבאילן תלוי בשמי חלקים והם הנוט אשר השמש מכה עליו כי קרא
 בג'ה והסרס השמוון ומכסה בארץ בלתי כראה לעין כך ים עניינים כתוכים
 בתורה אשר טעמם כגלה לאדם כמו נוף האילן עוד ים הכורת ענף או בד או
 עלה אחד מבאילן לא בעבור זה יפסד נוף האילן או הפרי אהם כך העובר על
 א' ממצות התורה עשה או לא מעשה לא כחומר עליו שבעל והרם כל התורה כולה
 שמשומד לדבר אחד אינו משומד לכל התורה כולה מה שאין כן בפעם בפרי
 וכמחשבה באחד מפרטי ועיקרי האמונה שדועין לפרטי האילן שאם יכרת או
 ירעב מלמט' כפסד כל האילן וא' כ' עיקר הכל לרעה על מה אדני התורה הטובע
 ועמודים ופרטיה ולזה טרמו הראשונים ויכול ה' פכרם להסד מקום הערוץ
 מעל פכיו להאיר ע' כי ההכנה לכא'ם אחריה' להדריכנו בדרכי ישרה למען לא
 כנע לריק הראשון אשר ראינו שכלל כמים אדירי' והעלה אכן ספיר כידוהוא הר'
 הרמב' אשר ד'ה דלה לנו מים מים והשקות עמו בחירו וכיאר העבין כפרק חלק
 ש' לל פרטי התורה ועיקריהם בשלם עשה שרם ובכקפת גדל אלהים מ' הם
 השמים ומפורסמי' ואחריו בא הרב ר' פסדאי וכללם בשבע והרכ בעל העיקרי'
 כללם רב' וכדורנו זה יאום שנתמעטו הדורות נאמעטו ה'ככות האיר' ה' ע'י
 ההשכלה לחכם לב' באה דורם וכאה מקיים המסיד ר' יוסף ענך ז"ל והודיע דעת
 הראשונים ונגלה מצפונם ומכר הדור בא'ה בענין זה קראו מאמר האחרים וגם
 פני לו קראו יסוד האמונה וכדורו גם על השלטי קראו איר המיים ומלך דרך
 אחד ועליהם כאמר והחופ המסלה לא כמורה יתק' והתנה לבי עש עזר הסותן
 פח ותעצמות לעמו להדפיסם . ואחלה ל בהדפסת הראשון והעוזר ואמר ישראל
 בבכורה יזיא בוונמי' לא רס ולסדפים גם פי' מסכת אבות אשר לו ומאחן אפי
 לינברי וקובייהם מן בעדי וי' זור בעדי במאמר המפורס' ה' ינמור בעדי'

מאמר האחרונה

בשרשי האמונה להזכרם החסיד

תר יוסף יעבץ זצ"ל

עיקרי האמונה

ארכי' ג' כמו שהני' הרמב"ם ז"ל ולא סכעם
 כמו שהניח הרב'ו חסדאי ז"ל ולא אותם
 השלמה אשר הכיח הר' י' ולכו בעל העיקרים אבל הם שלמה אשר הם פי' הסם
 סככד וסכורא עם הזוים ובהם כעצמם פי' אחד: וזו כי הם אחד יורה על
 סכקרא בו מיוחד כמעלה שלא כמנצח כוונתו אחד העם מיוחד סכעם והוא
 סח'ן אשר אין כמוהו ביצמו: אחד הים אברהם שלא כמנצח כוונתו כמותו
 קורא בשם השם ולזה עם אחד יורה על כוראכו ת' שמו על מפלה אשר איכנס
 כמנצח כוונתו לא מן סח'אכים ולא מן סבלגלים ובהם האחרות סחלק לסלסם
 מ'קיס האחד והוא האחד' כשואלע כי הוא ית' כורא לבדו ואין אחר אתו כמאמר
 סכמכ אתה הוא י' לבדך אחס עשית את השמי' וכו' וכמקום הזה מערו קרסולי
 קבת סכמינו האחרוני' סחמלספי' סחמכנו ספי' י' אחד מחולק מן הנשמו וסעכין
 פזס ואם הוא אחת במור אין ספי' לבדו ככדל כזה מולתו כי גם סחמלאכים ככדל
 מחוירנס כשפ האדם אחרי אשר סחלימה חיקס כמו סכתבתי סוכ עם מסמן
 טוב וזן ספי' הזה כתי"ב לסס לרדוף אחרי סכמת ספילוספס וזהו זס לאכין
 כנף ולגור סכסול להכיח כלי סחדס סכו ככרא העולסוהסס יכפרופכר
 ססכרל' לסככל מן סספס אשר סכאת' עליהם כפירוש י' אחד וסמתכוין כזה
 ססכור סכר יתכאר לו סחמת.

החלק השני

מאחרותו של אלסי' סהוא ית' סחמני
 סחמתי ואין סחלעדי' וסחלק סהס איכס
 סחדות כחול'ט כחלק סרסמון לפי סהס' כרא את סהולס סחאפס סחוסל'
 לבדו אך סחלק סחני לפעמים על ידי סחכע ולפעמים לבדו כחמרו לסוסס
 כבלאות גדולות לבדו אבל אחרי ססכל כספני ורנמו ואין כה לסוס אחד
 סס זכעי' לסנות סחמרו כחמרו סו'ל סשעולתס סחמת' ארז סלני אחד כחמתות
 א ב ג וסחלק

וזה חלק השלישי

א כי בזמן הזה אכל עתיד להחזק
ואליו עינינו נשואות כי הוא ית'

לכרו ועבד באמרו כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' וזו אהפוך יי' א
אלהינו בעה' ה' אחד לע"ה כי אז יהיה הלכות המ' ומלכותו יכיר ומפורסם
למע' כמו שהוא למעל' יראו עינינו וישמח ליבנו וזהו פר' מס' שהיה הרומן היה
והיום ויהיה היה בעד האחרות הראשון כי היה לכדו ויהיה בממשכתו לכדו
העולם בזמן אשר רצה כפי אשר רצה הויה כנגד החלק סמני יהיה כנגד השלישי
ועיקר האמונה בזה השלישי כי הראשון שאנו מרוס עינינו וראו וכו' והסני
באזכרו שמענו אבותינו ספרו לנו וכו' אמנם זה נרדף להאמינו באמינה מוחלפת
ולפי' שאז יהיה האחרות שלם התחיל השם קכככד והמורה עם הויה כבוד שהוא
אחד מאותיות איתן המורות גם זה פי' אהיה כי לעתיד יתברך אחרותו כפי' כל
ברואיו כי זה תקליט הכריאה

הפירק השביעי

אלה שיעקרו היומר קל להאמין הוא
בראשון ואם קשה הנייר להיו שכנגדו

רכ השפקות וכמו שפאר הרב יכפול השם פכרו בזה והסני וככד מעט לסיות
שכנגדו דבר כאות בתחל' שממשכ' כי כמו שערך ב' ויהיה כבודו להתכוין במלכו'
ספרים ולא כפועלים כן הוא ית' יהיה המלאכים והנגלים והעול' הזה לחסרונם
די בהכנה העליונים וכאשר יתברו עם זה רוע הסדר בנדיק ורע לו רפע ועוב
לו תקיבל זו הספרה הרעה בתמלת הממשכ'.

וזה עיקר

סנ' הוא יתור זו ורחוק מאד מאד כי אנחנו רואים
בעינינו שהאדם כפירי' במעשיו ומזני כפי' אדם
מסתנין זה מזה עד מעל הפלא ישאון כפי' אדם מסכימים לנמרי מכל נד' כמזגם
וכמדוניהם וסבירה כמשכת אחר המזנ ואיך ינויר מהתחומים כולם עובדים
את ה' באופן אחד ולא יהיה חלוק ביניהם כמו שאין בעליונים כמאזר הכתוב
ולעברו שם אחד ולכן כתיבם זה לפי' באמרו אהפוך אל עמים וכו' ואולם
לפון אהפוך כי מתחלה היה כל העולם מדבר בשפה אחת ועל נד'
הפלא כתב לכל למנס' גם לעתיד יהפוך לפונס אל לשון אחת והכס הזה
תחלה והככה לשי' הכס' האחרים לקרוא בילס בשם השם זהו הראשון והשני
לעכדו שם ח' כלי חלוק כפי' כתיבם אך כל אחד ואחד כפי' מדונתו כי ב' בעליוני'

אמנם

כאשר תטיב העיון ימצא דברך כהפך כי באמונת שיעקר
בראשון יהיה הסני דבר הגון ומתקבל הכרחי ומחויב וזה פי'

מאמר האחדות

אשר היות העולם נסדר ופולחן המעשיות לזכר אלוהי וזהו כלי ספק על
 כל המסד והמניח בדי לטוב את ברייתו כאשרו חמרתו עולם מסד יבנה
 ומהותית יוב פתחים השגתו יותר בתחומים מצעלוסם מכ לדרך הא כי אף
 אם העליונים והעתיקים כולם נריכים אל השגתו ית כי אין קיומם בלתי
 באלוהי אלה עמית את השמים וכו' ואלה משה את כולם אשר כי אין מעשה
 השמים וארץ כמעשה ב' ובי מלך שכנס מדינה אשרי הכנתה התבונן והתקיים
 על תלה זולת המלך אמנם מעשה שמים וארץ אינו כן כי באחריו וכשגבתו
 חיים כלם וזכו ואלה מה שהיה התחומים נריכים יותר להשגתו ית
 לה וקם בעלי סימוי ותמורה על כן למעשה ידיו יבסוף להשגתם ולחיותם ממל
 לאכ שיחמול ורחם על המלך והנכח' מכניו כי בלם בניו זהו הנד היראשון אשר
 תשוב יתא יב היות ההשגתה בתחומים יותר מכעליונים וכד הפני כי אחרי
 שכונתה י להטיב יותר יתאר טיבנו מסדרו להטיב בעול הסכל החם הזה ממס
 שיתבאר בעולם הקיים בלומן המובחן אשר התפרנס מכמת הוסיפותו כאשר
 יפעל בכלים בלתי באושים וכחומר כלתי חוכן ולזה הפליג דוד העה' לקטר
 שבמיו ית' בלומד ההשגתה וטו' יתקרתי ומדע להיות האדם מסד מאד
 והכ' הפליג מסדו עמו בריתו עד שמתם פליאס דעת מחבו ביאר בתכלית
 הניאור שכונת הזאת כי יותר יראש מסדו וטובו כמין האדם מכמין המלאכים
 א' בענין מעות מפורסם הפילוסופים כהכ' עם ההשגתה האלונית וימיו אלוהי
 לנגלים ולכוכבים אשר אשר יומרוך למזימה בשוא לשוא עריך ודעתי כפירוש
 השקוקים כי האם מס ככ' עוכות ענומות הא' אשר יומרוך למזימה כי חמורה
 סוראס כפני רבו חייב מיתה אף אם יסכים אל האמת וקו וכן בנוסל קו'
 שמעו פניו לזכר כדברים האלהיים מסדרתו החלושה והקלושה מבליקבלם
 מהכריאים אשר האלהים באמים וכו' על כן יהיו דברך מעשים כי באשר נבנו
 שמים מארץ כי שמים לרם וארץ לעומק והם בתכלית ההסך וההסתכרות כן
 נבנו מהפכות השם מהפכות ב' ומה מ' דומק אנל הסכל האנושי יתקרב
 אלל הסכל האלטי על כן יהיו דברך מעשים ולכך אל יחסר להיב א דבר על דרך
 הסכרא וההקם לפני האלהים ודעתי אלו השקוקים אשר סוכרתי כי לא ידק
 פמו' יותר כי אם על הכהכס' כסוג אשר והשמים רמים והארץ עמוקה הכה זה
 סיכעון המתפלשים מדברי האלהות לפי מחשבתם וזהו העין סראשון אשר
 אליו רצו באחריו אשר יומרוך למזימה העין הסני כי דכרו צ' וטקר כאמרם כי
 כי מנומקותי לא יפנית בזפלים והדבר להסך כי מנאיו

מאמר האחרות

ורוממותו אשר אין לו קץ תתחייב הסגנות כאמר ביארתי ואפאר עוד כי צדק
 התכונות הפלוסופים משכו רוממותו את הפ' ולפי האמת הוא להפך כי
 יחסו לו לאות והכרון יתעלה האל מזט עינוי רב וזה כי אם נאמר במלך כ' ו'
 שהוא מכניג ומטניג בגדולים ולא בקטנים לפי שיכלתי פרשו וכשעם שהוא
 רואה ומטניג בקטנים אינו כעשה כן בגדולים לפיכך נבאר הוא לו כשהו מטניג
 בקטנים ואינו מטניג בגדולים אבל הפ' שיכלתי בלתי בעל תכלית ואין הסגנותו
 בקטנים מעכבת הסגנותו בגדולים אם אחס אומר פסקה הסגנותו בגלגל הירח
 שרי אחס שיחס לו לאות וקצור וזו למס תאמר יקרב וגו' כשחרה דרכי וכו' ו'
 שלא ידעת וכו' **הנה** באר תכלית הכיבוד ניהמס' הסגנות
 מייחס עינות וניגש ואמנם הסגרון כי מלך כ' ו' אשר
 פלמותו תלוי בפעו כהיותו מכניג הסרים יעזר מהם יותר מהשפלים אמנם
 הספיתכך הוא להפך כי הוא פלם בתכלית השלימות ולא כרא עולמו כי אם
 להשיב לזולתו ולא ירד ולא יעג' מנדולקו יותר מלספניג באלם מחאלס ארכס
 כי כהטוב לאלם השפלים יורה יותר על שלימותו וכי אינו ספז'ס מצריותו
 רק הם כשלימים מנד חסדו וטובו ומי הביא לפלוסופים להעיד הסקר הזה
 כבורא הכל יען כי סאמירו הפ' מנד מתפכתם לכדודמו הכורא וכראו וזהו
 שאמר אשר יומרוך והענין הזה כתיב כתורה סני ככביאים מנולס ככתיב'ס
 כתיב כתורה ומלחס את ערלת לכבכס לכבכס זו היא אמונת הפלוסופים שלא
 סאמינו אמונת הספנות ונתן אלו הכ' סבות כיהפס אלהיכם הוא אלהי האלהים
 עושה משפט יתום ואלמנה רל' כייכלתי ככ'ת וכסיותו מנהיג העליונים מכהיג
 גם סומוניגים הפך מלך כ' ו' והפטי ואוהכגד להיטיבי לא לקבל מחכו והכל
 ספך מלך כ' ו' סני ככביאים כה אמר רסונפא סוכן עד וקדום סמו זכר
 סג' סכו סהביאו הפלוסופ' לקיים סכרתם המקולקל' ה' רוממותו הפטי ססו נכמי
 וסכנמי לא יתכוון כהווס כפפד כי הוא הפכו ה' כ' הוא כדל מחומר ואך
 יתכוון באלו הדברים סומריים וכנגד הראשין אמר רס ונפא ולפני סוכן עד
 ולג' וקדום סמו והטיב ואמר כי כאמר גכהו סמיס וכו' כ' הוא ית' ספך כ' ו' כמו
 ססקדמתי ולזס אמר מרוס וקדום ססכון ואת דכא וספל רוח סה' למס סאמר
 כתורה הוא אלהי האלהים וכו' עושה וכו' כי כסיותו מרוס וקדום יסכון עם סדכא
 וספל רוח ואל' סכון דכא וספל רוח יסני הנדדן סאמרתי למעלה סמהס
 תתחייב הספנות יותר בתחתונים מבעליונים ואמר לסחיות רוח ספלים
 כנגד ואוסכגד וכו' ויתכן לפדס סכון לגלות אסמת הפל' כופים כמו סאמרתי
 סיחסו לט' ליאות וסטרון ולזס אמר כה אמר רס ונפא כי רוממותו אכר אי
 לו קץ ותכלית יתחייב סתסיה ספניג ככל סמנצ'ים יחד כאמר ל' יע' וכו'

ולסטיב

והפטיבם לא לקבל מהם וזה כל כפלה מאד סתבאר בכתובים כפירוש מלכותך
 מלכות כל עולמים יעזובי אלה מורך בכל העולמות ומלכותך נכחי לדור ודור אתם
 שומך לכל הבושתים וזה יתקן מן המלכות הגולה ומן הנחיות יתמייב שכי כל
 איך יסבירו ואתה כותן להם את הכלם בעתו כי איך כמלכי במדברם שינעוד
 לעמו להעמיד מלכותו ולסערו וע"כ יבחר יותר בהכרת הגזלים ממה שיבחר
 הברית הקטנים הנה כתבאר ת"ל כי העיקר הסני דבר הגון ומתקבל אבל הפל
 האדם אם הנ' יהיה הכרתי ומחוייב יתבאר בס' ד.

הפרק הג'

אמרי סכאמין כספי העיקרים הנ' כתמייב בהכרת
 להאמין כפלישי כי איך יצוייר בשכל האנושי שמתק
 גדול זכורא אשר כנה מדינה כחכמתו לכסא מלכותו יהיה יכול כחכמתו לאיכבוד
 מחוכו כל אשר ימשוב לעשות יסכול שיבואו אייביו ויהרסו בית מלכותו אשר כנה
 בכוחו ובעצם נבחרתו ויסבו את אשתו ואת בניו ויבזו את כל אשר לו ויתמלל
 עמו הלא זו פליאה כפנכה וכו' אחר סכאמין מה' כרא העולם מאין ולא כראו
 אלא לכבודו ואחכמו דחיים עתה כעונותינו ביתו שרכ וכינו גולים בין האומות
 נשאו מח' ל' איך יעלה עליהרעת שיה' הע'ה' כיטב כמכסנו אלא על כרחן של כל
 העולם נריכין להאמין כי אלו אהפך ל' עמים ספה כרורה וכו' גם מנד הנכררים
 ימנאין עתה שכי פליאות טבומות האחד מנד האומות ככלל' וכו' מנדו אנחנו
 עם ה' ח' ונמלטנו אמנם אטר הוא מנד האומות כי האומות היום מאמנות
 בהלום העולם וכמעלת האבות ותורה מן השמים נ' ע' וניהם ותמית המתים
 כדוך ה' אלטי ישראל אשר היתר הפליטה הזאת אחר שרכן בית שכי כי לול
 אם כבר מעדו קרסולינו ת' מן האמוכה לו היתה אמוכה ע' ז' בעולם כמו שהיתה
 מקודם אבל עם היות אייביו פליים מודים כעיקרי אמוכותינו וכמעלת אבותינו
 אפכהם היתה אלינו בעמוד כחוקתינו כעעכות נכחות וכגורות עד השמים
 כמו שאבאר בס' ד ואחוד כענין האומ' כי פליאה גדולה אחרי היותם מאמינים
 כעיקרי הוויינו איך לא יחודו לתכינו מבח סמוכה טענות טבומות הראשון כי
 הם מודים מהם כמדנו למלך וכיון שכן לפי דבריהם מהחליפנו בהם וסווא ית'
 יודע ומכיר עד ה' כל הדורות איך לא ידע שהיו עתידין להכעיסו ואת ידע
 אם כן היה ראי לכחוד בהם ולא ככיואלו היה כיתן חמורה סמך לכרא' העולם
 היה מקום להפיר במד' ככם בהיותכם טובים ומאם ככט וכמד ככו אף אמרי
 אשר כתעכב כ' אלפים ות' טנה עד שכלו ישראל' היה רהוי להקטכב עוד אלף
 פנים ויבחר בטוב **השני** הפכת אחר כתן לנו
 והפכת אחר' למחוכי הוא אית' על מדום העולם ושמו עליו כפי
 כל האומות ואין אומה שתעמוד אכיליוס אידם פלטה פאומר מהו יום שכת

מאמר האחרות

הג

בריתו אשר עם בכפרנו וקראו ברית עולם . **הה** תורתו
אשר כתו לנו פנים בכנים בפלאים פנומים :

הה

הכנסם השפורסמ' אצל כל העולם כי בא' מאני פנים יוכל לטעון
כל בעל דת אם להיות אומרו מוסלת בכל העולם ואמס' ס'ין זו ואם
לכנים הי' בא' טעמו של עולם ובתנאי סיכוי מודים בהם כל העולם ואין לאחור'

הששי

דבר מזה : השכומה פנשפת לנו ולאבותינו שלא ימליטנו
נאומה אחרת : **השביעי** כי גדולים העטס הסות

ככרים ומפורסמים וכשהרבה מופתיו כמנרים יום כדי לפרסם
פחו דכתוב ולמען פשר שמי בכל הארץ וכתיב ומעט לך עם כיום הזה ויציאת
מנרים מודעת בכל הארץ ממורה שמש עד מבואו ודוע שביאת במפית ומה
גדולה ומזקס מיצאת מנרים כי יציאת מנרים לא היה כי אם בפאה אלהת מן
היסוכובעין המפית יהיה בכל העולם יתמייב שביאתו מזה יותר מכלום אמת
מיציאת מנרים ספלא ופלא :

ועתה

הולקים ומסתפקים כל העולם אם בא' ולא לא בא' האף אין
זאת ראיה גדולה ופנומה והגבאים אינם מדברים לבד
בפרסומו אצל האנשים אלו הכל הכ' בלתי מדברים יודע ויתפרסם שכבר בא'
מסימוגר זאכ' פס כ' בשוכו' ופעשע יוכס וכו' זה דומה למשה כי יצא מנרים ולכל
בני ישראל לא יארץ כלב לשוכו כי אפי' הכלבים יכירו בנאוליה' וזהו שחתם למען
תדעין אשר יפ' אה' ולא לבד סכ' מ' כינס בעלי ספס נוחמת יכירו דכתב הדר
הכרמל והספן הנה יראו כבוד ה' הדר אליהו :

השמיני

כבר כתב לנו אות מפורסם וכבר לכל כשפה לאורך הנל'
ומתקף הצרות להלקת למון ככריה הכופרים באומרים
ללפונכו נגביר והוא ויהי ביום ההוא יתקע בשופר גדול כו' :

הנה

אלו השמונה טענות חזקות ומקיפות לית נגר בר נגר דפרקיפון
ומשמתי אליהם שמתי לים סימן הבאת כשפת כ' במירה ס'ן
פכת ברית מורה כיסם טבועה פרסום תורה ופי' הסימן כי באונס וכמה כיוף
כשיר אויבינו להרסם כתייהם ו' עקור ארצ' תיהם וכחזור לעמך כי תחיה גדולה
היה מקאומות המודים כפרקרי דת' ומוכש'ים האמת אין טח מראות טיכיהם
מהשכל לנחום וכבר רמו אל' זה כי גוי אחד עמנו וכו' וכפי' אונס כרסה
הארכתו וכאן אין מקום להאריך :

הפלא

השני מנחנו אכתמו בעלי ברית אליהו אין כמבול מנד אמד
סגלות הקסה הום והצרות הכמרות חטר לא עברו על
אומה מקאומות כמונו ומנד אחר כמלל פס' אליהו כעשותינו באות גדולות

בדברות אבותינו
השני ית' א

וביננו קצתנו בקצתנו וזה היה חכמה של אליהו עד מתי אתם פוסמים על פתי הסעופים:

דברים

ואתן הכל כיחד כבוד וזהו ענין הפסוק הנזכר בתחלת ספר איוב וזו נוסח ומכיל עד סוף כל הדורות כולן על הכלל דרכיו מפסד אל אמונה ואין עול יסבול שיבוא הפסוק לערער ולהשחית עבודתו אשר הפיר עליו י"ת כי אין כמוהו בכל הארץ ואשר ערותו ערער ואמר החכם ירא איוב אלהים ולא הספיק זה אלא עד שאמר לו ה"י תפיתני בו לכלמו חכם חזר וערער עד שניחן ברוסותו ולא יספיק בזה דברה תורה כלמון בני אדם ולעונם זו הקפאה כל חכם אחד מהכחיש פעם שכתובים ואמר כי הפסוק היה איש טוב לא יבדל וי"ף על פי שכוונת החכם הייתה טובה במאמרו אין ראוי להאמין לו ולתקן אלו הספקות השנונות אשים מפל למיך שכנס מלכות גדול בעונם כמו נזכרתו ובאו כל אנשי המלכות להשתחוות לפניו ארצה והוא ידע בחכמתו כיים מיראש"י מהאבה ואין ראוי שיפוג כלם במדרגה אחת ועוד כי אין מעלת המלך על עם אין מספר פיהו כלם שוים במדרגה אחת אך מעלתו להיות לו פרים גדולים עם קטנים משרתים אהן והאים פניו וסאך עמו יהיו טבלים אליהם וזכה תכון מלכותו מאד אבל יקמה פאם יעשה המליקה הזאת בתפלה יפיל קנאה עמומה כעמו כי יאמר הקטנים למה מפלנו מערכנו האכינו ונאלל כלנו קבלנו עלינו מלכותו פוהכמה פה אחד ומדוע אלו יהיו פרים ואכחנו עבדים ולתקן זה לקח אחד מהמרי אשר נתן להממשלה והוא כתיב עמו ואל' שהוא ירא עמו כאלו הוא מולך על המלך והמלך יפתור פניו מעמו ויעשה עמו כאלו אינו וזכה יתברר מי עובד מהאבה ומי עובדו מיראה ואחר כן כחנלה לעמו ויאמר להם הרי היה מן הראוי להעניש המורדים עונם כפלא אך לא אשלים לכם במעשיכם אחת אשר עמדו קיימים בעבודתו הם יהיו פרים עומדים לפני כל הימים וזאת תהיו עבדים להם עבו כלם ואמרו המייתנו כמנא מן בעי אדוכינו והיינו עבדים לעבדך זהו סוד כוראנו מחוללנו כי ברא הפסוק לכתחלה לנסות את כריותיו והוא יטה לנות בני אדם מעבודתו כרשותו למען יתבררו ויודעו מרי לכן ויעמדו לפניו כל הימים וזהו סוד כל הנלוות והנרות מ"ז חמי הדיבר ומסך על פני העולם דאמרו פני כריותו וכך סוף כי זהו המספיק בני אדם על כ' הסעופים כי פעמים ישו אחריו ופעמים אחר הם יקותרו כל הספקות למען תאמין החטל והכחשל לחתום הפקח הזם בכיארור כלל עומד בכבוד אשר בלש בו דוד ענין המפל הוא

בפירתו כאשר הנתינו לפנך אמר כי הכה הרשעים ירכו קפה וכוליהם
 חבל חיים ומכת דים את הנדויים אשר הם יסודו של עולם שכאשר נדק יסוד
 עולם וזכור הפקות יהי סוף ותוכלו להקמות ולבצר דקו של עולם מה פעל
 בעולמו הנה ברא העולם כרצונו ולעבודתו ואך יעבור סדר זה והתשובה
 ה' נדק יכחן הוא אשר אמרנו כי כל זה כיון לברר הנדויים לחלקו והרשעים
 לביהם ולנרות ולשעבוד עולם כל א' לפי מעשי ולא דקדקתי הכה מלות המזמור
 כי לא כונתי לך כי אם להעמידך על כלו

פרק הדי

בהגלות כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו ויחמור ראו שלפניו
 ונא יהיה עור מורה ומכעים כמו שאין אחד מעם הארץ
 שימרו כמלך הגדול והתקן לפעו ועל זה הזמן התפלל אל הכי כנסת הגדולה
 וככתן פחד יי אלהינו על כל מעשך וכו' וביארו הסוד אשר בארתי כסו
 שידענו יי אלהינו שהשלטון לפנך אמרו כי כבר אכתי ירשים שהממשלה בלה
 לפעו לא אלא עושה עמנו כאלו אינו למען נסות את הנדויות וזכו הטבע
 האמיתי כנדרותו כי הכירו שהוא פלא בשור מאתו ית' עד אותו הזמן וכדבר
 הגדול הוס בתכאח בתור הובכיא ים ובכתובים :

בתורה

יי כדד וכמו ואין עמואל כבר ולמען אעמידך על דבר
 אמת בפסוק הזה הצריך לכאח היסד השבועים שלי
 תנאלו זאת עם ככל וכו' קראם עם ככל כי א הם מכירים בסוכה אשר עשה להם
 ה' י ולא חכם לדעת מה יהיה באחר תאלה הם פני חלקים כלליים ואמר כך
 פרט אותם: דמה הראשון עם ככל הלא הוא איך שבראך מאין תקן ש נרים
 הוא עשך במדבר ובמתן תורה כי בהכנה המלאכית הזה וכן ל' תור כעשו
 מטבע המלאכים להיות להם מעלה על אכסי הארץ כמעלת המדבר על התי

יריבונך

שכתן לך ארץ טובה ורחמה להכין אותך כבטי השלמות
 שלמות ראשון ושלמות אחרון הכה דבר חמשה עכביים
 בקציר מופלג חדים העולם ויביאת חברים נכסי מדבר ומתן תורה וירום הארץ
 אחר כך בארם אכך זכור ימות עולם המכין אשר אנו מוכין לבריאת העולם
 דמה על אמת בת הדרום כינו שכות דור ודור כי שקרובים אל הכריאה הארבו
 ימים ובתחמטו שכותם ככל דור עד שבאו לפעו פנה זהו הורא' חזקה על המדור

תפ
 המעלה

דבר

שאל אבך ויאמר לך כי בהכח עליונותי והכי נבואי עמים
 והם עבדים אומות למסד בני ישראל שהיו עבדים כשאלו
 למצרים כי ילדו חשק השם בנו והביאנו בכור הצחול לקריאתו חם ויקחנו לעם
 צחלה ואמר כי לא מרובכם חשק השם בכם כי אתם האמט ולמה כל זה כי חלק
 השם עמו יעקב חבל כחלתו כך עלה כבודו ולמען העבד נדך סתיה דומה
 לאדוכו ומצאנו וכו' כדי להצלותם מחדרנה אנוסות למעלה אלפית וזה הוא
 עשך ייכוךך ונדךך להתערר כלפון ימצאו כי במצרים מצא השם יתברך
 את ישראל לא בעבדך כי הוא יתברך הביאם שם כי היו באים אחרי עמוד
 ענבו ולמה שביאר אשך ופסוק צרכיהן דכריו נדיכן פירוש כי היה נדך
 שיאמר ימציאו כי זה הלפון הוא כודד כמו זמנא להם ולהיותו יוצא היה ראוי
 לסיחון מכבין הפעיל ואומר בתירוץ זה הלפין כי השגת השם יתברך על כרואיו
 בשני פנים האחד השגתה טכפית כי למעשה ידיו יכסך ואחר פסל מעשה
 ידיו חייב להשגיח באמרו ומכין מזון לכל ברייתו וכו' והשנית היחסות
 למעשה כי אדם וזהו השגתה פדטית ודע כי מי שתדבק בו השגתה
 הכללית יהיה מוכן להדבק בשם יתברך ויזכה מתוך כך להשגתה הפרטית
 וההשגתה הכללית טכפית תדבק בברואים כפי הצורך זהו הדרך כמו אדם
 שיש לו בני רבים מהם כריאים ומקוים וחזונים ועשירים מהם דלים ומוליס
 ועגלים ולהיותם כלם בניו ישגיח בהוליס וכדלים יותר מהמקוים והדלילים כי
 בכחם וחיותם יבטחו ולא יפיה על השם כל כך כן אב העולם להשם כל הברואים
 מעשה ידיו העשירים והמקוים יביחם ביד עשרה והעניים יבטיח עליהם כי הכל
 מעשה ידיו אמר ואל זה אביש אל עניו כי רח אחר תחלה ואת כל לש
 ידי עשתה מדום וקדו ואת דכא וסבל רוח ובכר הקדמתי כי אשר יושגת מהשגתה
 שאלהית מכל מקום יוכן יותר לשמיר מצותיו חזולתו וזהו סוד ימורי הנדיקים
 ואמר הקדמם אבאר לך למן מציאת :

דע

כיון שלפון כאמר על מי שמבקש דבר ומצאו מהו וימצאה
 אית והכנס מועה במדבר ואמר חכמים זכרונם לברכה אית זש
 נבריא אל וחכמים זכרונם לביכס דקדקו לשון וימצאו והחקש
 ד' א שם שרמו ים אית וזהו הקשה מעוברי דרכים ולא הכין דרך דכותו
 זכריכס לברכה ביהם דקדקו מהיה רגוי למר ויראהו או ימנעו וכן
 דקדקו בזה וימצאו בקשה דבא לפניהם ועיניו כלפון איהו אבא אבדה כי כל
 כ י אחר

מאמר האחרון

ואמר חכמה בזה להרויח ואמר הכתיב ימצאנו כי השם יבאם להעמיד ברוחיו
והשפחה הטבעית הכללית מצאם בארץ מדבר וזהו תרגומו של חכמים ספק
ברכיבין רחף העפיונולא הלפון ועוד יסובככהו העכני כבודו כל זה צד השפחה
הטבעית וכאשר דבקה בהם השנחתו ית' בלו הפני ענינים יסובו לקבל התורה
וזהו יסובככהו ואלו דבקה בהם השפחה הפרטית הוצאת גלה להם הסוד אשר אפי
בו השם בדר יבחנו כי מצד קבלת התורה נזכה להיות מוכהנים וחלמות' מכלי
אמנעי כלל ואין עמו אל ככר הוא השפן אשר ברא לכפות את הכריות כי ככר
בשם זמן הספיון וכתברו וכתפנו הראוי' לככר וללכין ויכנסך ירכיככו על כמתי
אדן הכה כתכרה כונתי מצד התורה

אמנם

בכביאים והים ביום ההוא כאם ה' נבואת אכרית את שמות
הענבים הן הארץ ולא יזכרו עוד בשמים וגם את הכביאים
וזאת רוח השומאה אפביר מן הארץ כנס אמר כפי' כי עקור ועקור הסית העז
אין כל עבודתה אלא אפי' ארפס ואפי' בזבירה כלי הוכאה כפה לא תזכר לא
תעלה על לב ולפי' שכוכי השמים וכסליהם יחייבו לפעמים הקמת ככרא מעורר
ומכריו על הע' ז וכל זה מטעם הנסיון סנו' ובמו שאמרה ת רה כי יקום בקרבך
כביאי וכו' נעליה' כפלימו' כי יבוא האות והמופ' ופס סבת זה כי חכמה ה' לסיכס
וכו' לזה סבטיה וגם את הכביאים ואת רוח השומאה שהוא שיש סע' ז יסוד שאר
עונות אפביר מן הארץ ואז תפקחה עיני עורים לפוש אל ה' כלכל שלם כי ענין
כל העולם דומה לכן מלך יחיד וסככם גו רוח שטות וסבת ארמו ועיקרו וכתרסק
מכית אכבו וילך עפי מדתי אל דתי ומזרה לינון והאיר ה' את עיניו וירפא מחוליו
וזה כי הוא בן מלך ופס אל כיתו בשחמה ונמר ה' סוכן כתבאר

בכרובים

יזכרו וישובו אל ה' כל אפסי ארץ כרי באר כי עתה בזמן
הזמן כני העולם שכושים בים השכחה מצד היצר הרע
המחפץ עיני כבדיות אשר לו נכרתו באמרו ותפק על פני תהום וזהו הפך הטבע
כמו שאמרתי למעלה ולעתיד כשש' יעביר סככה לשר מדמה ונראה לסבת
הנסיון אשר סכתו להכין תלכות שמים ולסעדה כמס' ונרקה יסוב הכל לאיתנו
ילעבעו הישר הראוי להיות כפי טבע הבחירה ל' ז יזכרו וישובו ועל הזמן ההוא
אנו מתפללים ככל יום יתגדל ויתקדש שמים רבה ולמוס' שין אכך בפכה אשר
זכר כי לה' התלוכה ומוסל כנוים נראוי לעיין כפסוק הזה שני דברים
האחד כי הים ראוי לחמר כי לם' החמלה והממלה אנו ה' המולך והמוס' כנוים
והשני ידע כי המלוכה גדולה מהממלה והיה ראוי לומר תחלה הממלה
שחירה המלוכה כי כן דרך המבוכים למזק ככפל והנראה הדברים שני יחד

ל' ב' א' ו' י' ו' י' ו' י'

המשפך יג' ה'

ל' כי בלח הפסוק הזה עבין משל המשל אשר הזכרתי למעלה שהמלך נתן לו
 ממשלה כדי שיוכל לפתות ולהטות לכ אכפי המלכו הכתפים אשר אינם אוהבי
 את המלך ואינם עובדים אותו לא מיראתו לכד ואחר שנתקדשו וכנרפו האוהבים
 מהיראים הסיר המלך ממשלת המושל ונ' לא כי יאנונו אל ה' כל אכפי ארץ כי כלם
 יכירו וידעו מה שאמרו אכפי כנסת הגדולה כמו שידענו ה' אלהינו שהשלטון
 לפסידו' ה' כי לה' המלכו' ונס המושל כגויס הלא לה' הוא ואינו רשות בפני עמו
 כמו שהשכו הכו'ים אחריו והמתפתים למצותיו עד עתה וכבר נכלם הפיאור
 ת' ל' אף כי אס' בתחלה הממשלה העיקר השלישי הים זר ורחוק משוכן בהתבוננות
 במבואו סכרתי ומחוייב .

הפרק התבוישי

עתה באתי להשכיך כי ראוי שיקראו
 אלו ה' עיקרים עיקרי האמינה יטן
 ב' פס' אמינה יפול על מה שיקשה אצל השכל להסגו כמקרו אחר כל מנותך
 המונח אמנם יתבאר אצל המחמין מפני המופקים הכאמיים אשר לא יקבלו
 הכחם כחופתו מצרים אשר נתבארו לעיני החולקים והודו בהם הלא תראה כי
 מר' ע' לא נתוכח עם פרע' וחכמיו כמקדו השכלי רין הכיר ראיה על כל זכריו
 מן הכס' והנבלאות ונס כזכרו עם ידועות יקרות ועמומות יעידון יבדון כלם
 על אמתת דבריו ושאלו ה' העיקרים אשר כנחתי הם פי' השם הנכבד והנורא
 עם ההייה והם פי' אחרותו של אלהי'ו הידועה הראשונה בזאת תדע כי אכי' ה'
 השנית למען תדע כי אין כה' אלהינו ה' למען תדע כי אכי' ה' בקרב הארץ .
 ה' כעבוד תדע כי אין כמוני בכל הארץ . החמישי למען תדע כי לה' הארץ ו
 הששי למען תדע כי אשר יפלא ה' בין מצרים ובין ישראל וכל אלו הידועות פי'
 השם שבאחר למען ספר שמי בכל הארץ הוא השם אשר הכתים פרעה באמרו מי
 ה' אשר אשמע בקולו השם אשר הזכיר ל' ה' י' ה' בשלימותו כה אמר ה' אלהי
 ישראל ולבדי' אנטוך לבאר אלהי הפסוקים תהלה נאומר כבר הקדמתי שפי' ה'
 הוא אשר מלש' העולם והוא המניח ב' והוא עת' ד' לעכר לבדו כי זה פירוש הים
 והים ניהיה ואמר עוד כי הוא ית' כתיחד בהנהגת ישראל מכל האומות ונסו אמרו
 אלהי ישראל .

דבר עזר

כתקשה לו המאמר הזה הרבה מאלד כי בראה שהוא סותר ופנו
 לראשו אם אמת בדברך שהאלוהים הוא ברא כל היצורים למה יתיחד בהנהגת עם
 זולת עם ובלא הכל מעשה ידו וגם עבין השלימות יקשה כי אם היה אומר לי
 סנעכרהו

מאמר האחרות

שבעדו אלו והעם היה דבר מאמר לשמוע אבל מיתמיד בזהבנות העם סדוף
 מהעבד לי ואני לא אהיה בכלל ההכנס' הואת הדבר היה קשה ונר' וזה אמר מי
 ה' אשר אשמע בקולו בדבר הזה לשלח את ישראל אלו היה אומר אלי שנעבדתי
 אבי והעם ביימי ח' כדבר לא ידעתי את ה' : בהקדמה הראשונה אמר אמרת
 שהוא מקוה הפנאות זה הדבר הוא מעמד הסבלותין אתי מוס חכם מיתפאר
 שידע הדבר הזה במחקרונם אם האמין לדבר הזה לא אוכל להאמין שהשיחות
 ביי למה יתמיד בהכנסת עמם וולת עם זה עמם וגם ביי היה ראוי לומר ואת ישראל
 לא אשלח ביי וקני' ימות על ספ' ראוי וזה הדיכה מלת גמ ועל זה באו אלה בפע
 ידיעות הראשונה לכאר כה אמר העם והוא לבאר שהוא אלהי ישראל הראש
 בזאת מדע ביי אבי ה' המחמד ועמם לו הקם קנר אחיתי מי שנרא העולם
 יכול לאמתו ואני אשבו אס כן אבי בראתי ויהי אצרו בזאת מדע ביי אבי העם
 הבס אכבי מכה זכו וכך היה בריאותו של מלס' כי בראשונ' ברא תומר מן האס'
 המולט אשר ממנו עשה הכרז' ויהי חות' כמו מים על ד' אסו נוצר כפי רכיו עליו
 והפשיע נוריתו והלביטו ויורה אשר רעה מהבו אור וממנו דקיע' וכן כל מעמם
 בראשית וכן היה ככאן כי המים פשטו נורתם ולכפו נורתם בכחו ברכונו :

הב

למען תדע כי אין בה' אלהיכו לפי שאולי יאמר פרעה אחר שאודע
 מים מחמד אולי יפ' עם מחמד אחר לזה הודיעו ממכת הנפרדים
 שאין הדבר כן כי ידוע כי אשר הנזרים הוא אשר הנדול אשר כשרי האומ'
 וכמו שאמל מצרי' פני' לארץ ישראל ולזה היה הנלו' פס למען יתפרס' פס השם בכל
 הארץ וכבר היה מ' שפ' עתה ידעתי כי גדול ה' מכל הא'ים בעבור כי המצריים
 זדועל האלוהות כלם והמנצח את הגדול כפ' אשר למטה ממנו והוא ה' ה'ת מדם
 מכת הנפרדים מן ה' אור אשר כה אלהי מצרים הוא ידעם למען הודיעם כי
 סקר כמס' כי אס' אס' יס' כו' כח' איך יחדש מכה ענומה לעיבודיו אבל בהסרץ
 הראור נפרדעי' ועלו וכלו וכו' אז תדע כי אין כה' אלהיכו הוא הכורא לבדו
 ואין אלהים אתו ובכן כתבאר העיקר ודאס' אשהוא ית' לבדו המחמד כאו' אתה
 ה' ה' לבדך . **הג** למען תדע כי אבי ה' בקרב הארץ כבר כתבתי כי
 העיקר ה' יקסס' אבל בסכל יותר מן הראשון כי הראשון אס' כקסס' נידו
 יקל האמתו וכן אמ' הכוזר' אמרי אשר הבי' לו המבד ראיות כפ' כמו על חרופ
 העולם על לוי שיאך החזוק כפ' כמס' הדבר הנדול הזה סיהיה לבדו' ה' הנ פות
 וסדומות והכפשות והסבלים והמלאכים אשר כמע' והתקדש והתגדל זה צבת
 הסבלים כה' המוס' חכר עש הכריאה הזה ספ' אכזה ה' יג' פה כחומרה ועל כן אמ'

ג' ע"א

אשר השודיע הש' לפרעה העבד הרשעון מסמו שהאיהיה בירלו היום וזה
 במכת הערוב אשר ערד הש' את רב' ח' חזר מסכנס הטבעי במדכרות לבח
 ביוסוכ הסך טבעם ועיד כס מבי סיכואו ביום כי שבעם למו וללכת בליה סכא
 תסת חסך ויהי לילה בו מרמוס כל חיתויער ולוא והפליתי ביום הסוא את
 ארץ גושן כי ביום תהיה המכה ולא בליה והגם הנ' כי ייהיה בהם הכרס
 וכחיה שלא לבוא נכול יבדאל ומאלה יכירו כי יד' עשקה זאת כי הוא עסס
 אה השמים ואת הארץ יה' א מחיה את כלם וכידו כפס כל מי ולא למען תרע
 כי אהי ה' בקרב הארץ הד' בעבור תדע כי אין כחיוי בכל הארץ כמו שודיעו
 שהאמיכו באמונת המדום שאין זולתו מחדס כך הדיעו באמונת ההגחה
 כי אין ממניח זולתו שאם יש המצעים בהפגמה למשפטיו הם טומדים כי
 הכל עבדיו והמבחן כזה במכת רב' כי עמו ש'ום האש והמים האשלא הסך
 את המים והמים לא כבו את האש מאיפת יוצרם משל לשליח המלך שכתם
 במדינה אשר היו עם כמות מחלפות מתכשאות כל אמד אחר אכי אמסול
 ובראותם אותו עמו שלום כיהיה וקבלוהו בכבוד ועמו מאמרו זה לאות כי אין
 למדינה שהיא מלך אחר זולת המלך אשר זה בא בשלימותו ולא בעבור תרע

הדמיון

למען תדע כי ליי הארץ ככר הקדמתי כי העיקר הג
 הוא הקסה מאל רחוק רחוק כי קנא הסך מה שאנו
 רואים בעינינו כי האים כחריי כמעמי ודרך הא' וכה בעיקר הזה כי לא היו
 העולם נוסים אחריו תאותם אם לא ש'ך גורה הכחתי מטעם הכיסיון נאחרי קום
 היותו אשר עלה כמ'שכתם תניה הכחירה לעונה ולא רעם כי טבע הבוראה
 לא מחייב הוא ולהודיע הדבר הזה אחר הקולות יחדיו והכרד לא יטה ער
 כי אפי' הקולות אשר התחילו יפסקו הכרד לא ירד למטה אלא ישאר באויר
 וזה שלא כשנב מאל מכל אמר לכינו הזכירו הש' לא יב אשר ששבת לעת צר
 ליום קרב ומלכתם הם אשר כפלו כימי יהושע שכאמר נה' הסלך עליהם אכס
 גדולות מן השמים וכו' וכו' תדע כי ליי הארץ ומלואה כאמרוסיה ליי המלכות
 ויהיה ה' למלך על כל הארץ וההדומה למש' דיר ליי הארץ ומלואה נכו' כי הוא
 על ימים יסדה הסך טבעה כי היא ככרם מן המים וכפי הטבע היה ראוי להיותם
 מכוסה במים הנה כתבאר פי' השם הככר והכרד הם ההיים בשלמת ענפיהם
 והנה ויהיה אשר כך פי' השם אלסי ישראל כ'דיעה

השני

למען תדעו אשר יפלא ה' כי בהיות המכה כחצרים ולא
 כישראל ואפי' הכ' הכלתי מדברים יסיה להם כחירה וככרם
 להכיר עבדי ה' ולא יארץ כלב למונו כזה תדעו אשר יפלא השם כין וכו' וכו'
 נאולי

ואולי כי בא זה באופן עמיד לקורוח כי לעתיד יוכר ההכל הזה כשלימו כהיות
ישראל עובדים את העם והאמונה כולם עובדות אותנו מתקיימים על כמות
בגלגולנו כמ' ש' וירדו כל עבדך וכו' והתקווה ל' לאמר וכו'.

הפרק השני

לכמה חלקי הנ' עיקרים הם הם יסוד
האמונה וסבכל מלוי בהם פוררו אותם
אבותינו על ים סוף כי השינו אמתם ברוח הקדש וזה כי השגת ידע' הדברי'
האלהיים אשר קנהם בס' יר המקירה ה' אמת תהיה בא' מנ' דרכים הא' מנד
המופתים האמתיים בלי דופי וכל' פקפוק כלל כגון הכנס' אשר נעשו במגורים
לעבי' המולקיס והמני' אשר יושב' לעין המסידים במדרגת רוח הקדש כעכץ
כשאר או דברת כמזון לחסידך יושב' במדרגת הכבואה וכפי מדרגת אלו
ההשגות כך קיומם ונכונותם כהפס' שאלמין והירוש' כי המדרגה הראשונה אפשר
שהינר יביאה ליד' שבה לא כן השנית כי יפאר' רשומה בלב המאמין יותר
אמנם הנ' תקייים יותר לעד ועם זה כתבאר הספק אשר עמד למפרשים אשר
שהכתוב העיר שהאמינו העם כדכתב ב' ויאמן העם מהו אשר אמר על הים
ויאמרו כס' ולא די זה אלא שנס' במ'ת באמר וגם כך יאמינו לעולם כראש' שער
באין לא האמינו העם זכמה שאמרתי הוא מתורץ כי אמת הוא שהאמינו במגורים
אבל לא נתישבה האמונה בלכס' ולא קנה טבעם זה הכטאון וזאת האמונה אבל
אמרי אשר הלכו אשר ה' במדבר בארץ לא זרועו גראו הכנסים העצומים על
הים קנה טבעם אית' האמונה ח' ש' יאמינו ויראו העם את' ה' היראה היא קסנו
בהפס' אמר והתקבץ כמותי האל'ים וזהו קבין הפכע ולא האמינו אמונה יותר
אמתית מן הראשונה וסרתה עליהם גומ' הקדש ושיררו אלה'.

דף

עיקרים ועל סא' והוא מדוע העולם אמרו אשרה ליי' כי נאה גאש
כי החוקרים פשוטם פכה ראשונה אבל האמינו שהפכה זה המסובב
בקשרים ימד לעולם לא בגאש הפכה בלי המסובב ולא המסובב בלי הפכה הפך
האמת הכאמר בפסוק אמת הוא ה' לכהן ולוא' גאש נאה כתבאש' שהוא
סבת עולמו והוא כתבאש' שהיה הוא ית' בעצמו קודם מדרש' העולם והסופר
בזה נקשר עם מוסו ורמה אותם בים לא כפרד הם מן כדובכ' ולא הרגובכ' מן
הקים מדת מתי' קפתס מדת מדעת אמונתו וזה ככנד' השפתי ידעו כי אחי' ה'
כי אין כיי' אלהינו ול'זא זה אלו' ואכוסו וככנד' הדיעה ה' ג' אמר ואכוסו וי' אלו'
א'תם מרככות וכו' וככנד' כד' ב' אין כמוני אמר מ' כמין גאלים וי' וכל'
יעי' פמהתי ע' הפכה הזה וכי מי ימסוב שיש' כ' ה' כמונו והוא ית' כן בראש'

הראשונה

המנין ג' י

בראש מהאפס המוחלם זה מ'ך גדול מושל על כל העולם כחכמתו ונבנתו
 לברו יאמר לו כי אין כחוקו בכל הנכור פ אשר בכל מדינות מלכותו והכתיב
 מי כיו' אלסינו יצבחי וכו' כי לפי נבחי ונחמותו אשר אין לו קץ העמים והארץ
 שוים ולא נדברי מי שאמר כל נדרין קחני ומה שאמר בתפלות הספק העצום
 הזה כי טבע כולל והפרטי מתחלפים בתכלית החלף אם באמר שתמצא ביום
 תפיסה ענינה וכדומה מחוקת אלפים אלפי אדם עם מונת וכליהם וכל הנרדף
 אליהם זה יהיה מופת עצום ואם באמר שזאת התפיסה עם כובד משאם מוכל
 ליכנס ממך אל היבטה כמעט הספיכות הקטנות הקלות מאד שלא יהיה
 המופת האשרין גדול מן הראשון וכן השם יתברך יכולתו כולל מלכותו בכל משלם
 וברא השלטים ממונים כל אחד ואחד על מלאכתו וכאמר חז' ל' אין מלאך א'
 עושה שני שליחות ויש לנו להאמין כי הוא ית' עושה הדבר הפרטי הסוף כי אין
 כמו במלאך הסוף לעשות שליחותו אלא בכח כענין שבאמר כי שמי בקרבנו
 לא כמלכי כ' עשויים על שלומם כי אין הם אלא הננוי מאת המלך לכד אכל
 השליחות נעשה כח הפליח אין הדבר כן אצל הש' כי אין האמנעיים אצל הש'
 אלא בכלי האומן בידו כענין שבאמר היתפאר הגדון על החונק ביוג' זאר מי
 כמוך באלים ה' הם האמנעים אשר הפקדת ומבית על הנסים אף אם הם
 פרעיים וכך כולל גם בפרעם ההם אין כמוך בענין הפלא אשר זכרתי מן
 הספיכה הכבדה והגדולה בתכלית סככנסה אל הנמל וז' מ'י במקד באדר כקודש
 וכו' שוקו כמוך כולל אשר בו הכדלת וקדשת מכל בכראדך ועכ' אלה עישה
 הפלא הפרטי חס' פלא כי יהיה וראוי לומר עושה פלאים: ועל העיקר ה' נ'
 והוא הידיעה ד' אמר ה' ימלך לעולם ועד והרמב' נ' נדחק בקשר כי בא טום
 פרעה ואמר שהיא נקשר עם אז ישיר אז ביום הנס ולא להארתו ואינו מספיק
 לי כי ידוע שהלל והעדרה ראוי להיות ביום הסוף ועוד כי לא היה צריך לומר
 כך כי כבר אמר וירא ישראל אז ישיר ומה מועלת לחזור ולומר כי היה זה ביום
 שבא טום פרעה אבל לפי דעת' שהיא נקשרת טעם לעיקר ה' שהיא זר ולנפלא
 כמו שהקדמתי בתחלת הדברים הזה ואמר אל תמה אם השם יספק לב כל
 האומות למה שהיה ראוי כפי טבע שבריאח אף אם אינו כפי טבע הכחיות כי
 שלא תראה שהפקד לב פרעה ועבדיו לרדוף אמרי ישראל ולהכנסם בכוכב מבומ'
 כי ראוי בעיניהם ק' פת הנדול שהוא זה סגור כע' פכלם ונמירדתם וכנכמו ליש
 מעצתם ומדעתם לרפתם וכס' וק' פראוי להאמין שעמו כן כל העולם להמסך
 אחר רטק הפ' בהנלות אל הם כבורה ועוד הכי ארציהם אחרת כי הסיח' מושל
 על ההפכים כי היו בים פני רוחות הפכיות כבת אחד האחד מייבם מקום רגלי
 בכני והשני מחוק מקום רגלי המצריים ואל' תלקיו זה כנודו זה כך כל אחד בעצמו

במחמתו כאלם המתלקח כחך הכרד ומזה כאמין כי ימלו כי יספוק מ פה ופ

הפרק השביעי

סאמוכה הזאת תקויתו ונחמתכו בגלותיכו
 ודלתיכו וכס כחה ש"י אתי עק אבינו כנאלתו
 מכית אביו מנורס יחד כורס אעני כי אפילון לפרופ סמלון לא היה כורו לפי
 הפסס כי הונרך לסיס האכן חמת מראשותיו לאות שזקן דברי רז'ל גזולו
 ח'יפו ולפי שקונית צדיק ווע לו הסע וסוכלו מביאה מבוכה גדולה באמוכת
 הספנסה הודיעו ש"י אמתתה כמראה הכנואה כי היא הידיעה אשר לא יסאר
 ספק כלל בלב היודע הלא מראה מה שמתכל איוב לפי אשר סקודיעו בסערה
 אמתת הדרוש כאמרן לשמע אונן שמעתך וזה כיראיו לשאלו לא ימכע או
 אליהו אמר האמת או לא אם לא מדוע לא כלל עם חבריו אשר לא דברו
 ככוכס ואם אמר האמת מה מדע ליה ש"י והתנבזה כי אליהו דבר לו כפי קבלתו
 וקספיק ל'סתיק ולא לפייסו וספ'ית הראשו במרא' הכנואה וכתפיים פיוס כפלא
 כאלו הגיע זמן פרעון דרשעים ושכר סנדיקים ו'ס לשמע אונן שמעתך כי
 כבר הניד לא ליהו אלו הדברים כענאם אכל היו על פי הקבלה לגד נעתה
 ש"י ראתך על כן לבי מתפיים ומתנבס וכלי וכן עשה ליעקב אבינו לפייסו
 ולכתיב לו מרבו ומענכו הראשו אמתת הסנחה במראה הכנואה וזה והכה
 סלם מנכ ארצה כי סכופרים כסנחה יחזכו סלמים והארץ כאלו סס כדירות
 מחולפות ואין האמת כן אלא הכל דיה אחד כי כסיס סלם בין סכית וספליס
 סעל גבו סכס היא יורה סהכל דירס אשר נלסרות על חוזק הספנסה אשר
 עוליס וירדים כאלו סלתי ספנסה דירתס וקציעותס למסס נלסרות עוד
 על פליאת הספנסה אשר נסכה ס'ככ עליו על סלם לימר כי אין סליחותי
 כסליחות כ'ו הזולת סלומיס ואינו יודע מה ס'ס'וחי עוטי'ס והס סס עיקר מעסה
 וסליחות כוראחי ית' אינו כן כי ס'ס נכב על סלם ומסגית סין סחלוכות ית' מן
 סמרכיס ואינו אלא גברון כיד ס'כ כו הוא ענמו מס ספירסתי בפסוק מי
 כמוך כאליס ס' ואמר סקודיעו אזתת ספנסה הודיעו כי סוא סתיק לככו כי
 כמו ססוא עתה סיה כזכלית ספלות יהילות ויעלם כמעלה אשר לא עלם
 אליה אדם מכריאת סעולס ועד עתס ככה יהיו ככו וססכה לכל זה כי עתה
 בזמן הזה סיס ספן ספ'ית להכסיג את' עולמו פי' אלו סאחנעיים ומזה כתיבנו
 הכרות וכלילית וסכל מסעס סכיסיון והכחירה כמו סזכרתי למעלה ולסס הראשו
 אלו סמלאכיס עוליס והוא בזמן הזס וירידתס אכסלס זמן סכיסיון ואז יגלה כו'
 ס' ויכסיג עולמוס א' כענמו וסוא יספוט סכל כצ'יק וואו יתן סמלכות לככו כל
 זמנ'ס עולס ועד כמו סכתאטסו מן סמריס מן סר ככל לסרי סרס וחד וכן מסר
 יסר סקיד ו'ס וסכה ס' כככ עליו וכו' וסיה זרעך וכו' וספרת וכו' הלא ראה

אמרנו
 י

תראה פי' דיאל לזו הפרט כפי אשר יפרט המפרט על הפסוק וארבע חיון
 רבדכן סלקן מן ימא זהו מלאכי אלהים עולים כמה ארבע וחיא שחיא מניאן
 לימא רבה וחס אלו השמים הממונים על אלה סד' מלכיות אח"כ הזכיר ירדת
 כלא ועליית חברו במקומו חזי הוית עד די מריטו גפה וכו' ובסוף ירדת כלם
 ואם יורדים חזי הוית עד די כרסוון רמיו אלה הכסאות והמסלות יושלכו לארץ
 לבחריי כי יפקידו' על כבא המדרס כמדרס . משלם בכמוכים כל מזמור סדני
 אח' סדמחט וכו' לאסוק מלכיהם וחסס' ככ עליו ועתיק יומין יתיב : וחסס
 זרעך ופרנת ככר איספ וכו' אליה יתיב פלסן וכו' וקרוי אבי לוח כי ירמוז באמרו
 והיה זרעך וכו' כי כהיומנו בתכלית השפלות ואפס ענור ועוזב והיס זרעך והוא
 פנמו ככר חסס ולא חכש דומה למ' א' ר' ל' ס' וסדל איסס וכו' סוף דבריהם
 פבואר מאר פבויתת המראה הזאת לסכיה לו מעצמו ומרצו כענין איוב והראיה
 על סכתפיים פיום נמור כאיוב אמרו ויפא יעקב דגליו כי בעפעס קל ברנליו
 מעפעס הרנעס אשר קבלו הראוי' עוד ענין יגל את האבן כי הו' גריכי כל הרועי'
 להאסף ויעפנו ורועים ויגענו לגולה וקווי' ה' יחליפוכם : וסכועס ג'ה קל
 מהרס ככב אותה וזה טעם הספור :

הפירוק השמיני ראוי להתעורר ולקדק במעשה יעקב אבינו

כשנבנה אליו הכ' אמרי מעשה סכס ואל שיפלה
 אל בית אל והוא ככה מוכח וקרא למקום בית אל כנ' דברים הא' כי תמלה ככה
 מוזכר ואח' כ ככה מנבה אמרו יעקב מנבה והפי' לא נהוה כי אם על המוזכר
 ומה ראה להזכיר אח' כ מנבה ולמה לא הציבה תמלה במראה טראסוכה ומה הניע
 אליו במראה השנית אשר הציבה והפי' כי חלף השמות כי בראשונה קרא למקום
 אל בית אל וכש"י קראו בית אל למה קראו ככ' שמות ומה טעם החלוף טראסון
 אל בית אל והשניית אל ה' כי בראשונה כתן טעם קריעת המקום אשר דבר
 אחינו עלה אמר למעלה כי בשתי ספעמים דבר אחו' ואין ספק שלא סכלו
 הדברים במקרה וכה' וראוי לגום להם ענין והכל כי יעקב אבינו הסוג סוד
 הפי' בעולמו בהסגתו על ידי השמים האלה הד' אשר הם סר' ארבע מלכיות אשר
 דברו בס' כל הכיאי' וכמוזכותה כארב' מלכ' וכמראה בין סכמ' כפי קבלת
 רז"ל ומהו יתמייב היות הסגת ספי' כוללת בס' כל האומות כלימי מסגלתם
 כאשר עלה כמתכתי' ית' סאמת כי סגנתו עליכו יותר כפלא' לאין קץ מהסגתו
 על האומות כי כפסה אחת בין כמה ארצות גדול הרועה סמיילה ג' וס' ברה
 מוזכר אשר הוא כרין מקובר חכמה חלקים לרמוז אל סגנת הסית' סכולל' ז'
 קודה ביאת סמינו מעט מסגלת השמים אשר ראה אותם עולים ולזה קרא
 למקום אל בית אל כי הוא מקף סבית ההוא כי בס' סמיתת סאר סהרנות
 תחת סגנתו סכוללת : וכתן טעם לקריאת זה ספט כי סס' כגלו חלית

סאמר האחדות

האלהים ושם ראה עליונים וממסלתם : וכמדלה השנית דראה לו השם יתברך
 שרדתי ומחמלתי קרא שמו ישראל לרמוז א זמן המשיח דקמו שלא תהיה הפגמה
 כוללת כמו קודם אותו זמן רק תהיה פרטות מיוחדת בישראל ומה הפגמה היא
 מעצמה יושגו שר האומות לא שתהיה להם הפגמה בכפי עצמה רק כענין
 העבדים המקבלים כרם מפלגן המלך כרשותו וכרצונו כענין שאמר כי הנני
 והמלכה אשר לא יעבדוך ולא יאבדוך ונז"א אפי' א שדי פודד ומיריד כח הסודים אשר
 פתתי להם וכוחן המחמלה והמלכות לכניך באמרו ומלכים מחלניך יבאו ואז הניב
 מנבטה שהיא אכן אחת לרמוז אל האחדות ההפגמה האלהית בישראל ויבך עלים
 כסך לרמוז אל שמתת הסי' ת בעולמו בזמן הסוף כי הוא העולם דברא כרשותם
 ה' מלך תגל הארץ ישמחו השמים ותגל הארץ וינצח עליה שמן רחמן א הסתתמדם
 והקיום כי אין ככל הדברים אשר ברא הסי' בעולם הקהותן קיים ומתמיד
 כמותו כי אין כל' שלא יחסר נרוב הזמנים כאשר הדברים רק שיוסיף שיגור מה
 ולזה ירמוז מ' ש' פולט' פולט' עלס' ד' לא יעדי כי שניהם כסמ' יעמוד זמן מרוב
 ויהיה יחסר ככד. וקרא שם המקום בית אל כאלו אין עליו שמירה כי הם הבית
 שהוא לכד כי במדתו יושגו כל הכבאים כמו שאמרתי ולאחר את שם המקום
 אשר דבר אתו כי מצד הדבר אשר דבר אותו השגו יודע זה ולא אמר שם כי שם
 פגלו כי פל' ת' ז' אלף העדיו פ' ט' כסמ' כנולת. דכיל' פ' י' ש' מראק' הסול'
 ואלו המראות האחרונות והשום המגלם לא במהרה יכתן:

הפרק התשיעי

פענח בגדול הזה אשר נאמר בכרקים
 שעברו לא מלוא על פה היא אלכלו רק

כתיב ומתום בשם המלך מ' ה' ק' בה כתובים אשר התנה עם עם סבולתו קודם
 מ' ת אשר התם ראייתם אשר עשיתי למנרים וכו' תחלה הודיעם כי אכחנו
 ראשית מחשבתו ית' כמו שאמר משה רע' ה אל פרעה כה אמר ה' אלתי ישראל
 ואז ל' בספרי אלתינו ולא אלהי האומות והיא הידיעה הוא אשר יפלא ה' בו סיים
 בכפי מנרים ובה ככפי הים כאלו קריעת ים סוף לא היתה אלא לכרר וללכך
 הדבר הזה וכבר ביארו אמשול לך משל למלך שהיו לו ב' כנים ה' בן הנכירה וה'
 בן השפחה ולא כודע מי בן הנכירם כי כל אחד מהם לאמר אפי' בן הנכירה
 והנה האחד מהם היותר יפה ויותר חכם ויותר גבור ויותר עשיר ידך ההוא
 אומר כי הוא יודע סודות לבני ואין חכמו מורה לו ויהי היום ויבנו נביהם כפרם
 ואין מניל ויגוד הדבר ולחיהם ויחבור מרכו ויהרגו האחד לכיל האחד מידו אז
 כודע כודתי כי זמן הנכירם וכן פענח אלף המנרים וישראל כי המנרים

היום היום
 הן ית' ש' ש'

יב

עיר חכמים ונבונים ועשירים וישראל כידם מעומים כחומר וכו' ואמס אחר כפי
 בכורי ויהי במצחק כעני האצריים וכשאלו על הים שחגרו הסס'ת מרצו וכלום
 עתם אז כתבדר לעין כל כי אכמנו לכדנו עמו ופאן מדעיתו וו'ס אז ישרי חסס
 וכו' זה אלי דווקא אלסי אבי ולא אלהי סמנרי' כי לא נשאר בהם עד אחד ומכרי
 ישראל לא חת אחד וע' התמיל ב'ת'ת אהם רחיתם אשר עשיתי למנרים במכת
 בכורות ובקריעת ים סוף כי לא נשאר בהם עד אחד ואמס אהבם על כעפי
 פשרים שלא חת אחד מהם כאלו הייתם נכונה' אבל הקיכה וזה לכם האיר כי הם
 שומע חספשו בקולי והייתם לי סגלם מכל העמים כי אם על הספק אם שמוע
 תשמעו עשיתי מה שעשיתו מה יהיה אחד שטעבם אם סמלך וזה לקראת רופא
 לבנו יתן לי מתכה גדולה כעבור דרכו לבד ויהב חיריה בידו להשתדל ברפואות
 כשיסתדל וירפאנו על אמת כמה וכמה כי לי כל הארץ יסכול ב' פרושים האחד
 כי אני מודיעכם כי לי כל הארץ עד כי לה' הארץ כי אף על פי שעתה אין עובדי
 אותי כי הם אהם' כד עוד יבא זמן שתיים לי המלוכה ולהיא למלך על כל הארץ
 נאז יתראה ויג' היותכם סגלם. הסכי גיאמר שמש תהיו לי סגלם כאשר תשים
 לי כל כל הארץ ויחיר ופירש מה היא סגולה ואהם תהיו לי ממלכת עבדים כי
 עתה סבט סלי לבדו עובד אתה' תמ ד' ישראל מסטיקים להם מוזן ולעתי' יהיו
 כל האומות כמדונת ישראל עתה וישראל כלם כהנים כאמרנו בכריאים אתם
 כהנים ה' יקראו וזה אשר וגוי קדוש כי הגוי כלו יהיה קדוש מפרסו ומובדל
 עבודת הסס'ת הנצרך והאומות עובדים אותנו כי לך קוצרו ואמרנו ז' לפחוב אחד
 אומר ואספת דונך וכתוב אחד אומר ובני כהר אכריבם לק' כאן בזמן ישראל
 עשין רבוקו של מקום וכו' והדבר הזה בארו חספ רבינו עליוהס'ג' כחפסה תירס
 ולתפק עליון על כל הגוים אשר עשה ויש לשאל כי הויפי עם קדוש הוא מהתכתי'
 המ'טלים על ישראל ויהיה ראוי ליכתב לחפלה ועוד כמה פעמים בזכרו האומות
 בתורה ולא אמר מהסס עשאים ועוד ה'ק ראו' לומר בתהלה ובפס' והפי' כי אמר
 פי הסס עשה הגוים לכ' תכליות האחד לתהלת ולפס' כי הכל חפשה ידיו הם
 תהיה לעושיהם ועוד כדי שתהיה אתה עם קדוש כי יעבודך עמים ואהם תעבור
 לפיתו'ם כאשר דבר כי ב'ת'ת התיר כן ולא כמו ספי'הר'ב כאשר הרב
 קדושים תהיו וכמו פייער הדבר הזה הראש לקס כהרלה הסכואם
 אמת הדבר ופרשו אחר אהם שראית לדעת על דרך סס
 ש'רשת ויהס'ת' ככך עליו כי הוא במפסיו ולא
 האפנעויה אין עוד מלבדו היא סמנרי
 לה' הארץ כתבמר חן העולם
 עה'כ טרס נתפס
 סתרה'

הפירוק העשירי

אלה הב' עיקרים הם העמדה
שהיו רוב אנשי כנסת הגדולה

ליחסם האל הגדול הנכבד והנורא כי האל הגדול יורה על הסתי ידועות כי אינו
ה' כי אין בה' אלהים כי גדולתו במוחלט על כל הכתובים היותו הוא ית' בורא
וכלם כנראה אמר כי מי אלה תכלעדי ה' ומי נור זולתי אלהים אמר אמת
כיום אלים אבל אינם תכלעדי כי הוא מתן להם דמות כלסוף ומכלעדיך לא
ימים איש את ידו אבל התחלה אין כי אים אלהים לבדו ואין זולתו לבדו.

הנכבד הוא מה שכתבאר בדיעה הב' וסד' וכמו שכתבתי בפסוק באלים ה' כי
נכורה גדולה ועמוסה היא הספיכה הגדולה והעמומה שתבטח למל סוף ליכפס
כמפס הספיכות הקטנות הקלות : והנה הוא מה שכתבאר
בדיעה ה' ה' כי לה' הארץ כי לטות הארץ שלו משכונ סכונתו לכטח בתחתונים
כמו בעליונים וזהו אמרו גוים מרקדים כי כל אים כיראותיו כראה מבואר
כי זה התואר הב' יורה על שכונ סכונתו בתחתונים ובשראה ותאסא תלכותו
ותתפרסם הדיעה היה אשר יפלא ה' בין אנשים ובין ישראל ויאמרו עמים
רבים לבנו וכזה וכו' וכמו שארתי בפסוק ויקרא עם המקום אשר דבר אתו
עם אלהים כי את אלהים הזכירה בתחתונים כמו בעליונים בד כבד והרי
כדבר שזה כבוד ומפרסם ולמען הודיעך אמת הדבר תראה פירוש יונתן בע'
לקדוש מיוסר על כל מה שפרסתי בזה המבור : קדים בשמי

מרומא בית סכונתיה כי לטון קדושה יורה על הפרש והכלל אשר כתימר המקד'
מוולתו וסיות השם בורא זה ימים כערך האלסי לא כערך התחתונים כי לא
תהיה תפארתו לומר כי אין בתחתונים בורא כמוה אך בעליונים הנקראים
אלים אשר אשם עליה על הלכ היותם בוראים עם מראש קדושתו כי הוא
ית' כראש מהאשם הוא מולתו אין אלים בורא ע' כ אמר קדים בשמי מרומא
בית סכונתים וסוף ענמו שארתי בדיעה הב' למען תדע כי אין בה' אלהים
ועם כי אין בה' אלהים קדים על ארעה וכו' היא ענמה הדיעה הב' כי אלהים
בקרוב הארץ והדיעה הר' כי אין ביוני וז' קדים מובדל ומפורסם כי אין כמוהו
קדים לעלם לעלמי פליא זהו כפיסיה למלך על כל הארץ ומלכותיה לא יעדי
ולא תתחבל מלכותיה סוף עלם ואלו מלוא הארץ כבודו כמו שהמים בד כבד
אין הפרס וז' א' מלא כל הארץ כבודו והו מה פרא אבותינו כמ' ת' ב' ה' הוא
האלים בשמים וכו' קדים על ארעה עוכד נבונתים אין עוד לעתיד : והנה אמר
מלא כל ארעה וכו' והתריס האלה שלתם אינם אלא תואר א' כי כשחאל
על הכורא אם משנה בתחתונים כמו בעליונים וכאמר סכן לא הוספנו עליו
דבר רק שהודענו התואר שלו וכפס' ל' ע' אים מלכותו לעד וכפי' כן לא הוספנו
על ענמתי דבר כי זהו התואר הראשון אלא שכתבנו אותו רק מפל אה אה

ג' י' ע' אה

אמרנו על מרגלותיה שהיא מאירה וסוב אמרנו שהיא מאיר' תמוך העול' ועד סוף
והשמו הזה יתמ' אין בכל זה רק תוארא אז ל' כרי' שתתליכהו בסמי' ובאר' וכד'
רוחו' העול כללו באלו המדות כל מה שאמרנו בד' רוחות הוא עמול' ה' הארץ
וסימן ל' ר' א' ש' ה' הוא יחד בעליוני' אין ב' רא' זולתו ס' כי הוא חי העולם
כמה' וזה מהים את כול ול' ה' ב' ד' ופ' כל חי יבא העול' ומכון שכתו בטבע'
שגול המרב' והיעז' וכא' אל' סימו' וכא' כיום הסך טבעו כד' תנת' חנך יב' לילם
וכת' פ' למטן' תדע' וכו' גם מספר' ה' ידמו' לה' רקיע' אשר הם כלי' אומנת'
אל' הכה' כתי' ס' אל' פ' מה' מהים את' המותני' הד' רמז' ל' רוחות' העולם' לה'
הארץ' מלא' כל' הארץ' כבוד' ותבא' מכל' זה' כי פ' פ' הנד' פ' מה' הנו' הוא א' ופ'
אחד' לקיים' מה' א' אחד' נפשו' אחד' תס' ס' נ' פ' ה' האחד' האחד' תורה' עליו'
הכחיכה' הב' תורה' ע' הקריאה' כי' א' דין' יורה' על' ככוכב' המתעדים' ה' ג' יום
העתיד' ודעה': אתה' אחד' ושך' אחד' וכו' התפלה' הזאת' היא כנגד' הכבוד' כי
אתה' הקדמת' כנגד' הגדול' וישמה' מהם' כנגד' הנכבד' ואמר' כי' בשמו' כן' תהלתו'
אתה' אחד' כפעול' תמיד' לשוך' כפי' הכריות' אחד' כי' אז' יסלם' האמדות' כמסור'
וזכו' ביום' שהוא' ית' א' אחד' ופשו' א' ונס' ישראל' יסלם' להם' האחדו' כלאחדותו' אל'
כב' ה' כי' מן' העד' הראשון' שהוא' האחד' עשה' להם' פלא' מכ' כי' אז' נודע' ע' ישראל'
כמו' כבודו' כי' בראש' ס' ב' רא' על' מה' שכתו' ישראל' ובקריע' סוף' הוא' הפר'
הב' שהרג' כל' הדדפים' ובקש' את' הנדף' וזו' ראי' כי' עיקר' ההשגחה' הם' ישראל'
ובמת' כפר' ה' נ' כי' מאס' כל' האופות' וכבר' בישראל' ויש' אותנו' שביטל' אחדותו'
יסלם' ג' א' א' ישראל' וזו' איתם' לי' סגולה' כאשר' לי' כל' הארץ' כמו' שהשי' יעבד'
אזוהך' לזרים' אלו' כי' האילים' כרות' יכרתו' כך' לא' תהיה' שום' מלכה' כי' אם'
בישראל' תחת' היותנו' כל' הגל' בלי' מלכו' ואומו' העולם' כולם' במלכותו' וזו' ומי'
כשוך' וכו' : תפלת' גדולה' היא' תפלת' המדום' כנגד' סוד' וא' זל' שהיה' ככה'
מתפאר' בישראל' שר' כבוד' אדם' הראשון' עד' שחטנו' שהיה' אדם' וכו' וצ' שהגיעו'
ליעקב' אמ' ל' ס' וזו' ס' ויאמר' לי' עבדי' אתה' ישראל' אשר' כך' אתפאל' ועטר'
ישועה' וישועה' ס' מ' מ' וקדום' כנגד' הכרא' יען' כי' אותה' עיקר' שכי' בתתוכו' ס'
יודע' כי' האלו' כנגד' הגדול' ועכ' אברהם' וגו' כדיות' כד' כ' כ' פנים' יש' כד' י'
יתגד' כד' גדולה' כפעם' א' אל' לא' תמיד' להתכבד' בכל' יום' ויום' להכך' זה' כס'
ברא' העולם' ע' האסד' כפע' א' א' בראו' ב' א' יתק' ס' לעול' בטובו' ועוד' ידו' כעושה'
תמיד' בהשגחה' פרטית' ככל' עת' ובכל' רגע' אבל' זו' כפי' מעשה' בני' אדם' ואף' אם'
הראשונה' כזלחת' מאד' להמנ' העולם' הזה' מאן' גם' ס' כ' פלאה' כתב' כי' יזכור'
בריתו' עם' ס' ר' ל' החיות' מאותו' הענ' הכקרא' לנו' ויש' כל' אחד' לתמי' המתי'
כמו' שהיה' בעז' ממש' וזה' אחד' אחד' כשל' ממש' כשל' מדום' העול' וסתי' ההשגחה'
האלה' הם' שני' הכרכות' האחת' חקית' על' מדום' העולם' וכנגדה' וכמדונה'
ביאת'

צוואת המשיח ועל זה אומר וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני צדיקים כי צדיק
 יפלא סבלת הגואל בהתחנף העולם לאור כשריאת העו'ם וזה יותר נראה כי
 כמו שכריאם העולם היה דבר כספר לא נודע כי אם לשם לכדו כך כראת
 הגואל יזום קסם כלבי וסכסכוואל באים והעברתם הכ' ספר הספנסהסנית
 וחתם בה ונאמן אתם להחיות מתים כמצא בדול יעלמו בשמים. הנכור
 מעלתו בארץ אשר היא בעלת סיכוי ותמורה ופס' יצדק תואר הנכורה. הנכור
 שכניקו למטה כמו למעלה וירעת היום תמורת ה' אלתיכו ולא אלתי האנושות.
 והספנות וכר' אחר מזה עלינו לספר ומ'.

הקדמה

הפכת האל יותר פתח הספנתו המיוחדת מן
 הסוללת תורת ה' אלתיכו והפכת הנביאים
 אלהיך אתכם שלא אלה' ונ' כתובים ואתה כבי דע את אלתי אהיך אשר לא
 בחרה' באסו כי אם בו פלא כענין איך עשו בדבר מקראות מפורשות
 ומש' בואת ותקלל מתהל' שכל וידע וכו' כי אפי' ה' לא בחר סמיחד מן הסולל
 אלא אמר סכ' מסד ומספם וכדקס מלתו הוא כון כולל כון מיוחד גלפי שרשע
 סדור אפילו בסולל לא היו מודים ע' כ' לא בחר אלא כלל סוף דבר אין מקום
 להתפקר כלל כי ידוע כי הפסוק סדך סברת ספלוסופים ידע סכ' עושה וכו'
 בארץ ווס' ואפי' כלנו סכמים וכו' כי היא הסגנה סמיחדת. ועוד למעם אחר
 כפלא כי אם כסכחנו מצד הסולל לא ידע אם הוא ית' כרא' העולם אצל אפס
 ליפול כסכרת ספלוסופים כי סדברים כמסכ' עגל סמיכו וכסכחנו מצד סהגנה'
 מצד סהגנה סמיחדת וכו' להכרת כי כמו סכחר כעס זולת עם כך כחר
 כעת זולת עת א' כ' סכרת סהסול' יהיה מצד ספרט' ווס' כס אמר ה' אלתי ישראל
 פלם וכו' ופרעה סקסה וכל סמכות כאו הע' לכאר ה' יהיה וקריעה סגמת לכאר
 אלתי ישראל אם כן מזה עלינו לספר וכו' וכך סחיל ספ' אכתי ה' אלתיך
 סחיל מן סמיחדת לא מן הסולל' על כן לא אמר אשר בראתי סמים וארץ כי
 סעבורם והאסכה מן סמיחדת לא מן הסוללת.

אחד ויחד

אל אלהינו ית' מהמושג אצל' הוא כנ' עבדים סא כעש
 ככדו ית' כי אינו גיף קי מואור ואינו כס בגיף כאור
 סמשינה פלי עממותו אכל אינה כקרת אחרות ואף אם הוא אחת כי כון
 בפלאכים. ולפן אחר יורה על שאין כמותו מכל סממנים ע' כ' אפי' אומר
 כי תורתנו סקדוטה סחילם. באחרות אלתיכו והוא בראסיה ברא כי כל
 סכמיאס עלינוכס ותסמרים בלם סח' דמים והוא ית' לרבר קדמן כאמר אתם
 סא ס' לכדו וכאשר כתארהו באחרות סוס לא כתארהו כערך אלם סכמנות
 ספסלות ואף לא כערך כוכבי סמים רק כערך סמלתי' ססס במנתי' ככברים לא

סא ס' ס' ס'
 ס' ס' ס'

לא יתקן מהם שלמות לעצמותם כמעט כי אם זה : הזני הוא חזק פעולותיו
 חזק עמם הפועל והוא שמוענס כמו ונבורמו והאחדות הזה הוא מיוחד בזו
 העולם התחתון אשר בו חלוק הפעולות והפכו עד שמצדס כבר אפשר יחוסב
 סגיות הסבית וכמו שהיה סברת אנס רבים כי אך אפשר דברי הפכיים ימסכו
 מסכה א וע"כ בורו היות עם כ'סכית סכת העוכנ' וסכת הרעוץ ואכחנו כאמין
 כי אף אם הפעולות רבות והפכיות כלם באות מאות ית' במאמר רכיבו הקדום
 לאותו המין בשלש מי סברת אור לא כרא' חסך מה ית' סכרתו כסכרת בעלי הניקט
 והסברא ואל' מיטה ספיל לסופים אכ' ה' עשה כל אלה :

דאמננ

אח' יוכי סכמי' המתפלסים בר' לכב' וזולתו התכחשו ואמרו כי
 הטובו כמסכים בענם מהשז' והרע' ת במקרה מהכרה החות'
 וכן להם על טרחם וכונתם לא על דבריכם כי אינם מספיקים לסברת הדורם
 כי למה יפיה ז' ה' אף והקנור כמעשה הנור תמים פעלו וזו עצמה הצעת ארוב
 והכתי' כית לא ייעף ולא יע' והכבון בזה כי השוונות והרעות כלם באות מחוכות
 מה' ז' אך הטי' בית' מכוונת לעצמה והרע' לזו'תם וכאשר כדקדק יותר נמצא
 כי תכלית הרעות כתכלית הט' בות שיש בטה' כי כל מה סברא כ' ה' לא בראו
 אלא לכבו' ואלהלא הרעות לא היה אדם ירא מהם יתברך ומתוך שלא לשמה
 באים לשמה וכבר אמרו ז' ל אין לו לה' בה' אלא יראת פנים כלכד' ו' תיב' ידעתי
 כי כל' אר' יעש' ה' אלהים הוא יהיה לעולם וכו' והאלהים עשה סירא' מלפניו :
 הר' כ'תבאר כל הדורם הזה כמו ש'מ' מתקדם כדקדק' כך מתקדם ברשע' כורע'
 ה' מפטט עשה וכו' הכלל בפולה כי הטובות תכליתם אהבת ה' והרעות
 היראה וכפס'ר סמיהם כנרא' העולם ע"כ השמח ביוסורין תרה' באחדות ית'
 והסיר כל הספן וכמו שפירמתי בפסוק יחפן' כ'דיונל' ורוא' מה סכארה
 התורה ככל מאדך ואמרו ז' לכל מדה שהוא יודד לך וזו היא המעלה הגדולה
 שיוכל אדם לטעון בעה' ז' היא מעלת העקידה וכתובים ארומוך וכו' הנה
 הורה על תול' הניף יותר מעל רכואת הכפשי' הנ' הנר' הפעולות בעצמם ד' ל'
 שכל היצורים וכל העששים ימסכו בחכנו וכו' ית' והאמות על זה הדברים
 שמש' על הספכים כרע' אחד וכן יהפוך את העשים כלם ואם הם הפכים
 לעוכדו וזה הדבר הטבעי כי עתה הם חוץ מטבעם מטעם הכסיון ואז יוכחו
 למענם האמתי' כדרך הבן שיכיר בטבע אב' ואז יוכחו וכן יתן פחד וכו'
 וירחוק כל העששים וזו' ה' אלו יוכו בעה' ז' ה' אחד כמה כרנו כמו פיהם א'
 בע"כ כך הוא אחד כע' הז' אלא שהיא מסתתר מטעם הכסיון להביא את ישראל
 ולהכירם מכל העם אשר על פני וכו' לכן אחת אל מסתתר וכו' וזה החלק כק' רום
 שאמרת כי אין בו סימני כלל כי אף סכאמין סתוא מוצל על הספכים לא סעטנו

באמר האחדות

ליום אחדותו כי הסקפה תכיא למאוכ כי יש בו סיבוי אחר שהפעולות הפכיות
אכלכאשר באמין שברבע א' יפעל פעולות הפכיות כסתלק מהכרח הפכיות
זמטנו ויטענון סוד הסיבוי הכביאים בדמיונם או ראיה ע' ד משל כדוא' הדבר
מרמקו ואביעו על ים סוף ראוהו בעיניהם וקרוב אז ל זה אזי ואזיהו ר' לעור
אומר מכאן שראתה שפחה על הים מה שלא ראו כביאים ישעישו וימקאל שכ'
וביר הכביא בארמם ובתיב כפתחו השמים וראתה מראות אלהים וכבר
בארתי הענין הזה כמ' בשלימות ת' ל' ב' פ' רה וסענין הזם מבאר ספק גדול
משפקות סתורה אל' דברים קדמו לעולם וב' מהס' ג' ע' ג' וזהו תימס גדול
אך ימכה הניהנס עם הסתירה וכמ' הכביר גם מנינו לכביאים עושים עיקר
גדול מעוכרי הרשעים התמידים וינאו וראו כפברי האנשים וכו' דיראון ירמיהו
ככה סערה' חמה ינאה וכו' אלה למי' עולם וכו' ועוד כי אז' ל' בשם שקלסו
אל הכ' עולה מתוך הנדיקים כגון עדן כך עולה מתוך הרשעים וכמאמר הזם
גלית' הכל כי רום אחדותו של אלהינו כ' ה' היותו מושל על הספדים וכרבע אשר
והנה על הים לא היט זה כי אם שעה אחת ולעת ד אפרי יום הדין ימים לעולם
זוהו קדושתו ואחדותו של אלהינו ואז יתקיים כל פעל ה' למעשהו וכו' א' ראו
ישראל בעיניכם מה סיהיה לעתיד טעמו טעם ע' א' במכילתא משל כפלא
דכי ימי אומר אלו אמרו ישראל ה' מלך ועד לא סיתה אומה ומלכות סולטת
בהם לעולם אלא אמרו' ימלק אבל לעלם עמך ערדי נאן מרעיתך זרע
אכרסם אוכרך ככי ימק ירדך עדת יעזב כבורך נפן שהם עת מאנרים
לכס אשר כטעה ימיר ה' ימלק מפני מה כי בא סום פרעה וכו' עכ' ל' ומי
ימלל גבורות דבריהם כי אם התרבו ישראל בהכ' דכוק שלם כבר הניעה
שעת אחדותו ית' אך נתעכבה עד יום הדין שעה כינח' כום סיתמיד עכסם
סלרשעם ושפחם של נדיקים ואם יספן הס' אכבר מפרק חסדי' ה' אזכיר
עד סוף ישעישו כי פס כתבאר הכל ביאור רמכ באמרו הסט עברי יאכלו וכו'
ביאר היות הנדיקים כטוב מתמיד ורשעים כהפכו ועל אורה הזמן באמר
ביום ההוא יהיה ה' אחר וזמא' ה' כראה סוף דכיר' יוסף ה' ימלק מפני מה
כי בא סום פרעה כי כאשר ראינו כ' רוחות הפכיות ברבע אל' העכס' הרשע'
וא' לעדן הנדיק' ירעמ' באחובה כי כן יהיה לעתיד ומהו הספרם כי זה הים למע'
זה יהיה תמיד כבר עלו בדיכונ' פדק' האמרו מקוצר הסגתי כי מי ימלל גבורות
כל לאחדותו מלאתי במכילתא מאמר כפלא כי שפת ימים וכו' וכיום הסכיבי שכת
דכפס שכת ממחשבת עתהם אז אף מן הדין ח' לויכפס מגיד פאן הדין כטל
מלפניו לעולם וכן הוא אומר דק ומשפט מכון כסאך ז' תיב ענן ושרפל סביבי
דק ומשפט וכו' ואומר סגור תשים פעלו וכו' עד כאן למונו ואיבי מתיק

פנין לזה המאמר כי אם זה שאמרתי שאחדות הם יי בהמשך יחד רחמים לנדיק
ועושה לרשעים וזהו יופנם פאר הרשעים כנהיכם זהו דודי כח ואדם א"כ השבת
יהיה גם עוד סכר עבודה מחודשק כי אם מי פטרם בע"מ יאכל בשכ' וכרשעים
מטעמים והנדיקים מתעננים הנה עבדי יאכלו וכו' ולדעתי אלו ה' ג' פרקי' הם
עננת פרקי קלושתו קדים במי מרמזא בית שכינתיה זהו הפרק הראשון
בריאש העולם כי זה יאמר בערך הכמנאים היותר ככבדי' פסס סמלאים לומר
שאפילו הם כרוז מעלת' ורוממת' ככבדא' שאתנו' תקדים עלי' ארעא וכו' הכר' הכ'
אשר בארתי כי אף אם הפעולות קממכות בעה' זרבות והפכו' הוא י'ת כנכור
בעושה כל אלו באמר דוד לך הגדול' והנכורה והמכש' לכל לראש קדים לעלמי
עלמ' א הוא הזמן העתיד הוא הפר' ה' ג' אשר יעשה שפי' הפכי' גמורים ברוב אהר
והמון שעבד אומר לעולם ולעלמי' עלמיא ועשות הסגורסין אלא בעלם עלמיא
ורומז לע' הכ אשר כ' העולמות העליון והתחתונים שנים בעבודת הסי' והרי הנה
כמו מן העולם ועד העולם כי בקדים וכו' וקדים על ארש' העה' זוכעלם עלמיא
העה' כ' וזו היא העטר' שהחזירו אכס' כנסת הגזלה ליופנם האל הגדול הנכור
והכירא כי הגדולה כנגד הפ' הראשון כי הוא גדולה המוחלטת כי הוא לבדו ית'
הכורא וכלם ככרואיה והפ' הזה הוא סגור אין שכל האדם משיג בו כל עיקר והא'
גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו וכו' כי נסגר שער החנינה אין יהיה זה מהפס' זת
אדם העולם כעת פעלם במשכתו ולא יחדם בו ס' מי רצון הנכור כנגד הפרק
הכ' כי הוא יתברך ומופל על ההפכים והכוראים הפרק סג' על התמד' הענין
הזה לעתיד לפעול תמיד עונם הרשעים ועדן הנדיקים ומאלו ה' פרקים כמפכו
ג' מיני' הסגמות הנזכרות כמזמור תהלה לדוד וכמו שבארתי ק'ל בארבע מיני'
ההשגחה המין הא' כל ההשגחה הסבבה יהיה כנדיק ברשע שוים כזו כי הכל מעשה
ידיו והענין הזה יתברך רוב קוסיות רשע ועוב לו אך עיקר התירוץ עש' הכ'
במקרה וכפלאות וכיפיים הכעפים לנדיקים סג' שומר ה' את כל אוהביו כלם
לעבר אחר ואת כל הרשעים ישמיד לעבר אחר כמאמר ישעיהו כנס עבדי
יאכלו וכו' וכל ההשגחה הזאת מיוחסת אל סגורא' על כן תמצא לדוד בתהלתו
מוכיר אלו ה' הגדול הנכור והכורא אים על עניניו וכבר כתבאר כי הנורא
מוכנ בעה' לפנות ידועות והם כשפעמים הנסים לנדיקים ולעתיד לבא תהג
המדה שהיא תמיד וזהו אם האמדות באלו כיום שהוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
אמר תהלה לדוד וכו' ודע כי מה ש' ייר האדם דרך כלל כמעלה השייך כמו שיציר
האדם כמעל' מלת גדול וזה בקרא' רוממות ולפי' שהכמו לא כוכל להשיג מה'
רק סברא עלולו אבל לא כד' אין כראו ולמה באותו זמן ולא בזולתו ע' כ' התחיל
כלמן רוממות ואמר למן כרכס על ההשגחה שהויה תמיד ואחר הלול על הססים
כי אין אחרים הלל על דבר ה' וזהו ואמר שאמר אלהי' השלמה בדרך כלל אור

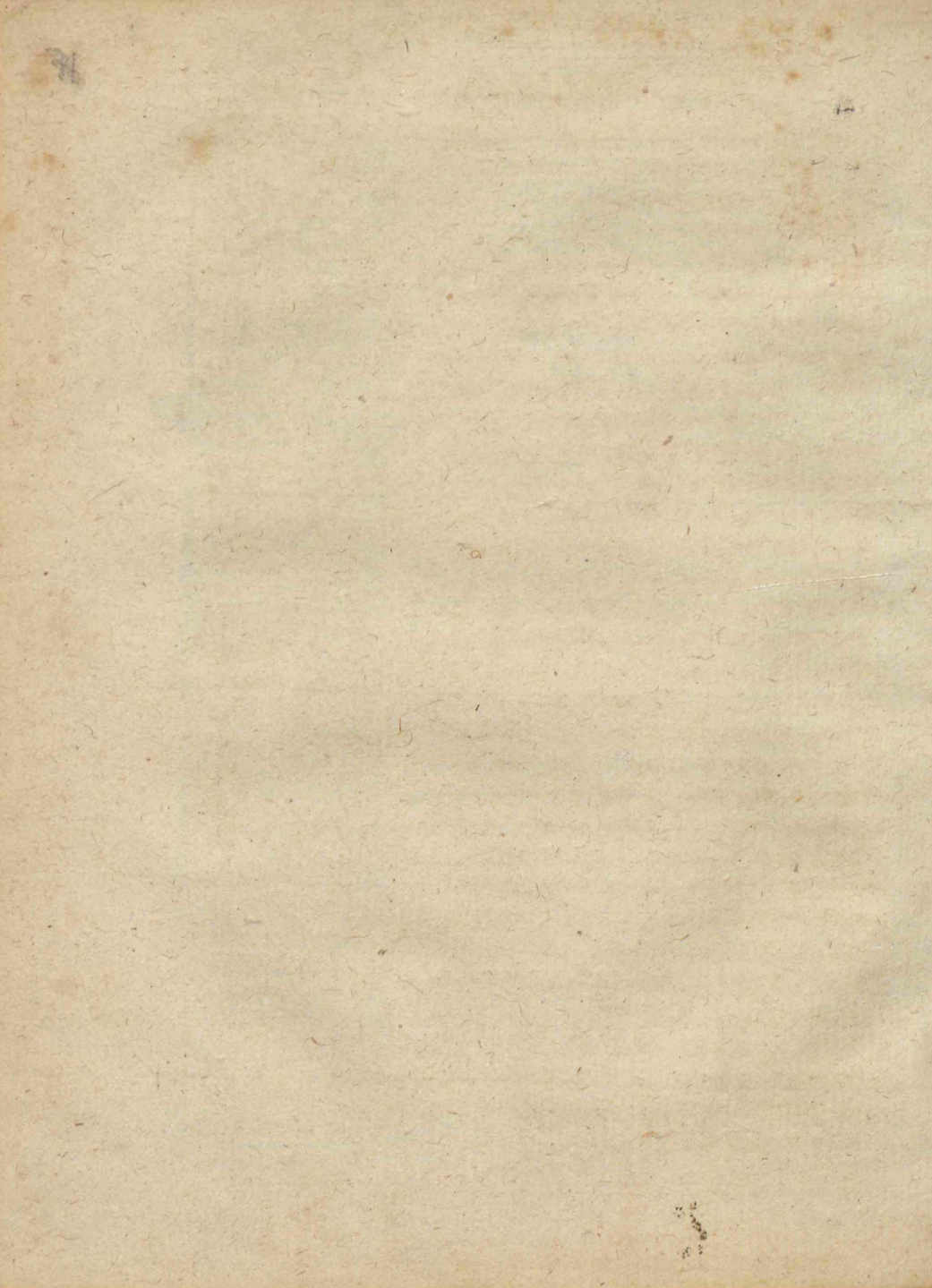
ופרט גדול ה' והחולל מאד והו' כנגד הכרת ראשון והוא השדוש ידענו כי גדל
 ה' והחולל מאד בלי ספקים טעמים אחת יים אכלו בכריאת העולם באותו הזמן
 שזולתו ובאותו הזמן אשר בראו יכ' זה דרך כלל כי לגדולתו אין מקדוה
 לבו למקור זה אכל בעטין מפני אשר ברא נוכל לזכר ונאופן ההשגחה
 שהיא ההשגחה המקרה כפי שכי' הקרה ה' לפני הקרה כאל לפני כי עיני פקודות
 על כל דרכי בני אדם וא' ה' שבזרתיו השמדיות: ועל ההשגחה ה' ג'
 הנוהגת לפרקים בעה' ונתנהג תמיד לעולם הבא אשר כבוד הדר כודך וכו'
 ולפי שאלו הנפלאות הוראה מוקס על הענין האחד שהכל תלוי בו והוא חרום
 העולם עכ' א' ונדולתך אשפרנה בלומר אפי' כי לגדולתו אין מקדוה לא נוכל
 לזכר רק טענת שכלית נדולתך שחרשת העולם מאין הסה על ידי הכוראת
 והם הנסים הי' באופן הטוב נוכל לספר ולהכיר ראיות כנתינת על השמוס
 שהיא הסכל תלוי בה אח' מ' כי ביאור שנסה כללי ההשגחה וכמו שכתבת' כפי'
 בד' מי' ההשגחה ואמר בסוף שומר ה' את כל אופכיו כי אזית שדסה' א' אחזית
 במורה ומק שאנו אומרים עתה דרך כלל בענין הרוממות ואמר אח' כ' דרך
 פרט ו' א' תהלת ה' ידבר פי כי יהיו הנפלאות מסמיכות שהימים ידברו
 בפיהם מהלומה אשר ידברו בהם בעה' ודרך כלל אלה יבואו למחר השמימית
 ואז יכנסו לפני לפנים אמנם כל אשר יכרך עם קדמו והא' שלה כון
 כיואם הממור שדכד בעד הכל אם ארומיק בעה' וכוא הרוממות הכללי אופכ'
 לזכר שיק לעתיד ואם אזכה להיות מהמכרכים שהיא מעלת השמים אזכה
 לסלך לעתיד בעולם הבא אזל אשרי יופכי ביתך ומסו גא' סר כי עוד יהללך
 פלה ואמר לעולם ועד כי לא יפסק העולל המיחדים וסכרכה מהממון לעד וע'
 אנו מתפללים בקדום אמן יהא שמייה רכה לז' און קן ברכות לאין קן זה א'
 אכתרך וכו' לעילא: ודע כי אלו נ' פרקי' האחרות הם פי' שם המיוחד שם ה'
 שהיה כי הוא רומן היה והואם גיטיה היה מד' שש' כפי כל היום מתקדם והוא
 לכדו קדמון: היום כי כל מה שמת היום הוא מחפצו ורבוני יהיה כל מקות כו'
 ומפכנו מהנאולה והוא קדום אמו לעד ולשית זה שיקד בי עד שפלט זמן
 סריסין קדושתו ית' כסתרת וכהפ' ס' הזמן גילם כבוד ה' יבאו כל אשר און
 את יצועת אלטיכו על כן שתחיל שם השש כיו' שהוא מורה על השעיד כאומרו
 ביום השוא יהיה וכו' ה' ב' פרק' הרנון והיכולת והחכמה אשר השכימו הכרואים
 בעי' דעה לייחס לכורא כאלו הטבע הכריחם לכך הרנון הוא הגדול אשר לטי'
 ככר את העולם ואין לנו טעם כרנון הזה והיכולת הוא עובר בזכותה כל מה
 שאנו מייחסים לך ית' מענין ההשגחה בעה' ונחמנה הוא שכן

הכורה וכו' וזו שאכאר כע' ה' ולהיות שלשה פרקי העמר גדול נכור וכורא הם יסוד
 בהצנחה בעיבת והעיד והסגוף והם ענמם פי' השם סמויחד אמריכוו מסס
 באורייתא ואכסי כנסת הגדולה וכל התורה גולה בארנת ומיוסדת עליהם וזה
 כי העוסק בחור הוכחות אף אם כוונתו לקבל סכר אחרי שהוא עמין כפי'
 כי הוא גדל העולם מאין והכנה וסכרו ולכעצמות העולם הכא הנה הוא יכנס
 תחת מדת סגולה ובמתחלקת ען העבירות מיראת העובד כפי' וזו ומסתמם
 פלג הניכס הרי הוא נכנס תחת כפי' הנכורה שהא הפר' ה' ג' ואלס הם האהבה
 המנסאות ונרירה המנויות. אמנם מלת הכורה כוללת שלשה מעלות גפלאות
 כיראה הפנימית אשר היא מתלקת לג' חלקים הח'ק הראשון אשר יייר העובד
 מעלת סג' וימסך אחרי מנוטיו כעבד באמן שלא על מנת לקבל שרם וזה היותם
 מעלת אברהם אבינו קודם העקידה: ה"כ סיכור חכמת השם יתברך וי' צור
 ביום טוב טעם ודעת לכל דבריו כי הוא הקור סג' וכו' וזו יא ימסך ממנו קום
 צוק ונער רק הכל פחמה וזו מעלת אברהם אבינו עליו השלם נעמה בעקידה
 וזו ת ולמה לא כימס אליו זו גם קודם העקידה כתשובה במחזה אשר שאמר לזה
 סג' שברך הרכה מאד אמר ה' אל'ים מה תתן לי כי סג' ה' המעבד לידת
 יבחק בחכמה כפלאם ולא ה' נודע זה אליו אולי היה חושב שלמקורו הכל סג'
 לא היה נתן לו כפי' עתה כי היה חפץ בהם להדריכם בדרך יסוד ואלו הים
 מנייר בחמה מה סג' כחמרוכה לה' ה' אומר דבר יסוד גמ' יב נפיון
 העקידה אחד מהנייר הכן סג' ונדרות תפוקתו אליו נכור ונחמה הוא
 בעצמו וה'ק לשמעו במחמה דכתיב אשר אומר אלק וזה הניע להדרנת מיראה
 העליפה אשר היא קרובה מאד למעלת האהבה הפנימית וזה אשר לו עתה
 ידעתי כי דא אל'ים אהם כפי' על לא במחמה כי לא עש תזאת במחמה אלא
 מאשר אבי כורא עליך וים עתה נדק וישר לכל דברי א"ב כתכאר מזה סמי סג' ו
 אלו ה' מדברנות סג' להכחיר עטרה לכראו. וזה מדברנה ה' הוא אשר יסגו
 הסב'ים קצתה ויפגם אהבתו בזמן המנוח והוא ידעתי טעמי כל מה צננה אליו
 בוראוב וזו יתברך ה' ה' ל' ואליו קץ כי הפרט ים בין היורע דרך כלל כי דברי
 השם יתברך כלם כמחזה יסוד ה' למי מירע פרט כל דבר לדבר אכל זו הידיעה
 לא תלזת כי אם לכח'ים כי לחסידים אלי תיזק כי מסס וסלה לא יהיו ראויים
 למסך ככר כתכאר. מה' לא כי העטרה כוללת כל מדברנות הקודם ואלו שלשה
 פרקים הם הם הכרנו הראשונות כי הנכונה הא' פי' הגדול כלם מדברנת במדע
 הע' לס ואמר ומכ' אגואל לשון הוה ולא אשר וכאמ' כמ' כסכית כי כנליות
 סכר'ה לכאורה חסידות אמונת סג' הא' להכיר אגואל מתן סג' ו
 אותם אם כן עתה מביא אמנם נכור שלשום טעם

מאמר האחות

71

ואין מתירה אחר אתה נבזר לשלם וזה סעם כל הנרכש וזו"ל כאלו אהיה כי
בעיניו אפסנו רואים אהם הנורא אתה קדוש וקדוש וזה המלאכים ה"כ אלו
המארים נכחיים ע"כ תקינים אמונת האחדות קדושה עטרה השנאה הקלה
לדוד יסוד נסיכס פי"הסם כוונת כל התורה עיקרה סוד היראה ג' נרכוה רצון
יכולת חכמה ריהמניה לה אלו יבקשו למנות שלמה עם שלמה מלכו אחרי רכשם
והכסה יתה בח קול ואמרה אל תגעו במשיחיו יום לחמוה מאד למה בקשו
למכותו והלא הם עמם אמרו בקש לכנות ולא ככה כי בכין בית המקד' ומחמתו
אשר נכבס חכל האדם הכל היה הכל ואם הסכימו לכך מבכה ידועה אולם
למה נמנעו והלא אין לפכו עולם ולא משוא פנים והתשובה נריכה לקויא
גדולה בממנת כל שמעשו מרכיב וכו' שיתייב שמי טים לוכ משלו כחכ"ה
ויט' כמעשה נכרע מערך מי פים לו טנ"י כחכמה ונ' במעשה והתשובה זה שלם
במלתיה וזה חסר במילתיה א"כ רוב חכמת שלמה תהייכו כמו סרוב העכס
סבת נפילת האילן ולזה בקשו למנותו מרוב חכמתו והתשובה כי זכות הרביש
עדיף והוא זכה את הרבים אחרי מד' עה לפי דעת לא קם במוכו וזה לרוב
חכמתו נמצא כי הפה האמר הוא הפה שהתיר וז"ל אל תגעו במשיחי כסן אל
מלך מוכה את הרבים והכל נכחיים כי הם מיטרים את העם ושלמה ע"ס זכס
לשתיהם אל האחדות ה' ג' כמו שמינו סבות הפכיות נרצו לרובו יחד ברב'
אחד כך אם הכחירה תחייב יוית סברוה הפכיות כי א"ל סאלף אלפי אלפים
עממות השמור יפלו כלם ומד' אחד אפילו הכי יהיו כל לבבות בני אדם לפ'
א' לעבודתו ית' והפכו כלם מנד' אחד כדכתיב אהפוך אל עמים שפה בררם
לקרא כלם בשם ה' ולעבדו פכס אחד והרואים כי בשללה במידת פרעס וחכמו
ליכנס בים ועוד כי הפ' פעל בהם וכישראל פעולות הפכיות וזהו ימלך
לעולם ועד כי כל סוס פרעה ועוד וישכ' עליהם את מי הים בעבור פככי
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים להיות הענין סוף חדוש נורא וכפלא לא יבירכו
השכל האנושי כלל א' זל סירה מדעם טכמו גאולים ובעלו כלל כפלא וזו"ל מלך
לעולם ועד אהם להיות זם לפי שפעם הים סירה לטון נקיה הכל לעת ד' סיהיה
זה כולל לכל האמות יהיה לטון זכר סירו ליי' סיר מדעם תהלתו מקסם סירף
ועם כתבאר יי' כנכור יבא תמונת אחרי יי' א"ס מלחמה אפום אכסים לנדקיס
ואשאף לרשעים יחר ברנע אחד יהי אלה הפעולות ההפכיות ופרום בנדם אחריכ
הרים ונבעת פי' אש אף והולכתי עירים פי' אכפום אלה הדברים כנר עשיתם
על הים ולא עזבתם כי פעולות נכחיות ואז כסונו אחר האומרים למסכה וסוף
ערוכ הכחות אתם אלה בו כי יראו כעביהם הפ' פועל פעולות הפכיות יחד
על כן יכסו כלם ועכד את השם יתכרך לברו פכס אחד יראו עיניו נשמח לכנ
אחיו יר' קס סלכ' ע

זה השער לוי צדיקים יבואו בו

ספר

יסוד האמונה

והוא חבור שני שחבר
החסיד מהר"ר יוסף יעבץ
זכר צדיק לברכה :

נדפס פה ק"ק לובליץ שנת שני' לפק

תחת מחפלת אלונינו המלך סלדיר
זיגמונד ירום הודו ותכפאל מלכותו
אמן וכן יהי רצון :

על ידי קלונמוס בן מהר"ר
מרדכי יפהז"ל

חבר שני חבד החכם החסיד

רבי יוסף יעבץ זל קרא

יסוד האמונה

ברחמי שמו וכינוי כראשי אותיות
שכפסיק'ס יוסף יעבץ:

העלים שמו מחברו והוא יסוד
שלא מוכח על מה אדכיב העכשי

ספר יקד מפי צדיקים

תשר לבי אמרי ודעת פתתי כבוד מללנו:
פוד הילדאיו וכריתו להודיעם
פנך האר בעבדך ולמדתי את חקך:
יהי פא חסדך לבחמתי כאמרך לעבדך:
פ: כן כל פקודי כל ישרתי כל ארץ שקר פנאיתו
בנדק כל אמרי פי אין בהם כפתל ועקס:
נרופה אמרתיך האד ועבדך אהבה:

כל

הפקס יי ודבקותו ולכיתת מכוול' הע' נרדך שיאמין אמונה שלימה כלי
דופי ופקפיק שלם ישודות הא' מדום הע' לם ס'כ שהשגחתו ית בעולם
ככלל ובפרט ומפן במין האנושי ורואה מעשי'ם ומשלים לאי' כמעשהו ס'ג שוא
תכרך לבדו יהיה לעד ולנכח כפסיק'ס והוא אשדותי. ומאל' ה'ג כסתעפוי'ס'ג עיקר'
יפהי'ם הרמכס: וזה שמתת סודים מציאותו וקדמותו יתכרך ותחת הסגחתו
פכר ועוכס והסכנוה וכבולת חפה ותורה מן השמים וידעת השם יתכרך ותחת
שאחדות בעולם הנשמות והוא לבדו ראוי שיעבד וכנחיות הת'רה ומסיק ותחייית
האמתים וכשתעין בדבריו ותבאר לך זה:
כל אשר נאחד מן השלמה ישודות הנזכרים. היסוד האחד הוא מדום העולם
לפי האמת הכל תלוי בו כי בכי'אורו ואמתותו תתנל' אמתת סכ' הנשאר'ים וכבר ביאר
סדיין זל בפסוק אחד מהתורה ואין צורך לבאר אך מקיים בתורה כלם על עמוד זה
כי הוא מבואר כפשוטו ועל זה רמז הסוכוב באזרו כראשית כרא' אל'הים ופירוש
כראשית בר' אה'ל' כ'נו כ'נו כי הוא דיוסקי ועוד ו'או והארץ יתרה ועוד פותר את
בשמו אשר קודם שברא השמים היתה ה' ארץ תהו ובהו

ואם לא ככרת עדין אין ראוי להזכיר. הפירוש כל חכמה תניח הקדמות בתחלה
אשר עליהן תבנה דרושים ואותן הקדמות צריך שיקבל מן חכמה המכמה שהיא כי
בתבאר וכבר במקום אחר אמר מותן המורה יתבון ההקדמה אשר צריך שיקבל
מיקבל המורה כי אני כראשי שמים וארץ ומהמופקים אשר באו על מדות העולם
היותר קרובה אל הדעת לאמתזה המרש כי שום דבר לא יפעל את עצמו וכמו
שאנו רואים כמותו כי האנשים כולדים מזכר ונקבה וידוע שאשר נאסוב אבות
המולידים יחמטנו מהנולדים עד הגיענו בהכרח אל אדם האחד אשר בראו ית
בלי חבור זכר ונקבה ולא נעלם ממני כייט בזה עומק הרכה ומופתים רבים
מבארי זה המרש אבל כוונתי אינו אלא לדבר עם יראים ומאמיניו כי מכלי מחקר
אלא שאני מוכיר מה שאבא בתורה כדי לישכחות את לבם באמנותם ועקר המכור
הזה הוא לכאר עניינים רבים שרשום בהם הכל ואינם מכינים אותם וכמקרה
הנזכרת לכאר אלה השלם יסודות דרך העברה.

הדרוש

האמר רמז המשורר דעו כי ה' הוא האללים הוא עצמו
ולא אהמנו ולא כתי' ולו קרי יראה איך ביאר סדרו ה'זם
כמופת עצמו אשר סדרתי תדע ראייה כי ים ממרש כראין אדם עושה את עצמו אים
כן אדם אחר הוא בראו ולכוראו יתייחסו באבאיו.

היסוד

הב' והוא הפגמתי יתבון יתבאר כמות שהיא היראה היותר חזקה
שאפשר וכמו שהרכ המורה כי אר' זה שהמפת השכלי הנחוצה
בהקצא אפשר שיקבל הכמסה והג' מעשים בכל יום בייכות הפלום מה שזה מקיים
זם מחכים ומספיה מחכים זה מקיים ואין סוף להתפלספות ומטעם זה לא פמיתו
הלכה כרבי מאיר שהגיע פלפולו לשמים והיה מראה בנים לאסור שהוא מותר ואח'
שך היה קוטר הטענת' הסם ולא הסג' עו חכמי' למ' דעתי ואכלמה שכתבאר כמות
שראות אין כח במסם מפלפל להכחיש ואפילו יביא כביאורו אלף מופתים ולזאת
ספק ים ליבזה מופל' בנבורתו עולם עיניו בגוים תפכנס דנה ממה שראינו
בעינינו שהפך ים ליבטה יתבאר על יברחם של מינים כי הוא מושל בנבורתו עולם
וכוא משניה הסוררים כל ירומו למוכי אין להם פה להשיב ולא מנח להדיס
ראש להכחיש ולסתור מה שכתבאר בחוש הראות וההשגחה כתבארם לחוש
בגלגל' דוד' והנצדיקים שקוראים יבעת צרם זכענים ואל' חפופת הזה ירמז
משה זכינו עליו שלום ושמתם ועשיתם כי היא חכמהכם וכינתכם לעיני
העמים עי'ן אומר לעיני העמים כאלו אחר ראו ההפרש הגדול אשר ביניכם
וכן האומות וחכמתם כי הם ואמרנו דברים רבים ואינם מאמתים אותם כמופת
אפשר להכחיש אפילו לפי התפלספותם ואתם מאמתים עניינים כמות לעיני
בשול קים האחד לעיני העמים שזה לאו ולא קם נביא לעיני כל ישראל: ולזה הם
גומר מר' עה עיניכם הראות ככל אשר עשה ה' אליך במצרים לעיניך

כלומר

בלומר אין אני אומר לכם מאומד ומשמועה אלא מה שנתבאר לכם בחוש אשר לא
 יקבל הכחשה לומר לעיני העמים ומזו מה שנתבאר כי מינוי גדול אשר לו אלמים
 קרובים אליו כיון אלהינו ועתה ראו הים מהפלא מהמכחשי ההשגחה בטעם תיבה
 המוויפות אשר ראותם בחוש הפך טענותיכם המבדילים ביניהם לבין כוראם
 ואלמלא שהייתי יוצא מהדרוש הייתי מבאר ענין אשר חלק ה' אליכין אותם לכל
 העמים וממה אשר נתבאר לנו בכנולות פעמוד על הכתרתו כי אין קץ למתן פנינו
 לעולם הבא כמו שאמר דוד מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וכעמוד על זה
 ממה שפעלת למוסיי כך נגד בני אדם הסכים עם או לעיני העמים וכבר נלש
 שמאור דעת ה' תריה האמת ממזמור אשר ככל בלבו אין אלמים השמייתו הכל מר
 הלא ידעו קרא למכחיש בחדוש מכל כי גדרו הוא שיכפור בטובה שקבל והנבל
 הנה הוא כופר בחדוש העולם והוא הטובה שקבל פעשאו הפס יתכרך והוא מכחיש
 שלא עשאו וככפירת זה תפול כל התורה לבן אשר השתחוה וקתעבו עליה כי
 אין השגחה וכבר כתבתי כי הכל תלוי ביוסוד האחד ומה שאמר ה' מפמים הפקוק
 על בני אדם נלש דעמו כי המתפלסק לכד הוא המוסג' אכל הכל שרו מזאת ההשגחה
 ויחדיו נאלמו כטעם האמריים עזב ה' את הארץ וטען המזורר עליהם הלא ידעו כל
 פועלי און כי הם אוכלי עמי באוכל להם בלי יגיעה ועמל כאשר עמי לא קראו את
 ה' וכשים צדיק מתפלל עליהם בדור משנית על כלם ומורס עליהם ז' אסס פחד
 פחד כי הרשעים ינצחם כחדו כמו שאמרו הפלסטים או לנו מי וזילכו מיד האלהים
 האדירים האלה וכה ענתם אשר חזרו ואמרו מקרה הוא היה לנו וכן עושים
 המינים שדם מתעבים כלל יום ולכמה גויים כדעויתיהם וכבר ראיתי לאמר
 מתכמי הדור פירם לזה המזמור כטעם למה שאמרתי

ה' יסוד השלישי

האחרות וכל ישראל מוטענים בזה האמונה ואין
 צורך לשאריך בה כמו שאמר בעל המנו הקצר
 כי המאמין בחדוש העולם ובהשגחה מעצמו יאמין האחרותם לא כסתפק שום אדם
 בזה אלא הטעו העולם בלכוח בני אדם הוא בדרושנים הראובי והרונה לעמוד על
 היסוד ה' ג' יעיון בספר מוכת הלבבות בספר האחד כי אין כוונתי בהם שזכרתי
 ער הכ' כי אס' בדרמות הקדמה למה שארנה לכארו בס' ד' ואמרת ה' ג' וסודות
 האלה אנו מקבלים בכל יום שמש ישראל ה' אלהינו ה' אחד כהזכרנו הפס
 הכבוד אנו מודים על שלפתם בכת אמת אלא שההודאה היותר גלויה בחלוקת
 המחשבה היה שמוס' המכחשים והוא מלשון כויה כי ממנו יתכרך כהיו וכמצאו כל
 המכחשים וכיון שהמני' אס לא היה ראוי שיניחם למקרה ופגע אכלי יחזול על מעשה
 ידיו ואמר פידעו הכל כי הוא המני' אס וכטעם עליהם ככל עת ראוי שיפחדוהו
 ולכדו והוא האחרות כמו שאמר ביום ההוא יהי ה' אחד ופמו

אמר כמעט כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה רוצה לומר היותו אחד בפני
 סבריות כי בעצמותו יתברך אל לומר יהיה כי היה והוא ויהיה סרי כתבאר לך ב
 שם המיוחד על הכל לכן ב' ארזואמר אליהו כי זה המהם מפני שכלנו וואס כן
 ראוי שיהיה בקרא ה' ארז ופנעבוד אותו לכדו ולא כזקף אחר עמו וגומר שם
 פ' ע' ב' וסביניהו ואחרים אחרו סבא לומר כי לא כתמדם בעצמותו יתברך דבר
 אחר גם ככונ הוא והוא על דרך אל רחום נחמן אבי אבי הוא והכל הולך אל מקום
 א' ו' ז' ביארנו כל מה שאמרתי בחטכ' ה' זכרו' כא' י' א' מ' העולם באמרם מלך
 העולם רבו האמדות שצבינו באשר ביארתי כי אין לעבוד זולתי כי הוא מלך כל
 הארץ ולמה נעבוד אחר ובמתימת חטכע האריך לא הזכירו כי אס השם ככבוד
 והכורא הכולל כמו שביארתי כי אלהינו ואחד אינו אלא ביארור השם האחד הזכור
 בפסוק . וכוונת השם יתברך בגלות מצרים וכלל המכות לא היתה אלא לכאף לנו
 ה' ג' י' ודות כמו שאמרתי ולזאת אמר למען ספר שמי בכל הארץ ביארתי ב' ה' ביאר'
 כי הכל בכלל שמו יתברך וזה שאמר בכל מקום וידעתם כי אפי' ה' וידעו מצרים כי
 אפי' סקני מכות סוככות על זה ותלהים להעירך קצת הערות כדי שתובן הכוונה
 ראוי להפניח על סיבוי כלפנות סכאמר במכות כמכת הדם אמר בזאת תדע כי אפי'
 ה' ו' ב' פ' ר' ע' כי אין כפ' אלהינו בערוב כי אפי' ה' בקרב הארץ ב' ד' כי אין כמיו
 בארץ כבדד למען תדע כי אפי' ה' בקרב הארץ ואע' ש' פ' ב' ו' ו' כ' ד' כ' ו' כ' ד' כ' ו'
 לא עלה בידם דבר שלם יש עשה מדברו כסודר המכות וסכוונתם ולא הסכימו
 עיניהם עם לשון סכתובים המזכרים מי מדבר כלשון סכתובים ולא הפניח בענין
 האבות ואף גם זה לא עלו בידו סכתובים כלם כה' ג' ו' לפי שהכל הסכימו סכאמרו
 בזאת תדע כי אפי' השם הורה על מניאות השם שיהי מכתים זה פרעה על דעת
 ואבטרי' להודיעך סכות לאשר ה' יקוי לנאת מכללם הנה : האפי' מה שאמר סכתובים
 סמא ד' ה' לא סתגלי לי כראש מדעתו לא היה מכתים מניאות השם כי זה היה
 מפורסם בדורותיהם וכן כתב הרמ' כא כפרום סהגדות על ענין כביאי הכעל
 ועוד כי סלפנות אינם סכתובים לדעתם כמו סכתובים עמנו מורה
 שאמר מי השם אשר אשמע בק' לו סזיה דעתו כדעת ספלוסוף סלאי יואר השם
 יתברך כיכולת להאריך ככף סזוכו אז לקצר וכל סהמלת :

ויעתה

אני דעתי פרעה היה מכתים מדום העולם ואס היה מודה
 בתדופו לא היה מודה סהוא יתברך ודבר כמס' : גם לאו
 יאמין כי ידבר אליהם אל האדם ומוכ' היה כמסך לו בטול סהסנחה ופראוי לעבוד
 את הנרמים ספאזימים כל מקום ומקום כפי מנהגו ולום היו כמסכים לעבוד
 מלה ססיה מוטל בארצם וזאת היתה סמוכתם אשר כתגדלו עליהם וברך את
 לדעת מה סכ' נגלה כספר הזוהר כי מול מלה הוא סכבוד מפני מעלם ולכן היה
 סתגלי על הכל ואמר סגדולי הדור אמר עתה ידעתי כי גדול ה' סכל סאלהים

כי בדבר אשר זדו המצריים על האלהות כלם והמופל באלהי מצרים מושל כליא
 והסם הירשו בעפר מכות הפלס יסודות אשר הקדמנו . האחד במכת הדם אשר
 שכה לכני מכה במטט אשר כירי יאמר כאשר תראה שאכי מהוזה וממניא דבר
 הדם . והיא סיפסמו המים צורתם וילכמו צורת דם כן הפספסתי צורות והלכפתי
 עד פכרתי הכל ואם היה מודה כהדוש יאמר בזאת תדע כי אכי המדבר במסס
 שאעשה על ידו מופתים מחודשים וזה ככון בעיני וזה אמרו שהא דיי לא שתגלי
 לי שאם רצונו כך יתגלה אלי ולזה אמר בזאת תדע כי אכי ה' מהוזה וממניא שותת
 שורה על הדוש העולם ולפי שאי יחשב שהיה למראית העין לכד לא ענין אמתי
 בעצמו כמעשה אומי העינים אשר זכרנו אשר ביאור תמוז וכלא שאור ישמו
 הדגים מן הדם וימותו וכחאל סס- שמים מתכבד . וסיאור עצמו וקבל התפעלות
 כ כלאם ולפי שאמר אמונת שהדוש אפשר שתתחדש מכוכב כי אולי ים מחדשים
 אמרים ויחשוב פרעה כי אלוהו מחדש לו ומשפיעלו כל מס שדרך הורב במכת
 הצפרדעים כי אין מחדש זולתו כי הוא המחדש והפועל ושאר המכהנים לא ירום
 אום את ידו ואת רגלו ולזה המניא מהיאור עצמו הצפרדעים וכזה כקמס מה שלא
 יעלם שהיאור עצמו אשר היו עובדים אותו שרץ צפרדעים לסלקותם ולהכאיבם
 וכוא כמכה את אוביכו כידו וזו הוראס על שאין מחדש בעולם זולתי השם יתברך
 כי איך יחדש היאור דע לעובדיו כמו שאמר וכך יבערך וכבר הקדמנו כי הוא
 היה גדול השמים והתפעלתו ביתה היאור ומזד הזמן אשר היתה בו המכה נס כן בו
 כראה על כי אין כמוהו ויאמר כדרך למען תדע כי אין כס' וזה כי כל
 אחד מן הככבים והמזלות יצטרכו לזמן מוגבל בו תראה פעולתם אבל הסם יתברך
 אינו צריך לזמן אמר דוד ביום נרתי וסמיד ליה אין כמדך יאמר מהם שתענה ביום
 צרתי אי זה זמן שיהיה אשר בו אקראך הוראס על שאין כמדך שאיך צריך לזמן
 אבל הדברים הכפלים תחת הזמן אין להם יכולת כי אם בזמן מוגבל ואומר ואין
 כמעטך אשר תוציא מהצרה בו ביום ולזה אמר למען תדע כי אין כב' אלהינו
 שבזמן שתאמר אשרי המכה ולפי שהיה אפשר שיחשב כי הוא מושל ביקוד המים
 שהוא פס' כס' שמש' ל וינניח כמלאכים שהם פשוטים וכמו שטען שיטות אין
 ממחלתו אלא בים הויא מנת כבים פסיתה ביבשה לסורות שהיא יתברך אשר עשה
 את הים ואת היבשה וכמו שכסמר מזה יונה כשאמר את ה' אלהי הפמים אכי ירא
 אשר עשה את הים ואת היבשה לפני שהיה אפשר שיחשבו התלמים שבים הוא
 לוסם עמו ואין כן ביבשה אמר כן והנס יהיו המרטומים על כרחם כי תגבע
 אלהים היא וקודו על הדוש העולם וססס יתברך יכול כעלמו לא כסכרת
 שכלוספים שהמציאות כמסך מהסס יתברך כסמסך שאור מן העין נאמר שיאמר
 כי הוא המניא מצויים מאין שורה לו כפימן על דרך שאמר הספסמה כי פדיין הים
 אפשר לחשוב כי הסם יתברך אשר עלמו לצורים כסכרת

הפלוקופים בזה כי אינם מאמינים מה שלא כתבאר להם לפי שכלם ולפיכך הביא
 השם יתב' המכות האלה בין ידי המצויים לכאר זה כמו שהקדמתי ובמכת הערוב
 הודיעו שהפנתו בארץ כי הבעלי חיים יעשו פליחותו לכל אשר יצו על פני תכל
 ארצה וזה היה כמעט אם לא מצד הספגה ולזה אמר כי אפי' בקרב הארץ כי
 כמו שאני מושל בעליונים כך אני מושל בתחתונים וכמו שביאר שאין מושל בעליוני
 כמוהו כמ"ס כי אין כה' ג' אפי' כן ביאר כי אין מפגים בעולם כמוהו ולזה אמ' במכת
 הדבר למען תדע כי אין כמוני בכל הארץ וזה הוראה בהפלה בין מקדש מצרים
 וידוע כי הדבר הקורה מצד הפסד האויר לא יבאין בין טוב לרע אם כן לא היה זה
 בטבעו של עולם אבל הוא מאת השם כבאות המפגים בפרטים וזה אחרו כי אין
 כמוני בכל הארץ ומכת השחין על אשר לא סודו וכמו שאמר אחד מן המפרשים
 במכה הפליטית לעולם לא תבא המראה והיתה בהפסד האויר ודמה שהודו על
 כרחם כמו שאחרו המרטומים לא יכלו לעמוד בטענותיהם לפני משה וכסיומן
 באמח הורהו כי אין עוד מלכדו וזה כי מכת הכרד היחס בהפגים ואם מתלקחת
 בתוך הכרד כבד מאד וזה יורה כי הוא אדוני כל הארץ כי אין באחד מהמזלות
 וככיום פיורה של דבר והפכו כי המורה על השלום לא יורה על המלחמה ולזה
 אמר למען תדע כאומרו לה' הארץ ומלואה ולפי שלא יאמר כי זה היה בהפגים
 הפשוטים כאש וכרד הביא הארבה שהוא מורכב בשתי הפגים עפר ומים ורות
 הקדים כפא את הארבה כי רוח פורה עופה דברו ועכת' שהדך גם כן היתה מזה
 המין כי הם חפך לאור ואור לחשך : ודע שענין האמדות ביארו כמו שכתבתי
 שאנו מקיים זמן ששלום השם יתברך בתחתונים כמו בעליונים וכמו שאין
 פוכר על דעתו בעליונים כן יהיה הענין בתחתונים ועכשו אין עושי דברו
 אלא ישראל ואף ישראל כזמן שהם עוסקין בתורה ובמצות מיוחדים את השם
 יתברך ובפסחם מוטאים קוצנין ככסיעות ולזה תקמו בכל המצות בא"י אמ"ס כמו
 שפירשתי כי באותה שעה אבו מיוחדים השם יתברך ואנו מודים שיש מחצית
 ומחצית וסראוי שיעבד הוא לבדו ולכאר שאותו הזמן עתיד לבא רוצה לומר
 שהכל יעבדו את האל וימלך במלכות שלמה נריך שלשה מכות האחד הסווא ארון
 כל הארץ ומושל על הפגים ולכן יהפוך כל העמים ואם הם הפגים כדעותיהם
 לרצונו ויעשה שלום כיניהם וזה הפרט לא יתקיים אם לא בהודעת פרט
 אחר שהוא יתברך פועל בלא אמצעי שאם תאמר כי אינו פועל לעולם אלא פכליו
 שהם הגרמים השמימיים והמלאכים לא יתכן זה כי הוא יתברך ברא הגלגלים
 שהם ושחם מנהיגים בעולמו ונתן בהם טבע לפעול הדברים אשר הם פועלים
 תמיד ואם כן איך ישתנו מאותו הענין אשר הוטעם להם בטבע ולזה אמר כי
 שמים כענין כללם רצה לומר כי שמים והארץ יפשוטו נורה וילכשו נורה
 אחת לפי שנת מכוון האכזים למעווא וזהו העברת רוח השופחה שאמר

ולת רוח הטומאה לעביר מן הארץ ויתפרסמו פני ארצה ועוד נרץ מרע נ' כי הוא יתב' מוטל בכחירם פאף על פי שאמר הכל כידי שמים מן מיראת שמים וסועד אותו זמן שירנה האל כמו שאמר בעלמא דיברא כרעיתיה כדי לתת עבד לנדיקים וליפרע אכל בגלות הזמן ההוא אף יראת שמים בכלל הכל ולא יעבר דכר שלא כרצונו כי פלגי מים לב מלכים ביד ה' וכל סגן לכותי בני אדם שאינם בעמדים גם כן אחר רצון לבם וזה טעם גם עבדך כוהר בעם ואלו הפלגה שרשים הודיע השם יתעלה לפרעה כסימן בלח"ב כי הוא פועל הפכים ובלחמת פכזה היה די אלא שהיתה ככה מלת השם ית' לתעבוע פרעה בים להורות לכל כי הוא מודד מדה כנגד מדה וכוהתחקיים בחורה על חלם וידעו הכל כי הפוכים רצונם בעבור תורת האל יעשה האל רצונם לעולם הבא וזהו כתיב יתרו כמו שאמר המתרגם שמה ידעת כי גדול ה' ולכן עוב ארצו ותפכוני והלך למקום שממך כי ידע בלחמת שהסם יתבדך מודד מדה כנגד מדה וזה התועות הגדול הגיע לנו בהשביע פרעה בים ועוד ענין הכחירה כאשר הזכרתי וכמו שנבאר בעזרת השם ולזה אמר את אשר התעללתי במצרים ונחפזי הדבר לגבור לומר עם אלה ריבו והיה יכול לכבוה במהרה בפעם אחד אלא כדי להראות גבורתו הוא המחק בו שימשוב אף יוכל לו כיון שאינו מתקם מינו בעצם אחד זה אמרו כי עתה פלחתי את ידך למטן ספר עמי ובמכת בכורות הודיעו הפרט הפני שהוא פועל בריאמנעו ולכן יוכל לסמך סכנו של עולם זה אמרו ויז' אף בכינו בכחו הגדול מהמצרים וכמו הקטן הוא כשפועל על ידי אמצעי וכמו הגדול הוא בלי אמצעי כמו שנים בכריאת העולם וכוה מבא להאמין ענין העולם הבא ולזה אמר ועבדתי בארץ מצרים אלה' והיתה המכה בכבדות לשורות יופר על זה הענין כמו שהקדמתי כי אלה' מצרים הוא הכבוד וכמו וזכורתי היתה במצרים והממשלה עליהם ק' על השאר ויתבאר כי הוא אלה' האלהים זה אמרו הודו לאלהי האלהים לעושה כפלאות גדולות לשכם מצרים והיתה המכה כחם הלילת שלא יחשוב כי הטמם בכבורתו כלתם עם ע' כמו שיקרה לפעמים שימשול הקטן על הגדול מפני הפעה ופירוש העלא בעדמיה פניד ליה וזה טעם הו' אף ה' מהמצרים ליה ובלחמת פמם וידוע כי לא יבאו בלינה הדי כתגלה לך טעם המכה ולמה בכבדות וזכנה ובלחמת פכזה היה די אלא כדי לבאר במראית העין יותר לכוז' מלכ הטפשים סבלתם לגמרי וכדי להכנס מפרעה ולזה אמר וירא ישראל את היר הגדולה אשר עשה ה' במצרים וראה מי שה' במדרגת ישראל לא נתחמם להם דבר כי הסתיק להם מעשה במצרים אכל העם יראו את ה' עתה והאמינו בו וזהו המון השם וס' ר' אים את השם מפחד העינים ומי יתן והים רצו הכל לנו המעלה שזכרו בולא כי המוסל על הפכרו והעונם והזהר הקדים ככתוב ויהי כשלא פרעה וימכ אלהים ויקח משה את עבמות יופף ו' לפעירך כקנת

ב א ז ו ז ערות

סדר האמנה

פרות אחד או ערו ויהי בשלם פרעה רנה לומר שהשלימות יורם לפרעה הלא כהניא
 ה' את ישראל ועוד כי כראה שטביעת פרעה היתה הכרית להקם ממנו בדבר אשר
 זרם וכדי שיתבאר לכל כמו שאמר הפך לבישה ובכחוכ כראש בהבך שאמר ולא נחם
 אלפים כי אחר כראה שביהם בטביעה במקום ועוד מה וחס לויקח המה את שנתות
 יוסף כ' באן המקום הנאמרה היה ראוי שיכתב בפרשת כה אל פרעה ועם מה שהקדמנו
 יתבאר לך טעם הכתיבה כי כפי רחמי האל יתברך כיון שהוכה פרעה במכת בכורות
 לא היה ראוי שיפגע שיתו עור אבל לפי מה שראש השם יתברך כי ישראל עדין לא
 האמינו אמונה שלמה הוצרך להפגישו עור כדי שיבא מלב קטריאמונה כל ספק וחס
 שאמר ויהי בשלם פרעה את העם וכבר פודה ולא נחם אלפים כי כן היה ראוי שלא
 ילקח עוד פרעה ובטעם פעשה כן שראש את העם בלתי בוטחים לבאר ויכחמו ויטובו
 והראיה שהוצרך משה לקחת את שנתות יוסף עמו ולא היה התעורר על זה איש מ' ישראל
 ועוד פעלו חאפיה והלא לא כחורב ובחזית שלהם לטם בחצרים ועקר במ קריעת
 ים סוף היה שהטביע פרעה בים ומשל עליה והוא הוא הפלא הגדול שכל עשאו ועשה
 חכמיו וכבר איתם הפס הגדול והיא להכנס בים ועוד שנית שהוא משב רוח מעים כרע
 אחד ומרה כנגד מרה בעוד ישראל הולכים בתך הים בינשה הושבעו שמעריים בתוך
 הים ואז נכתם כל מה להלך ונרנו כל'ם העינים הכבדות והיו בה' אל'ם רופם
 שא' עומד בכיראורם והיא כובית החבור והוא ה' אל'ם ה' אחד תהלה ש'ם עליון על
 הכל והיא אב הצולה כורא'ם כל שהכופרים במדום לא יודו בזה וזה אמרו אשרים לה'
 בזאת קדעו כי אפי' ה' כי גאה גאה הודם שהוא עליון על הכל וזה כפרתה ש'ם רובו
 שמשליך ומלמלה למטה וזה שאמר רמה האל' כי לל הטביע בים ולכרי' הקבלים
 שתרבא ארי התנאי על גאותיה וגאותה דלילה הים נרדך להקדים מעט ומתגאה במה
 שקדם מכסיו ומטובות הצולם מורם כי אין כותן השוכות ההם הלא הם מוכות
 במקרה מאל' לפני כפי אדם שכתבו למדוכה ואלו וטעו ופסו ומה מוכות המדינה
 בכל'ם והאחד סוכר פדעתו שאין מושל במדינה ה' ה' הלא שכל הכל במקרה זה
 יתגאה במהשכחו כי ידו הוסיפה לו והמש' סוכר שכל מה שגמול הים חסד שאת ארון
 המדינה שש'מה לעשתת'יל ולא נבה' לכו ולא ראו עיניו זה יפיל עמו ויכריע בעי'ם
 וכל מה שה' סוף בטובת יוסף להכנס ולהכנס לכת' כי יראה צדעתו שכל מוכות הרבה
 והוא ממייב לעבוד את המלך יותר זה אמרו ורם לנבך ושכחת בחי' ועמם די' וזכרת כי
 ה' אליהך כי ה' הכותן לך באף על פי שאנא מעט מהם ומה כדי לגלות מרבת קנאות
 ופוזות המתגאים בטובתם הקדם אבותי מאמר אחד כפי' לרבותיו וזה נס לכרבה
 על הנאות שפרק כפי' הדם אמר רבי אלעזר כפי' רבי יוחי' הנ' לי מאי דלתיב לא
 מרובם וכל הע'ם חסד' כפי' אמר הקדוש ב'ר' כפי' מוסף אפי' כפי' בשע'

מאני

אחי חסידים לכם גדולה אתם ממעטים עמכם לפני ופירוש ראי לא כאמר לפי האין
 אתם מרביץ עמכם אלא מרעין לפיכך חסד ה' ככם כי אתם המעט ממעטים עמכם
 בעונה כתיב גדולה לאברהם אשר ואפכי עפר ואבד כתיב גדולה למשה ואהרן אמרו
 ויבחנו מה כתיב גדולה לרוד אשר ואפכי תולעת ו' אהים לכל אומות העולם
 אינם כן כתיב גדולה למרדוד אשר סכה ככה לנו עיר ומגדל כתיב גדולה לפרעה אשר
 מי ה' אשר אשמו בקולו למתריב אשר מי בכל אלהי ארצות וגומר כתיב גדולה לנכוד
 כנר אשר אעלה על בחוטי עב למיום מלך עוד אשר מוסב אלהים ופכתי כלב
 ימים הכה אלה רשעים היו מתנאים וכוסרים כקקר כחכם גדולתם היתה מעמם
 אהכם הנדוקים כל שהם שפיע להם בהם תברך פונס נכבשו ועין בעין אקלך
 כי שפלות מהם ואחר ה' ה' גדול משפלות אברהם כי הם קבלו יותר ממנו וגדו היה
 מלך על כל יבנה לכוו השפיל עמו יתבר ואמר ואפכי תולעת ולא איה' וזה
 כי השפלות הוא מ' פנים אחד שיערך עמו לרבר פשוו מעט ס' אלא יערך
 עמו לבלום אלא באלו לא היה ה' ג' איה' עליו למשא ככל טוב עתה כ' דם איה'
 לו ש' איה' ורמזים ויתן מחובו כרי ש' פני כתיב

א' ואמר ואפכי עפר ואבד כתיב גדולה למרדוד אשר סכה ככה לנו עיר ומגדל כתיב גדולה לפרעה אשר
 מי ה' אשר אשמו בקולו למתריב אשר מי בכל אלהי ארצות וגומר כתיב גדולה לנכוד
 כנר אשר אעלה על בחוטי עב למיום מלך עוד אשר מוסב אלהים ופכתי כלב
 ימים הכה אלה רשעים היו מתנאים וכוסרים כקקר כחכם גדולתם היתה מעמם
 אהכם הנדוקים כל שהם שפיע להם בהם תברך פונס נכבשו ועין בעין אקלך
 כי שפלות מהם ואחר ה' ה' גדול משפלות אברהם כי הם קבלו יותר ממנו וגדו היה
 מלך על כל יבנה לכוו השפיל עמו יתבר ואמר ואפכי תולעת ולא איה' וזה
 כי השפלות הוא מ' פנים אחד שיערך עמו לרבר פשוו מעט ס' אלא יערך
 עמו לבלום אלא באלו לא היה ה' ג' איה' עליו למשא ככל טוב עתה כ' דם איה'
 לו ש' איה' ורמזים ויתן מחובו כרי ש' פני כתיב

ואקרב אתי ופכתי מה לא עלבו

תלמידי

יסוד האמונה

תלויותיכם כי עלי כפי כהמחשבה כנגד יורה כי להם תיכולת לכן השפילו עצמם ואמרו
 כי אדם כלום אלא הכל ביד אלהים : וכן דוד הזכיר כך כשמו אבותינו : והוא היה
 בנפשו כשם ורעה להתכבד ולפי שהיה מעריך עצמו עם האבות אשר חילתו שהוא דמש
 ונולדו אל מלכותם כי אביו תולעת ולא אים בערך קרבתם אלא הנד אשר מענו
 אבי מפקד מלפניו וכן אמר הנדול כי כל דואר ילעגו לו ויאמר בול אל הסם
 יפלוטו ויהי חילול השם בדב וזה אבי מתפלל : מלא יתחלל שמך כי אלא שפעת למען שמך
 הנדול : כתבאר הן המאמר כי המתבטא בוסר בעיקר חנה הוא ההקדש : הן אלא כמך
 גמור כונתו המקלוב : הן כי הנגלים האלה הסובבים עלינו הם סוסים : הכה
 שאלו כי תרכב על סוסים וכ' מש דוכב אלים : במזרח והנה המתבטא : מכאן כסוס
 זרובכו שהוא האל יתברך ו' כי כסוס כי מושב שאין לו רוכב וזהו רמה סוס ורכבו רמה
 כים מדה כנגד מדה לא פנינו כסוס וטבעי כסוס : הרוכב אלא כסוס ורוכבו כאלו היה
 קצור הרוכב עם הסוס ולא יכול להעמד מחמת גובה הורה כפסד : דעת : פרעה שהסוס
 יתברך אלו סוסים השמים ז' א' אבי מתבטא על כרע : שהוא ראש האדם ואלו סוסים
 לפני המדרים ולפרעה שהם : באונו עול כמו שהקדמו ויורה כזה שהוא ספלו היא ולא
 כמו שהם מושב פרעה לו יאירי ואפי' עשת' כי וכתפסוק האמר טורנו יוסבר האמר הן
 סב' אשר אלו עומדים כי אלו הם הרוש העולם אשר אליו רמו המעורר הוא עשיו ולא
 אכחמו עיו ומרת' ה' ז' א' ואלו סוסים : סוסים אלהים סוס' אלהים סוס' אלהים סוס' אלהים סוס' אלהים
 משכיר ומעטים כרע אלה ז' א' עיו ומרת' : שהיא מלפני וכרת הסוללים : במחנות רמו
 על כריתת האויב וזהו העונם לרשעים ויהי לו ליש' ע' שהכר לדרים ז' א' ואלו
 אמר כי כ' במירו' י' דכר בו יתברך אחר אשר שהוא חפזים כשפליס פכר' לתאר : לו
 תארים כמו ארך אפים ורב חסד : ה' כי ה' וברוח אפך דברה : תורה בלפני דבי
 אדם כ' מנה ע' לוי : ורוח אמונו שהוא סבת הסכיות ואז ארוממנהו מכמו : אלה התארי
 עלי רכ' ז' ז' א' אלו אשר שהוא חפז' כי אושיבהו כמות כאלו ה' ה' ד' בינינו ומצר שהוא
 אלהי אבי שהוא סבת הסכיות ארוממנהו וזה התכלית למה שאמר ה' אים מלחמת' השמו
 ס' על פי אלהם לכוש קסם ס' סמו ולא יתוסף בעצמותו בלום : וברוב : באורך לכארה
 הפסוק כריך : לטקטות אכל כסוק אחר אויב : ארדוף : שהים ראו ל' ו' : מוקדם : קודם
 טבעו כים סוף שכבר הזכיר טבע : הוא ומילוי' של שהים : מל' ל' א' מתבטא על
 חכמו ומתקדם מחמו כפת' ת' סכיותו וזהו דב' : הסם יתברך שיפקו בו המים וכל
 סוף שהים ז' : מהויב כי המים המטוהים : השתלל' כו' וזהו : אורו : וברוב : באורך
 תהרום קמך תשלה חונק' ואלו כקס' : על ידי שהליתו הוא השלים
 המים טעמו גם הם בערמה : וכברו כמו כד נסו כולו' ס בדמיון מים הכקס' אים : נח רף
 מתחילים : להיות כוללים ואז חשב האויב שהוא דרך טבע : ולמר לכל זמן לודוף להשב
 כשעתה

כמעטא כפפת: כרוחך ונזלו כחשרש וכממו ים: זו היא שיטת חכמתם שאמר מבינו
 א: וסקרמו סכוכ מלא היה זה האופן התכולתי מאסרון סכך חלילה כדרך
 המצילים מהתחטבות ימיך ינאדרי בכח. חלל היה זה מרוכ הנאות כמו
 סככתמי: זהו הנד. האחד אשר אליו ירמוזוא חסו: אחר כך התחיל בנד הכ' שהוא
 מנד היות סבת הסכות: מי במקד באלים ה' כאומר אל תשכנו שאלו התארם כלם
 אשר הזכרתי הם ממדעים בורכיו חלילה שאין כמוהו נאדר כקדם: כורא תקלות
 עופים מלא תירץ ספק אחד: אבשר סיטופק כי כיון שזאת הסירס שרוע שלמים וכן
 רבים אין ספק שכללו חלק גדול משכמו לכן אחר אל תשכנו כך כי אין קנה לתולדותי
 כי הוא ירוא תלהלל: והטעם כי הוא עופה פלאים כסתרים מכבי אדם ואך יוכלו
 להט' מהללו כמו שאמר בריך כבוד ה' ממקומו וכל עכן אלהינו. אחר קורנו ממחר
 אלא דעו כי קדונו כפי היכולת ולא דברנו בטפה מן הים משכמו והזכרנו לנורך טעם
 קנת מה טעם לנו: כטית יחך תירץ ספק נ' שלא כפסוק מהיה כל זה מנד חכריות
 חלילה כדרך איך ומתקנס כמו: שאמרה אמתך יכתן גם אמר ליהודים אשר נשטן
 ואת עפרת בני הים יתלוי: אבל כל זס היה מדתרחמים כדי שיטירו הכל כי הוא
 המולל ירנו לברכך עמו יתברך ויהיה להם כפסם לסלל. והוא מאמר חכמים זכרם
 לברכה כל רעבדן עשמיא לעב לא אחר טב כי טביעת המצריים בים רע ומר היה להם
 חלל כי הלתכלית טוב וטול מה שאמרנו: תדע שכן הוא שכנית ימיך וזכו לקבורה
 ממה שפיראם שלא כהנ כדרך שמתבקמים: כחית במסדק עם זו נאלת: התחיל
 לכאר ה' רם: כב' והוא האחדות: שימרה דמט שכיחו בתחתים כעם שהוא מוכן
 בעליונים זהו היחוד האמת והוא התפלל שיכהלם אל ביה בקדש והורה כי זה התכלית
 וזה לא בזכיר ונמנה הארץ זולת מכון לשבדך: פעלת ה' ובספר הזכר אמרו ששאל מין
 אחד את בני אלעזר בתם בתיס ויעד לכם ססס יתעלט ופסיב לו שטיס אס כן אכלה
 תקומתכם דכתיב גדוליהם כבוד הכית הסס באחרון מן הראשון: ואף על פי
 שתקן הרב רבי ספדו זכנו לברכה כמו לת רמל ואת ייבף אחרונים: אין זה
 מסמיק לפיכך את הסקפה כי הוא לא ירעה חלל כפסוטו: והתירץ האחד שיתחזר
 לכבוד אינו ככונן כי צריך לרמוק גם כן בדומה הראשון אבל הככונן והאמת מה שהשיבנו
 שאמר לו כדברך כן הוא שפתים הס אבל לא זכירנו ענין ללאמר מהס: שהייעוד היה
 שיכיר העשה לו ויס הכנה לעד: כמו שאמר פעלת ה' כי כונן דרך: וזה לא כתקיים
 משולם ולפניך כתיורא שלמה ואשר אס ה' לא ונכס בית שוא עמלו בזכו בו כי ראה
 ברוח הקדש מלא יקפיו כעכו היותו מעשי' דרי אדם הוא שכתב בונה ורומלם ה' ואלו
 הם מקדשו' ה' ה' שלמעלה והכ' ה' שלמטה כמו שרמו מכון לשבדך פעלת ה' מקדש
 ה' כוננו דרך ולא דרי אדם: ואחר שפרשם האשונה בככדת הזאת והיא

תקומנו

פקדתו הכיף רחמי לקיומה ואם יתאספה חכסנו כי בא יבא ולא יאחר ז' א' ימלך
 לעולם ועד: כי בא סוף פרעה. בלתי מפרים לזקני בזה הסמוך לקדושים או יסיר
 משה ולא ידעת למה יצטרך לבאר השרה וכי עלה הדעת שיאחרוהו עד לאחר והלא סלל
 הגדול כיום הסם מיד כתמיב לקראו: אבל כי אר' כל מה שאמרתי כי הכיף סבי
 מופתים מוחלטים הא' שפלי מים לב מלך ביד ה' לכל אשר יספוק יסמו ומשל בו על
 כדמו והכילו לים שלא ברצונו וכאז' יונער וזה לאות כי כמו כן יבטל הכפירה כחש' אז
 אהפוך אל עמים שפה ברורה לקראו ו' סבי בא סוף פרעה ה' כי הסביר והערים
 בדבע אחר כע' ומהם כנגד מדה וזה לאות כי ימשול על הספדים וא' ויטב ה' עליהם
 את מי הים בעוד' בני ישראל' שולכים ביכמה הם סבר ועיניו והוא אשרם סב' אליהו
 ומדה כנגד מדה להורות ב' על הידיעה ו' ש גדול הפעם ורב הפעלים אשר עינין פקוחו
 יאמר כי מהיות מסבי' ומע' אדם כנגד מדה יכיר ב' דברי' אחר גדול. פענא סחוא היר'
 מחשבות המוטא ב' יכלמוזא זרב העל' וזה כי למדין סתבארו בזה הסמוך סלמא
 היסודות על סלמית ס והוא עיקר הפירה והיא רחיה מותפת על ש' ימלך ל' עולם
 ועד ויהיה הסמוך כפסגו: והרש' בן ז' לאמר בו פי' כאס' יס' רצון סכמו סהורס
 מלכומו עתה סאכד מולדיו והוסיע עבדו כן יס' ל' שד' אבל סלמות כמו סכחתי
 ובכלל דברי' דבריו: ועוד כתב הרב ז' לא ידעתי למה סתיירא ל' סקלום סכחתי
 מלכותיה סכרי' ימלך ל' עולם יהי כבוד ה' לעולם וסל' בכוחת ספקלום
 סהכי ססמוק כפסגו כאשר פראתי ולפיך היצרך ל' סכרל' בינו וכן סכאמר בככואס
 ביוס כאמר עד' המופת וכיון סכן העתה כתבאר כי מלכותי' עלים זלעלמי ועלמיא וכאלו
 כתבאר לנו כחוס וכמו סבתת' ועוד כי ראו סלל' את' סיד' הבדולה וסו ררו ולא
 סכאר ספק' סלל' כאמוס והוא סאותאמה סיהיה לעתיד' לבא וכמ' סלל' אז' יסיר' והגיפס
 ספעם לבנות לך סוד' סקד וסס כמו סכילאר ונתן כ' קדים כסחי מרות' כיה סכירתי'
 סרמו לכל מה סאמרו כי נב' סכאמר' קדים' כיאר' גסלופס' יסוד' ת' רס סאמר סקוא
 ה' אחר קדים כסחי מרותא בית סכירתיס וכדר בירמי' דסויין דון כתבאר לפרעה
 כי סיס לעולם מחדס' אבל' סכאר' ל' כתכק אסי' ה' סהנמי ל' ארץ וזהו סיווך לומר
 כסיומי' כי אסי' ס' בקרב סארץ ולב' א' לבאר ספוט סאמר קדים כסחי מרותא כנת
 סכירתי' ועל סיסוד סב' אחר קדים על ארשא עוכד ככירתי' סססנתמו סגיפ
 על ל' ארץ סלא כדרך סכופרים סאזמרים עוכס את סארץ. ועל סהנמי סלל' אחר ה'
 מ' לבנותי' לפלט ולעמי' עלמיא. והוא סהדומו וכסחי' ד' א' ס' כיאר סכתת
 ככוסת יספתי' כ' עז' ככאות מלא כל סארץ כסכירתי' ססס סככד רמו לכאות ודע
 כי אסי' ס' וסכירתי' ככאות רמו סוס ססס סככד וסכירתי' הוא סכחיג ככמו סל'

אצבע באומר עובד נבורתיה והוא מה שהיה חכמים פרשה : מלא כל הארץ כבודו רמז
 בפירושו שהוא יתברך ראוי שיעבד לא זולמו וששכיכתו בתחוכים כמו בעלזנים שוא
 לאומרו כסימן הנ' למען מדע כי ל' הארץ וככן יתגלה לך טעם הנ' תארים שזכיר
 ארין הנביאים האל הנדול הנכבד והכורס ואמרו רז' הני תלת חי לאו דאתא אמש
 ואמריכו ואתי כנסת הנדולה ותקניכו לא כמריכו כי הנ' תארים בוללים אחדותית
 בתכלית מה שאפשר לאון לשמוע הנדול הוא ה' סוד האחד מדוע העולם ולכן תהיה לו
 יתברך הנדול כמותלם כי כרא' הכל ופרשה בהכחישו זה הפרש אחר מי' ה' אשר אשמע
 בקולו כפר בתולתו . הנבזיר הוא הפרש הפני' אליהו מסביר ומעני' כמו שאמר
 עובד נבורתיה וידע ששם אליהו הוא מדת הדין שבה כרא' יתברך עלמנו אלש לחי
 עולם וחלם לפרות . והנורא הוראת הפרש העליוני שהוא אחדותי וכחיותו והוא
 ירוח מעל יוכים ומסתתת כים הרי כחכרה לך עבודות האמונה כתבארו במצרים
 לעיני הכופרים בהם כמו שאמר לכל האותות והמופתים אשר פלמו . ודע שאלם הנ'
 יסודות שהם סוד האותות הקדושים יזכרותם לקחו סכפים אלה הנ' עטרות . אברהם
 ביאר שהיה לעולם חדש . ויקרא שם אברהם כשם ה' אל עולם וכזה זכה הוא ה' ה' :
 יצחק היה האב הראשון . ויהי סודו וכו' ופחד יצחק היה לי פקייים אצלו סכר ועינים
 כשפוט נאמר עליו הנבזיר והנבזיר יסורין רבים כמ' פ' ז' . יעקב הוא הזמן שאבת
 מירחם שהיה מנחם עלי' ספק כלל וכזכותו אמו כותלן הע' הב' כלו קדש' לה' לא
 יתערב זר בתוכו ולזה אמרו רבותינו זכרונו לברכה כותרים לו במלה בלא מצרים כמו
 שאמר והאלהתך כמלת יעקב אביך שנאמר לו ופרצת ימם וקדמה והוא הזמן שהנמול
 אשר אליו עיניו נוסות . אבל כמלת אברהם' ויצחק היתה כמלה במצרים ישמע' ל' כנר
 ז' ועמי כנר ז' : ולגלות לכו זה הענין תקבו לכו חז' שלש תפלות באבת האמה אחת
 קדשת והוא הראי' העל' ה' סוד הא' שהוא מדוע העולם : הפני' ישמח משה במתנת חלקו
 ויהי אות על ההשגחה כמו שאמרו היום הזה ראינו כי ידבר אליהם אל האדם ומי' ואז
 כאחורונם כך יאמינו לעולם . וידע שיעקר ההשגחה למת את התורה כי כה' אנו
 עושין רצון ספית ולמו מושגחים ובעבורה שכה' ועוטם . הנ' אתה אחד והזכיר שלמה
 אבות אברהם' ו'ל' ויצחק רכין יעקב וכיו' וימחו בו . הסתכל מהזכיר באברהם נילם ויביחק
 רכה שהוא יותר טוב ל' ויעקב וכיו' המכונה והזכיר מדתו מנוחת פלום השקט וכעת
 מנוחה שלמה שא' הוא ריכה בה לא כמנוחת הע' הז' שאינה כרצונו כי לא באמו עד עתה
 אל המנוחה ואל הכחלה וכתב הרמ' בן זכרונ' לברכה בספר פלמן על ארבע שאל' אותו
 הזמן אלו אמרים בעלמא דכרא כרעותיה שזה העולם אינו כרצונו כשאנו חוטאים
 כמא' שיעקר הוא תכלת ההכחה . ודע שבני ישראל' כפי קדושים צריכין לעשית' נ'
 מעודות נוספות מעורבות עם אלה העבוליות כל אהבתם שוכס לתפלה : גלדע ולסודיע

יסוד האמונה

שזהו העקר אשר עליו נוצרו תמלם הסעודה הנכפשות ואחר כך הנופכיות לא כעורים
 שמנפסים קיר ומתחלף להם העצם במקרה והמקרה כענם ועשוין עיקר מתנבני הנק
 ואלה אכס עוכדים הפס יתברך כי אם את עצמם . ולכן נרדף מתהיס כלסעודה
 וסעוד כניור פרטס ויסודה : כיצד בסעודת הלילה יציר בשכלו חרום העולם ולא יעבור
 מנגד עיני שכלו . בסעודת סכר הסנחתי יתברך ומדין תורה וסכר ושכס : בסעודת
 הסמחה אחרות : ולכן נרדף סמחה הסעודה סעוק לתעלה ואלא בדכו רביקו תס
 שאסר לקבוע בתפלת הסמחה וכן כחכ הרמ' בן בספר הכ' . ועקר הסעודות האלה
 השלסס כמו סבארנו הנזכרים ולפיכך הפליגו רבותינו וזכרכס לבדכס בשכר המקיים
 שלס סעודות ושמו השליסית עיקר כלול כס : וכמו שסזכרו סס ב' האכות והוא סוד
 האחדות האמת' ואף על פי שכר הקדמנו סככל אחד מה' סודות ככללו שלמס .
 אבל היומר מפורסס הוא סככלל השליסי הכ' ולכך אמרו גדול העוב אמן יותר מן המכר'
 וזהו שכר כתכנו סהשלס יסודות האלה מפורסס כמטבע סברכות . והכס הסכך
 מיחד את הפס כמלות רכות והענה אמן כמלס אחת ולודומיס תהלה סלות מעשות
 רכים ולכן יעדף העונה על המכר' . ועוד יוסף כזה לקח כס' ר' אלס סהווצרתי לנלל
 זה על הסעודה הכ' שהיא העקר כמו הענה אמן רכול כיה וקדקן מס סהפליגו סל
 באומר' כיכול מנ' פורעניות מחכלו סל מפסו ומדיכס סל בהיס ומחלמת סוב ומנוב כי
 סמקיים ג' סעודו' היא מודה הכ' סודות סלמרנו ומכלו סל מסיח סול להודיע לכל כיום
 מחדס וכמו ססיו מכות כמכרים והכס סל בהיס לבלות סוד לסינו ומלממת ננו ומנוב
 ללכן ולכרר הרואיס לירס את הארץ כמו ס והסוסס כי יכסל ארץ וירס הר קדשי יעלה
 כהר ס' ויקוס במקוס קדשו באומר והיה סכסכר כציון והכותי כינועלס קדוש אמר לו
 והמקיים אלה שלס סעודות אינו ירא מאותס הפורעניות כלל : כמסלו מסכמים
 התארים עס האכות : אכרסס עס התאר סאחר הגדול ועל זה אמר ואנללה סמך .
 הנכור עס יצחק כמו סכתוב ופחד יצחק היה לי . והנורס כנגד יעקב כלו מס כירא
 סמקוס סוס : וכזה גלו מלל כר' תיבות האכו' הן הן המרכס כי היו סס סוד האחרות
 וראוי היה יעקב סתכתן תורה על דו' אלס שאין סדור ראוי לכך . וסס אכן יס ס' במקוס
 סזס סהניע עד סמצד הפסימית אשר לא יקרא ויכס אחת דתו לסמית וזה סאמר וירא
 ויאמר מה נורא סמקוס הזה אן זה כי אם בית אלסס . הססיל העכין לסר גדול
 סעמדל לראות פני סמך סעד הניעו עד סמצר שפסימית ראו לסמזיד פעמיו אחר
 עד סיתנו לו רשות ליכנס . וסס זה העכין כתיכר פרטס סתומס מאל והיא וראו אל
 אכרסס אל יצחק ואל יעקב ואף על פי סאלס מעט מהדווס אשר אינו כו' אכרסס
 כיד אלסי סטובה עלי וכס' ביאורה תנלס לך אמתת דבר : ותמ' יס לסרר
 קנת ססקית אחד הקסס סרס' בן ז'ל אמר סאלר הפס יתברך ואני ידעתי כי לא

יתן

יתן אתכם מה פעם אומר למה הרעות על מנת כן הן אתכם : ועוד מה ענין אומר
 אני ש' ומה מדע לו בזה . שלישי הזכרת השם רביעית מלת וגם הקומתי שלעולם לא
 תבא מלתגם אלא חיוב על מילת על שלישי וכבאן בא חיוב על שלישי . ועל זה
 נזכר רש"י לופי' וגם כפכרתי הסכ הרבוי . ואראה מה ענין אומר לכן אומר לפני
 ישראל אני ש' שנראה שמה שאמר לו עד עתה לא היה לאמר לפני ישראל : וקודם
 שאפרס אכי גריך להקדים ארבע הקדמות מתוכן תתכרך ותתלכן כוננת הפרשה .
 האחד שזמן הגאולה עדיין לא הגיע והשם ימכרך למטן שמו מהר את הקץ ומקובל היה
 בפי כלם זמן הגאולה : ומזה טען מפני אהובנו כי יודע היה שבתשלום ארבע מאות
 שנה יגאלו ואף על פי שאין בידם זכות אבל קודם הקץ היו צריכין זכות לזה אמר מי
 אנכי כי אף אל פרעה כמו שאמרנו וזכרונו לזכרה . הב' מה שאמרנו וזכרונו לזכרה
 בבראשית רבה שכל הנזכר בפרשה שלמעלה מכובד השטעבוד היה כדי שתתמלא פאת
 המצריים אשר יפץ העם לקושם קם לתבן מלמד שהיה המצרי רואה את היהודי כשדה
 ורקבם את סוקיו וכל כך למען כדי שלא יאמרנו המצריים פרעה מטא ועלינו הוא
 כועס ולאנו מוסרף עוד כדי לזרק טובותיהם של ישראל שלא הגיע הקץ . ועוד כדי
 שתזכר הסיפוט כי הוא אליהימאויסה דרך טבע וכמו שקרה במכת הנפרדעים לרעת
 קנת שהכבודו אמר אומר התעלה עליו . ש על דבר הנפרדעים אשר הם עתה מחדם :
 הב' מה שזכר דמ' כן ב' במחנה ברוקים שני זה לשון כו נכר בתבאר כמה שאמר הטבע
 שהשם יתברך אינו יודע במדע ואינו יודע בחיים עד שישיה הוא זה המדע כ' דברים וחלנו
 ה' ה' השם יתברך יודע במדע היה מתחיל הרבוי וזהו הקדמינו רבים השם והמדע
 אשר בו יודע והתחיל הוא מ' ושיכונ' אשר בו וכל וכן כל תארייו אבל הוא ית' ותארייו
 אחד הוא המדע והוא הידע וכו' הפיים והוא השם : וזה אשר ימשך לעצמותו המיים
 וכן כל שאר התארים וזהו העקר בגדל לא התיר הלשון העברי לומר מי ה' כמו מי
 פרעה . כ' כספן רוצה לומר עם מוצרף כי המצרף והמצרף חלנו בעשר דברים חלוקים
 ולא יצרך הדבר אל עצמו וכפ' ה' מיי השם הם עצמות ועצמו מיי' ואינם דבר אחד
 יזלחו לא אמרו איתנו בתיצוף אבל אמר מי ה' נבואות הכוננת שהוא והמייס דבר אחד .
 וכבר נתבאר גם כן בספר הנזכר שאין יכולת בעצמו לביין מציאותו יתברך על
 כשלישית וזה לשלמות מציאותו ומסגון דעתנו ומחין בבית סיודע מס הן ופקוד
 דעתנו מהשינוי קייצר אור הראית מהסיג' לת השמש לטיות זה האור יומר חוק האמר
 ירצה להטיע עד כאן לשונו : ה' כד כחבתי היתה כי האבות השינו מה שהיה אפשר
 להטיע מנד פתחם ולא כשאר להם דבר מחדם אלא שאין הדור ראוי לכך . ועתה
 אבאר הפי' מה שהרבינו ה' חבב נתמלת באמת שאף על פי שישראל לא היו ראויים
 שמשו זכות בלא קניס או למטן שמו בגדולתו . ובפירוש מהכבוד פרעה עולם כנחל

סדר האמונה

דעתנו ואמר אלי ששם ראה אותם בעת אשר שלמנו והיו טובים לכתי ועברו כהפכו
 כפסת רמיה וזהו כתימקום לפרעה להכפיד עולם והוא ע' ד רנע ארבע והכנסתו
 בליוס לכתי ית' הדיק עליו את הדיו אלא מנתרעם כי כיון שלא הגיע זמן סקן למה
 טרע להם ימתין עד שיבא סקן אז למה הרעות לעם הזה כי הכלת אותם ככפין ונלא
 עמדהו ומה זה שלמתו חזר לתוכתו אז כי אלך אל פרעה וכי מיניא ורמו אזכותו
 וזכות הזקנים לא הספיק והעלם הזקנים לעביתכותו ותלה בעבמו ואמר ומאז באתי
 לפרעה וז' כי מנר סוף הגדונ יבאלו ולא מנר הזכות והכל לא הצלת את עמך וכדי
 לטכך רתימתו עמם לו הפ' כסדר פכים יפית את כ דבר אמו מפ' והוכיחו על ספקן
 להקפית ולא פמאין ענין יותר חושיקיה לאל ולו א חסי ה' כא' חיקך יודע מאי ה'
 וכמו שעבמותי לא יודע כשלימות כן הם משכבותי וכי נכהו משכבותי ופ' אל לך להכין
 דעתי עד שיבא לפועל גלה לו הפ' ספכות שיספיקו לעבמו וטעמו' שיספיקו לעם אמנם
 לעבמו הודיע סוד העכין כי האב' זכו כימיהם לפלהט בה הזאת נו' א ואראש אברהם
 נטמ' ב' לא כודעתי להס' וזה הים חזרי לא מצדים אלא שלא היה סדור ראוי לכך כי אין
 טב' ה' משרס שכינתו אלא בכנס ידוע : ועתה פפרו ורבו הגיעה פפעם וגם הקימותי
 יאמר לא פמתי תכא' בשבע' לא הקימותי דבר כין יהיו ראוין וכין לא יהיו ראוין כיון
 פהם כחיים זכו לכך נו' פ' וגם הקימותי : וזהו תמנא כפעשו סעבל אשר לך עלס מזה
 כי כן הים ראוי בהכרח אפילו ירש' עו הרבה ועוד שאני ספרתי כל זה לשמוע דמעות
 העשוקים לברך עונם ולמלאת סאתם של מצרים ואלה הטעמות הם לעבמו : אמנם
 לכתי יפראל אמור להם טעמות שלטיות האמר כי אפיה ומרמם על המדוכאים
 וסוכאת אתכם מתחת מצרים ועוד כי אפי רננה לאמר הגאולה כדרך סארוס אשר
 פארין זמן הסאואין ואמר כך ראה לקצר כפואיו ולמהרו כי הוא ספץ מאר כבתזוני
 זום אמרו ונקמתי אתכם לי לעם זה יתי להם לאלהים כי כן אני ספץ זהו פירוט
 הפסוקים שה' וקצורם לפי קצור סבלי : ונתכאר סעכין אשר אלינו כונתי כי האבנו
 יחדו את הפ' ובנבטס' זכו הכיים פיעשו המכות כמצרים לכאר מהם ה' דרשי' אשר
 פתימדו בט' א' אבות וכאמר תתבונן כי בסיונות סתבטס' אברהם כמלקים לד' מלקים
 ה' הדאטוביכלם בביטו פה' כמרוד שהוא הים כופר כפרעה כמ' ס' וכעל לפו סס ומלק
 על דעותיו וכרם אכבא כקרקע' יג' פכהזהכ' אור כשדים והב' לך מנמרוד כרם ודע
 פיתטיב סמעולס למסור כפפו על קרופת סאתו וכן פפס' סאלס עס כמרוד : ואלה
 פ' אפס הודו על מרסם העולם והוא הארס הא' אשר לכאירו כתימר סין דנ' יוכלסס
 סמציות סתגסס כהפס' ויסי רעב כארץ כתחלת עלותיו והיה ראוי פיההרר ולא
 אהרר ושאלין כהפסגה והסגס' פ' יס' כב' דכרס' א' ככרבי נופו כ' ככרבי ססו ססיל
 כנפסו ב' סקריכו דוכס לומר ספל אס כי בום יסגס' סרין סעובד את אלהי כסלמתס'

כספו כדורא ומנא לכבו כאלמאן ואלא כ כלם פכרו כאו טעשה כמלוטה הז' שמועות
 שהפילו מדיו וכוזו כתקדש שמו יתברך ונתכבד אכרהם ככתברו פאמו האמת וכאלו
 שפלוטה לאנפיות רמו מה פראו כסימן ערש פה א תורה על הפנשה: ובר' שאמרנות
 הורה מציאת השם יתברך והאמינו הנצחיות וכי לא הארץ וכאלו הוא לשלם פכר פוכ
 למתהלכים לפניו והוא מה שכתבאר כסימן בא' מה עם האחד והוא מעמד בין גבתי
 סבר וקבל גליות ולדברי הזוט התפלל עליהם כמו שאם לא כינוים פכרם זה אכרהם
 סכאמר פכיו אלנור מונדתם פפראה לופשם יתברך טעבוד מלכות
 וניהם וכמר טעבוד מלכות וזה לזוט על אמונתו כפלעה ולזה ברת
 עמו ברית וענין ה' ורת ברית לה' ר' כאלוהים פים כפלעה וכביכול רנה השם יתברך
 פכיה כנמיים כפשוטו: הב' מה לא היה המורה הנצחיות באומה ולזה תמנא סכאפיאד
 זה סכרית מנדית הקבית בכ' דברים אחד סכרית כבי פה היה אחד לכד בגוד כל
 העולם וזה היה לכל איש מאישי החין ומה יורה כי בעלת כל אחד כמעלת הכלל
 כמו שאמרנו כל המקיי' כפשם אחד מישראל כאלו קיים עולם מלא כי כ' או א קיים בליש
 כ' ברית כבי כח לא היה כהם אלא כענין פיראיו האלוהי פטיח בלח תבאי אכל
 קיום כל איש ואיש מישראל יהיה על תבאי כפי פעולו רעון השם יתברך והוא קיום
 הברית ול' א ואתה את בריתו וכרתה את ברית' ספר ול' אוסיתיה ברית בפרכם
 לא כנרית הראשונים אשר כענין ויעד כי מנד זה סכרית כתייאר לנו לאלוהי ואנו
 לו לעם והוא תכלית ההכליות לא זולתי הפלטה גרום סגרי נישאעאל וזה אמונתו ב' כ
 בעולם הכתור כי מתחלתו היתה אהבתו עמו בתכלית האהבה וכאומר לו ישמעאל
 ימים לפני וכפירש פלא היה רעון האל כו הרחיקו מעליו פאינו ראוי לירך כו האלנו'
 : וכסיון העקידה אין צורך לכאר כי הוא מבואר מעמולו הכוונה ואין ספק אלא
 פיהה כסיון גם ליצחק הנסה הנאתו כספר הזוהר פרשת ושלח' כסא חג
 אכרהם הכול אית לאמתכלל את אכרהם את צחק פכעי ליה דהא יצחק כר ל' זמנין
 והא חבוי לזו בר עובם הוא דאלמלא אשר יצחק לא כביח לא יתעבז חבוי פליש
 אלא אף על גב דאמר אכרהם ולא בתו ב' יצחק יצחק כמו אית ליליבית מהא קראו
 דכ' פשם את אכרה' כסם אכרהם לא כקיי אלא את אכרהם את דייקא ודא יצחק
 פ' כ' וכפרשת ויחי כינא כו ויברך את יוסף ו' אשר האלשים וכולי ה' קרא אית
 לאתכלא כיה כ' ברך את יוסף לא אשכחן סכא ברכב דכרך ליה ליוסף אלא לכנוי אי
 לכנוי ויברכס מיכעי ליט מהו ויברך את יוסף ולא אשכחן סכא ברכב דאית ברך יוסף
 אלא את יוסף דייקא דכתיב את יוסף ברכתא דעני' קום וכד אשכרנו כנוי א' בו
 איתברך דברכתא דכנוי דבר נט ככרעיש איהו עכ' יצחק בלתיים: ואלו
 פסימות כפלונו כהקרבת כנוי יצחק דמיא דעאר פכות פהיהו פפ' מתם כתיב
 פכו' א' למלא האריות הייתי משכי' כלם זו עם זו אכל עם מה שכתתי כזה פכתה די

יסוד האמונה

ובאלה העשרה פסיכית קיום העולם מכבדא בעשרה מאמרות אשר אבדו עשרה דורות
 פמח ועד אברהם כי החוצא מחי' באלה השלוש יסודות מכוונרים בעשרה מאמרות
 באופן פמכארו במצרים. היסוד האחד כזאת קדע כי אבי ס' ויהוה מלך תן קפמס
 כמ' קדיש במי מרומא בית פכיתיה היו השלושה מאמרות בראשית יהי אור לך
 יהי קדיש בעליוס יקו חדפא יהיו מאורות כלס השנחה על הארץ: יסרנו
 תינא הארץ בעשה ארס פרו ורכו הארסה על כנחיות הארס ומעלתו על אר עליו
 חיים וזה כי הס היו סכס ופוא התכלית וזה לאות ולחופת על מעלתו ככדלת ממעלת
 ככונה השמים על הארץ וכהו ממדרגה למדרגה לודע ולודיע כי תכלה הכריאה אל
 הזמר מסוכ: ואז פרו ורכו וכבשו ורו וזה מנד פולק שבלי אשר כו: וראה
 גם ראה איך פלמו הו מאמרות בארס שכה תכלית העולם השכל והנס ומת כנחמ
 והמכות בככורות: וכחור לעכין הראשון כי הו לו ה' מכות מכוונות בזכות האבות
 דורסין ייחודיות ורנה השם יתכרך שירשמו הכס כמותם אביהם שאל כ לא יס' יס'
 יחס כיניהם כי הכס האמתים הם הדומים מנד המעלות האלסיות ולזה כתן להם
 דס פסח ורס מיליו' בוד האחד שהו' חדוס מוטכפיר רובו כמ' הוזהר וכני
 דיעקב על שמא דא סכלו מכירו דג' ונא כידעין ליה ולא אכשו ליה לעלמין: ועוד
 כתיב ואמרו לי מה סאזו או סאמרו פכרת המורה באמת על זה כמו שאמרנו ברוכס
 לזכרס או פהים חדדוס רמו לו כי סיכו אלה הגרמים השמימיים יורה על פיס עליון
 למעלה מהס כמו שהטיב לראות רכי יצחק באו לא היה נרדך להשמיל סתורה אלא
 מהחדוס שהיא מצוה תורה על חדוס העולם ועוד שהיא מצוה ראשונה ונ' כ דאית
 כה תרתי עדין ומעתה לא כנערך לדחיק המאמר כמ' סדמקוסו כים מחמת
 הקוסא סקפסה דמ' כן ז' והפסח הוא רמו למרס סה' שהוא אלהינו ולזה כעבוד
 אותו כרז כו ומצ' עלינו ולזה כמו שאמרנו פן יפגענו ככרודס מילה הוא הקיום
 והכחיות במו פפרסת: ועתה יתאר לך חכמת הייכס פרנו לכסל ממנו פלוסה
 מצוה אשר מורות אלו השלושה יסודות פהם קיום האמונה כלס שכתב ירחא ומרילותא
 ודע כי הר' חומן כפרהו וכו הוראות פת' ס החדוס וההשגחה וכפלימס
 הכוונה האלסית בהי' איך את העס מוצרים תעבדון את האלס ס כי ככה נרשמו
 כנורת האבות וכו' ככרית מעתה ולזה הים בהם שנסס לקבל עשרה הדברות
 הסוכים על אלה השלושה יסודות: אמנם האומות אשר לא פגענו טעס מכל זה
 הים כמעט להס לקבל בתורה כמו פמכע לחמור לקבל המושכלות פתח אנכי ס'
 אלסדך אשר הזמחך: בפסוק האמ' ציר השלושה יסודות כי באמרת אשר
 הוצאתך יורה כי הוא לזכ בוסיחה סהכס' ממזרים ל לה הוא ולא מלאך וכמ' בעסס
 הים הזה ה' צ' ית' את ככא תי: ומס' חכית עבד ס דמו' אל ויפאיך כככו' ככמו הגדול

פייסיון סתיה מעדר ומעציר מחסלת גדול שפרים לא יסיה זה אלא ככמו סנדול אשר
 פרא בו נבואות השמים ומייל הסם. וכיון שכן לא יסיה לך בדעךק סיה אלה אשר
 מכלעדי אכל תבין שאני הוא בורא הכל והוא הסוד האחד לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם: סורה הסוד סב' כי לו לכדו ראוי מעבוד: לא תשא על הסוד השלישי
 לא תכפור בקיומו ובנבואותיו כי הנשבע יאמר כי פלא יקיים אותו הדבר כמו שהסם
 יתרוך יקיים וכ' ש' הסם. וכשכופר בשבועתו כופר גם כנבואותו יתברך ואמר
 מהחכיר שלא ככפור באלה סגולתה יסודות השיר ספקיים אותם כמפסה כי לא יספיק
 לנו בעלי סומר כסיהם הסוד מצויר ככלו אלא כמפסה ארזו דבר מורה על
 אמתתו. וכנגד הסוד האחד אחר זכיה ארזו ספכת כנגד את אכיד כי סכופר
 כדורם ספולס יחשוב סתיה בעולם כן כדרך מקרה ולפיכך לא יכבדוהו הן אשר
 הגלגלונכוד' מקר'. אכל המכב' ממציאו כ' ש' ממצי' ממציאו ולזה ידקן אלה כדכרות
 זכור וכבד בנוראת הסוד סב' לא תרבה לא תכאף לא תגנוב ואף על פי שתוכל
 לעשות כן בלי פחד הכריות וכזה סורה על ארזו ההשגחה: לא תחמוד סורה על
 השארות כפולתנו כחברות יתר שלם מזה ולמה תחמוד הדברים כספדים כעני'
 ארן ראוי לקבא ולהשתדל לקבא אלה הדברים המידיים: וקצת מזה רמז סמכס
 ראבע' ז' ל' כפיוס את תארבי: ואל תחשוב סתיה כוונתי ככאן לבאר עיניו: עפרה
 כסיות וי' מאמרות כי הם יצטרכו לפי' יתר ארך מזה אלא הנהגה כעכתי דרך
 כלל לבד להעיר ולרמוז ציור אלה הסוד וכי עליהם תקוף כל סתויה: וכברכת המזון
 כתיבנו אלה סגולתם עמודים כדי שלא תשכח ממנו האמונה הכבדת הזאת לעולם
 הרכה הא' חרמוז לכרית העולם וכי מזה הנד זן הסם יתברך את סכל סוכרי כסיל
 וסכר סוכרים: וזה מצד סהם כריותיו ולא יכיהם למקרה ופגע ועוד כי אולי יסוורו
 בתשוב' ז'ב' א' ומכין מזון לכל כריותיו אשה כדא זכיה סעל' כסתתסכ' עם כל סאוות
 אמנם כתיימדתי ס' ככנים אחד סכתן לנאות חורתו. כ' סרעה להסכין סכיתוכיניו
 לא עשה כן לכל בני' והוא סכלית סמתייחד סמו עלינו ועל זה באה כרכת סהרן כמו
 סמכורש כתורה באר הסב. וכונה ירוס'ים גם כן סכוארתו וכוונ' הלכותו כסמי' בארן
 סעלמות וכברכתתי כר' כרש' סו' ל' כרמוז סתיהם לסיות לך ולרעך אחרך קיוס
 סאווס ככלל. וסיהם כריתו ככפרס קיוס לפרע כלפסו. זכור סכאר ככרוך
 סאמר הסוד האחד עד כרוך מרשם על סכריות והם ס' פלאים עומים כי סוא
 יתברך עופס עם סכל ככל יוס. סכ' אשר סמתיה סקול לים סקע לילסול יעברכהו
 והוא סלא גדול מורה על סהשגחה על כרשם סל מיניס. סב' נכורת נשמי סכהס יסן
 סוכל למכיר ודקד' באו כריותיו כי זה סיה מצד סכראס וכמו סהקדמת' כי כקיוס
 סרוס העולם כתיימו סלסס ועד' זה סרשתי ככירוס ספרקיס א' זהו סכונד

האכבד את הצדיקים כי הוא מורה נבדוח העולם ולכן מכבד בריית שפראס יתכבד
 אפילו אם יבא בן אדם מאבד לבייתו של אדם האם יבדוהו ולמה לא כבדו וכפאר בני
 קדושים כנים הם לה' אלהים איונה כראש רוע לכי' ולזה היה
 אמר רבי עקיבא כלל גדול בתורה ואהבת לרעך כמוך וזה כי הדין שאלפי עה' כי
 בהתקיים הדום העולם תקיים כל התורה כלל כמו שכתבתי במקומות אלה מזה
 שמכובד ולום התחילה התורה כראשי וזה היה פון שפאת הנס המכלה השמש ועד כשר
 אשר אחרו'ל שבעבורו נהרב בית ב' ואיזה על' עד הגומא אבל על' עד הדקדוק
 שאמתי' כי כל דברים לא כפל דבר ארצה כמו ששערה כי הם כל את חכרו ללא דבר
 הוא חכמים בחדום העולם או שפא את הס' ומכו ללא דבר שלא עבר על דת' אבל
 אם היתה השפאה כדברים אחרים אינם מן הדת הוא סקין משום שוכד ע' וזה כי
 עקרי הע' הוא שמכבדו' כס' העומא' על' כס' העסר' וירוע שכל אחד מישראל שמשלה
 עד יישרם ויעם כאים אחד והוא עבודת השם יתכבד אשר בה שפא חכמו כולנו והיינו
 לאחדים ולזה היה ראוי שפא טוב ים את זה כבני אים אחד ים עד אחר בימינו וקול
 שפארה ויעשר אשר כל אחד משתדל לעלות על חכרו והוא באמת כס' העומא' ואשר
 שזה השפא לא שפא לכו אל דבר ס' מהים ראוי שפא את חכרו אהבה שלמה מכדו
 ופנה אל רבים ושפי כזכ' אלה הכלים המכלים את הכפס ומולכין אותה לאכדון
 היה ע' ונעומאם חמורה מן ראה ארך ביארו הזכרים כלום בפירוש אנא שא לאופיה
 שא כא כלומר אף אם שפא אבינו העקס' אותנו וענ' אותנו באים' א' ואפילו עש' הרסע
 שקפד על זה יקרבנו ימי אבל אבי ואהרנהו' ראה כי אלהינו קיים הוא אבינו התייחד
 אותנו ומקד אותנו קשר של קיימא לעד לו' א' התבא אי' זהו מכבד המכב' ואין צורך
 לדחוק במס' שפא חכמו המפרטי' כביאור זו הראיה ולו' א' ברך מרמס על הכריות ברך
 משלם שבר טוב הוא הת' לת' שאמתי' שתזכין שכינתו כימינו שהוא השו' המושל' ואימתו
 כשיעביר אפלת העומא' ויביא אורם שלט הרה ולום הזכיר' שאין לפכנו עולה שפא' זכו
 קנת לזה האר' ולכל בני ישראל היה אור כל ישראל ים להם שלק לעולם הבא וראה
 בתורה אשר שזכיר אל' מ' לעד וקיים לכנ' ורכים שאלו' למק' לא בתבאר במורה
 שכן שלם הבא וזה להם לשכלותם כי ידמו לאדם שכלול ואומר לזה אנו אוכלים
 הים ע' היותר ממה שאמר במורה והיית' לכם לאלהים בזכות המי' ג' ובריתו אשר פס
 פכס' כי מופת גדול מכל הזופתי' אשר כעולם ות' ש' בתחת פורה ואתם תהיו לי משלכ'
 בסמים וגו' קדום וכל מקום והייתם קדושים כי קדום אפי' ומה היתה השואלת הקדום'
 כזו' אם כהפס' אר' מה ששיל' יח' ככהמו' כרמו ואומר לך מי ששפ' אלה השול' פהם
 חסבו פעניו ע' ה' קוא שת' כפשו חנפנו ותלך לש' באור התיי' א' באמת כן היא כפפת'
 הענינים הויכ' לכך כדור וזולתו כמ' הוית' כפס' אר' כ' כורה כדור התיי' וזהו היסוד

להט עד זמן התחיה וזו יבואו לקבל שכרם בגוף וכפס : ואפילו שיש נדריקים שיחזרו
 גם לעבוד מכל מקום איני נכנס עתה במחלוקת זו אלא כוונתי לומר שהייצוד השייך
 לכלל האומה הוא שיבא זמן התחיה וישכון האל שכינתו בינינו לא שפעלם גוי השמים
 אלא הוא יתברך אשר מלא כל הארץ כבודו יבא וישכון בינינו ונעבדנו שכל לב אחד
 ולא תסתלק השכינה לעולם כי מה לנו פנאייה עמו בשמים ובארץ אחר שכל הוא מלא
 והוא עבין נע הכוזב לעולם כדברי קדמונינו הנדריקים ואם אחד התחיה לזמן הרך
 יקרה לנו ההסתלקות כמו מקרה לאליהו שלא מת וכסתלק עם כפשו לאור באור החיים
 כמו מרמז הרמ"בן ז"ל הים כשימין טוב וזאת הסליכה סתה מפיל אל חיל ומנחמות
 אל בנחמת אכלה עבין אשר הכי רובה לכאך היא כי עתידה שכינה שתשכון בתחתונים
 כמו בעל זכים ולא תסתלק לעולם ועד זיהיה השם אחד ושמו אחד ביום ההוא כי
 תהבטל הבחירה לטוב ולעבוד שאל תמיד כמו שחלכום הזכיר לזה בראין לס
 ממדמבדיל כיכיהם לברן אליהם ואינו אס בהים עדין מושבע בחומר לא יעבד עלינו
 כי רוח הטהור השמורר סינר הרשף הלך לנו ואזכרה לעטור יענו בראשנו וכהנה
 מזיו השכינה וזה הסתכלית הפכה כתבחר בתורה המקומות רבה ואחד מהם כפרשת
 במקומות וזה אבאר הפרשה ההיא כפי קונר דעתי : ואם כפי נדך להקדים לכי אורם
 הקדמה אחת אשר עליה תסובת הפרשה וסיא מה שאמרנו כי זה העולם ככרא בתורה
 כמו שאמר רבי יקרא ארון הסודות סניתן להם כלי חמדה שנו ככרא העולם וסיתת
 הסכה בזה כפי שיחא עולם ומתנומתו מש עבד למקיימי התורה כיה אדם השמכועע
 ברצון טפיסה וזה השמדים פועלים נפיים במציאות כל אחד כפי השגתו
 בתורה ואלו לא חשאו אדם הראשון היה בזה טבע קיים ולא היה כמנך שום דע כלל
 בזה המציאות וזהו השמילס הפרשה אס במקומות ת"כו רנה אס אותם החוקים
 אשר חקקתי טהם נורס לחקים אשר באמר עליהם חוקת שמים וארץ לא שמתו
 תשמרו איימד הטבע על מחכוכתי וזאתו הנשמים אשר נתן בטבעם לנרכס כי
 בשלכס וכיתם אחר ששמרתם התורה כי ביום קמתכם את החורש זכיתם בארץ כל
 אשר בה לכן כנראת מתחלה וזהו מדקדק בכפוי בשמים וככבו בעתם כי אין כזה
 שימוי כלל אדרבה הרשעים הם משכים טבעו של עולם כי הפס ית עשה את העולם יסר
 וכתקלקל בחטאו של אדם הראשון וכזכות ישראל יתזור העולם לטבעו אחי ורשי הכפון
 וראויים הם גדול כמו ואלתם ולא תשכטו שאלו מי שפכית בהניימי וכן אחד
 הכתוב ומנר את השמים ולא יסיה מטר שרנו השמים לתת מטר הרבם כפתו בטבעו
 וסיהיאל טבעם לעזור המטר והארץ לא תתן את יכולה סכתן כפועם וזנו כס נמור
 ככס דכיהל מכניח מים אל ועוריה שלא שלטה בהם האש הפך טבעו של עולם : וכן כל
 פעושים ככופרי בתורה הם הפך הטבע ומיאלא ככגום סוף לא מנא בדעתו ראשית

לעולם

סוד האמונה

לעולם כי הוא שופט כפי מה שרואה עכפיו ולא ידע כי כפשו הוא כי העולם מקולקל
 עתה ועד לזמן לבמו שפסיה בתחלת הכריאה והוא טעם בפרשה שואת . והפיו
 לכם דים את בצר כעבור שים זמן מונבל לדים . ולכניר יאמר כי ינכם כל אחד כנכול
 חכיו יפיו וכן הכניר יפיו נכול הזרע ולהיפרת כוכתי נריך שחדע כי הנפשות
 ג' אחד אשר בה כשתפנו עם הכעלי חיים ואליה כתייהם המאכל והמשתה והמטוב
 הכפשיי שני היא בעלת האורה והכבוד ובה כתייהדנו מהכעלי חיים שאף על פי
 שכאז לאס קנת מושלים על קנת לא היה להם זה כי יאס כעכע כמו שימשול המחול
 על העככר ובה כשתפנו עם האומות . וכן המפלות העובדת את בוראה
 ובה כתייהדנו מאומות העולם כלם וכיאור זה הדבר אריך מאר וכתבתי שרכם ממנו
 בפירוט הפרקים זו המעלה ומעלת הפ' אח ות ולא יתפרדו כי הדת תאניל כמו הכח
 בכבוד הזה . יספר הזוהר בהם דרושים רבים על זה הסוד וכמו שיתבאר במעט
 שתביכמות למי שזכה לאור בלוגו . ור' עקיבא אשר כפכם בשלום וישא בשלום בלם למו
 הסוד בכבוד' אחר חביב אדם שגברא בכלם וזה אחר על הסין האכזבי כלו אש' ב' אחר
 מה שכתיהדנו לנו אמוני ישראל כזכות שפשו בו . ז' א' הכיכין ישראל שנקראו בנים
 למקום והכן כשהלע יפ' לוי יאס עם האב מורה בהמשל על מנאות הקיים וזה הכח
 יוניאכו לפעל ההתעסקות בתורה ובמדות ה' לז' א' הכיכין ישראל שכתן להם כלי חמה
 שבו ככרא העולם : והדקדוק הכפלא שים בלוגו ה' האחרים המושלמים כפז בפירוט
 הפסוקים תמצאוהו אס חאיה לראותו והשעתי זה המעט האספיק לכונפי יחסה סנד
 האחד אשר בו כשתפנו עם הכעלי חיים הזכיר בפסוקים הראשונים על ודפסת
 וחשם ואילך ביאר הנד הנבי והוא פרדתנו ונאותנו על האומות . וככל השליסי שהוא
 האחרון חביב רמו באומרו והתהלכתי בתוכם ולא רצתי לדקדק קצת דקדוקים
 כחמדים שהיו בפרשה שלא להאריך אלא לקצץ כלל הפרשה לבד לפי דרכי אשר חכמי
 הולך עליה . וכיאור הכתוב תגליה לונתי באו והתהלכתי בתוכם כי אינו כחמדת
 האופר שאנו כרך אליו וכעלה אל המים אלא שיכא ה' אית' דך בתוכנו כאשר בתלם
 וישמעו את קול ה' מתהלך בגן לרמי הים זהו בגן עדן והוא מפורש בתגלת הכאור
 והייתי לכם לאלהים והלא עכפיו גם כן לאלהים הוא לכם . אבל רמוס מול קאל כנו ולא
 יסתלק לעולם כמו שנסמלק בשאר פעמים . וכתב הרמ"בן ז' כי איה היעודים לא
 כתקיימו בבית ראשון וכ' בבית שני ז' טולא תועל כפשיי אומכם כמו שנטלה לשנים
 בישראל וזה יתקייב אינד העברת רוח הטומאה המבדלת כי ינו לבין אלטיכו ולפי זה
 ירמו ולא תועל להסתלק הכחירה לחטוא יתשבון הסכינה כחמדת' ויתכן לפרש
 כמו כי לא סגדלתי בטני יתמר כפשיי אשר נפתי באפכם כד' א' ויפח באפי נשמת
 לא תבעל אתך זכאון זה כי הכיאה כדאומס המלך המדבר בהם היתה כפשיי פ' ית

חנופה כמו שראו האזנור וינאל כשמתם כרתת וטכרים. וסטעם סיקרה לפתח
 החנוכה אמרו כמו סיקרה לפטר קטן הובא כשבי וכסחכרו לפניו בית ארבו ואחיו
 ומידעיו פתרו כפשו ממנו וישתוקק אליהם. וכן הפתח הטהרה כשהרגישם הפתלים
 סכנדרים תרנה להקדבך בהם ולהרים את הנוף העבור מי יתן לה כשמים ועמהם
 ולא תחפזן בארץ לזה תבטי' שלא יקרה כן כי אף על פי שאתן משכני כחוכב' ותכחזמו
 אז ואיר הנדול ושרכותו לא תגעל כפסחם את הנוף. וסטעם כי סדבר הקורס
 לכביאים סיה מצד הספך הכמצא בהם. והוא החומר אשר בהם לא יסירו ממנו לגמרי
 בי אדון הכביאים. האין עולמו כמייו כן לא היה בו צד כלל מהחומרי וסיה סומרו זך
 מאד דומה לחומר הגלגלים וכמו סחומר הגלגלים לא יגעל הסגל סככלל איתו או
 כפשו כן חומר טסה אדוכנו לסעלות ממנו סגד אשר בוורנים לגמרי סיה יסכול
 לקבל אור הסככה עומד על רגליו וסיה כיום סהוא יתקצכשופר גדול לסעבי גלגלים
 מן הארץ סהוא סטן סהוא יצר סרע סהוא מ' אך סמות סיה סחומרנו מתקבל על כפסנו
 ויסתלק סהפך סהס זא' ונתת' סלום בארץ וכהניעי' לכרכת כהנים אפרס' כס' וזהו
 מאמר ולא תגעל כפסי אתכם: והפעלם סכפלאה סזאת וסכינו אליה כבי' איתינו ממצרים
 סכתקדס סמו הגדול עלינו וסכלמו סתורה כמו סאמר רבי עקיבא סכביני ישראל
 סכיתכס להס כלי חמדה זא' כמבא' כל מה סאמרנו אסיה אלהיכם אשר סזאתי אתכם
 סחאף. מצרים כי בימי צאתנו מסס יראנו כפלאות וסכרתי מוסות עולכם וסזלכתי
 אתכם קוממיות. סורה כזו סמלה סכפלאה כל מה סאמרנו לא כפל ממנו דבר:
 וזה סהפרס אשר כין הארס לכח' סהוא סהפרס אשר כביטכו וכין סאומות כי סהרס ככב
 סקומה וזו סהרסיה על סחמסלה אשר לי על סכס' ישראל ככב סקומה ככב סאומות
 ולפיכך יסתעבדו סחת ממס' אתנו כמו סכס' סמסועבדים סחת סהרס וזהו רמז כזומר
 קוממיות וסיה סכני קומות סאמרנו ופענין סגדל' סזס רמז. יסכרך כזומר וסכסך ס'
 אלהיך עליון וסס יס' לך לב לזו ספרסס סיא כילור פרסתי בי תבא וכדי סלא לסהרין
 די כזה גמי סיה לו סכל וסכיל מעצמו כי סכבור סקצר סזה סהוא. ספתח לסתוח כמה
 אונרות מלא' סבל טוב למי סית' כוכן כו וסאסכ למה ססייתי כו אמר כרוך אל מי לעב
 וק' יס לכנח לרמז אל סהרס סהלימי וכמעט סחכוכנות סחמצא עשרה סחמרות ומחוס
 כזס סמעכע סכפלא אשר קראוהו סחכמיה כתס פז כי סכו סה' ככות ומכאוס כמכין
 פז וכאמת ראוי סהוא להקרא כזס סספסי סהוא יסוד סהאמונה כלה כרוך סאמר ככנר
 כראסית סהוא נ' כ מאמר וצדק סמורה סאת' סכל סכדי' ככראו ככת אסד כלי סחמל'
 סזמנים סהוא ענין ספסיק סהראסין כראסית סיה לאו' סאמר וסיה סעולס ככללו ומכאן
 וסילך סומר סעשרה סחמרות ועוסה גוזר ומקיים ככנר וסי אור סכאמירתו כסחיה
 סיד לא כסאר סחמרים סכעשו כומן וסהוא מס סרמו סכתיכ כזומר יסי אור

סוד האמונה

ד

ימי אור ולא כחומר כן בא' מן הי' מאמרות כרוך עשה בראשית הוא מאמר ימי רקיפ
 אשר כתובותיה נסיה כל סויה והפס יתבך הוא המניע אותו וזוה ניימם בעשיים
 לבעלו למד שכראו מרחם על הארץ יקו'מים על הכריות תדמא הארץ משלם סכר
 טוב ליראיו כי ברא'ני הים ועופו ומיות הכל לצורך האדם פייראו מלפניו כאומר
 והאלהים עשה פייראו מלפניו והכלל השולה מכל זה כי בזכות אברהם שנתבסס
 בעשרה הסיומות וקיים העולם שכרא בעשרה מאמרות נתן סכר טוב לכיו' והכס
 את מעריס ככל מהס בעבורם לכאר חדום העולם והפנחתו וכנאיתו יתבך אמר
 דוד מה' רבו מעשיך ה' כל'ם בחכמה עשית מעשיך ה' רחמי'סוד האמר וכמו שאמר
 למעלה כוטה סמים כיריעה וכל החומר טובב על חדום העולם וכבר כתבתי
 פרכה בתארה שהרשיתכאר הכל ולזה רמו' ככאן גם הכ' זא' בחכמה עשית וסוא
 לאות על הס' חקו יתבך בהס כי מי יבין לערב גירו והפקחות הנראה ככ' ח כלס איס
 איס על טרפו'ס לא הפנחת כוראס עליהס אשר המצי' ומכין טרף לכלס כי רחמי
 עלכל מעשיו וזה החכמה הכמנאת בכל הכ' ח שילאו לשונות האנשים לספרס ראה
 גדולה על ההפנחה מלאס הארץ קטייכין שום לאמרו כי לס' הארץ ודוד סכר מזמור
 אמר גלה כו כל מ'ס בחביר הזה.

כמעט וירעו תרועה גדולה ויאמרו ימי סמלך והוא חדום העולם סמלך סמס יתבך
 אז על כל מעשיו עבדו את ה' כיראס כי סוא מפניס ככס ורואס כמעשיכס ונותן
 לאיס כדרכו ולכן עבדוהו וחס'ו'מן הקרובים אליו רמו' מנות עשה ביראה רמו' מנות
 לא תעשה באלו לפניו כרכסה כי הוא תכליתכס ומיותכס בענש הוא התכלית האחרון
 פמו שאמרו ובו חדבך וזה סזכיר כרכסה כי אין ראוי לאדם לשמוס אלא כשיעלם
 בידו התכלית הסככד הזה וכמו שהיס מנתבך דוד ככספה וגם כלתה כפסי לחצרות
 ה' לבי וכפרי ירכבו לפי' שים דברים רבים אף על פי שהס תכלית ככ' חענמס הס
 ראשית לדברים אחרים כי סס הככה להס ואלו נקראו כסס סוף ולא כסס תכלית
 אמר דוד כי כל סהכנות אשר לכפשו והתכלית הסככס ממנה אשר אליו ספוטתו
 כל תשוקותיו הוא להיות כחצרו ה' ולזה לבי וכפרי ירכבו אל ה' סי הזכיר לסון רכס
 האלהים כי זסו התכלית לא זולת לא' כא' לפניו כרכסה כלל ואח כ פרט דעו כי ה' הוא
 האלהים הוא עשנו עבין סרועה נתיכס המלכות לאמר יאהה וכוא סמלך ככל
 מעשיו עמו ונאן מרעיתו הוא ה' סוד ה' כ ההפנחה וסוא מה סכלל ראשונה עבדו את
 ה' כאו עשרו בתודה וסדרכו בו כי טוב הוא לכל כ'ס לדכקיס בו ואס ידנה ככס
 תהיו קיימים לעד כי עד דור ודור אמוכתו ועבד מלך מלך וסייבין אנו כל בית
 ישראל לקבל עלינו על מלכו'סמי' וליחרו כלכ שלס כמו סי' חדוהו סקדוסיס אברהם
 יצ' ויעק' וזה יסיה ככסאחי' אותי ככל לב וכיר' מפניו וכמס' כפסמו על קדושתו וכמדוק
 בו כפי' גמ' כוסף ככל יום ויום וכמו ססזכרנו ככורא' את כמותו וסא' אתה' אלהיך

ככל

ככל לנכון וזמן ידוע בחדוש העולם כי השלם והמוכר ראו טיאה' מהכל ועל זה באמר
 באברהם ומנחה את לבכו נאמן לפניך כהזכירו גדולתי ימנר' אבך אותו אברהם מוש
 כמות וחלק על המציאות עד שהביאם ברום לשוכו תחת כנפי הכרובים וכל כפסך
 זכענהו וכמבור כפסכו על אצותיו וידוע מן הפרטים המלמודים שלא נתחייב למפור
 כפסכו כי הם על מנות לא תעשה ואליהם בעל כנפים וכוון שנטל תפילין מעל ראשו
 וידוע שכפעת השמד אפי' על ערקתו דמכא' אנו חייבין למבור כפסכו ואיך נטלן מעל
 ראשו לא שהעקר כמו שאלמתי וא' ת' א' כ' למס' מהחייב כפסכו להכיתן כבר תרן הרן
 ז' שרשאי לעשות כן על מצות עשה כ' כל מצוה שסמרו כפסס עליה כחיימה כידס'
 וכא' י' מה לך יוסף ליסוק' על שמלתי את בני א"כ כאו' ככל כפסך רמו למדתו של יוסף
 ע' ה' ופחד ונחיה ה' ל' וכו' אלו מודים בדרש רב' שבוה ההשגחה וכל מה ארך כמ' ש'
 יעקב וכל אשר תקן ל' וכו' ידוע במציאות העולם החמתי שניתן את כל סוף בתינו
 באהרתי ות' ותקן לשרם חלסון מאל' שדרכן בו מהלך מאר' וידוע שיעקב אבנו ש' ש'
 היתה מ' יתו פלמס וכמדקק בל' יתברך בל' מה שבכח המין לידקק וכמו שנתבאר מדברינו
 בכה' שקדם זכרונה ה' החיות כאלו מופעה הבותיכו כידינו ויתקיים היימוד בככים
 כמו שנתקיים בהיותו ועל שייקרה ה' באמר ישראל אשר כך אתפאר' ודע כי ה'
 פשוטותם ביאור יאלס סלפס חלות לבך כפסך מארך ובתורה מקומות מן המבור
 בו כחמתי הכל ככלל היימוד האחד כי אברהם אבינו ע' זה לבד בלב הכנין ויחוק
 ויעקב בנינו גלו ושרמו אמונתו : ולזה באה המרמה האחד שהיא סוד רומות ש' ש'
 היסודות ועקרה על האסדה : זהו הדברים האלס אשר אנו יחנך היסוד על לבך :
 בבור המלס הראשונה וכן ופכת ודברת כס' : שלא יסורו מלבך כל ימי מידך :
 וקשרתם לאות על ידיך וסיו' לט' שפיות בין עיניך וכו' על כמות : וכנתתם על מזוזות
 ביתך ובשעריך : הכל לזכירה וסיו' אלו : נחלת כל הפרסה בענש וראשונה ביאור
 המלס האחד : וכשעמיק יותר תמצא שם ככלל כל הדברים שהם סינה לבסוף דעתו
 מהבורא יתג' עם המחשבות וההרחורים העולים כלבות בני אדם : א' צדדי הכבים
 ב' הכיטול הוטבע באכס' נ' בי כלס' חפנים בסכע הטיו' וכמוס' : ד' הליכתו אל
 מקומות הריוקים כי אז יכנס לבכו מן הכל ייחשוב דענייניו הצריכין לו בדרך הצרפי
 ענמו ו' הדתעסק סביב אדם ז' צדדי בתו' : אלה הטבעה בכות מטרודות לב' האדם
 ומרשין אותו מפל' אלהו' לכן הזהיר על כלס' : בא' וכו' הדברים : כ' ופנתתם : כב'
 ודברת כס' ד' וכסכך : ה' וקשרתם לאות : ו' וסיו' לט' שפיות : ז' וכנתתם : כאן ככלל
 כב' וסודות האחרים כיוקשרתם זהו סוד למוד כי אנו סבדיו התומני' כמותמו' :
 וכנתתם כי סוד הדון הכרית וכמו שפנים האומות שהימים ככ' ס' מלך בשער
 ומדוי' להדיע לכל ב' הוא מופל' עליהם : סגרתם : שפית סיו' חייסדת על ההשגחה

דבר ועונש והוא הסוד הב' שרמו ה' אלס' כי מל זה נתחייב למכרו ולהעבש אס
 דבר על דברו ואמר בסופ' ומתת את דברי דת כי לפי פלגות הוא ב' תכלית
 הא' בעכס ופכית הא' כיהוא חייבס וה' כ' במקר' ופכית וזה עלה ב' דינא על הפלגות
 ב' היתינו בארץ הקדוש' אמר אף על פי שתגלו מן הארץ ים לכם לפי דברי אלס בעבור
 שתזכו לטוב העליון הוא הטוב האמת' וא' זל מזה אחד מהמקומות שכתב' בהס תפיר'
 במת' והכריאם אל זה קשר הפדס: ועוד לשון למען שלא יאמר כי אס על התכלית
 צריכה הא' שימסך העמין לא פיהיו סבה ענמית כאומר וכדבר הוה תאריכו ימים ולוה
 תמאס שהקפידו ר' לעד למען תזכרו ולא על זכרתם את כל מציתי כי הוה בלשון אס
 כחוקותי וכמת' גממכס בעתס ועוד הניקס אומר אשר בטבעס לתת להס לכס לא
 באמר לא ללס: ועוד משמעות הכתוב כי מי השמים על הארץ והו זמן האחרון
 רמותי למעלס ומחך לזס פרסת צניית וזכרתס את כל סנותי והוה לדבק מלך ככנד
 שמהס ה' וכלל מאדך וזכר זה התכלית והוא וסייתס קדוסיס כיעקב שהיתס מטתי
 שלמה' ואמר שנקבל עלינו עול מלכות שמים היתר לנו כמ'ס לזמ' אליהו ואלסי
 אבותינו וכללנו מכאן היימור הסלס לזה הזכרנו הב' אבות ומדותי: והוא ביאור כל
 מה שאמרנו כי התארוס הב' הגדול הגבור והנורא הס ככנד אברטס יצחק ויעקב כמו
 שפירשתי ואלה הב' ברכות מייסדות על אלס הב' שרסיס אשר אני ככאור' על הא' כאמר
 אל עלין גומל חסדי: קדיס משמי מרומא קיפה הכל' וכבר רמזתי כי כוסוד
 האחד ככללו כלס לזה זכר וזכר חסדי אבות ומכיא גואל סוכס אברהם לימר כל
 הכיין ואמר למען שמו כיידמה כריאה מהסס להמזיר העולס למה שהיה בתלה.

ונר' גבורס רכה ככריאת שמיס וארץ הב' אתה גביר עובד גבורתס הוא השרס הב'
 ולוא מ' מה מתיס כי זה על זר הסכר' וזמדתו פליגת' ה' אתה קדוסי מדתו של יעקב
 הוא הקדוסי של יעקב לרמוז על השרס הב' כ' הוא אחד פשוט בתכלית וזכר וקדוסיס
 ככל יום יהלליך סלה לרמוז כי ל' הארץ ומלואה:

ותקדך

זו התפלה למדו' ל' מן האבות מאברהם אשר ה' אלסי השמי' אשר
 לקחי ואמר דבר לי' אלסי השמיס אשר כראס ואלסי הארץ
 שמשנית כס ואמר דבר לי' הוא הקיוס וכאלו אמ' אבא לפניו כחודה כ' שוב הוא לעול'
 יעקב אבינו ע' זכר אליהי אבי אברהם ואלסי אבי יצחק וזכר שני פעמיס לרמוז
 אל אחרותו כי אין בו ס' כיו כאומ' אבי אבי הוא וכן אמ' ה' ה' ואמר אלו סוכל ארץ
 כמ'ס ואמר דבר לי' ואמר שהתפלג על טובות זס העולם וככללס יביאתנו למירוק
 מבין האומות ומאלנו עליהם כמו שסבור כפרסת במקוית' כמו שכתבתי מתס
 בתכלית התכלית הוא שתמכין שסביכס בינינו לעד והוא ברכת רב' זרמו לענין הזמן
 שהוא טיענדוקו הכל כלב שלס כמו קנינו לו ולוא וכל השמיס יודיק סלס וסזכיר

כאן שמו הגדול : שים שלום בראשנו כאן מעמינו על כל האומות כי השלום הוא רחוק
 לרבקותו כפיככה כחאמרו ולא תנעל כפסי אהבם מיהם השלום מוטבע בין הנפגעים
 ולא יכרה את זה . ואלו משפטים גדלים על הענין הכבוד הזה אשר בו כתיב
 מן האומות ואין לזרים אהבה : עלינו לשבת ולאנו זכורים הייחוד השלום לתת גדולה
 ליוצר בראשית הרי הוא היסוד בא בגוד אהה קדמת שלא עשנו כנויי הארצו כמלקחנו
 תחת מחשלתו והיינו לו לעם . וכתנן את תורתנו כבוד יחמם משה . הוא אלהינו ואין
 עוד אשר רשנו האחדות אמת מלכנו . והביא ראיה על שלשתן וידעת היסוד השבות אל
 לכך כי ה הוא השלום . בשמים ממעל כבודו ירי ירי רוקיע . ועל הארץ כבוד
 יקונו המים אין עוד אחרות וזכרונותנו . וכן כתיב אתה הראת לדעת כי ה הוא השלום
 אין עוד מלבדו . וכן כתיב ה כדדיכמו כמו שהאלויתברך אחר כן עמו אחד . ואנו
 סבלנו גלותינו על ייחודו והוא עתיד לייחדנו מכל האומות . ולזה הזכיר אור פנים
 כי בו זכינו לתורה ומים וזה ענין השלום הביתן לכפסם ולא טעם טעם מיתה וזה
 אשר אהבנו בקיום . וכבר כתבתי שאיני גוזר אם אחר התנה כמלק אלהינו או אם
 יזכיר דים לזה אין אך יהיה דעם ואכל מ"מ כתיבך כאלו דבקית שלמה וטענה באור
 פני מלך יהיה שמו מיהם . ואלו הענין הגדוליו מכוונים הבהנים בהזכירם השם
 המיוחד מפורש והיו מדרשים לפראל כפשיא תכנים . יברכך ה' ושמך כאן יחמם
 סברות עלולות המפורשית כפסוקים בראשונים מפרשת אם במקומו כמו מכתבתי
 במקומו . וכן הארץ יברךך עושר רבים ונפות וזו היא השלמה אשר בה ששתכמו
 עם האומות וזכינו אליה בהאמינו היסוד האחד שהוא הודו . יירר ה' ככו אלך
 לכך יתכן היא השגתנו יתברך הדבקה כמו כי ממנו זכינו אל התורה והל בטוב
 המולט . יפא ה' ככו אלך ובה רחמיה הוא משום פנים כי אין יזכה ילוד השם
 להתעורב עם סמלאכים ולרשת העולתם וזה כשיאות ככס אין למעלה ממנו . וישם לך
 שלום הוא מ"א ולא תנעל כפסי אהבם . וכלל אומר לך כי אם תרצה לזכות כזה המבור
 המעורר לקריו כלו פעמים שלם כי כל ענייניו מתגלים זה עם זה וא' אך לעמוד עליו
 בזאת זה כי אחר רוחו ככאן בל מה שפירשתי בפרשת במקומו : ומי שלא זכה להאמין
 לא יביין דברי אלה והכלל כי באמרן לך שלום רחוק הטוב הענין
 בהמלט והדבקות האמת אשר לא תפסק לעד באומרו
 הכי באתן לנו את ברית שלום :

תם ושלום שבת לאל כורא עלים .

עיקלונמוס בן מהררבורד בייפה זצ"ל

גיליון

בשם הר' אליעזר מגרמישא ז"ל נמצא זה וכתבתיו פה :

כל הנשמות משת ימי בראשית מצוירות הם בפרגוד ששמו גוף והוא לדיעה
 פרוסה ומצוירות בו נפשות של ישראל אנשים לבר ונשים לבר ועבדים כנעניים
 לבר והשפחות לבר והגוים הזכרים לבר והנקבות לבר ושם מצאתי בשם גדול אחד לא
 נתפרש שמו שהנשמות מצוירות באותו פרגוד ושמו גוף גאותה צורה ובריקנו
 שעתיד הגוף להיותו נוצר ונבוא מורע האיש והאשה ופרצוף של נשמות מצוירות זה
 על גב זה בפרגוד לששה טורים : השור העליון נשמות של זכרים של ישראל והשור
 השני נשמות של נקבות ישראל : הג' עבדים כנעניים ובר' נשיהם ובה' גוים זכרים
 ובו' נשיהם ואם אין ראיה לדבר זכר לדבר בראשית כראשית השמים בשם בגמסריא
 ואת הארץ כלומר ואחר כך ברא את הגוף מן הארץ כדמות וצלם כמו שהם מצוירות
 בפרגוד והנשמות המצוירות הם רוח מבינית ליצר נשמות של ישראל והזכרי ישראל
 כלמדים לנשים כל המצות חוץ ממצות עשה שהזמן גרמא שהן פטורות וכן לעבדים
 ולשפחה ות ולגוים מלמדן להם מצות שנצטוו בני נח ופירושהם וברצון האל תתעבר
 האשה ואז קורא אל המלאך הממונה על התריון ואומר לו לך ראיה בפרגוד והסתכל
 בצורה הצלובית ונתחן לו אות וזמופת בה ועל זה אמרו רז"ל בת קול יוצאת ואמרת
 גת בלוגי לפלוגי כי כך הם לפעלה מצוירות זכר ונקבה כולם הם זוגים זוגים ומורה
 תוכל להבין סדר העבור הפנימי : עד כאן בזהר :

כתוב בספר הזוהר הגדול ונמצא בספר מרקאנאשי ז"ל אלא כל זמנין דעתיק דעתיקי
 דישא חיורא איתגליא רעוא דרעיון רחמי דברבין אשתכחו ובשעתא דלא איתגליא כל
 דינין דזעיר אנפין זמנין ר"ל כי דיון אינו נעשה אלא בהסתרת פנים שני והסתרת פני
 מהם והיה לאכל אינו אומר ונתתיו לאכל : עוד יתבי שם הן גרשת אותי היום מעל פני
 דארמה ומפניך אכתר מאי ומפניך אכתר אלא סתיר מבנינא דילי ר' אבא אמר כר"א
 זיכתר פניו ממנו ועל דא ומפניך אכתר מאינין פנים דילך יאהא נסתר דלא ישחון בי
 ועל דא והיה כל מוצאי יהרגני ע"כ :

והנה עין ה' אל יראיך למיחל כ' לחסדו :

הם ושלם שנה לאל בורא עולם יומי ה' כ"א לחדש כסליו שנת אשריאנוש יעשה זאת
 לצורה פה ק"ק דובלון עם העזרה האלהי והשחלת העיקר קלובוסוס וכן מה רר מוכרי
 יפה זע"ל המהוקק :

63

64

זה השער לני צדקים יבואו בו

שער

צדק החיים

והוא חבור השלישי שדרכו
החסיד מהרר יוסף ועבין
זכר צדק לברכה :

נדפס פה ק"ק לובלין שנת שני' לפק

תחת מחשלת אדווינו המ"ך האדיר
זיגמונד ירום הודו ותפא מלכותו
אמן וכן יהי רצון :

על ידי קלונמוס בן מהרר
מררכי יפהזל

דקדמה

אמר

ינחק אלמכיס המכור הזם מכרו המכס המיד רבי יוסף יעבץ
ז"ל והשתדלתי להדפיסו. אמר המכס הראשונים שמכר והם
מאמר האחדות ויסוד האמונה ובעזרת האל הרשעים גם פי' מסכת אבות שפי' הוא
זכרו לברכה. וכמו שהודפתי בהקדמת המכור הראשון וקראו לזה השלישי אור

החיים כי הוא מסקל ומרים מכסול מדרך המסים עקלקלותם בשבט
דעתם ומסרתם ומאיר עיני הסולכים בעורון שכלם לא ראו אור
סכהיר והזוכה לאור שהוא ילך בטח לאיכסל יבאורו ישיג
ארחות חיים הנכחיים והמסורר גלס כל זה

במקומות נפרדין

אמר

אשרי תמימי דרך הסולכים בתורת ה' :

ה' כחפי כדקמך למטן סוררי יסור לפני דרכך .

סורכי ה' דרכך וכחפי בארץ מיסור למטן סוררי .

סורכי ה' דרכך אסלך באמתך יחד לכבי ליראם את שמך :

אור זרוע לצדוק ולישרי לב שמחה :

כי שמך מקור חיים באורך כראש אור :

כי סבלת נפשי ממות סלא רגלי מדמי לסתחלך לפני

אלהים באור חיים :

חבר אור החיים

ב"ה איש החכם

ויכונת זאת ואת ואשר דבר פי ה' אלני

ויגידה עלמה אכרה סארץ נצתה

כמדבר חבלי פוברי ויאמר ה' אל עזבם את תירתי אשר נתתי לפניכם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: פנת יקרת תירתינו הקדושה ויסוד אונותיה מרגליותיה אמונתה הפגמה ככל ה'צורים וכפרם במין האנושי ויותר ויותר בחקבלי התורם על סר סיני אשר בעבדים כבדו העולם כי אין דבר הוה לאיש יהודי בין מן המוכות בין מן הרעות כי אם בהשגחה ואין צריך לומר המקרים המסובכים מהשם יתברך אלא אף המקרים שיקרה להם מכל הסבות הן מחוץ מכלי הפחד האור או חבור אנשים רעים סן מנר עמנו שאכל מאכלים רעים והזיקו לו ויתר הקורות אשר אין להם מספר הכל כודע אצל השם יתברך וסכל כמשפט על מהאיתו או על נדקוהו כפי נזרת משפטיו יתברך פעמים היו ה' יקרים מסובכים מאת השם יתברך ופעמים לא יסבכו רק ידעם ויראה וישתוק והמשל מחכם גדול יודע בחכמתו כל המקרים אשר יקרנו לאכזבי עינו כי לאוהביו ויסיר שיסחרו מהרעות הבאות עליהם ולטובאיו וסלם בחכמתו כדי שיחולו עליהם הרעות והכזובים לא תשפיק מעט אסבתם להודיע דבר לא להביאם אל בטותח ולא לסוירים מן הרעות כך אחרי שכל הדברים כודעים אצל השם יתברך ואין דבר הוה בעולם כי אם כדמותו אם כן כשהאדם אוכל מאכלים רעים והזיקוהו והשם יתעלה לא אכס לידו והצלה מן המאכל הוה עונתו הטוב אלה ב"ה הם הכדילי כינו וכן אליו ומצאוהו רעיות שהם ולהראות הוה בקראת השגחה ה' אליו את כחורתנו הקדושה מקרה מה זה מהרת למצוא בני כי הקרה השם כי הוה סבב שתבא לידי הצדה הזאת והאמר ה' אלי אלוני אברהם הקרה נא לפני היום כי אליעזר היה שואל דבר שלא כמנהגו של עולם כי אין דרך הנכות הנמועות ללכת לשאוב מים כי כל בכורה בת מלך פנומה על בן אחר אהה השם שכל הסבות והזלגולים מתלנלים מלפניך לעשות רצונך לכל אשר תנוס הקרה סבב מקרים וסבות שהנערה הזאת תבא אלי ונשי שלא היה ראוי הוא מעמנו לזאת ההשגחה כי עיבת המקרים לכינוכי והסתתם לחסידים כאשר הקדמתי עכ"ז ועלם חמד וכו' ויהי הוא ערם ב"ה לדבר וכו' והעוד הכתיב כי מרוב נטיותיה ה' לא ידעם זולת אנשי הבית לא היה מכירם כי לעולם לא יראה חפת ביתה ואם תשא למה היה מסתעף אף לרע הסכלי ה' דרכו אם לא כפי מקרי הבית תפוש כי עוד הדבר בפיו באם ולא ידע אם היה הדבר במקרה כי יודע כי לא עשת קבלתו עינו או אם הוה זה ע"ד נהיה ערם יקראו ואני אענה או

א ב ג

אור החיים

62

אז אם היה כחמדו יתנוך בלי תפלתו כלל: והאמונה היקרה הזאת מאמנה מן יקרא
הסיקרים מדוש העולם כאומרו כיוצא עין ממכון מבטו הסגור סינור יחד לכם על כ
המכחסי' בעקר כחמו בעשיו ופני העיקר' כאלה יולדו וינמחו חנוס גדולה רחם
וכפאה לה צדיק דין יזכרו ברוך הוא על כל המאורעות על כן אמר בכריא מי האו
המכס ויבן את ואת זכו ואף חכם במקום כזו רק המאמין בעיקרים: הסוכרים אשר
לא יגיע אליהם השכל האנושי אכן יקרא' מכם לדעת הכוונ' כאמרו ערות ה' כאמנה
מחכימת פתי: והודיע הספרש אשר בין המכ' יבין הכי' כי המכס' אשר יאשר אין בידו
סוס ראו ה' לאמ' דבריו כי אין לו כי אם אמונתו ובר ככאמר נד' ק כאמונתו יחי' ואינו
מחוי' להכריז אך דכ' ב'א אשר יש לו ראיות והם: הנסים הנעשים על ידו כאמרו וידע
כל ישראל חייב להניד תשובת השאלה: ואמרו רבות נו זכרם לברכה דבר זה כפאל
לחכמי' ולא פירושו ולכרי' ולא פירושו ולמלא'י הסר' ולא פירושו עד מפירושו הק' ב
הוא בעצמו מכאמר ויאמר ה' למנוה על השאלה כי היו להם ע' ונ' ע' וס' ר' וגם על
התשובה כי אף על פי שעסק התורה גדול מאד מ' לא יעשו השם ויתברך כ' כ' עליו
כמו ש' עמים על גופי העבירות: וכפירוש מסכת אבות במסכת שמעון הצדיק
א יב כזה בסגנון אחר: ומה ש' בידי להטיב כי לעת המרכן לא היו כ' שטופי'
ב לו העבירות אך נגזר עליהם הנזרה מקודם כאמרו בראשיתו אך לא שכ השם
מ וון אפני הגדול אשר חנה אפני כיהודה על כל העמים אשר הכ עימו
מ מה: על כן היו תמהיסי לא אבדה הארץ עם הבנות הגדולות
ולב' ה עם הסכות הקטנות: והתשובה כי זכות התורה סיה עומד להם משל
למך שהיה לו מכנן ערב ויפס' אשר אין כמוהו בעולם וכתחייב הרגס' והאריך לו
המלך לתפארת מלאכתו ולימים נשכרו אנכעומיו: או כדר מלא לנפן או כעמס על
מטאתו אשר חטא: ככה בעוד שישראל עוסקים בתורה עמים שעשוע' הק' וס'
ברך הוא כאמרו יערב עליו שחי' ואתים שעשועים ונ' ואל' תעלין ונמרו והים מאר' להט
על כל הנעשים שפברו וכאשר עזבו התורה שברו ונמסו: כמנא בכת' אבדת הארץ
מזיבת התרס': והתשובה הזאת בעמס' ר' אף ידע ולהוד' על כל: שאל על מה
הכדה גולת ספרד אשר היו בה קרוב' ר' אף בעלי' בתים עם הגולה אשר
הגלת' באר' הסקרא' סז' ליה' והיו לבו' ולמס' הא' מ' קטלה מרבא
הא' חכנא כלעף ימא' סא' חכנא ד' יהו' בחותא' ברע' וכנא' וכעירוס
בחסור כל': אכפי' הימס' וס' מעלה ירדו מכם ויתס' לעמים עשירים וככבדים
ולו' לקטבו כס' אין להם: ומיכלל את כל ת' א' תיבו' אשר עברו עלינו

עין אור
כ"ט
ג' א' ע"ב

מסכת

חפצת רכב' עד עתה. חיי יושמי' הנרית המרפואת אשר נחמדו אלינו במלכות
 באפול' שם כרענו ונפלטנו מחוכ וסוף' גדולה חמת ה' נפתה כבו' קוה' לפלוג ואין
 שוב לעז מרפא ונכה כעתה. ויאמר ה' על עזכבם את חורתי נדיק
 אתה ה' ויאר מפסטיך. הנור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין
 עול נדיק וישר הוא. כי הרוד הרע הזה ואם סרכיו פשע ועברות אין פסויות
 העון העצום אשר היה בידונו. עזיבת התורה. ממש כי מימי קדם לא היתה מלאה
 ספרד מישיבות ותלמידים כמו. סתיתה כעת הנורא. אך כמלקו התלמידים לכמה
 כמות. ים מהם שהיו לומדים שפה או שבעה שנים אצל הרבנים הגדולים ומחדשים
 שכלם כמרכ חדש. והיו לומדים אשר בן חכמות חכמות לא יאמר עוד ארון
 ברית ה' ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעלה על לב ותוהים על בראשונות ויש מהם
 אשר פירוש לגמרי! והתעסקו בהכלל העולם ויש מהם אשר תפסו
 אימונות התורה ואכל לא שתו לכם רק לפלפל לבד לסודיות את גבורתם שיכולים
 כפלפולם ולסוד את הפרץ וכוה הוכיאוכל ימיהם ולא באו לתכלית התורה אין נדיק
 לומר לתכלית הכל שהוא השפעה והמסירות אלא אפילו לדיעת הדברים הנכונים
 בכלים כגון בינית ותפילין איסור והיתר ומעט חושד אשר התעסקו לדעת מה יעשה
 ישראל ואף גם הם לא לשמה רק להתהלל להתפאר בפני עם הארץ גאה וגאון
 ודרך רע ובלתי במיעוטים השגשגים אשר על כן לא יכלו להגן על דורם כי אף
 יביא וימד רטיבא אכלו בישי' לרעבאי. ואני הקטן שכלל הקלמדים
 הנזכרים נעיר מכולם כתרה וכזה בשעשה המצות גדול שכלולם כמותם כזכרים
 רועה רוח ורודף קדים כל היום כאשר ידעתי כי מורם ועוזב יהוה את אחתי אודם
 עלי פשעי לה אלמדה הפועים המתרעמים על הסם יתברך ועל מפסטי דרכיו
 כי כלם נדיקים וישרים אין בהם כפתל יעקב ואחכר ספר קטן מודיע דעת
 האנשים העוזבים את תורתה ומחבקים חיק המצוות הנכדיות המיניניות מנשים
 כי כבר השיגו התכלית העליון ונחלקנו לפרק האחד יודיע כי אין ראוי טייל בפרדם
 התורה עד שיכיה מלא מנות הוא הבחתי. הכ' לבאר כי כל שתגדל חכמת
 האדם יתא יכיתר כעם יתמנותו הסך אלם החכמים בעיניהם השלמה לפודיע
 הפכוה הגדול אשר התעבמו כחוסכם כי דרך חכמת הטבע הד' להודיע מכו דרך
 ה' ה' לצור על העיר אשר בהבנו אלה האנשים סכנותיהם המקולקלות והם שני
 פסוקים אכבי וכו' פשע וכו' ה' לעקוה אכן פיתם יסוד בכינם והוא פסוק אומר רק
 עם חכם וככונ ה' להרום המנהל אשר כנו בני האר' מפסו' אלית הלל הכ' לבאר כי כש
 סכנותינו לבלתי לבת אחרי האחר כך כנפוינו לבלתי לבת אחר פיררו לבנו מן
 בה גפס'

לע

אור החיים

שחשבו הפכריום השמימי להפך בזכות הרב אשר טעו בדבריו אלס האנשים
 העשירי להפך עוד בזכותו ולהביא ראיות כי ראוי להרחיק בדבריו מהחכמה אשר
 ממציאים לא האמינו במדעם ובהשגת אשר הם השיקרים העצמיים לתורתנו הקדושה
 ס' א' לבלות המק' אשר מצאוהו המכאנים להכנות כענין הם הקבלה האמיתית אשר
 זאת היתה סבה להדניק בזמנות הי' פ' שיות הם החכמות האמיתיות הי' כ' התכלותו
 לדבר כנגדם עם חסרונם הגדול בתורת וכפ' ה' ג' להזכיר את בני על עובי התורה
 בת ח' ה' ד' להזכירם על הארץ והכמות כי הוא השיקר הט' להזכירם על מנות
 פריה ורביה הוא ידעת תלמודא באומרו אשרי מי מכא בכאן ותלמודו בידו וקראתי
 עם המבור הזה אור החיים בעבור מ' ז' ה' א' פ' יקרום גוי אכל אפיקורום ישראל
 כ' ע' ד' פ' ס' פ' מ' כן שמו יורה על מהותו כי לא תבואהו רגל ג' א' וירד רשעי' הקמיו'
 אפילו כמיהם מתים אל חידושו כי הם הנדריקים הקרובים חיים להם לבדם כמן ולא
 שברור כתוב וכבר עלם בדעתו לבנת רגלי מעיר לעיר וממקו אל מקו להכות דקו'
 השם יתברך ומשפטיו יספרים אמרי אשר השם יתברך שאירכו והשינוי אותיות
 בניי ככל התלוא' הקפו' וטרפו' איתות מות איתו' ה' ר' ויהי' עבר הגדול שער הים כרעב
 ונתכו בשבע כלכלתנו מחרב הבלתנו ומדבר מלמט חכמות חלויים רעים ברבים דליתנו
 עד הכס עורונו רחמ' וכמכנו לחן להס' פ' כ' פ' כ' פ' א' פ' א' פ' א' פ' א' פ' א'
 את כפס' וער' עם ועד הפליא חסדו וים א' ח' ח' כ' כ' פ' כ' פ' כ' פ' כ' פ' כ' פ' כ'
 את ראשיתם מאחריתם א' א' ו' א' כ' כ' ברכתו ומדוע ע' נ' על אלס ועל
 הכתרות מעיני א' א' ע' כי אל היושבי בשמים אורה השם בכל לכו' א' א' א' א'
 כל כפ' א'

הפדוק הר' אשוד

להודיע כי אין ראוי לעיור כפרתם
 התורה על ימלא תורתה ואלהכמו
 גלוי וידוע לכל יודעי דת ודון כי חכמת תורתנו הקדושה תתחלק לשנים חלקים
 שחלק הראשון ידעת פירוט המנות על אמתתם והחלק השני סודות התורה
 נגדף מוקדם החלק הראשון לחלק השני קדימה הכרתית כי למכוע לסוג
 החלק השני א' לא קדם ידעת החלק הראשון וזה יתבאר מן הסכל ומדבריו
 חכמינו ומן הכתובים אמנם מן הסכל כי עלכומא דקיעא כעין מלכותא
 דארע' וכמו שא' כפ' ל' א' ימנא מן כע' ה' המלך לסינותי מאכס' סורו
 א' לא קדמו לו מעשים כד' א' א' המלך ד' מ' ה' ה' מ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 ומלכותו קוטב ענין ומלכות מ' ובראות המלך טוב לבכו יעלסו למדרגה
 ותר' ב' ב' וכן ממדרגה אל מדרגה עד יבארהו שמלך לפכת עמו ולסיותו
 קאכטי

71

מאכפני סודו מחד אשר כמנא באמן זרית ככל מלאכת המלך כן הדבר בסודות התורה
 כי לא יוכה האדם אליהם אם לא קדם לו מניאות מן בעיני מלך מלכי המלכים סקדום
 בדרך הוא מחד עשיית המכות כלב שלט מאהבה וידיעת תלמודם וזא ארון ככתיבים
 אם בא מנחתי מן בעיניך הודיעני בא את דרכיך ומניאת הן הוא עשיית רצוני יתכ
 כלב שלט באחריו וכה מנא מן בעיני ס' וכתוב בהריום להתולדו כמנא איש בדיק קדום
 סיה בדורותיו : והיה מפכותיותו של משה רבינו עליו שלמו ס' ס' ס' מניאת הן כלמן
 מסופק אם בא מנחתי וכו' והנה יתברך הסיכו כלמן ודאי כי מנחת מן בעיני והסופק
 להנשע לו לסמי ידיעת ס' ק' ס' קידם המוק הא גדול עמו מנפוא כי אם המלך
 נתן לעבדיו סבי ספרים ואמר להם הקבוצה כראשון כל תכלית ההכנה והזכירם על
 כך באי הרות גדולת ועל הסבי נזה הסמרו לכס פתוח אותי וכנוש כקנסו עד אומרי
 אליכם פתחוהו והפכונו כו והם עמו להפך ושלחו יד באותו ספר הסבי והראשון
 הסבי מוכן בקרן זיונת ולא ראיהו ולא ידעו מה הוא אין ספק לא סמיכו את ראשם למלך
 בן אכפנו כעטונו מני מלך מלכי המלכים הק' בה לכתפין בתלמוד מניתי ולמדתם
 אותם וכו' ופנתם לכתבך ודברת בס' וכו' ואמר זה אם כמנא מן בעיניו הוא יגלה לנו
 ענין הספר הסבי ואכפנו עומים להפך כי המלך אשר כעטונו כו רחוק מכליותינו
 וממסכתותינו ויהמלך אשר הוהרכנו עליו לכלתי כנוש כקנסו אכפנו מחספדים כו
 וחוסכים ומסכות מפכנינו הקל מפלתי מוס תענית ותפלה לסיכת סיגלה לנו סודותיו
 כאשר עשה ארון הכביא ס' אם בא מנחתי מנינו' והמשל הזה כעמנו לא בדיתנו מלכי
 כי מנחתינו להכמינו הקדושים ז' למנו כזמלא ממך אל תדונו וכמסוסה ממך אל
 תחקור כמה מהורסית התבוכן ואל יר' לך עסק ככסרתות כמסאלכיו זה כי הדור הזה
 אשר מרבות מיניו ומאכלות מילעיתיו ואין מסד ואין דעת אלהים בארץ ואין אדם
 אשר עוסק מנוס למסס כי אם להתגדל ולהתפאר ואין אכפנו יודע עד מה לא שתא
 סדרי ולא תלתא ולא מסכת ולא פסוק בסדרו אסור לנו להתבוכן בסודות הסורה
 וקטאנו עם אכפנו הראשון אשר כעטונו מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת וכו' והוא
 שלח כו יד גפן חנון קובו וכקכה עליה מהה כמי סקקכו על סודו כמהכרות קמות
 מן המות ה' למען שמו יגלו מהם ומלכריי חכמים וזכרונם לברכה אע"פ סכרחה
 מיותר כי כל התלמוד מלא מזה ומכואר לתיקיות של בית רבן אמר' סרכים פתה עם
 הארץ המוכים בסטורי גאותם כמוסבם כי הטיגו סודות התורה ותעלומותיה מכלי
 רייח תורס ועמם מנוס אכפנו לך קנת דכרי אמרו' גככנסו לפרדם ליפע אח' ור' עקיבא
 וכן עזאי וכן זומא אחר קנץ כעטיעות קראו עליה אל בתן אח פיד למטיא את כדרך
 בן עזאי הכין וכפגע קראו עליה דכס מנחת אכול לייך ונוס' בן זומא הטיץ ומת קראו
 עליה יקר בעיני ס' המותה לחסידיו : רבו עקיבא ככנסו בסלום ויבא בסלום קראו
 עליה

עליו הביאנו סמך חדריו ואף ר' עקיבא בקשו מלאכי הסרת לוחפואמר להם הקדוש
 ברוך הוא הכיחו לולאקונה ראו להסתעף בכבודי רבותי וגאלי סם היראים אל
 ססם החרדים אל דברו בכר אתם רואים כעייכים כי אלס הארבע כיו גדולי ישראל
 סכמים אשר עמהם ענו ומוסיס סכרא וספרי וכולל תלמודא ואמרי כן עשרו אל לבס
 לבס אל סודות התורה וקרא להם מה סקרהולא כולט סהס איס כי אס רבי עקיבא
 אשר למד משנס וסרכין מורס בישראל מ' סנה וגלה נפסו בעיני ה' עד אשר אמר
 למלאכי הסרת הכיחו לו וכי עוד אמרו על רבי אלעזר אשר קרא עליו רכ טוביבא
 דחמימי וסוה מתקרימריה דלרעא דישראל לרוב חכמתו ומסירותו ואמר ליה ר' יוסכן
 תא ואלמריק' מעסה מרכבה ואמר אבתי לא קסאי' הנה כי אף על פי שהיה בתכלית
 הפלימות לא כטח כלכו ללמוד סודות התורס כי לא היה זקן כי סודות התורס אין רמזי
 לסתקל בהם כי אס המסודים המופלגים כיהס כמי סכרמנר אל המלך וככנס בחדרו
 סאס לא יהי ראוי דמו בראסוכמו סאמר פן יהרסו אל ה' לראו' ונפל ממכו רכ וכבר
 סורס על זה מס סאמרו כמאמר הראשון הכיחו לולאקונה ראו' לו ס' סתמס ככבודי
 דומה למס סאמר אס כא סכתי הן בעיך' ואס תבס ככל דבריס תמנא כי לא על
 ידיעת המלך הראשון לכד היו מקפידים כי גם על זקנה וסיה וסכו יתרה להס חוי
 להס לתרכו' אכסיה מעאס סעוליס קטנים אשר לא סעמו טעס כסר כסנה ותלמוד ואל
 הרימו ריס יד את שמים רק לחמו לסר רסע ויין סמס בגאוב סתו עד לסכרה וימן
 סכתיכו' די לבו מוסר מהאיוס מסס עכו מאל אשר ססתר פכו מהכיסו' ה' סקיס ואל
 כזכית יס' זכס להסתר סאמר אס כא מעלתי ודוד ידיד ססס אמר סוד' ליריחו
 וכריתו להודיעס העיד על כל דברי' כי לא יודעו סודות התורס כי אס לאמר קדם לך
 כחלק סראשון ואלא יודעו כי אס מפי ספי' למאן די יכבא יודיעס כאומרנו כי ה' יתן
 חכמה ספיו דעת ותכונה וככר כולט סחלק סראשון תהלה לאל :

פרק שבי

לכאר כי כלמה סנתגל סכמת סאדס יסחיכ יומר
 בעשיית חנותיו ית' רך . סככו ה'ס האכסיה כאמר
 עלו למדרגת סחכמה אשר סכנה סכמת סתורס סככר ס'נו סתכלית סמבוקס ססמין
 סאכסו וספרכו אל ה' סתכלית סקרבה וסכס רחוקים סמכו סרהק מאל סאדס וס
 יתכאר מהסכל ומדברי חכמים ז' לבעלי מסנה והתלמוד וסן סתורס אכנס סן ססכל
 כי כל מס סנתגל מעלת סאדס כין כמעלת סככמה או העשר או ככונה יסחיכ יומר
 בעשיית סתורס וסמנו' כלב סלס זאין עכיינו אכל סכורא כעכין חוטב ענים אשר עלס
 למדרגת סחויס' סחלק אשר לא יכטרך ייתר אל מלאכתי סראסוכס לסנוס סן כסיה
 סמך' אכל אדרכס כי אחרי עלותינו אל כמעלה עכמה מעלת סחכמה או כסיה
 עשיעבריס

חסד עבדי כתבלי' השפוד לקבל עלינו עול התורה ועול מלכות כחומר ארון הכבוד
 עליו הסלום הודיענו כא את דרכיך ואתך למען אהבה חן בעיניך ו זכר הקדמותי
 כי מניחת חן הים היות נדיק תמים הולך בדרכי האמת וכן פי' לישראל שזע ישראל
 וכו' והסתת וכו' ומה ה'א' שהסכה וסנכסם לכניך וזכרת כס וקשרתם לאות וכתבתם
 ככר ביאור ת' לית הכיחור בואת ספרסכ כי נאספת את הסס ית' היא למירת התורה
 והדיבור בה תמיד ועשיית המצות תמיד כגון תפילין ומוזה הסך מחסכו לא סאכסס
 וכסגת הסודות סהס סס בתכלית ולינו כן לא ידיעת סודות סתורה סכסס וסקלמה
 ליראה את' ולאסכסס אותו סהכס תמידית דכיקס כלת מתפרדת וכן לית
 ידיד ס' דוד עליו השלום לככו ככוואתו ואתה ככי שלמה דע את אלהי אביך ועבדתי
 סכס סמס מהידיעה סכסס וסססכודס סככלית וכן סרן למאמיני סססס כי כל
 סכבראס כראס לככודו ולעבודתו ולסס סתי כמינס כמינס מעלתם מנד עזסס
 וכמינס מעלתם מנד עבודת יונסס וראוי סתנדל וסססס סכסיס סססית מן
 סרססס ככו ססככר כ' סכל סלס סאכסס לא סרסס בעלית סמינס סססס כי
 סס למדו וכו' וס סכמתם ססכסס כמדוס וכססססס וכסכס ככסס כמדרי סתורה
 לפי דעתם ורנניהם סס כזיס מדעית ססלססססס לא יכילו ליטסר לנריו וזנפו סככל
 סתל' ס' ככאת ופליס סמר דוד ססור בעיניו ומנאסו לא רוסן סכסס מדכרי
 רנתינו אל' ס' סמר תכלי' סכסס ססכסס וסעסס סוכיס ודכו את עמי סרן סנגיס
 כודכניסס ואת' ס מודיס כסנגותיסס סמר וסנד לעמי סססס סלו ס' ססנגות
 סלסס כודכנות כפעס סמר ססנגת תלמוד עולס דון ולכית יעקב ססאתס
 סלו עמי סרן סודכות סלסס כסנגות וסכי מדעס סלס סכססס לעכדיס סניס
 לסס סתל' ולכית סססס סל סקסס פלוני סלמוני וקסנתו מכו חן בעיניו וסן לסס
 סוסיס סודי' ער סרן וקסנתם סין לסס כלמי סס גוית' וסלכו ללסס ער סכני' ססו לססו
 ססן סתל' וכעלי סוסיס כסגלו כסוקיס וכלי סכסס כעול וכסמסס וכיפוי סססס
 ולא עני ולא כולו לססססס ס' סתל' ולעבודתו כסכר כ' ס' סליסס כן לא סכסס' סררי
 ססס סתפ' ס' ס' סגלות ססס כסכמתם סורק' מעליסס עול סורסס ועול סכו' סתככר'
 לאכיסס ססססס סלעני' ומסססס כמקיימי סתירה וסססית כלכותס עליס' כסמר
 דור סכיון קלל ואת' סמו לא יכרך כעב סייני' וסס וקסתי ולא רתי כ' ס' ס' למסס
 ססס עסס כסרתס וכסננות וסויתו סימדי סופס על סתי ססססס ססס יססו כססרי
 סכססס וסמר כלכו וסו סככלית סגליון סמר כעכורו ככרס סרסס סעלס על כמותי
 עב סרסס למלני' סמר סס סכרי' את רכונס וסין לסס לא כני' ולא תפילין לא סוכס
 ולא לולכ כפעס וזכר את דכרי ס' ס' סוף דכרסכל כסמע וכו' כי זס כל סרסס כי
 סססכלס כו' ס כססס למלכיס סכל ככי אדס יססיכו כסרתס וכסנות סליכס ס' ס'

אקרא תניל פפרד איני אשר גורמו בשונתו הרבים והעצומים ורוד ההתפארים
במכח וכמעט כל המירו את כבודם כיום מר והכסי ועמי הדרך חסרו גופה ואמונה
על קדושת בוראם ונשט אתה הסעין את עין סכך בחבנת כל מעשיו הרבים
מסכמתו למה הוא דומה וכו' הכך רואה כענין מה שבתבתי למעלה כי ראוי שתגדל
הכחית הסנית שהיא בחינת כבודת יונתנו על הכחית הרחוקה שהיא מפ' יינו וכאשר
יהיה כן אז יתקיים החכם בחכמתו והגדל תפארתו שקול הוא כנגד עשרת אלפים
שישראל כי כחמאלו לו מדנות רבות מן החכמה לפיכך עבד את בוראו כשתמש מן
הסוס המפואר והכל' זיון סיקרים ועצומים להלמה חלמות ארוביו מלך מלכי המלכי
שק' כה ועל כן כרכו בתכלית הכרכות ודימסו לפן שקולו על מים זנומר ואם מ'ו הים
להפך כי מתענמה בחינת עמו על בחינת בוראו כי חמתו מרובה ממעשיו חכמתו
תהפך לו לאויב היא תלחם בו כי לא מלא חוק ה' צורים אשר כבדו לכבודו ית' הלא
תראה שדימיו לאילן שטכפיו מרובי ופדסיו מופטין אשר סכ' מפלתו רבוי ענפיו ולו
יתענמי ענפיו אז טוב לו והיה קיים כן עמי הדרך המכירים את בוראם עד שקבלה
לכד' ולמה טרמי טעמים הסובים מתקיימו לפני הסי' ועשו ככסיונס כי כבר מלאו
חוקם פפי חכמתם המעטה כי מתענמ' בחינת בוראם על בחינת חכמתם אמנם לא
הממדים בעיניהם אשר רבו ענפי חכמת' ולכס' שרשים מועטי' כאמר ב'א רוח מערה
רוח הגלות והנירוש הפך אותם על פניהם ועקרום מאמונתם והגדרתם וקללו וכו' ו
נפכו למעלה והמר מ'א שדי כי עבדנו וכבר פירשתי זאת המאנס במקומו רבים כי
רבו סאר שרשים ועמשים כמעל דככד' כזה ודי כמה שבתכתי בזה החבור' אמנם
מדברי תורה הוא מבוחר מאד כמו שפכת החכם עבדו ופוכו חסרת לפער ככל כתבי
הקדש ותמצאו כי לא מתהללו העליונים על חכמתם כי אם על עשה הם רבון הגרם
ביושר לבותם פקח עיניך כפי וראה החוט הפער' של מר' עה כפי מריכה אשר לדקותו
נקסנותו ללא עיני המפרשים לראותו ועדין הם מכוין ולא מנחמה כעבות
העולם פשע דור המדבר בענין המדגלים אשר פקסקו ככל הנפ' ואמרו כתבה ראש
וכמונה חזרימה . ומי גרם זה הלא רוב חכמתו בסודות בוראו כי התקרב לו יותר
מכל כבדו על בן כתייב בעבודתו יותר מכלם ומי ככה את אבי' לך מלחם ע"ה אשר
בתב עליו הפסוק אויבכה שלם בעבור שלא מיהם נכמותיו מדות כמה ומענה כלו
בוח עמו כמאה עד-סס ה זה חפת השפחת עלכותו ושפת השמחת' ישראל' ואכדן
מלכותם כפי לתפנית סלא מפני חכמתו אשר רבו למעלה ראש מכל הממדים אשר
היו לפניו ולא עמדו שרש מעשיו הסובים וכנתי' גכום כנתי' כות המקדש ומיבור
ספריו מעלי וקהלת ועיר כבדו ס כנגד ריבוי ענפי חכמתו אשר כבדו סאל מערסו
ועל-סיה כדוד עליו הסלוס חביו סכיו פוטיו הרבים ממכהו : גאחכס כליהות

המטעה שהוא רוצה לומר ככין הבטח ככין זולתו ולא ככין פנמו ככין
 ולא כוול כיהסם סומך ידו. אמרו הכמים זכרם לברכה בקסו הכמים למנות
 פלחם עם אהבו וירכבם. יתה בת קול ואמרה אל תנשו בטעמי: וכבר כי אחר
 זה הענף הסדקה מקומות ולא באפי עתה לדחם כי אם להכיף ראות כדורו לפני
 מי שלא מוכה כבגורי סימיות כי אם קודם ישראל כל שכן דפקר מפי. מי גירם
 את דואב ואח תפל מספי עלמות עם היות דואב מניו הסכהדרין ואם תוכל ספי
 דברו לרביי בחמתו כאשר ישלחם על אים בדברי האלו' סלח רביי ענפי חכמת
 אשר גדלו וברו על פא' עשה: הסוכים: ומי יבאש ויתפקר כנגד מה שהזכרתי
 ספרק הזה כי אם כמים כמים כמים סיררים כים לא אמון כם המלחים גלח
 וגאון תעבת הסם עליהם כאשר דבר מה רמו עיניו ועשעמי יפסאו:

דברק הש' ליש'

לאודיע השכום הגדול אשר כמתכו
 אים האנשים כמטכס כי דרך כיהיא
 חכמת הטבע. כשהניע אלם האנשים להסינ סחכמו' ספינות חסכו כי ידעו בקודת
 סלחת בענחה וסס לאודעו את מקומה כפינו מאחר ספה רכיכו עליו השלנו הדיעבי
 בא את דרכך חכמת הטבע אשר היא הכנה לחכמת האלוות וכן פירשו מאחר הד
 עליו השלום דרכך ה' הודיעני כי היא סאלה בענה הוב' סוכה ואמרו כי מאלה
 השני חכמות יודע ספס יתברך וסני הכלית שעלין המכוסף מלת כל כונר. הוי
 לאזכרים סכך סמעות אפי לו לפס קדום סלמד סורה קדוה אשר אמר הדבר סוס
 וכי מסה רכיכו עליו השלום סכנת את פרעה ואת סכמי רועה עשרס כים כמנרים
 וקרה לת. כים למים עשר קרעום ודבר ספס יתברך עמו ספס אל פים כאשר ידבר
 אים אל רעשו הים סאל מלת ספס יתברך כמתכון ובתפלה סידיעבו חכמת הטבע
 אשר היו חכמיון בקי' אים כם מקשג עד גריל' וכבר סוכב עליהם חכס: אחד זה לשונו
 אס כן לפי דבר סס הוילכו ארסכו בחקירתיו יתק' ממש' רבינו עליו השלנו כמורתו
 כי לולי ספרי חכמתו ומחקר סכלו סאלר כמתקד סכלו ולא יטא לאור מחסוכו
 וכמעט ידעה זה לספרת סכונרים באומרם כי כל סדיקיים היו יורדים ואלכדים עד
 כל מסיחם וכבר עליה' כמיתקו עד כאן לבינו ואס חכמת ספילוסופי' הים פלימותו
 ות' ארמינו מדוע היו מכלים חכמי סמסכה וסהלמוד ימיהם יודיעת סרטי סמנות
 גרקדוקים' ואמרו דרך כמות כיו סתק' לאלס ללמודי חכמות ס' ספיות כעשה סאיס
 לא מן היו ולא מן עליהם סכאלר וסגית כו יואס ולי' לם.

כ' הרב עומה י"א
 בספרו קראו ספון
 פיה הדרך ביד
 אומר הרב רבי
 קורה אקיעה ע"ה

וְלֵלָה וּמְדוּמָה רַחֵם אֲחֻזְתּוֹ הַתְּכַלּ בְּאֲמָרוֹ כִּן ה' לְמַקְרָא וְכוּ' הַפְּדֵךְ כִּסֵּי דְכוּלָּא בְּסֵוֹ וְכוּ'
 וּמְדוּמָה מִבְּעִינֵי מְרַדְבֵי הַסְּלִימוֹת אִם כִּן כְּדַבְרֵיהֶם כִּפְלֵה עֲטָרַת רֵאשִׁינֵי וְהוֹשֵׁלְכֶה לְאַרְץ
 תְּפֹאֲרֵת יִשְׂרָאֵל וְכִיתְבָּה לְאֲדוּם אֲז' לֵאמֹר לֵךְ אֲדוּם אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז'
 שְׂכָאֲרֵי וְהַאֲבֵרְתִּי מִכְּמִים מִאֲדוּם יֵשׁ חֲזוּדָה בְּאֲדוּם אֲז' תֵּאֲמַרְןָ שְׂכָאֲרֵי מְלִכִּים וְשָׂרִים
 בְּנוּיִם אֲז' תּוֹרָה וְיִדְוֵעֵי כִל מְכִי יִשְׂרָאֵל שְׂמַתְמַכְמִים בְּזִמְן הַזֶּה אֲז' לֵאמֹר הַחֲכָמוֹת אֲז' כִּי
 מְנִיעֵי לְקַרְסוּלֵי מְכִי אֲז' וְעוֹ אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' A
 בְּאֵלֶּה הַיְדִיעוֹת וְכֵל הַמַּקְרָא וְהַמַּשְׁכָּה וְהַתְּלַמּוּד לְפִי דְבָרֵי מוֹכְשִׁים וּמַעֲבָדֵי מִלְּפָסֵךְ
 שְׂמַעֲלֵה הַזֹּאת אֲז' יוֹדַע אִם נִפְלַ טְעוֹת בְּסַמְעֵיהֶם בְּמִסּוֹךְ מְנִיד דְבָרֵי לְעִיָּקָב וְכוּ'
 לֹא עָשָׂה כִן לְכָל גּוֹי וְהֵם קוֹרִים מַעֲלִים דְבָרֵי מִיַּעֲקֹב כִּי כִי אֲדוּם הַשָּׂר אֲז' לֵאמֹר
 עַמְּךָ מַשְׁכָּה וְתִלְמּוּד חֲכָמוֹ בְּאֵלֶּם הַחֲכָמוֹת וְכוּ' יִשְׂרָאֵל בְּעַמְּךָ כֵל יִמְיָהֶם בְּסֵוֹ לֹא
 כְּשָׂר לֵהם פְּכָלֵי לְטַעוֹם דְבַם הַחֲכָמוֹת וְזִמְתִּיקוֹת דְבָרֵי הַפְּלִיטוֹפִים וְהֵם הֵם
 הָאֲחֵר קוֹרֵם בְּמִקְוֵם חֲקִי וּמַשְׁכָּטִי חֲכָמַת הַאֲלוֹתִים וְזִמְתִּיקוֹת הֵם יִקְשֶׁה הַפְּסוֹק
 לֹא עָשָׂה כִן לְכָל גּוֹי: וְכִכֵּר צַעֲקַת עַל הֵם הַחֲכָמוֹת וְלֹא רַע וְזִמְרָה מִזֶּה בְּדוֹר הַזֶּה הַשְּׂכָחוֹת
 כְּמִשְׁלֵי בְעִי רַעֲשִׁים מַעֲלִים חֲכָמֵי בְרַם הַתִּיר וְיִקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אִם זֶרֶה יִהְיֶה בְּקִרְוֵא
 כִּיחֲדֵי שְׁלֵם דְלִמּוֹת וְאַרְבַּעַת בְּסַפְרֵי הַכְּבוֹרִים קִרְעוּהָ כְּתַעַר לְטוֹבוֹ עַד תִּים כֵּל הַמְּנַלֵּם
 מְלַעֲבֵי עַל הַחֲכָמוֹת חוֹלֵק עַל הַקְּבִלָה שֶׁפֶךְ הַסְּגָרִים וְהַנְּגָרִים הַמְּחִי קִים בְּחֻקֵי דָתָם
 הַחֲלוּשָׁה בְּאֵם מְכָמוֹת חֲלוּשָׁת וְהִקְשִׁים מְזוּיָפִים וְכִכֵּר אֵלֶּה הַנְּבִלִים לְפַסְכֵּד דְטוֹתִים
 וְרַע מְלוֹתֵיהֶם רַעִים וְחֲטָאִים מְהֵם עִבֵּי וְהַדְּכוּר הַזֶּה סִימְנֵי לְבָבֵי מֵאֲמָרָם וְלֵאמֹר
 יִאֲמַר לֵךְ אֲדוּם יֵשׁ חֲזוּדָה בְּאֲדוּם אֲז' תֵּאֲמַרְןָ וְכוּ' מִי יִמְשֹׁב כִּן אֲלֵל כְּעִבּוֹר שְׂכָמֵי אֲדוּם
 כְּשִׂתְחַשּׁוּ מִן הַחֲכָמוֹת מִיְּזוּכֵי לְחֻקֵי דְבָרֵי מִיְּזוּכֵי הַפֶּךְ חֲכָמֵי הָאֲחֵרוֹנִי כִי כְּשִׂתְחַשּׁוּ
 מֵהֶם לִבְרוֹ וְלִהְיֵי חוֹמוֹ הַחוּד סְנוּכָהוּ וְהַנְּגָרוֹת וְכוּ' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' אֲז' A
 אֲשֶׁר הַסְּכִימוֹ דָתָם עִם הַחֲכָמוֹת לְסִתְמֵן כִּי יֵשׁ אִי זֶה מַשְׁפִּית כְּדַבְרֵיהֶם עִבֵּי אֲמַר
 אֲז' תֵּאֲמַרְןָ כִּן ח' כִּי הַתִּירָה הַאֲלֵטִית נִכְסָה מִמַּשְׁכָּהוּ הַאֲכֹשִׁית בְּנְכוּס שְׂמִים עַל הָאֲרֶץ
 וְלֹא יִכְלֵאֵם כֵּל אֲכֹשִׁי לְהַנִּיעַ אֲלֵיהֶם: וְאַחֲזוֹר לְעִיָּקֵי הַפְּסוֹק אֲשֶׁר בְּאֵלֵינוּ וְכִכֵּר
 בְּהַכְּתוֹ הַיְדִיעוֹת וְכוּ' כִי יוֹדַע וְזִכְרוֹר כְּמַמֵּם כִּי הַסְּנֵגֶת תּוֹרָתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה תִּתְחַלֵּף
 מִהַסְּנֵגֶת הַמְּזוּזוֹת בְּכָללֵי כִי יִמְנֵי הַסְּנֵגֶת הֵם הַסְּנֵגֶת כֵּל מִן הַכֵּל דְרֶךְ כֵּלל בְּאֲזוּמֵי
 יוֹצֵר וְזִמְקִרְבֵי לְאֲחִים וְעַד כִּי יִכְיֵם זֶה הִיא חֲכָמַת הַטַּבַּע: וְהַסְּנֵגֶת מִן הַאֲדָם
 בְּפִרְט אֲשֶׁר יִכְדֵּל מֵאֲשֶׁר הֵם זֶה תְּכַדֵּל מִסְּנֵגֶת: הַטַּבַּע כִּי הַסְּנֵגֶת הַטַּבַּעִית לֹא
 הִי אֵלֶּה אֵת הַמְּנַלֵּם וְלֹא הַפְּכָה אֵת עֲרֵי הַכְּדֵר וְלֹא גִזְרָה אֲתִיכּוּם לִיהַפֵּךְ עַד מִיִּם
 וְכִנּוּיָה שְׂמִים עַל הָאֲרֶץ כִּן נִכְסָה הַסְּנֵגֶת הַתִּירָה לְהַסְּנֵגֶת הַסְּנֵגֶת אֲשֶׁר נִסֵּם הִיא לְמַעֲלָה
 מִן הַטַּבַּע כִּי לֹא יִתְמַיֵּב נִכְבַּע סִיכְרַת הַאִים הַאוּכֵל חֲמֵץ בְּפִסְחָה: אוֹכֵל

מְלַבּוּדָם: אֲדַרְכָּה כְּפִי הַטַּבַּע הִים רֵאוּ סִתְחַזֵּק אֲבַעו כִּי כֵל אֲכֵר

אור החיים

מחזיק אכר והדם הוא הכסף ולא יתמייב דרך טבע שמהפיה תפילין מאריך ימים
 והמטעים לבית הכנסת וכל זה חוץ מן הטבע או ספכו כי כבר אמרו ז"ל כי הפניה
 מעט קודם עלות השחר מחזק את האדם כמים הקרים לכדול הרותח. וכפי שראל
 חטאו בעגל הים מתפלל משה רבינו ע"ה להעני פפעם אשר זה הענין מכלל ההכנסה
 ה"ב וא"ך חזר לאחור לבאלו חכמת הטבע ומה ענין הנהגת הפנים הפרד והמזור
 אבל הנהגת אכסי החור הראית אתה המעיין אך הפכו האכפס האלה דברו אל"ס
 חיים והשפמחים כהפנתם כפמחת בן נומא בהר הכית והמסדרים מן החסדלי" מהם
 כשהחכימו דברי הפליסופים עס דברי החורה או ישמהו כחונא פלל דב ויהללו
 ניכרנו את השם וחד"ס מלל רכ וענס שסחכ"מ' חכמה כפלאה כי מצאו דברי ארסטו
 עתורה והחכם ראכע ז"ל לעב עליהם כהקדמת פירוש התורה ועוד אדבר על
 זה א"ש השם יתברך יגזור עלי כמו פעם רבי לוי בפירוש התורה בכמה מקומות
 וכבר כתבעם עליה החכם באומר. ורעס עוד מזאת חכמי התורה האחרוני העדימו
 סוד לחדש פני התורה התמימה ולהחזירה כסברות חכיות נידונות חכיות וכו' זאת
 התורה וכו' וכו' לא לוא חלין וכו' והספד סברתם כפסוק הודיעני נא את דרכיך :
 נורמט עתירה אחרת כי פירשו קצת י"ג מדות כפי הסכנות הר אשוכה שהזכרתי
 הכנסת הפנים והפרד אשר ככלל הנהגת האדם מאשר הוא כעל מי כיוון מרגיש ומת
 כחונס ומתוך דברי תוכל לטבין פירוש הפסוקים כי שאלנו של משה רבינו עליו
 הפלוס ודוד מלכנו על ההכנסה ה"ג אשר הם סודות התורה באמת וכן פירש החכמי
 הגדולים והקדושים ז"ל שאל משה רבינו פ"ה מפני מה נדבק וטוב לו נדבק ורשע לו
 ורשע וטוב לו ורשע עורע לו וכך פ"ה ה"ג מדות כפי ההנהגת התורה לכד אשר עליה אמ'
 המזור מניד דבריו ליעקב וכו' לא עשה כן לכל בני וכו' הפליגו רז"ל ללמדנו יתרון
 הידיעה הזאת על יתר החכמות כלם הם עוסקות בחשש השם יתברך והחכמה
 כשלאש הזאת מדברת בשם יתברך עמו בהנהגה השלישי ועל זה הלל ושכח שלמה
 ע"ה בסדר הש"ס הבריאתי המלך מדמו וכו' בגילה נפשי חתך ונגמ' כך ולא במעשיך כי
 המדרגה הראשונה היא מדרגת האומות והמדרגה השליש היא מדרגת ישראל אבל
 השם יתברך וכמלתו על כן כתביל דור ע"ה המזור הקדוש הנוא אליה כך בטחתי
 אל ארנשה כי כל מעיניך נד ובתורמך אז לך כ"ב אותיות ולפי שהמתעסק בחכמו
 המיוצקות יוכלו להפאר בחכמתם לעצמם לא כן אכסי החכמה האמיתית חכמת
 החורס עד יערה עליהם דוח ממרום ויעני בעת צרתם בקראים אל השם ויעבם על כן
 אמר כך בטחתי אל ארנשה אל וילנו אויבי לי ופו ארסם שאשלים כוונ' הפרק אנטרך
 להגיל סמכול אשר נקטו בו וכלכו ובער' בעם נכפ' לים כי מצאו בתלמוד במס'
 זכרי' מהכמות המיוצקות וממח' ללא דבר ולחמו זה לזה כלתם הראית כן ארס ט

אור החיים.

שחאמר הוה או הסלכס טואת לא תכוון בעלימו' אם לא לנדה חצמת שטבע או חכמת
 שמספר ושעשר וכמה הלכות בתלמוד בריכות למכמת החינוכ ונחמת הרפואה
 ועל שאל כלכם כי אלה החכמות הם שיעקר וסוויאו כל ימיהם בהם ושכחו תורת
 אלהים השליכה אחרי ניוס אל כבי לא שוכה הסמועה הזאת אשר אתה שומע
 כי אמת הוא כי חכמי ישראל היו בקיאים בכל מה שיספד מהחכמו' להכמת העור'
 והתלמוד כי גם בשבעים לשון ובחכמות חכמוף היו בקיאים אכן לא היו מוכיאים
 ימיהם בהם כלל כי אם בשתי הבשלות היו מחבליים איצית הדברים מהמכחיס
 אשר קבלו מהכביאים אשר הם קבלו מבורא העולם לא שחקרו בהם החקירה
 שצומח אשר כלו ימיהם הם חכמי סאומות יעכו זה חלקם ונחלתם לכד בחאמר
 דוד ע"ה ואצטס כן לכל בני ואמרו אם יאמר לך אדם אין חכמתו בארוס אל תאמן
 סכאמר וסאבדתי חכמום מארוס אכן קבלו אצות הדברים שהם מפי הכביאים בלי
 ציעה ועמל כלל ויתר מהסוקרים בהם כל ימיהם וסיו מהפארים בהם לפני סמלכ'
 אשר תבלית תפארתם אלו סחצמות בדי שלא יחסרו חכמי סאורה דבר באומר ז"ל
 כי הים לו לאברהם אבינו ע"ה כת דתיב וס' כרך את אברהם בכל סאצילו ברמא
 לא חסדיה רחאפא ודוע כי כיסחק יקרא לו זרע וסוה סעיקר כי הכת סהיא וס
 שמה כת לא הוורס-במורס בציורס יען כי לא סיס עיקר סחחמו בה כן סכמי סתורה
 לא סו חסד ס דבר מאצית סחכמות ואף על פי ססח' לזר מלא חוס אזכור קנת
 דברים ס סעודה אפרס סורחיו אחיס דסבור וולכ' וסאורה יסודר' בוספ' דלכא
 ידעי כסמכת ככרות פוק מואין אלו וסהיא דרבי יסמעאל ססאלו לו תלמידיו כמה
 אכורס יס בארוס ואמר להם רמ'ס כיקו וסבאו רכ' פ' אחר להם סחא בארס כדקסס
 פים סכ' כ' ר' ססכ' דלות וסמדו על סמיתת סמיוס לכחם סס יולדים וכנגדס
 כאלין לכחם מוכיאים פירות דברים אמתים אשר לא סס גס עין סכמי סחקירה וכל
 זס סקבלת פה אל פה כלי יביעה ועמל כלל וסזכרו ככ' ר' כרפילו סוף אחד סיס רביל
 לסעובת עם ר' ג' לפני סקיסר וסקר לכחם פנים סכחם מוליד ולא סספיקח סקר דמו
 פד סכחם סדרכו וסעורו עם קכמו ככמי וסמא סהיל' ל' זסכיס וכססו ססר סזה
 סככ להסכבד לפני סקיסר על ר' ג' וסאלו לפני לכחם סכיס סכחם מוליד ולא ידע
 לכסוכ כקכמו פמו פנע כו רבי יסיעע כן סככיס א"ל מדוע סכך מוליסות אמר לו
 סאלה אחד כס' אצתי ולא יכלתי לסעיבה אחר ליס מה סיא ח' ל לכחם סכחם מוליד
 אמר לו לכע פנים וסחא לך חן סתורה ארוך יתס מכל סכסכת וכל אס מכסחם
 פתקלל מה סילא כ' סאלא מקיס סחיס אל סכחמה כלימוד וסקס סכסמה אל סכחם
 תבלכ חיס סחאס מוליד לחמס ס יוס וסכחם סחא' יולדת ל' כ חרס וכתיב ארוך
 איתו מכל סכחמה ומכל חית סמרס כסס סכסמה ארוך חן סחיס סכעס כך
 ככסא ארוך חן סכחמה סכעס סכסמה סכילוסוק סחיל' לס' סר' אסו ככונל אמר

דבר שהנאיתי בפני אפי' בא זה והופיטה לו בקב"ה וכן שהקצ' ככל דברי אבות
 אכל ע"ק שהקרינו אשר טו' מקרים בו כל ימינו הם החרס והמנוח ולא הנבלים
 מעלינו תורת ה' אחרי ג' יום וכל ימינו מעלים בחלו במכמות דומים כפיני לחינם
 כתי' וכל ה' ראה אומן ה' הם מתעסק בעשיית מלכותי' סוף דבר הם מרוקמים
 בכל מוכריקמה אשר בהם הכמה כפלה זהו הפק להיות מהאומנים העושים
 מלכותי' המך וראה בראשונה פנים ומחט ומחטו פמנתו וזך ולמד אומנות הכפמים
 לעשות פטיס ומחטו ומכמת הכפמים לפנות הפשתן וכל כזה כל ימינו ולא זכר
 ללמוד האומנות הדי' סיקרה ולא ידע העני' כי פיקר האומנות אינו זה כי הים יכול
 לקנות פטיס ומחטו ומחטו פשתן כדבר מעט בן ג' הנבלים הומיאו כל ימינו כחכמו'
 שהי' זכר אשר הס' ח' האומות ומל'תם והם ריקים מתורת ה' וממנותיו יצו' הם
 לא מעבתי ולא עסק ולא חפסו עי' וכלו להשגלל ביום היתהם אשרו מי שבא לכאן
 ותלמודו כידו עליהם כאשר דוג סירר ומורס דוג לא הכין לבו ולא כאמנה את ארומן
 כי מלאו מקדם ועוכים כפ'למים וכלי' וככר'ים וספיק' וצור תעודה

התורה

הד' לכו' דע' עשו דרך ה' ואחרי' אשר הרימותי המכסול מלכך
 ונבלתם דרך ה' בעולה לבית אל ונעשית המעלה מאליה וסי'
 כי תבליח טעוקת מאת בני עמורם אשר קבלוה דבר'ים הוא עשיית מנוח' בלב
 מלם וידיעת' ומחט' על'ם בא' הר על פי הדברים האלה כדתי' אתך כרית לא כרתי
 אתך כרית כ' א' על דברי' על'ם ואשרו אשרי' מי שבא לכאן תלמודו כדור' ואחרי'
 שהמדידו זמן רב יעלו על לבו ב' דברים האחד והוא בעיקר אכזבתה' ויראתו וחזק
 אמונתו אשר התחוק פסלו צד' העשים הטוב' וכ' ל' מ' פ' צ' ובהיותו מנר
 היותו מפלפל בשר'י' מנות' א' ה' כ' בהם מן פ'לכול הענוס והדקדוק טוב אשר לא
 יאמר וא'ם הט' עמודים יבינו את כשנו להרפס בה אמתות כתי'ה נסודותיה
 כאומרם וברוכם לברכה כל בעוסק במדות למה ומלוק לו ר' ז' תורה וכמשה כמ' י'
 פ' אינו כוסף את מימדו ונכסר מעתה ודוק' ודבק בו האור' ל' י' הים מכ' עליהם
 ויחזר להחזיק באכזבת הים ית' להקנה רבה וענוה' ולשתקצר בקשר האמת קטר
 כח'ץ ואפי' ש' יוא'ם עלומו כפיו' פ' אומרם נכמ'ם ז'ל' על'ני בא' נוס' אברך
 גדול הדור ש'לפך ג' א'ת בחיך ועל המדונות האלה פ' ד' כמדונות כסולם אשר
 רא' יעקב אבינו ע' ה' אינו מד'ל' ל' כל יום אחרי' הזכירו בהכר הגדול אשר עשה
 ל' בוראנו ית' כח'ץ אל'ני תירכנו בקדו'ם למען שמו כגדול ונזכות אבותינו אהבת
 עולם אהבתנו וכו' י' וכן כללנו היכה להכין ולשכיל לשמוע ללמוד ולמד וכו' הדי'
 הזכירו ב' מדונות עשיית המדות ותלמודם והתמו על הכל כלב פ'ם וכאמנה . . . אשר
 בק' הזכירו המדונות ש' ה' א' ידעית עשמי במדות אשר מאל'ם האנשים רחוקים מא'ת

ברח ק מורא משמרכ אמה ה' אלמים איד יתפארו בחכמת התורה ואינם יודעים אם
 פעם למנות אלמים כ' בי אם דברים קלים מאד אשר כדו משכלם הנקל אשר לפי
 דבריהם יתרון הפלוסופים על כביאוי השם כיתרון האור מן החשך כי כאשר יקמו
 התעלות ה' ויבא' מנות התורה לפי דעתם אל ספר המדות מעשה ארסטו ראש חכמי
 יוון יחייב כתבן את הכר וזאת היתה טבה למאום התורה והמנות בעיני הם ובעיני
 כל מימיהם ולחשיב כי עבר רוח הטעם מאת חכמי התורה אל חכמי הפלוסופים גם
 מידיעת שזותיו של הקדו' ברוך הוא סרו לגמרי ואין פתי וסכל בעולם שיסכול מזהו
 התכלית העליון בתורה שתמימם וסקדושה אשר היא שמותיו של הקדוש ברוך הוא
 באומרו אפנהו כי ידע שז' וס' ריקים לגמרי מזאת החכמה ומלציגים עליה ואם
 השם ית' נזר עלי עוד אכתוב פני לימנותם על זה ר' ל' מי הביאם אל הלעג ול הקלם
 אל חכמי הקבלם ואחשוב על הענין כי מרוב סימיו וכעמי דברתי עד סבה קשאת ה'
 נבואות תעשה זאת לפסוק תמוד' כדברי נכשכם ככלב . תקנו אפשי כנסת הנדולס
 והאירה עיניו במצותך על המדרגה ה' ופ' לך לתמוה וכי מי שלמד ולמד כל המורה
 בלב שלם עריין הוא כחשך שאינו מתעללים והאירה עיניו . והתעבה כי זה כאשר על
 פעמי החכמה אשר אינו עוסים אותם יודעים תלמודם ואין אינו יודעים טעמם אינו
 מתרחקים מפעמנו ואבילת חזיר וכאשר ישל' היצר או אומות עולם מה טעם אין לנו
 תשום אחרת כי אם ככה נזוס לנו בוראנו והיא תשובת עמי הארץ לא יעשה כן חכמי
 הפלוסופים כי יתפארו בחכמתם לשעתם כפני כל אר' והדון ויחשבו חכם סוכבר
 כתבתי שלום אחר דוד ע'ס' כך בטחתי ל' אכופה . הקדמה לשאלת יד' עה דרבי הטעם
 יתעלה הטעם טעמי המניות באומרו דרביך הטעם הודיעני וכאשר יודעו אלינו טעמי
 המנות יודיעת המנות אשר הם הכל דבר אחד יקראו אל ה' ויענם ויאמרו כל המנות
 רק עם חכם ונבון וכבר התפקדו להם האכס' גם על הפסוק והשבו בדבריו ל' חיים
 ועוד אכתוב עליו אם יעזובי הסית' למען שמו על כן אחר והאיר העיניו במנותך
 ואחר כך הזכירו שמדרגה העליונה ממדרגת הסולם ז' היא חוץ האהבה ב' א' ופניה
 הקשר והדקו' היוצא והנחמה מנ' המדרגות ודבק לכו בתורתך ויחד לבבנו לאהבה
 וכו' למען לא נכנסו באזנוך כך בטחתי אל אכופה ולפי זאת המדרגה העצומה היא
 מדרגת האבות והכביאים אשר הם בעצמם מעון לשכינה באומרו והנה ה' ככה עליו
 וכבר פסקה ממנו בטובותינו מכמה ד' רות אחזור לדבר על המדרגה ה' ד' ע' כי
 אפי' שלא יזכה האר' בחייו לסיוט מכני עליה יש תקוה לאחרייתו ופ' סכ' לפעולתו
 כי כאמן בעל מלאכתו להודיע סודות התורה אל הכפיש אשר קפדה במנות התורה
 ובתלמודה בעולם בחיים אחרי הפרדה מהנוף והו' ה' ה' אשר הזכירו בדבריהם
 ד' ריקים יופכים ועשונות הם כד' אש' ה' וכהנין מזו טעמיכם . העמדות הם התלמוד

טכנות

ונצות ומהכלה ידיעת מעמם כמו שאמר בספרים עתה הקדוש ברוך הוא לגלות לם
 לישראל טעם תורה וזו היא ההכרח הזו הכרחי . והמשל הקדוש לזכרון זה למך
 צוה לעבדיו להזמין כלו בחמת וסעבדוהו ככם ושהוא יחורם יותר וקריט מזהב
 ומפז רב על דרך כס כי כפי ריבוי הכלים תהיה מעלה האיסורים ענות הספק הנפשי
 וכן כתוב עליה אחרון הכתיבה . אז נדברו יראי ה' איש אל רעמו ויקסבו ויטעמו
 ויכתב ספר זכרון לפניה וכו' וכו' לי ליום אשר אתי עושה סגולה וממלתי עליהם יכר
 ואמר כך פירש בחס יסיה הדבור אשר יקציב כסס יתבוך ויכתב ספר זכרון לפני
 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו במורב על כל ישראל חוקים ומשפטים ספר
 השמע וספר הכסם ומה שאמר לא באמר כי אם חוקים ומשפטים אמת כי לט השמעת
 הם ככלי רסף בזה השם יוכלו להסתמם נהם ולסתפאר מה שאין כן במצות . אבל
 כבר ידעת ספר מצות כהלי עלמא ליכא ואמר רבי יוחנן היום לעשותם ומרר לקבל
 ספרם . ועל זה הזכירו אשר מי שבא לבאן ותלמודו כידו . אמר אומרם ראיתי
 בני עלייה וסכס מוטעים וקוח כאומר אף על פי שזעטו בני עליים והם אשר ראו
 גולגום בחייהם קוראים אל ה' והוא יענם וסם מתפארים בעולם הזה ומתעלים
 לעים עכ' זאמרי מי שבא לבאן ותלמודו כידו כי אף ע' שלא יראה עולמו כמית יראהו
 הארימות ועל זה הזכירו בכתובי עמי הארץ איכס מייס וכטער ריבוי הקדוש על
 זה המאמר עד שמצא להם רפואה ססס מחזיקי ידיבני התורה . ודור ע' כ' אר לנו
 כל זה בארובה כאותו המאמר הקדוש אשר התפלל בו ה' הבית חדיענו דרכו ססס
 טעמי המצות כאומרו במקום אשר גל עיני ואביסה כפלאת מתורחך . כי אר אחרי
 פן המדרגה רב' לפי שלא יחשב כי מי שלא פסג למדרגתם חנדה תקותו אמר מזהו
 התכלית העליון עי' זס האיס ירא ססס יסיה מופנה בעיה הסגמה הפרטיית אשר
 גזכרתי בדרס ססס עין ה' אלי יראיו למיחלים להסרו והנה אשר יכמר סס' לא אשר
 יכמר ירא ה' ומה היא הדרך כפסו כטוב חלין וזכותו לכניו אמרתי . ססך ל פניו יסלם
 לו וזהו ססבר הנפשי אמנם הכפשי אשר עליו אמר כפסו כטוב חלין סוד ה' ליריאיו
 כי כעל היה להם דבר ססו מוד מופקד כלכם ילמדוהו ויעשוהו אבל לא ידעו טעמו
 וכו' וידע' לע' סבי הוא עצמו ה' ודע כי הדרך הראשון דרך הסקיר כונכסתלמו
 הדורות הראשונים אבל היא דרך ארוכה ומסייכת כי לא הים עולם כס כי אם יחד
 בדהו וכאמר אחס רואה כסור עד שכתבים בראו לתותם כ' לפיס ראשונים לפי תסו
 לכלתי המצא כסס כי אם אחד בדרו כי כס' יודע' סם מנד מעטו וסם מנד תורה
 ומנד מעטו סוה סדרך האריך וסמסוכן כו מנד הערה סוה סדרך אשר הזכרתי קנר
 ומנעטו וסוית ככרא האדם ככלם הכנה לדרך הראשון דרך הסקירה והכרית אשר
 ססס ככסרנו ססס לדרך סססי כאומרם אל' ססור למנד תורה לערל וזהו אכינו

הראשון לזאת המעלה הנפלאה לו ונודעו אחריו כעבור שהלך לדרך הראשון ולא בשום
 אדרבה עשה כשפות רבנו מנחם הדרך השוא ורכים הש"כ מעון והכניסם תחת
 בפפי השכיפה ולפיכך זכה הפס יתב' בענין הכ' הנפלא אשר בו יוכלו לזכות בלודני
 ולא יכרת מהם אים כי אם אלה הנחלים הכסובים מאמרי הש' במאמר הכפיא למען
 ילכו אחור ונסכרו ונוקשו וכלדנו אשרי אומרו בי מלאו מקדש ועוככים בפלשתים כי
 שדרך הראשון הור"טו אברהם לכני הפלגים ושלחם מעל יצחק בנו קדמה אל ארץ
 קדם ובכחיל לבנו ליצחק הדרך הש"כ והמובטח והרשע' הללו הכיחו תפארתם וכמנו
 אמור ארצה ל ארץ קדם ועל זה אמר דוד מלכנו ובריתו להודיעם יש להם הכרית אשר
 היא הככה לתורה ושיניהם הככה לידיעה שאמר מות . ובכר העידו חכמי הוזהר כי
 על המתומים ככרי קדש לשר שמרהו בראוי וע' שחזרה אשר היא סכנה ל' הכאומרו
 ועמך כלם נדיקים ולכן אמר כל ארחותי' חסד ואמת לכוזרי כרית ועדותיו ולפי
 מדוד לאמסר בזה כדאוי אמר למען שמך ה' וסלמת לעיני כי רב שוא :

הפריק

כה' לכוזר על רעיר אשר פה בנו לוי הכה' מכרותים המקולקלי'
 הכסופה האכזים האלה מכתורה שקדמה לעולם ורדני אחרי
 הכחמות חינוכות הצלוטחי אבני ההם פתי אכזים טובות ומרנלות . האבן
 האמת ויהי האבן הראשונה מביאות ההם יתכוך כי כתבאר להם כמות לעקר ולמסר
 דעת האביקורות הכיפל בפכה רראשונה : והאבן השנית שהחקה הנשמות לעקר
 ולמסר סדרת המנשמים המושכים על ה' תעשה והיא אמונה ענומה לא יערבכה זהב
 וזכויות לא תש'ה ככתם אפי' כמלאמר בתורה ונשמתם מאלד לכפפות כס כי לא
 ראיתם כל תמונה . אלז יסיר משה זכני ישראל ויאמינו בה' זכמסה עברו .
 ודבקו באהבת ההם יתרוך כי כתבאר להם כמות מה שהיו מאמינים דקבלו ואם
 בתמלה הים השטן ואומות העולם מוכין אותם עמדו לא ענו עשי יסאמויד לפה ועתה
 נתן להם הכל הרב פיפות בידם הפה האמת כנגד הלפיקורים . זיהפה השני
 כנגד המנשמים ומאז להמנוכן ככת המך הכלה היפופים תורתנו תקהום ומנאלו כי
 אלה שתי אבני ההם הן הננה תיקויה ומכממיה הן הן יסודותיה הן הן אעטמה בראשי'
 הן הן מעטם מרכסם כי האבן הראש' מדכוד הראשון מעשרת הדברו' אכזי עסיה מנוס
 דמס ונסא' דכלא בה לדעת מציאו' השם אשר הוא יסוד היסודי ועמוד החכמו' והאבן
 השנית היא הדבור הש' לא יהיה קך אלפים אחרים ואלו השכרדבורים שמוע ישראל
 מתגבורת המופת אשר שמוכת העיד עליהם על כרחם של המינים ולסודיעיקר
 מפארת גדלה אלה בעיקרם הגדולה כנמוכו למים אותם לטוטפות בין עינינו
 ולכותבה על מנוחת בתינו וכו' וננמינו לק ראש פטמים ביום שמש ופאלה לסינו

ה'אחד ושמה בני צעקו לי לשאר אבי מנוח אונק. הט אונק ומצט דברי החכמים
 האלה ולכך תמתי לרעתי. אמת ואמרה כי אלה השתי ידיעות גדולות וטובות להסרכ
 את אפיקורוס. אבל מה נעשה להם שראינו בעינינו ובאזנינו שמתכו כי אלה שתי
 האפסים אכזרינו נק להרמיק אלה האפסים מעל תורת אלה כי אחר ממצאו בכקעת
 המכמות אלו השתי האפסים אשר המכו מסן בן יסודי התורה עיקריים דכין בהם
 לאתפסוהו להם כשים מואכיוס וכלם יציע' בת' מלך רחוקה וימאסו לא כתמו לה
 שארם כמותם ועונתם ולא הסתעקו בחפזים בחפזות סוכס' ולולכ וניצית ותיניק
 ויתר המנות האלסיות כי פשוטו כאל כלכם כי אלה חלק ההזון וכאלתם אשר לא
 יניחו מושכל ובהם יתרכו אלה לאכיהם שבפמים הלא בחפז' בופיזים הדומים להם
 אבל הם דבקו כמושכלות כי בהם ידמו למלאכים המזכירים את כוראס ואין להם
 שם מצוה מחלס הסבות הנופכיות. ורעה עוד מואת אחרי פטעמו דכס החכמות
 לממו זה לזה ראו כאי אורי ע' כי כרעמתי מעט הדכס הזה וכתמו על שתי אלה
 האפסים כמה פתעין בתורתנו הקדושה האלהית מתאזני כלם הסקל והפכו כל
 התורה לפרכה על פי הסכל אשר ממנו כתכאלו להם יפודי התורה אשר חקכו עמיה
 כמו שצפן על הם המכס ויקומו לחקור באחרותיה ולשלו' מנותיה במאזני כלם
 כסקל וכו'י ולמה לא זכרו אלו האפסי' כי אלו הפני יסודות ואם הם גדולי ועצומים
 הלא בהם כאתפסו עם הפליקפנים ועם תכמי אומות העולם אשר קטנם עבה כאלו
 הידעית ופי' מתפס הכמי ישראל והמאמרים כאלו כופיזים כהדום העולם ובהצגת
 וכבויה ומורה מן השמים אשר הם העיקרים העצומים לחידתנו הקדושה כמו
 פואבאר בכייטתא דשטיא. ואלו הציגס יד במקרה אל יתר העיקרים העצמיים
 להבום העולם אשר בהם יסוד היסודות וע' יד התורה והמנות באמתו אל סכר ועוכס
 יום הדיון ותמיית החקים שהם עבזים מתמיכ' מיסוד הנדול הדום העולם השומתי
 והייתי מודה להם כי אין ספק אלא שהאמונה באלה העיקריים אשר פוכדתי תכית
 את האדם להמדבק בתור' אלהיו וכמכות' אל אחרי אשר על כרמנו כנשרך לקאמין
 מדום העולם וס' רועים ותור' מן השפ' על דרך אמת כהמה הנמלכו במקירת ס' אי'
 כפ' ומנות ודע מה שתטיב את אב קידו' לא לא' כנטום כי אם להכיס בשמרתים
 את פני הש' י' הם העולם אל המדרגה הרביעי' כמדור' ות' הסולס אשר הזכרתי אחס
 אשר לא' מו' אכה ואכה מאהכ' השם יתבר' את רמ' ה' על פי שישיעו דכרי הפלומס'
 ומעמם כי ככר כתיאקו באמונה מחד מעמם המ' את אשר הוא מוציא האמו' מן הכס'
 אל הפועל אבל אלו האפסי' אשר לא כתמוק אמו' הם' והאמו' מנות' ה' הללו' הסכו
 למנו להם את אפיקורוס ושבגהם עמם אפיקורוסים קוצים ככיעות מלעיגים על

אור החיים

שחנות ועל כקבלה מחשבים ומייקרים הזמרים והפתומים אשר כדו מלכס ויאמרו
 אלה אלהיך ישראל אשר העליך מארץ מצרים כי כאשר יצאו מן האמת אל המקרים
 למדו חכמה שלא לשאמין כי אם מס סתם באר להם כמותא ולא הספיק עיקר האמינו
 והפאר כמתפקי בהם או לפמות נסתפקו ומצאו להם כבקעה הזכרת אפשו דכקות
 הסכל הפועל אשר כדו כלכס חכמי ישמעאל וקראו צרור החיים ועולם הבא וכסתפק
 בו באומר וכלירי הכרים יספיקו ואין להם עוד חלק וכחלה באלהי ישראל ולא
 בתמיית המתים ולא כיום הדין ולא כנ' ע והכימו הודאי ואותם הדברים ולקח הספקו
 אכפרות שדקת אשר הלעינו עליו האחרונים ואמרו שהוא כספור הזקנת עובר
 האמוכה למרי וכעזו פילוסופים גמורים תמות כפסס מות ככלים ותהי אחריתם
 כמותם לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ברא השמים וכיטיס הוא היסוד
 העיקרי אשר בו כתייחדנו מן הפילוסופי' המדלילים בין קדם לקדם כי ידע כמציאות
 השם כדלנו מן האפיקורוס האומר כי הכל במקרה אשר למיעוט אנשי זאת האמונה
 כבר כתבנו כמעט מן העולם וכסתתפנו עם חכמי הפילוסופים החשובים ועם
 פירעו חכמי האחרים מי' אשר אשמע בקולו כי מאמינים היו במציאות ה' כמו
 שפירס הרש' בא' ז' ואנכי הכאתי ראיות הנם כמכים על הדרשות אשר לי ובחזום
 העולם כדלנו מן הפילוסופים ומכל חכמי אומות העולם וכסתתפנו עם האומות
 שבינינו ישמעאל ואדום וככוואת חסה ותיר' מן השמים ותמיית המתים כדלנו מבלי
 האומות מניד דבריו יעקב חוק' וכו' האמ' כי לתי' אלהי העיקרי' האמ' כי אשר הזכרת
 כומחים וי' באים מהעק' הגדול מדום העולם וא' מות העולם לא זכו להם וכמציאות
 ותפל אלל מדום העולם וכל סגן אשר ספרקו מעליהם עול שבע מכות שכתטו בכי' כח
 כמנאו ריקים מדום העולם וכמארנו אכמנו עדת ישראל כח' ליה כל העיקרים
 ומציאות האונות למרת את ישראל אשר ביאת משיחנו כאומרו' והיו מלכים אומיך
 הגוי והמלכה אשר לא יעבדך ואבדו כאשרו נאחם תהיו לי ממלכת כהנים וכי' ועל
 העיקרים העבתיים למורתכו הקדושה כנסו' כפסוק אככי ולא יהיה לך שמת ישראל
 לא על מה שפירשו אלה החכמים בעיניהם מכרי' הפילוסופים כימה סג' בארם
 במופ' אינו כופל בו מנה הפך מה שהפכו דכרי' ל' אככי ולא יהיה לך מפי הגבור'
 שזענים ופירשו מפי גבורת המופת מלילס ח' לילס לאל ולמס' היה צריך לבוא בקולות
 ולפירם וההר כוער כלס עד לכ השמים עליהם כאמר והפכתם דכרי' אלהים חיים ו
האמת והאמוכה בפסוק אככי' כמשתעו כמטיכו להאמין כי אותם סתתן
 לנו התורה כהר' סי' הוא אלהיכו אשר הוטיאנו ממצרים אשר
 הסוואס היה ראים על מדום העולם אשר א' אלהיכאד הים' הנהנל סוס כמות פנים
 כי אם כאופן ההול' כי לזה היה הגלות כמצרים וכל סמס' וכמו' סכירחמי כפירון

המנות באר הים כי גם במאמר שמע ישראל טעמו כי הרחקת הנשמות ואם היא
 פכה יקרה ואמיתיה שכלית ואין לכושר בה חלק כח' יי' ישראל על דרך האמת והיא
 יסוד אשר עליה נבחרת כל הקבלה מעשה בראשית ומעשה מרכבה איכנס עיקר זה
 הספוק ואם היא ככללת כו' כי עקר זה הספוק להאמין כי אין עם רשית אחר אלא
 הוא אחד בשמים ובארץ וכ' רוחות העולם ומלכותו בכל משלה וזהו ענינו הדבור
 הסמי לא יהיה לך אלילים אחרים וכא' כזו מניית עשה ומנות לא תעשה כמו שנה
 במנות הטובות והף על פי שהאמת עד לעצמותיה לך נר' אי' לעקר סברתם פן יתחד
 לה זקך אחרי הממות ח' מניית וכפלת בסם כאשר כפלו סמם ותפסיד קרן התורה
 והמנות בעבור ריח מעט כמו שהודעתך כי מה שהורונו כדעתה סמם יתכרך
 ופס' דו בשאר העיקרים

הראיה

הראשונה הספוק הזה מנוס לכל ישראל ואך יצוה ה' לכלל
 ישראל אנשים וכפלים וטף לחקור בחקרה אשר אחד מאלף
 לא יבאר אליה וכ' ב' כדיות המקרה רבת הספקות וקרוכת הסכנה ושמעתי לאחד
 מתבתי הגוים אשר עשו סך מחכמותו האחרונים אמרו כי אחר סתם באר לו לאדם
 האמונה במופת אין לו סכר עליה וס' ב' כי יש לנו כ' מופים מוש' הפשע ומוש'
 הראות ופניהם בליס לב' המנות מוש' הפשע כלי לקבלה ומוש' הראות לחקור הסכלית
 באומר וראיתי אי' בלבי שהם עיניו בראשו. אם כן סוכה פירושם כי הישראלי
 לומר ראה ישראל וא' טיבו מפרשים בחקירה הסכלית עכשיו שאמר שמע' היא
 הקבלה והאמונה בה ו' כ' כמתינו הקדושים ומכמי המענה והתלמוד הם היודעים
 אמתות פ' רות החזית והם פ' כמו שפירש בעל ספר המנות כי קראוהו הספוק
 קבלת עול מלכות שמים כי מלכותו בכל משלה ושמעו זה הספוק עיני' למלכות
 כי כמתינו לסוכר' מלכות ב' שלמורה ונ' של כפונים ונ' של כפונים ומסיים כפל
 תורה ובת' רת' כתו' לאת' מע' ב' אל' אל' ינו' ונ' אל' כן עיקר זה השמו' כי אין פס'
 רשות אחר כי אם רשותו יתכרך לבד ומלכותו בכל משלה וזהו עיקר עולם הכא' ואלו
 אדבר עוד נז' אל' ה' גומר עלי' כי אי' ככר הכת' ראית רבות וטובות ושמעתי
 גדלים וחוקים על כל מה שאמרת עד' הסם כתבו הקנה הוה הל' הם מפורדים
 ומפורדים על ספר דרשותי. ה' א' שכונת' נזה הקצור להעמיד בקצרה על האמת
 למתקן זיה' החיל' אשה בנגע אלילים כלכם. וככר כתב' אר' ב' האנשים האלה שמחו
 ללא דבר בפירוש אלו הספוקים והתועלת אשר מצאו משכין הרחקת הנשמות מהם
 לאל' אין פרץ ואין יבשת ואין צדקה ברחיבותינו כי אין פתי וסכל כישראל שנשתבש
 בו כי הוא כמעט מוסכל רא' אן' ומבשרנו כחזה' אלילה כי רוחו ופס' על אדם היא
 המכ' הגת' אות' והמתי' אמתו והיא סמ' סכלת כחורה ובמנות ומכירה את כורא' ואיכ'
 גוף וק' המלאכי' שתיים גוף ולא כת' הגוף ק' ועד אין סוף מלך המלכי' משהו

אור החיים

פל עולם ולא ח' המבוא יבוא פתי ועם הארץ אשר לא יציר הדבר זה או אשה אשר
 סגה אלוה חכמה ולא חלק לה כבינה ולא תוכל לצייר מניאום השם כי אם בעל נפש
 ואהמה הטיח תוהר בכל מצות השם יתברך ותחזוק בלבה אליו וצ' ותמסור נפשה על
 תורתו ונר בה אחרי שלא עשתה מום עברה ולא עברה עו' אדרבה סבלה נרות
 רכות ורעות תהיה מעלתה בלי ספק אבל יערה יותר מאלה החכמים ו ע' כ' כאשר
 ראית בערך מה שכתבת למעלה. פי הן כנה הספס הספרדיות בלו והביאו את
 בעליהן למוקד על קדושת השם יתברך והאכזרים אשר היו מתפארים באלו הסכמות
 סמירו את כבודם ב' יס' אמר וזו ראיה גדולה וטובה שאם לא שתמנמו אלא היו מן כת
 הפתאים היה פת ותם מכלל איתם ופומר פתא' ס' אבל אחר' שלא נתפייסו להאמין
 ב' בבלה ויבאו אל המקורה האמינו הסודות אשר בהם ל' מעיינתי עם חכמי
 האומות והפלטוסים יכפרו כל השיקרים אשר כתבארו כמופת כנון סכר ושונם
 ותזית המתים או ס' מהספקים כהם על כן לא מכרו את אדמתם כחלת העש' על
 כספק יהיו מן כת המטומדים אשר אין להם חקקה

הפיקה שש

להרים המנדל אשר כתב' ב' החדש לעיקר
 אכן פכתה יסוד כבינה וע' פסוק רק עש'
 חכם וכפון אחרי אשר האכזרים האלה כבו עיר סכרית' הם ודעית' הם בתורה ומס'
 להם סלככה לזכר פכה והאחר למר וזרה נדעות' הם סקלק' וראו מעם הארץ
 בריותיו של ה' א' אשר אין רוחם כוחם באלו ספירוסים אשר הם מפרשים על דרך
 הסכל כבו להם מגדל וראשו כשעים להזר מועם לזכר כבו על ימיו אלה הספוסים
 האחד ופמרתם ועפיתם כי היא חכמתכם וכיכתכם לעיני העמים אשר ישמעון וכו'
 ואהיו רק עם חכם וכנון סנוי הגדול הזה. הוי לאזכרם סכר' פומעות אוי לוי
 לפה קדוש מפיקה מרול' ות שמשכ' לומר סכררים האלה שימו פמים על זאת
 וצערי מרכנו מאר' היה סוף כו' ערו יכח' סכר' נרות' כהם הפנו אלה דברי אלה' מים
 ומלך עולם. והפרשה הזאת נורה ספק סכרתם כי מה רבינו ע' ה דנה לבאר להם
 לישראל כי האבלית העליון אשר בעברו כבדא העול' וכתב' התורה אינו אלא בעשות
 העניות על אמתת' כיו' מי יב' כל' ה' אדם כקטן כגדול' גלא ככר' שוע' לפני דל' אטיחא
 אים את השם יתברך אין לפניו שוא פכ' ס כדרך מלבי כשר ורש שאם טר' וגדול מסוכ
 עשה אשר ממנות המלך אשר לא תפסנה יעבר על חמתו. לא יעשה כן לערוכים
 או לפועלי' מלך מלכו המלכ' ס' כה פגעה להם' כי יומחול לפתא' ו' ד' ק' ב' מוט' הכפרה
 על כנדיקי' כ' אומר' חכמי' זכר' לכרכ' מדקד' עם כריקי' כ' מוש' הפער' וזה לגדול' כס'
 אשר אין לה קץ כי מלכי כ' י' ימרכו לפ' פנים לגדול' א' ש' כ' פן יקומו כלם עליהם

מלך

מלך מלכיהם מלכיהם אינו כן באומר כי' אהיבם הוא אל'הים וכו' אשר לא יבא
 פנים וכו' בעבור שהוא גדול על הכל לא יבא פנים לאותם האל'הים אשר החליטו
 בעדו ולקראותו פנים כדכבר הזכרתי בהם וזאת היתה וזאת היתה ואל'הים ואל'הים
 בתקלה תפלתו ומהלו לזכור זה אשר שלא תקבלה תפלתו ה' לו להעלים כמו
 שאמר ויבאם קולן ערום אלא בא להביד לבם כי הם יתבדך לא רבם למחול לו חס
 השערה שלו ומחל להם עבות העגלה וסוף אומר וכפך כניא ובוזר . ועתה ישראל
 הרי אתם חביבים לפני ורכיבים בו ואתם ככבדים לארץ על כן אני מצוה אתכם לא
 תוסיפו כאשר עשיתי אני שהופתי על כבוד וכבתי פעמים כי התירם מנתתם לכם
 מסודות מאת בורא העולם שלימה בתכלית השלימות לא תשא חוסכתו וחסרון ובלבד
 שהמורה כראוי וזה אמרו ושמרתם זו חכמתם וכו' כי היא חכמתם אשר בו כדלתם
 מן האומות כי לפני קעורה כחכם חכמת הטבע היא הדרך הראשון שזכורתי למעלה
 כי הם דכיקים בטעמי הטם יתבדך היא חכמת הטבע אבל אתם רבקים כהם יתבדך
 הוא הכבוד את העולם חביבין ישראל שנתן לכם כלי חכמה זה מאמר ואתם הדרכו
 בה' אל'היכם . חזר מצותי וסהכל שמוותו באומר ראש למדתי וכו' ולפי שהעמים אין
 להם כי אם החכמו' שהיו כונו לבד ואסמי'ם לכהן חלק כאל'הים ה' הם הנהיגו על זה
 שאמרו קוראים א' ה' וכו' עופה אתכם וזו ראייה על הקרבה אשר לכם עמו הוא אמרו
 ואמרו רק עם חכם וכנו וכו' שאפי' שפתח להם יחשבו אתכם לזוטם אברי ראותם
 שאתם קוראים אל'הים וכו' ופי' עיני אתכם ידעו באהבה כי חלקכם גדולה ועצומה
 מחלקם ואמרו רק עם חכם וכנין וכו' אבל כל זה כהנא' שתפסוה על אהבתה הוא
 הומו רק השמר לך ושמור כפסך מלה שאם לא העשית על אהבתה לא ידבק ככה
 סעיף אל'הים ותפסוהו חכם כחשבת האומות בתחלה בראותם אתכם עסקים
 במקום אשר אין להם טעם .

דפיק

סז' להיום המגדל אשר בנו מפחוק א' יתהלל חכם וזה שהתהללו
 בפסוק יתהלל חכם התהללו כמתת עקר כי בוכת הפסוק להפך
 כי קנתו ישראל בזמן ההוא לא היו מוסרין אל פגמה המנות למצוא מן בעיני ה' רק
 אל ידיעת החכמה לבד והיו מוסרים כי הוא השיקר כאשר יחשבו אל'הים דכלים כי בה
 כהתפארותם שהולכים וכדלנו מהמון העם חס מאשר ככלם וכו' וזאתו בטעמי המנות
 שהמתיים שנתבחרו לחכמי הספרות ופירשו אותם כפי טבלם הנקל על כן יבא להם
 משפטו שיקל לחשוב כי אינם התכלית העליון וכפלו במאמדם אל כתיב א' אומר וכל
 חכמים לא ידעו הם והתוב אחר אומר וכל חכבך לא ידעו בה מפני' שו חזית ומעשים
 טובים מפני' ש' אל'הים טובות ועגלות חכמי ומפני' לא ידעו בה אלא כי אם בזאת
 יתהלל

אור החיים

ותהלל המתהלל כהלל וידוע אותי ואם היו מתעסקים במצות לא לשמן כי אם לרמות
 בהם הכריות שלא יחזיקום למיכס או למצוה אף בעיניהם ועל זה הוכיחם משה
 אך תאמרו חכמים אלהבנו תורתם בהם אתנו אכן בהם לקח עשה ונזכר ידעת
 מה שכבד סרב הקדוש האמיתי בהקדמת התורה כי הכמת התורה באותיות גדולות
 וקטנות ותבניתם כמו פאמרו כשעלם משה וכו' שהיה קושר קשרים לאותיות וכו' וזהו
 שאמר אכן הנה לפרק וכו' כי לא ידעו כמותו של הקדוש ברוך הוא דבר אשר היא
 המכמה האמיתית ואזר עוד בפירוש הנה כדבר השם מאסו וזכמת מה להם הרי
 בראר התיכמת שזיו מתדבקים בכמת האמת ומאמרים המכמה המדרגה הגדולה
 המדרגה הרביעית גם הוכיחם על מעשי המצות אשר הצדתי שזיו עושים למרמה
 להאמינם כי אלו חלק ההמן שיתצטקו במצות הגופניות הדומים להם אמר איש
 ברעהו יהיה וכו' כי כל אש עקיב יעקוב פכתך בתוך מרמה במרמה מאכ דעת
 אותי הרי פירש כי בלתי ידיעה את השם יתברך עשיית המצות שלא לשמן ועל זה
 אשר חפני ומפניך לא יסו בה וכומו שהתחילה הפרטה בכ תרתי אל מפכת ומפני
 יצור לנך וכיאר אמרי כן כי על עינים המצות לשמן מדברי בעת אל ה' בכל לנך
 ואל כיכתך אל תשען ספק ככלים האלה העוזרים המכמת וספקל אשר קולמ בה חל
 פה כפינו ומעסקם שבהמת לרסנו ומכירו הטובים מהם ולאמר בפירוש כדבר את
 השם כי אל תחאם בו והו העובד מאהבת השם יתב' או היא המכמה אשר אין למעלה
 מאמה כאומר במדרגה הרביעית ודבק לבנו בתורתך נחמד וככה לאשכח וליראם
 את שמך אשר האשכח הוא ועשיית המצות דבר אחד כנך סדרת אלה הכלים
 האומרים בפירוש כי רוב המצות אינם רק להניע אל זה הדין מהשלמות ר"ל המדות
 ועל זאת המכמה אשר אחר אדם ונא מכמה וכל מפניך לא יסו בה וכן הפסוק הכי
 קחו מוסרי וכן כסף ודעת מחוץ ככפר והמוסר אשר הפסיל לכסף הוא עשיית המצות
 אפילו שלא יתבאר מסן בלא לשמן ודעת הוא באשר כתבמרו סכנו וכתנו לשם שמים
 כזהב ועל זה אמר אל תהלל המס וכו' והוא מה שהוכיחם איכה תאמרו חכמי אכחנ
 הוכיחו חכמים וכו' כי אם בזאת תהלל המתהלל הפסל וידוע אותי הפסל היא כתיב
 כשכל ענפי המצוה והיא באיכות או מוסר השכל כאומרו קחו מוסרי ואל כסף והיא
 עשיית המצות בלדקוק כי לא עם הארץ חסיד והיא המדרגה הג' שהזכר הפסוק
 והאבות למכותיו וידוע הסי' היא עשיית המצות לשמן ואם תאמ' כי לא תרצה לשמוע
 לפירוש הזה כי אם לפירוש הארץ הנאונים כומן ראשם כחשיבו' אשיב ואומר כי יותר
 ראוי לשאמן לכיח עמנו אשר יפרס דבריו מלשמוע שום מפרש בעולם והוא ענינו
 פירש מהו ידיעת השם יתברך אשר איך הלא אכל ופתה ועמם מפמט ונדקס או
 עב לו לדין עב ואינין או טוב לו הלא היא דעת איתי פאם ה' תראי אך כפל

דכריו

דבריו לבאר הסכל ולבאר ידוע כי הסכל הוא עשיית המצות בדקדוק כאומר והאונות
למנותיו ופירשו רבותינו זכרונם לברכה תלקיץ בעשיית מנותיו ולזה אמר כי
אם עשה משפט ודקדק אז טוב לו חף על פי שלא כתבאר מאותו משפט שעשהו לפס
כבודא יתברך מ' אז טוב לו וזו קמו מוטרי ואל כסף כגון שכחו לכפרו עמיר ועמי
וזכה את העמיר שכן הדין אז עמי עמירי וזכה את הזכאי אך כאשר דן דין עמי ואכיון
פזיכה את העמי וחייב את העמיר שכן הדין ולא כפא לו פנים כלל ולא ירא מהגבור כי
אם מהפ' אשר הוא עם הדיונים כמבואר בתורה לא תגורו מפני אים כי המשפ' ל'אפ'
הוא ופניו כנביאים ועמכם בדבר המשפט ומשולם ככתובים אלהים נכבד במדת אל
והדין הזה האמין כי מניחמו למטה בארץ ומהמשפט לא להים ודן עמי ואכיון אז
טוב לו לא טוב לו לבד רק ע' ככהלמט הוא הטוב שלמית העליון הלא הלא הדעת
אותי פאם ה' סוז היא הסכמה אשר עליה אמר כל חפצך וחספי לא ימונו בה הפך
הכרת אלה הסכמים . ולמה תשמע אל דבר שקריהם אשר הוציאו הפסוק משמטו
ל' יהלל חכם כחכמתו שהוא חכם במדות הפך משמטו ככל מקום תקס כדי לויף
הפסוק בסופו ולומר כי העכל יודוע היא חכמת הסכמות אשר חכמה יודע הסי' ולא
תשמע לדברי יוכתן בן עזראל אשר פירשו על פלמא אשר התחכם מכל ארס וכן גבור
על יחב וכן הדין לפרט כי אמרי הסגבור על כרמן היותר גבור והעמיר אפילו המלך
במו פירם הגדול גם הסכם היותר חכם שכעולם כמו פירם יוכתן פהים הגדול
הכלל חכמי ישראל ואתה הראית לדעת מקשר הפרשה ומפירוהם הפרשות של פלמה
אשר הסכמת אותם עם הכלל הגדול אשר כלל פפיף המורה הגדול המורה האמית
פלו הוא ספר קהלת אשר כלאו עלדרך המקירה כי אליו לבדו יאתה יען סקבל
החכמה ממי שכבשה דכתיב' כו' פתן כבשה לסלמה הפך אלו האכמים אשר הוציאו
הדכם מערת הדבורים ואכתי פהם מראשי הפתנים ועמו הצרי מבצר האפשה חכמת
ארסטו אשר כחם בהדום העולם ובהסגמם וביתר העיקרים על כן יבא לפס כפכת
משוקל לעשות מנות התורה כאין וכאפם הפך החכם האמיתי במורה הגדול פלו עמי
בחכמת הסי' סוף דבר סכל כשמה את השמים ירא ואת מנותיו סמוך כי את כל המשפס
וגו' וזה הענין הספלא סהאלהים יתכע כמשפט על כל וגו' זר מאד בעיני הפלוסופים
ואלו היה שומע אותו רבן של אלף האכמים ארסטו היה מלעיב עליהם לעל לא יפוער
אכן מי שלמד החכמו' אשר לא תמצא בארץ המיים כי אים מאת ה' מפיו יתברך כמו
פעם יידרו פלמה ע' ה יחבאר לו ממה הכלל אשר כללו מר' טס כחם קב' ה ויאמר
לארס סן יראה ה' היא הסכמה וסיף ידועת הסי' עשיית המצות למשו' וסוד מרע ביכס
והוא הפכל אשר המסילי לכסף וזו היא הסכמה והתכונה אשר אמר מר עב' כי היא
חכמתכם וכיכתם ועל זם אשר הכתיף כי לא יקהלל סמתלל : כי אם בואת יתהלל

ופשתלל הסכל עשיית המצות בקדוק וידוע עם יתן למטן סן סן סיראס ואסכה אחר
 כסן ספן ספס יתברך מכוראוי ועל זה אחרו אחרי כן ולסבור ה' ככל לכנך למחור
 גומר הרי כיאר כסירופ כי ספן ספס מכרואו אינו כי אס סיראס והאסכה הכאה
 מעשיית מניתיו בקדוק ולמטן ספן סמכאניס סמעמיקיס מה ענח וסס סבת אלה
 סכ' דכרס סוכר אלה סתלל כי אס כואת יתלל סמתלל כי אסי ס' עופה סמד וכנ'
 וזה כי ככר כתכס כי סתקרה סאנוסית מכלי סקבלה לא אסי כי אס מניאות ספס
 לכר וסרמקת ספסמח הדמיס לכלי סאומן פטיס ומחס אבל יתד סעיקרס סענמיס
 לתריתנו סקדופס הדמיס למכמת סאומן אסי אבל למעסנו כי וסו סתכלת סנדול
 לפסות מלכסו סתלן נריכס כסכרה לא מנס ואלו ירדק סאדס אחרי סתק רס
 לכה יכא לכמס כססמח ססס יתכרן ולומר כי ססקס אלה נלגל סירס זסאן סס
 סנימות אחר כי אס סדכקית כמכל ספועל אחר סמות אס כפי סגת ינו לל
 ככמת כותן סכר כמו סאמר ספילוסוף לכור ולפיס יכול לתתלל סתכס כמכמתו
 כי תדכן כפסו וכו' וסנכור סנכורתו וסעסיר כעכרו כי זס סן סספקר אבל אחר סאין
 סלכר כן כי סכלכא סמתו יתכרן כוא יתן סכמה ספיו דעת ומכוסס לו סעוסר
 וסנכורה ולמחן די יכנא יתכס אן ראו להתלל כי אס כואת ספועל ככמתו וככר
 אחרו וכרכס לכרכס מלאך סמסוכס וכנ' סדכדק ורסע לא קאמר א' ככמת יתלל
 סנכור כספלים סכלת כריאתו סנכורא לככרו יתכרן וסוא סס סכ' מסה ריכנו עס
 ועתה ישראל מה' אלהיך סואל מעמד וסערו וכרכס סכל כודי סמס ספן
 סיראס פזיס וככר ככמתו כילדתי ס' נח וסאס כוככס אחר ס' אל יתלל סכס
 כמכמתו כי סכנוייס סאלס סנכוריס לסס יתכ' כי סכל כא סמתו וספסר סוא וסככה
 ספסת כי כאלס ספנתי למה וכל להתלל כספכל כי אלה סס ספן סגת ימכרו א'
 כ אומר מה' ס' סאל ססמך וסאומר כי סמד ספנתי ולא זכח ורעת אלסיס מעולות
 ואחרי ספירשת ספסוק סככוס אל סמתו ואל דכרי אדק סככאיס אסר כלס ונקי'
 מ' כי ולא כאו כי אס לפרס דברתי יוכל לכמו נס כן כי ימור כי כאלס לב' סוכר
 על דרך כי סמר ספנתי ועל כן סנכור' עכיס ככנר' סתמד ככנר סמכמה כי
 סמד ססס יתכרן על כרואו כי טוב סמדך מחיים וססמפס ככנר סנכור' כי סכלת
 סנכור' לעס סספס א' אחרו אכפי סתול וספדרה סתול עול וככרן ככנר סעסר
 יכי וזו סכלתה וסתה סככר ולא אפי כאלת אלה לסיס מככול סמדך עמי ען
 סעו סמנדל אסר ככו' לס כני א'יס וככר ככמת' ל עניו זככוירס אסר סתעין
 סמס סככרא אחר' ססס ק' סכה ישי' ככיס כאלס וספנתי על כל מול כערה על
 אנריס על יסרה ועל אדום כיכל סנויס ערלים וכל בית ישראל ערלי לב' וסממו
 סלכר סזה אסר דכר ס' מליכס בית ישראל' ב' אס ססס א' דרך סנויס א' לתלמדי

אל תחתו כי יחתו הנוים מהם. כבר הקדמתי לך כי כמו שהנלם הכנס לדרך הירושלמי
 והתנסותו היא המקרה האנושי כן הכרית הקודם אשר חתם בכשרותו הוא השם
 אל הדרך הקצרה והפחותה והיא דרך ה' לעשות דרכה ויפסח. ומי שמול וקבל
 ת. רס ועובד רוב לומר עשיית מצותים בדקדוק ולפנין כפה עי' לתועמו ולא היטל לו
 הכרית כי אם הכאב לכונו כפאר עמו ולפי שרשפי דודו של ירמיהו היו מתפארים כ
 כחמות חינוך ותועובים עמק תורת השם באומרו כפירם הובים חכמים הנס
 בדבר השם מחסו וחממת מה להם על מה אכדס שארץ וכו' ויאמר השם על עזבם אק
 תירתי אשר נתתי לפנים הוא כחשל אשר החסלתי בעמנו וכו' ונאמר כי אלל הנכלים
 דמיים לאים מנא וכו' אמן כעשי החן ונתן לו אש כמו לאשה והוא רוח וטבים בקרב
 ולקח לו אחרת שפחה זוכס לזכיס גרע שארם כסותה וענתה מל בת האלך. וכו'
 אצו הכבלים כחן לכס חלך מלכי היולבים הקדוה כרוך הוא נמו מן כסמים ולפי ש
 מהתפארות הוה רס הזה הוא מאופר כי צריך לעשות המצות בדקדוק מאסכה ואז יקרא
 אלס ויענה וכתפארות שמכמות חכמות בעתה וכשעתה כו' הפל יאהכנס
 בטבע ועוד אכדו בזה כס יעתה דמתיא מחסו בת החלך ודקוי כבת אלל ר על כ
 אחר ופקדתי על כל מול בערלס וערנס בניים אחרי שפסגו אחור מרקדוטה הנפלאה
 אחר על מצרים ועלי יהודה ועל ארץ זכמן סבת זס התעורבות כי הנד הש' ספכהס
 סכלס מללים אלס וחלף הלא סאלה ערלו כה ואלה ערלי לכ על כן הזהירס אחרו כ
 ס' א' ידמו אל הנוים והל למדו דרכיהם כי הם דרכי השבע ודרך ה' אחר כס כתיימדן
 מהס למענה מן הטבע היא תורת אלס כו בעולם הבא הוא הומרו אל דרך הנוים אן
 תלמדו ות' וימנזכ כי מחממות השמים אל תחתו כי יתע הנוים מהיה כי התרל
 שפחהס מן השמים תמסל מל כמערכות העליונות וקרוכ אני לומר כי אלס שמכמות
 שפסק עליהם ירמיהו עלו הס וס לא כהכמות חכמות לכו היו חכמים א לאכי נס
 כמיהם אמירות ה' תורת אלס כו כמעסה כראשית ובמעסה מרבכס היו בקיאים
 וכהוכרת השמות ככחן וכשמותם לא חסר מהם הנה כי אס העיקר הגדול אסר
 הוא החכמות העליון אשר בעבורו ככרס העולם לכד עשיית השמות בדקדוק ולמ
 יתברך ו' היא ידיעת השם באמת כאשר הקדמתי ונתכלת הכרית הקדוה אשר הדר
 בדברכו באומרו לסי לך לאלהים ולזרמך אחרך כי נסי כככעים ומעועברים
 לקבל מול מלכות שמים על מנותי אכל מבחי דורו של ירמיהו היו פליח ס ככל מינס
 שמתחה בין חכמות כן פטימה וכו' כועמים על המקתה הפנימית לכבוד השמות
 להכניל מן הארץ ס אחרו חכמים זכרס לכרכס יודעי האמת על השקוק מלל ממלכ
 גמר ס חלן פרים מל מעלס

אחת מוצא עד שלא באו סוכאים היה ידמים ע"כ אומר להם חזרו בכנס ופשו תמוכס
עד שלא יבואו סוכאים אמרו לו הים יבואו סוכאים מה הם יבולין לעשות לבודין אמר
אבא מקיף לה כור ואמריבא אמר ואבא מקיף לה מיה ואמריבא אמר אבא מקיף לה
ברזלא אמר להם ה"כ כדילי אחס משתמשים מה עשה עמד וסינס שמותם של
מלאכים דין דהוה עבד על כורא סוס עבד על מיה דין דהוה עבד על מיה עבדים
על ברזלא כיון שגרמו טונות וכאו סוכאים סינו כל סד וחד פלן פלן עבד לי
מלה פלונית ח"ל לית כחלי דאבא מדום מינה היינודכתיב זחלל פרי קדם ואתבס
לקרס יעקב וישראל לגדופים ועוד אמרו באיכה בתי כי הנבזרים היו כוטרס
בנבורתם וקעצרים כעפרם הזכירושם מעפר הם ספוי יכולים לספיק ליוזולס
כל אחד לכמה שנים ולפי ספיק גדול מא' סכסוכו' הוא כסחון הסכמה אח' איבת
תאמרו חכמים סכמנו ותרומה' אהנו אכן באמת סנה לסקר עשה אותן ס בנינו
והאותיות הגדולות כי איכני אגרום שלא יוע ללכס כלסון אכן לסקר שמתתי כי יא ולל
פרי קדם ולל תועיל כמתס כלום בי שמכמה סכיא מה תועיל בי אם לאשר כדנק
באסכת ספ' מנר עשייה מתינו הוא מביאת הון אשר סקדים אדון סככיאים אשר
נרס ככלככולקיים חני מוכס או יכדיל ממה ועדיין לא סניע זמנה אס יא מנאמי
סן וגו' הודיעני כו' ואדעך למען אסנא סן כפייד וככר פירשתינו וכו' סאמר כוכיסו
סכמים סתו וכלכדו סנה ככבר ס' מלכו סול עשיית סמנות סלככס ומכמת מה להס
ויאמר סותרעס מהס מעשיבת סתורה וכלתי יודעים את סס יתכך ככאר סוכרתי
אמר לג' סקנות סד חל יתסלל סס בסכמתו כיוס מחר כי יתכא סכרס ולל סנכור
ועס' כי אס כואת סוכלו לכתסלל כססוכה ומעשים טובים כלסון סמקודים ז' ל
יודעי סאמת ססוכרתי וסאס בני ססלמן לי יתקס אח' יאכני סמגדל אשר ככו כפי
כאלס ותס' אותס ממין אל מקיס ע' סל ועפרות זכ סקס טוב לי ס רת סיד מאלפיי
זכס וכספ' יועסס לך מגדל ע'ו סס ס' כו ירוך כליק וכפנכ יאכיא לך ראיס ססמספת
סאסרת אשר כסענו ע'סיסמסקיר אשר כסמכו כה כי סמכס סכא כסס וכפכס אשר
לא יוכלו לסרפ ס' יא כוואת דוד ע'ה לסלמס ע' ס'ואתס כני סלמס דע את אלסי אכיד
ועכדקו ססכו חלס סעוריס כסכורס אמר וסמה כי סיה מדכר עמו כיימוד כדכר
יאשר כתייחד סכל סמין ישראל ויהי דיעת ספ' ימנר סמקירס אשר לא ימינו אל'יס
ססמון ואלס סעמיס מדוע לא ראו סוף ספסוק ועכדסו אולי סו קורן ודי ולמה לא
ססכימו זס סכמון עס סמ' ורסאר יבא

ממנו כו זה הספוק באר כדכריימים וככוואתו התלכים לכני סלך וסמר זסרת
את סמרת ס' אל'יד כו' ללכת כדרכי לסאור מקוין ומסמיו ומרומתי ככתו בתורת
ססס למען סככיל את כל אר תעשה ואל כל אשר סככס סס. סססיו סלא יסו-
לכנו ין ססרת סייד ו' יא ימרוסו סססקיס לסס' דעתי מן סכלס ס' ע'פי
נפול

והוא אומר את כל אשר תפנה פה בכל עסקך לא תסוּח דעתך ממנה וזו היא קבצת
 ההלכות הפך בדבר ה' מאסו וזממת מה להם ומה שאמר ואתה בעבור מציון לכל
 ישראל שגרו ודרסו כל מצות ה' אלשיכם והיא המדונה הראשונה שהכלוהיא הסליח
 בפסוק אם שמוע תזמע אתך ואתם אשר קבלתם מחיבה והתקד יותר מכל הסמוך
 הזה צריך שתהיה יותר נכבד ומשיעבד למצות הפה יתכרך כמו שהקדמתי בפר' השני
 ומדענו ידועה יותר כבודת ומפורטת מכלם וזהו אמרו ועבדוהו בלב שלם וזהו הסכל
 וככפס חפציה היא האהבה עשיית המצות להם ה' ה' לכו היא מה שפירשתי כי כל
 לכבוד דורש ה' שרי ביאר תכלית הכיבוד כי השיקר הגדול אשר אכזבים מוכות ומרנלות
 ומנות ומעשים טובים לא ישיבו בה היא עשיית מצותו יתבר' מאהבה וכעבור שפלטם
 ע' ה' קבל יותר מכל ישראל כתייב בעקר הגדול הזה הוא שאמר בפירושו ראה עתה
 כי ה' כמר כך לכבוד בית למקדש מוק ופעה וכבר אפי רואה כי אני בופל דכריוס
 סרבה פעמים ומה אנעשה כי הכוכרים בו מפרימים אותי להרבות דאיו' באשר עשה
 תפעה רכיו ע' ה' כחשנה תורה כפל כמה פעמים אזהרת עשיית מנותנו יתכרך וכל
 הככורים אחריו כולי האי ועדין אולי וככפס הלכ הערל.

הפיק השמיני

לכאר כי כנטינו לכלתי לכת אחרי הסקנים
 הסקנים: דע כתי כי כמו שנצטונו כו לכלתילכת
 אחרי האות יתברו כי הוא כלל גדול לעשיית מצות אלהיו י' ת' כך כנטינו לכלתי לכת
 אחרי הדרכי' הקפוי אשר יעשה סכלנו כי כמו שהירבטכע אוסכ עשיית העבדות
 ומאס מצות לא תעשה באומר ז'ל כוכס למשפחותיו על עסקי משפחותיו בי הז
 מנעטע' ס על הערות טכאשרו להם כך סכל האכופי מנעטע את האדם בסכפ
 וזאוכ סמוטכלות אשר יתכלרו א'יו ומזאס דעוה סתורס האמתים להאמין סכר
 ופכפ ומורס ען הפמים ותחית המתים ויום סדין הגדול אשר סס הפך הסקים סכלי
 על כן צריך הד' להרבי' עמנו כזכירת סמכות אפרהם יהמוכלות סאלסו' כדי
 תהנל ממארכי ססכל סלסופי סאזוכ לאדם ככל עת וזהו הי'ר אשר אמ' מנטיפה לצדיק
 להציתו באומרו ב'פס רשע לצדיק ומקפ' להמיתו ה' לא ינצטנו בידו וכבר סקדים
 סתמור דפולחן וסמיר מוכו בפסוק סקודס ולא תורת אלסו כלכו לא תתמד
 אסוריו סרי ביאר כי סהיות סצדיק סתרהר תמד כמות סאלסות לא יסיהס פכאי
 לסכלו לספידו כמתסבותיו אשר אין להם תכלית ואמרו אשר ינכב כמגדל ה' ויתרנו
 צריך עוד להככיס עמו ח'ס וזככי' בליסטריות והס ככיסת יצרו וסזטר מהכיס
 אל הכיס אשר סס סצודים ומרמים כמ' אמ' סאסור וסנאל אני מר מנות את הכס'ס
 סוכיס עבטן: כ' רנ' ר' סס כמ' דס פ'רס אוקה יד סאטן ועל כל אלס סעיקרס
 סגדוליס

הגדולים הם עמודי התורה אשר זכרתם את כל מצותי וזו העמד הראשון אשר
 סימכון למצות כדי שתזכרום יחד ועשייתם אותם העמד הכ' ופירוש העמודים
 על ראשון ראשון ולא תתירו אחרי לבבכם ועל אחרון אחרון עיניכם ופירוש
 המקודשים יודע' האמת אחרי לבבכם זו ימות ואחרי עיניכם זו ימות כי אלו כל מה
 מסודרת כי יאורו: והמחשבה כראותו תפארת אלו העמודים ויקר תפארת גדולתם
 מסר מנוחם של לכלול שכ' יחד והוא מפל הזוכה כי העולה הוא על העיקר השני
 והמכוון כחשלו העיקר הראשון אשר ערכו על האחרות ערך הספירה כחומר
 תפוחי זהב כהמציאות כסף ומדע לנו הדוש כי המציאות האלה שתהיה סודיפה אחר
 סודיפה ואחרי ההקדש הכבדים עבירה נדרת עבירה כי הדרוך אחרי עיני ואחר
 פלכו והלא א כי עובר על לאו סתם כי כחורה אש איה קדשה מפורשת ועוד כזה
 א צמח נדר לכלית הטוב האמת גם הדרוך אחרי סתמות המינוח והאחר אינו
 דורך אלא כעבור הרבה שנים אכל לכו יידיה בטיח באמנות ה' ומותו אבי
 אקרא ולא אטה והודיע שלמה ע'ם כחכמתו כי הם בוטחים אל דבר העקר כי יצאו
 אל ארם אש פאצו רעב ואם מדעינו פצע ואם היה נדר ענמו מן הזכה סימקית
 היה מפירם כינו וכן אשת אש חומה גביה לתים וצריח אף אחרי אשר נכחו יצאו
 בדבר קל כאשר חפצו בו אשת אש ותחבקה יקרה לו מה שקרה למלואם אשר כי
 באמצעות העמים הדקים יצאו צעדים רבמים וכן אחרי אשר תמצא מן המקרא
 כענין המקרא וישמח כמעשה פיו בהקדש וכמו שכליו תמה לכו המקרה לפאמין אלים
 כאשר תגורר אומה פי אין אלקים בארץ וליה דין כל וית דייא יאמע ויקטיב ע'כ כיום
 חכם לבנו ומאמנה ויבית סוכ כטה לך אחרין לכו ראתיך ככי לירי מכוכה וכמעט
 אומה לירי כפירט ציה האב האת תיע'ם ככי שחר אמרו וצויתו חפון אתך
 וזה פירוש וזכרתם שחר מצותי וזה וזו ועשייתם את כל מצותי וכפירוש סלמה פירוש
 מצוה צוית אשר היא בימיכם למנו סודי על הסודות קשרם על אלה עומד וכו' ויאבד
 הבלה היפסיה חכמת התורה שתים מוזמנת לו תמיד להסיב לפאולו דבר כאומרם
 חכם הזכרם לברכה שישו הדיכים מבוארים לו באמתו שהיא אחר לו וזו תפארת
 מאת זרה וכולי זה וכת' מנכרים אמרים החליקם אלוהים החכמה הכבדת
 וזה שאמר א ירה החליקה וים לעיין כפתיקות מחלום עם רחית שאמר חלום
 סלמה שזוכה היה מתקף הדיכס פי הוא הלק אלים ואמר כך אמר כי היא מפתה אותי
 ויאמר קו בו ופקס לו וכלי ולמה היתה נריכה לעמד ככיס וסולא לא יבא
 חשתה פיתת אכל כי אור הענין כאשר ביארתי פי הענין הזה
 לא כה מקבץ כי אש פנים וסודי צו סלמה כי בתעסקו למלאת חלית

בדבר

כדבר הקל חרמן אליו איסור חמור מר ממות וזהו איסור אשת איש ולא אמר יבמה
 אשה לקראת מתוקי' ומזונות כוונה כי כאשר הרביעה האשה הזאת כי סבאך הוא
 היה עמוק בנפשו חמרה אצלו ואפתנו אולי יפותה ואוכל לו והוא אומר כי הוא ירא
 מפני דברום האחד הוא אולי ירא מהתלת כו' ופטה זה כדי לכסותו והסני כי ירא
 מבעלה אשר לא יחמול ביום נקם וזהו במחמתה תונה לו פתי קי' פתוהו אליבא
 דהלכתא על טראפוסה זכתי שלמים עלי' וכו' והכעירה לכו במאכל ובמשתה ובחיקון
 המרכדים על כן יבאתי לקראתך לא לכסותך כאשר חשבתו והקוים הפני אין האיש
 כדיתו והעני הוא חס פנים כדכריה הטתו בפלפולו . . . וכן קרא למי שיסתכר
 בין הקשים הסכריים כי הוא כמון מתלה לתיעלה הסכמ' לכד ולא להטות מדרכי
 תורה מליה . ואשרי פערנו לו דכריה ויבא הקסף מלפני המה עליו ומל עסקו
 הסכמות חסוכות ועוון תורת אלכין תסתלק מהבו הפחדים ומפדו קרסוליו . ושמע
 לחלקת אמרי הככריה גלפי' שיעקר דכרי שלמה ע' ה עלום הענין שאהרן כי מעשים
 הם הככאליס דכנלה ממעלו באושרם וירשום בעריות וכל הככאליס כמנות אמרי
 הסכמם לערבות הרקשים לא יסוב לבית תורתו אחד מיני אלף ולא יכיר עוד מקומה
 של עולם . על בן מברת פ' אהת ועתה כים פמע ליוכלי כי רבים מלבים
 הפילס וענמים גדולים בכמות ואיכות כיהחוסת החוונה לא תהי' כי אם הפתא'
 פעמי הארץ . אמנם הפכיות תהוו . ת' אמרים סרוכים אשר בניעו לסוראס ולא
 אותם המורים הפלומופים אשר ראיתי אני העני בעיני הרבה מהם אשר
 הם הם ככת אכידתנו יום עלי' אחר כך בתועלות הסכמה האזית'
 סכמת התורה ע' ד קחו מוסרי ואל בסף ודעת חכמה טובה
 מפכיתים וכ' ר פ' ת' ל' אמ' כ' חכר פרסה אחרת
 להודיע חגלת התירס בענסי סקדמה
 לעולם הסך חכמת הפלומופ'
 חרשים מקדום
 באו .

הפירוק

הט' אהרן בזכות הרב אשר הטעה אלס' אכאזים ידעתי כד' ידעתי
 כי לא תקשה על כל דברי מלס' המועלים הקטנים אשר ראית כספרד
 כ'י טלפלו שכלם פכע פכ' או א' בחכמת סלמוד יוא' כ' דכקו בחכמת הפלומופי'
 כשת זמו ככלי קרם כדי ללנגס בנר' צוא' ומעט' המנו' אשר כידרסם מעשה אבותיה'
 כידרסם באומרו מנות אבשים מלומדה נס כיות כיישו מולידים וחקרוב הם לכפור
 כמברתם כי לא הם יותר רעום מספילומופים עבמם האומנים . אן' ה' רואה אותנו
 כמו .

כמו מצעק עליהם שהם ירע ופר מזם וכו' כמו שכתבתי למעלה וגם הסתכמי אשר
היו לפנינו כי מלאו תורה וכוונת כרמון עד חצי ימים ואח' כ' למרו ג' הסתכמות ודקון
בהם לאהבה והלבו הטורח אחרי גיוס לא נתעסקו בה עוד אדרבה הם על הים
הראשונים כגון הכרובי והלכאלו וסאראשא הם וכיוצא בהם מס' דפשים יוצק כי
אלה רעים ומטאים לה' מאר יותר מן הראשונים שבה וברא קשה מכלם אך ירא אכזי
פן תכא אלי במרכבות סרב הגדול ומילו אשר כבר כתפרסם עליו מחסה ועד משה
לא קם כמשה ונראה מרכביו כמחלת המדע וכסופו וכמה מקומות כפפריו
פעם כחץ פעם כרמובות וכפרס במורה כמה מקומות והיתר מנוה במשל ובפרק
אחרון כי אי אפשר לאדם לסיותו שלט ביראת אלהיו אם לא ילמוד בדרך הראשון
שהודעתך הוא דרך המקירה כא ודאי קושיא גדולה ומסקם היא אלא שיש ליה סכים
תירונים כא' כי אתה אם קסית עלי מרבי משה לא תקשה ממשה רבינו ע"ה כי כ' ע
מודו כי לא קם נביא עוד בישראל במשה גם לא משכבאים אשר לא ימצא ככלם מי
שוהיר להמון ישראל ללמוד כי אם מנות אלהינו כס' ומכמי המסכה אשר כל עסקם
וכל עשתותם יומם ולינה לא הים כי אם כדקדוק המצות היא המדרגה ה' ואלהם
על הד' פשייתן למון ודוד אשר מי יגור וכו' סוף תמים וכו' עד סופו והולך תמים הוא
הפך המקירה כמו שאמר התורה הפמי' המהלך לפני וסי' תמים מלא יכרע במצו
פרונה לנותו שאיך לה שום טעם אצל הפכל וכפ' ע' לאברהם אבינו עליו השלום אשר
היה קדוש השם ופרוש וכבר עברו רוב ימיו ולא הים צריך לבטל ממנו תאות שום
המשום וגם לא להכדילו כי אחד הים אברהם סוף דבר שום דבר מכוקי סריקי אשר
כאמרו מהפכל האכופי ובתיבתמים תהיה יגומר : וכתב למעלה כי הניזים
האלה אל מעיכרים ואל קוסמים וסמעו וסם חכמים גדולים במשפטי סכוכבים אשר
היא חכמה יותר פכרת מחכמת השבע ומכמי התלמוד שמו לפנינו דרך אשר לא
נצא ממנו כל ימיו למלאת דבר השם יתברך וסנית בו יומם ולינה ואחרו זכרוס
לכרכה כפפרי ודכרת כס עשה אותם עיקר ואל תעשה אותם ספלים שלא יהא משאך
ומתוך אלא בהם מלא תערכ בהם דברים אחרים שמה האמר הרי למדתי תורת ישראל
אלך ואלמוד חכמת האומות ללכת כס ולא ליטער מתוכם גליון וכפפרי ודכרת
כס עשם עיקר ואל תעשם ספלים שלא יהא משאך ומתוך אלא בהם מלא תערכ בהם
דברים אחרים כפלוגת' שלא למדתי חכמת ישראל אלך ואלמוד חכמת האומות ת' ל'
ללכת בהם ולא להטער וכן הוא אומר יהיו לך לדרך כהתהלך תכחם אותך בעולם
הזה כשכך תשמור עליך בשעת מיתם והקצית לימות המשיח היא תפסך לעולם
סזה וכו' ונרסין כמחמות פרק שמי סלמס שאל כן רמא כן אחותי סל ר' ישמעאל
את ר' ישמעאל אבי' שלמדתי כל התורה מהי שאלמוד חכמה יוכית קרא עליי המקרא

וזה לא ימות ספר התורה הזה מפך וסגית כוונתם וליה : ולפי דכריו וכוונתם
 היו כל אלה ספרים מדימים אותנו מהסגות העלמות ומיריעת אליהם כ' האר שיה
 הכללת המעלות והדוע לא עשו לנו סכור קצר כדורעת משפטי התורה על אמתתם
 כלי ע'ם מחלוקת אחרי שאינם התכלית לדעתם חלילה לאל המעשפדי מעול וסייג
 לגמרים אותם בקלות וסייגו מרנילים אותנו ואת כפינו בחכמת הפניון ובחכמת
 הלימודות לסכך את פבלנו לדעת מציאת ה' על דרך המופת וכו' ואת הלא רבינו
 הקדוש ע' כן עשה אן האמת כן כי הוא וכל סכא' אחריו לא התעסקו כ' אכביחו'
 קצ'ר דכריו יען כי כנאורו מההים על פ' כותמיד כאומר' לא כרתי אתך ברית כי אם
 על דברים שבעל פה : וזה תפכילת הלקיחת כד' ספספה כס ויחול לה ולא שפסוק
 בחכמה אחר שאם הייתם כתיבה הייתם מוכתת בקרן זווית ולא היו הונים תמ' כה :
 אך עתה פנריך פנוכרת תזיד ואן אנו יכולי לכותבה ינמרך בהכרח פכהנה באפכרת
 תמיד כד' שלא תשתתת מפכנו ע' כ' רבינו הקדוש ע' ה עשה קיצור מופלג בלתי חפזיאר
 ממוכע בין ככתב בין בעל פה אחריו פהווכרת לפסוח כן משום עת לעשות לא ולמס
 אאריך בדבר שהכוור כשתם עוד כי אם לכתוב לך תשובת הנאון אנה לא יקס כמוהו
 כבאוכס רבינו הא"י ז' ל וס למן התשובה שכלח לכניד רבי' פמול' תיקון השג' ומיסוד
 הסגנות האדם הוא עסק האשכס וסתלמוד ואשר טוב לישראל לומר השורכ יעיל
 למעמו ולאחרים חכמים שכתותו ויעיל לפמי הארץ כי ימשיכם לרבי סמנו' וסתרם
 ואשר יסוד לכוונתו ויתעסק בדברים ההם יפ'ר מעליו תורה ויראת פמים ויפסיד
 פאותם הענינים כי יסוד מעליו התורה ומזאת שהנהגה יארעו להם שתשכס דעתו
 עד אשר לא ימות לעיובת התורה והתפלה וכו' אבל אותם שסכרו ענמם לתורה
 וליראת פמים יח' ל'סס מזכ' בו יכ'נו ססמון לאקרת סונה כלא פקפוק ולא יסינו
 סוס ספק להק' כה' : ואם תראה שאותם כני אדם המתעסקים בלאתם סדברים
 ודרכי הפלוגספסי אחריו לך שהיא דרך סולוס וכזה יגיעו ליריעת התורה לא תאכח
 ולא תשתמש' יס' ג' כי יכזבו לך באמת ולא תיבא יראת מסא וריוו וענוה וקדושה
 אלא פלוגתם המתעסקים במסכה וכות' מיד ע' כ' למן רבינו הא"י ז' ל באון אכיסס של
 ישרא' וכתב אשר מת' למידי ה' כ' על זאת הסמ' כ' ועתה למי כאמין אם לא כאמין
 לדרכי סכנות הקדושים אשר עליהם כלה האזנה בתורה לא תקור מן סדכר אשר
 יגודו לך ימין ושמאל ובאם הקבלת סאמיתת אפילו יאמרו לך וכו' נמי לנו גדול מרכיבו
 סא"י ז' ל מקובלים אפכנו ספיה סלס ככל חכמה וכתבה באון כן יח' ספיה זו היא
 שתשכס סראסוכה לדמות מעלי מוזק קוסיותך פעל דכרי' : וכתבוכה סכנית אתה
 כאת עלי כמו סהקסו אכסי דוד של אחרון הככאיים אל' כ' כספיה סוכיתם על הכס'ם
 סככרית ולא אהר עשה הקשו אליו סאכרס' אכינו ע' ס' ספיה יסיד כדורו וסול

אור החיים

פסוקים אשר רוח לא יאמר האחד מבקש זרע אלהים ובשמרתם צדקתם ולא תבדלו
 גם אתם מקמה אלי יחיד כלורותיו הני משיב לך כי שאר רוח לו אין משיבין ממעט
 כלים כי משה גדול מאד אב בתורה אב בהם דות נעמו לו פתיים סיים גדולים י
 ככה האחד כי הלך בדרך הארוכה ולא טעה ובחמוכת ולא נמתן כמקום גדודי
 חזת ולבטים הם הפלומפוסים בלוחים טובה את הארץ הכבדים כדגום סע'ים
 ומכילים מופת חותך לקדמותו וכמו שאכתב עוד בס' ד לא אכלוהו ואת העמית
 ולא טוקוהו לא שרדוהו הלבטים היבוא אבני פהם מרשי כפתים במארת נפשו
 ראם הפלומפוסים ידו הלה ולא ברעו ולא נפחיתו בהרקותו כי ביה קדוש ומס' ד
 מלדו הכפן ומכריון הכמה דורות דרוק כן דרוק חסיד בן חסיד תודת אלקי כלבו
 לא משרו אש' ריו אכל כפתים ועקרבים ופכו לו לחזון טוב . וכבוד גדל אכזמכת
 קדושתו וחסידותו אדרבה מור מרבו כי שמע ל והעמיק בספרים ונתחם בגוים ההם
 ונאם עליו רוח הפסם ועל דלתי ראיותיהם סקד סקוד וסוף ורע אף קדקד וכבדך
 מדברי הנפשי כי לא הביא מופת על בקדמות כי א השאלה אכלו מממד הסכל ועל
 כן כמחוק בקבלתו וכי לא ראית על אמונתו לא מופת מתך כי הוא בלתי כמלאך אך
 כאשר הורקו דבריו מכלי קדושתו וחסידותו אל תלמדו הסומעים חכמתו לא עידי
 טעמם כס אכל כראותם חסידותו ודקדוקו בצנות ואת כל מפעלה אשר עשה לא
 סווקו כי אם היוק בלתי מורגש ובאשר סגב רבי משה ע' הפעם אבומי כחסף ל עמד
 והלך עפרו בגולה וסוקו דבריו מכלי אלכלי מכלי אטי לכלי שלישי דלכ' אין סוד
 מילת כו ריחם נמר ונחוק היוק גדול וקס דור אחר אחריו אשר לא ידעו אתה ולא
 פמו לכ את המעשה אשר עשה משה לימד לוכם אתם אשר הוברתו למעלה פשוט עש
 ירתי וראיתי קובצתים אמת עשם ין כמפי בקופנו את הקבץ הגדול לפני ה' את
 היא הנואה אשר נוס לבול לרוק אחר הסכמות כמדון אשר האיש הזה סיפור ין אף
 מדיני איסור והיתר כמו המורה בעכמו על דרך כף חלפת עקרה כתי ושלבו על
 סאם חלמודי אשר עכבו בביתו על דין הנוא ואחר פתח הכלותו דין מאכותו
 כי כתיבו אוהב מאד המכשית הנוכחות אשר עזמתו שלישי סודו הגדול ומה לכת
 למכרית כי אשר כלבו מקום פ' כול הפעם יהיה פירוש שלישי וקרא על עמודי דפס
 סוד מרדית ומנה גבנה כתי על רכיבי המסע פ' הסוקים בתלמוד ועושים
 ממנו אף גי' ולא טו הנישים לקחוליו כחמותו אוקרא על עכמו הוי סירד'ים
 מנרים למורה ומס' הסכל כי ענד מטובל כמותו ומקול פכן מביד זרע הרב הרוך
 כי כתיבו אפ' לא עמו כאשר עמו ת' ידיו כי עליהם כאמר לא ימוסו מפיך ו
 נומדו וזו פליה כי כס עמם לרכיבו משה עליהם פלומים . כסס הסני כי הוא וכרו
 לכרכה מוכר כי התיק לא תעד על דבר טבא מופת על מקח ולפי אשר כי אם הים

הוא מופת חזק גדלתי על המוסר על המוסר כמו שכל על טהרה הנשמות הן
 מוכיח המוסר על המוסר המוסר כמו שהיה המוסר על הנשמות אך
 להיות כאלו שנת מעמד הכל להם אליו בארץ וזה גם מפירם כי תמיד
 תלמודים שיהי למד שכל שרשם בקצור גדל וכיורו וכו' כפי כתיב שכל
 המה מוסר למי שמוסרם חוקם לפי דעתו על המוסר המוסרם כאלו כלפי המוסר
 ולא כפי המוסר מוכרם כי הם לא יודעים גמולות ומופת חזק על הקדמות על כך
 כפרו כדורם של ימים מהם מוכר כי קדם לזה מר בלתי אומר תשובתו כמו שכתב
 בספר מלחמת המוסר ויש אדם שכתב לגמרי ופירש כל מעשה בראשית לפי סדרתו
 הלו ואלו ידעו כבית שדק כמנהג כי בלש הרב הקדוש ז"ל לקום המוסר הרשעים ושתק
 תלמודיו הכלים אמרו ומה וכבר יש מהם שתולין רוע סכרתיים כאלו גדול ומנהג
 עם המוסר מתחיל להרב הקדוש כבר סוהר לתלמודו חמפרם ספר ארסמו העושים
 וחוכים כי ה' שמו משה מופת על הקדמות שלש ימי מן כספרים כדי שלא יכאלו
 בדבריהם ובהשגח סלולדאו ולא לקום מוכר לקרא עבדו כדל פתח הכמות ולא באופן
 דרשתי היא חקף משה ומהם עזרו לרעה ועמה כיום שמשו לי הרחיקו מעליהם
 דרכים כמנהג אחד מתלמידי מרש' כל ז' ל' ה' ה' א' ש' על הנחלים ורגלו לא תכונה
 שיאלו סכרים ב' ופירשם לא תקטנה הם אשה רגלו כפמות הם כפרי החכמה

אז הפפמות תנוכה פתאים כמו מגלות ה' ולא כדע כי בלו אל קדכיה:
 אפרק חי' לפי שוד בזכותו ולהביא הפת הנאמן שאלו ללמו הכלים פיא
 אל יקלו כע' בך הכס' הגדלים אפר כעשו לרכיבו חסה ז' ל'
 כי מלמד רוב חסדו וקדושתו יתחם כונתו טובה בתחל למודו החכמה ברו' ל' זכיה
 הרבה חלף לחכמים המקבלים פרשמן הקהלות הלו יסודים כמו שכתב בפירו' מס' ה'
 אבות' הונדך לבקש אומות קהיה כדי שלא ל' הסו' מתורתו ולמד חכמת המוסר והיא
 לא תדע ככל מוסרם לא תחזק אליה חכמת המוסר וכבר כתבת כי לאשמושת
 המ' דמותם שכל למון טוב ואורו עינת בידועת מניאות הפי' על דרך המקור והיא
 לזרם דאו פ' כי אורו עיני כי שמשתי מעט רכס כחזק סאונו ז' ל' חזק ואפלה חכמה
 לתלמידי תלמידי הרשעים כי כח' מ' מן התורה לגמרי וגם הוא ז' ל' ה' לכו חקפי
 על ביטול מורתי עם שזכר בו ל' ל' חכמת בק כמרת המונותי הסקרוה' לפי
 מודיע חכי מוסר ל' דרך ר' יתן סכנו וכל החכמה יקורא' לית חכמי' שאל' ש' חכמה
 אומר ככסן התורה ידעתי ובמרת אלא מרמז התורה לתלמודה הקדמת' ולפי
 מציאותו מ' כ' כתבתי וס' א' לית אהכר' וא' כ' ע' חכמה באכבת סג' ח' מכוונ' וי' ק'
 עם זאת הרב כמו כדתי' כפמו לה נרות אר' עיכו' ארמו' ז' כ' כ' ח' ח' וס' ל' ידע
 ס כ ס

פלגתו שתחלה אלא לסיבתו לרקחות ולעבדות ולאופות להראו כעמים והפרי את יופיה
 כי מכות מראה היא עד מאד מ' מ' כחמטס סוכתס סהרי לחלק לבי לחלקים סרכס
 בכל מיני חכמה עב' ויתר עבותותו סכתב על מי סידנס להקמות על דבריו
 כחבריו בתלמודיים שלא הם כתובים על הסכת הנזכר ונקבאר מתוך כתבו כי לא
 יעוב חרות אלהיו כאשר עשו תלמידיו למלכיס ויהי לכבו נוכס על ביטולס
 דע סלס סדב סדול יהי לומר סכמה מחי סלמל סלמס עליו סללס כדכת' וס' פתן
 סכמה לסלמס' לא יהי יוכס פוס תקלס מדבריו כי היס לתבאר לו מה סכתבאר ליד
 ס' סוף דבר סכל כסחפ' את סלסלס ירא וכו' סן יראת כסס היס חכמה וסס כסס לו
 פס לספנת סס' דלמו וכותו את סרכיס לאו ככל סעתל וסעתל סתרחס כיסל וכו' ס'
 למיסלון כו ריש פידס ויראת סמיס: וסמיתס ספרק הזס כלסון סמכתי' בספר
 סיטר הוס ספר סמודית מדובר כו ככדלות וזה לסוכו כסוכירו דרכו ססיד סמופלל
 וסס יתעסק ככמות סכיתו סס ססר מחיותו סס נריך לכקס עסק ססר וסלך וס'
 סעסק ססרנוו כו ויתר יסיה ססזן סכל אליו סן סתיעל' ססר ירוס כוכי כל ססמית'
 סתוכס סמכדיס תקותס מן סעולס סכל סס ססר דכקו ככמות סכיתו וסר
 סמכרו ללומדיס' וס' וססב ככסו כי הוס סס' וכי לא יוכלו ססכמות לססית
 סמוכטו סן סדבר כן ככסר ידסס אכל סוס ירסק מעט סעט מן ססמכס וסכנו
 סרניס ככס' ססר ססר ככסו ככס' ככוככיס ססר יסכנו סוכיס וסס יסעו וססו'
 כי הוס ססוק סחומסו והוס לא ידע כי רסק סססס מלך וסס יסר כי סן כוככטו כי
 סס לטוב ולדעתי יסוד סכירל סדוך סעופת וסן ד' לו כככלס וכדבר' דו' ליוסיה כמי
 סלל יסספק סללמן ירע' לכקס גדולות וכפללות ולססכר למלכיס ויסיה סכס
 לסכר ססכו וססו וסס ימלט ססר כער גדול ותללות קסות ססר יסברו עליו וס' יסיה
 ססתפק דמס ססכנוס ליוסו סיה ע' ס: כככמה וסל כן כריך סל' לססרת' ססס לנמרי
 ע' כ: וסכני מוס'ף לך ככי וסס עכ'פ סססוק ככפך לדעת סיוודס' על סרסקת
 סנסמות דיוס אוקס ספל ספר' ססר סכזכר ומעל ספר סוכת סלככות וססמפ' סיה
 ממלך סס' גדול וכך ככלכסס נאל' סעמיק סרכס כי יגדל סכרך ית' מצד ססמסס
 סס' גדל מצד ססקירס' דכתיב ונד' ק ככמוכטו יסיה ככמוכטו ולא ככקירסו: ולסכך
 סמר' דע סס סס'כוב ללס'קירוס' וככר כס' סיו' למעלס למי סנוסס סזס' יסעס
 סיוסר סוכס סתמס' לככפך וססוק ככמוכטו סכר עסית רכוכטו סל מקוס כככ' סלס
 כי ססילו סללכיס סעליוס' לא ככסכסו ככסכסו ככסכסו ככסכסו ככסכסו ככסכסו ככסכסו
 ס' מל' סו ככורי כס' וסס' ססל' זכ' סע' סל' כ' ככוכרות ססריתו ריש סד' לסל לססו
 לס' ס' סול' דכר סס' ר וסקט ס' יל' ככס' וסס' סס' סס' לס' כוס ככוכרות סס' יסס'

ענה והנ' לא נתפיימה עד שאכלה גיפוסל איבור. זכר דעת כפסוק אשר קראו
 על טראכוס כטרם אכרך בכען ידעתך וכפך מיכה נכרא רכא. ועל ה' ג' זורו רשעים
 מרחם וכפיק מיכה אכתי אינר פירי רשע נמור יתאוס ונר פכלו אשר הודפתך כי
 הוא ויתר קסה סרכס מאל מיצר סתאוס הגופנית: על כן סיה מתפלל דוד סדרכני
 באמתך ולמדני באמתך ולא באמתת הסכל כי ססכל יבור סרכה דכרו כנגד האמת
 ורשע אשר ירצה להעמיק עלי יאמר זורו רשעים ונומר יסכיכוכי יתפק כמע' יספרינן
 נמור יאמין באלהיו ויתחוק מרד מעשיו: ואמתוס ספרק הזה פני ספסוק ססוכרתי
 סרכני' מלאכיו סמיל ססל למלך יס לו ססרת סככל וספלא אפד כל ססקנו וסכנו למלא
 ספך כלבו אשר כנוואתו אלי יא' זה דכר ימסר ימיס סמעסו למפן יאוס ונאוס פעס
 סתרת ויהו סאמר גכורי כס עסס דכרו כדי לסמוע כקול דכרו. ויהו פירוס כעסס
 וסמס כעסס מה סאמרת וסמע פעס סתרת כיונים סתריס כניעו אז וסרלל למדרגת
 ססלססס סס' אל כעסס ססמרו סרלל כעסס וסמע יכאתה בת קול ואמר ס' גילה לכם
 סוד זה סוד סמלאכי ססרת ססתמסס כו ססאמר כרכו ס' מלאכיו גכירי כה עוס' דברו
 לסמוע כקול דכרו גליון וככר ג' דלופת כל ספעסו מרכין ססתמו סררו כוס סררוס:
 גלות סמקוס אשר סנאו אלס סמלאכיס לסכוות כמיססס
 ספרי סקכלה סנאו אלס סאכסיס מקוס להעני על סכל

הקבלה ועל הקבלה ענה אשר כיה בת דתו סמקוס ענמו אשר סנאו סרססו ומכורי.
 לסעלינ' על ססס סיה סתורה זה כי סתורה עידותיה וסיקוניה סס סכסיס אשר סין
 סכסיס סס ספסיס סתיר כי ענין סתורה ככלל סוא ענין אשר ליד סוכסו וסעלתי ס'
 אפער לסכל סאכסיס לסגנו כי באמר גכסו סמי ססמס ססארך כן גכסו סססכות ססס
 יסכרך ססתסכות ססכליות אשר יוכל סכל ססרס לססינ כמו ססקדמת' כמלך ס' ג' אכן
 יס סתרת וסקוס לירלי ססס ולספכי סמו סיודיס סס' סודותי כלומר סוד ענינא
 את דרכך ונמר סהוא ענין לא יודע אלא מהו יסכרך ואס סיס דכר סלני כסקיבס
 למס יסל ססס' יסקור וסני על כן אשר דוד עליו ססלס סרריכני באמתך לא כ
 באמתת סכל כי קר יד סכל לססינ לפיכך אין מקוס לאמת ענין סתורה ססיה ססס
 כי אס ע' יכסס וסו לרעתי סכני ס' אלסיך רוסה למר ספניכך ספך סכרת כעלי
 סמקך וסרליס אשר סכאסך יאס כן לא יסיס לך וכו' כי ססומוס אשר ססססס
 ספרסיס ססרה ססס אין למסוה ס' סכרו. אבל אמה סלכי ככמי ספניכך ככ אשר
 ראו עיכך למס סעכוד אס סאסניס סוא טעס על סכ' וסו סאמר כפירוס ספן ססל
 עיכך כלי אשר סלק ונמר וסכסס לקח וכו' ונמר ס' סרריני זה בארנסה כס' ל
 סמקוס

אצקומו ואין הפירושם פירושם שכתב בספר השניות הנדול ארבעה זמן חזק לזכור
 על ומעמד הר סיני עתה בבל ינאמן האבצלגמרי ומוד לדבר בה בפרק נפול חס
 ספי יצור בעדי כס' ד' אחר היום הזה ראינו ומאכלו יסודות הארבעה העצמים ג' חדום
 פעולת סהוא עקר העיקרם כבולת חסד רכיבו ע. ה. והסם ס. הם העדים על כן ס
 הפילה שחור כראשית שחור העיקר הנדול שבו הכל תלוה ואין לשל כו' ידבול
 וס' ואלא קס כביה עוד כי מחל במחצ' ונמר לכל האמות וכו' ואחרי שבעונותינו
 חרב בית קדשנו ומפלתנו ופסקו הכנאים העמים הכס' ס אשר מהם כתבאר כי הון
 אנשים בכל הארץ כי אם כישראל מנאו מקום השפזית ס הם אכס' בס' דם להלשב
 על האם ולקטל ולסעפאר בקרקתם כלו אשר אמרו ללמכנו נבניד ספכנו אתנו
 מי אלק לנו וכדפי' בקצומו כס' ד' וס' אלפי ישראל הוטר לנו פליטה היא התפיה
 סכאפעז ככל מקום ככאים אשר היו בארץ ישראל וכזמן סכנת המקדס קיים כי באמר
 סיו בעלי המדרה ה' וכו' ס' ד' צעקים הנה' מיה היו כעבים באומ' כי בי חסן וכו'
 אהזכיהו כי ירם ספי יקראתי ואענהו ספי' כי ככבוד עת הסמות קוראים חל ס'
 וענש ייחלס ויכדס ואלא אמר סוכור קדוש במל' ס' ס' תכ אחר מעלי הקבלה כוא
 מה ספירא חסד רכיבו ע' ס' כפסוק אשר כתפקרו כי הפכיהו ומרתס ועשיתם דבר
 מ' המדרה ס' כי היא וכו' וזה לראיה כי כנולת ידבר כי בארץ ישראל מה לנו עם
 האומות אבל אחר אפילו שתלנו כפוכותים מארצם ויפסקו הכנאים וככס' ס' נגד
 יס' לבס תקוה נגד הקבלה ספיא כח סתירה כי יאמרו רק עם חסד ונבני ונג' וי
 וי גדול וכו' ככל קראנו וככל זמן שתתפללו וככל ענין וכבר ידעת כי בעונותינו לא
 לכארי דרי כי כימי סכחי הסמנה ותלמוד ס' עסק ס' ס' ד' ס' ב' סוף קדוק הסנות
 סיו כנזא סכסס חסדי קדאים חל ס' ס' יואיעסס ובאמר כחמעה חכמת כתלמוד
 ירדה חסס חסדי ונתחילו חכמים לנאת חקיותם ולסכסס כדברי המקרים וכסעו
 אחד ארנה הל ארץ קדס נס ספי' הספיר פניו חסס וכסס' הקבלה ותע' ארתה ואף
 על כיסכארו חסס מן המדרה ס' ס' ס' כס' ו' כסעסן וכאמר יקראו חל ס' ס' עסס
 יחזכו סמלטינים כי הוא דרך סכסס אחרי הארץ ריחה וברית' לחסס כמו סדיתה לבעלי
 הסמנה וסתלמוד מקדס חסאו ססכ' לספיה חס' רחכו לסלטי' על חכמי הקבלה וכס' דרו
 האם וסכת כלי עדים כלל וכסס' דומות לחסס כסעסס ובס' סוכותם עמס וכעס' בעלס
 עליה וקומו עליט עוד סקרו ויפס' חסס לומר כי פעולס' לא סיה' לה כעל' זמורי סקרוסן
 במד' כח סיס וכאמתה כיר בעלס' והיא סותק' וריח' צעקת' לבעלס' מדעס' אויב' ימרתס
 וכי ימדק' אס' חקיו וכתווחסו סאמר סכביה' איתוחסו לא ראו וכו' וסס' חסס' ס'
 אשר סס' ערית' סקרוס' וסמיתת' התפלס' ססוף' פרות' אדת' סוף' אפי' ארץ עוד כביה' זלל

ארך אפים פירוש כי כל מה שאמרת לא נכל דבר כל המומר מומר על זה כי החמיר
 להתרעם להם שמינו בנוחיתו וסודר הרבן בית קדשנו ותפארתנו ונאם פתח אבות
 אותיות ר"ל ח"ו בו כל אחד מהם והמורק סקרו ושל זה נטק עוד בהם המחוקים
 באולתם והאכזרו אף לכו עדים לסמוך לאשת צדיקה אם קדשך החולל מלכך בתכלת
 בסוף על נתפלה היא אשר נשארם לכו בג' וקדמו ואיר אל יסוד דך ככלש אף על פי
 ואכלנו לנים הידיעה מותדך עשה לחפן סתך קומה להם ריבה ריבך והשם א' נתקן
 ה א סתום א תשכח קל ברודק עם סוד פיה סמני המקורס ומכילום חלוה פו אף
 חלה ס ככל הרך ומסתו בשלש עונות כפל ריבנו ומהם סבתם אר"י מהם חלופים
 פל כעני לקדמון כי הרך הולפנו כי בכר כחכתו בפפוק איתכלל חכם וגו' הידיעה
 פפחות לא תיעיל כי אם למסירותי כרם וזאותם אשר נכחלו בווינו הגר רפל משה
 למחידה והקדושה וכבר ראית מהם אף תבתי נפשוך רק ססדר לך וכוא פו א' א' אל
 מזהם לה' תבוסם על איתותם תחשבו חוסים כן עמו חלמי המקורס משהו א' ערס
 סתפאריס פ' ד' עת המלות וירין עמסם כי הם לא שנקו פתיק כתפארת סמטל
 והכמוס הכמה כ' כי סתקונו ומהם טרסס יחד חפס כסס וידענותו גם כזה
 פוכל לדון את הרב לכך וזאתו כי חפס וידענו פטויתנו תכלת פל אף לנו
 חום עדות לא מדד כפי סתרה והפניאיים לא מנה בקבלת חפס וכפונות התור ומומר
 ומספסוואים ופול' להדיק קל חלונם עמר על דלת החקק הוואה מרבו כי סמחתי
 והלום פ' ע' פ' קורס ופול' חלום י פול' חל סברו א' כחכאבו מעור ורפאס רק פדבר סמוס
 סמכמה כעני חלמירי חלמרת הדמעים סמ' רפעים ורקב ואלו כי לזמן אחד סוכס
 פמורס כמד פו ספי פמוס מרד כקרבליהו א' כסוף להפמיד מניחי הכטל א' פ' סוף
 פדכר כמד א' פ' עמו כ' חלו בסמדות כגדולות אפר ס' ז' מיה כמו שכתוב בספר
 פזכרופותיו ככתבנותי סל' ישראל לולי הפמרהזס ספסרס וחסקר לממיר פמרת
 הוואה כולסם כן ראונו פכול סוף חפס כפי לכר ח סוף קדול' לך עמה סוף א' א' א' א'
 פ' סתפס פ' פ' פ' סמרת סמלתו להמורק סמרת ס' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 פקדמות כקבלס לכר אפר ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 מאה כמו ש' עשה אדם כחמר יקבל סמות בהיתות וקד' יתי כי כפי א' א' א' א' א'
 ודע כי אמת אחר לו פכו

הפ' קדתיב

ערק סוככיותיים וכל דרך לא לק סלי ולומר מי אמת
 ומה סמכתך אשר דככה פדווא גדול יחד סהפל חווי
 פו סל ארענת כי אמה כי עור מרד לפמרי סכססו
 לא סכמת סוקרה ולא סכמת סוקרה א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 סוף כן להריס ק' לככד א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 סוף

פתחה הזאת עכברתי ימים רבים אך עתה שמנאתי מפל להנצל בו עוררני השם יתברך
 לדבר אכרך אתה אשר יפני והוא כי אני דומה לתוכן טפס ולא מכים ססיה לו
 פלוד אמתי חסד גדול ופולה לא כמנא בשפתני יודע כל סודות סתורס והוא קורא
 הפסוקים כשמש כפי חכמת להם אשר כקרכו ופותר המלות פתרון מסביר להומס
 תבוס והתיבוק הטפס למד מפי המלמד הווא קריאת הפסוקים ופתרונס לכד אין לו
 חלק כלל בהנחת מלמדו ונכס בלו אנשים בכל חכמה חכמים ומבירי מדע ואשר
 קמבסם כפוללם הענוס למר את הטמא ולטמאת את הטמור ותי קוראים הפסוקים
 בפי חכמתם וסכרתם לא כפי החכמה האמיתית אשר בלב החכם האמיתי ויקר מקום
 פקראו אותם הפסוקים באזני התוכן הטפס והוא נצק להם ולמד אלה רבועי
 אחס פועים בקריאת הפסוקים ובפתרונס בן אלה החכמים בפיוסיהם לא כפי
 התורה כאלו סנה כדבר השם מאסו וסכמת מה להם פירשו סוקראו לפי סברותיהם
 ואני התיבוק הטפס ידעתי כודאי כי הם פועים אעפ שאין בי חכמה כלל פל כיונא
 בוס אמר כי בער אכבי מאיס ולא בינת אדם לירל מחכמת אנשי ולא כבת אדם לי
 ולא למדתי חכמה אך ידעתי דעת קדוסיס רל כי זהו קריאת הפסוקי וזהו פתרונס
 אשר קבלתי אעפ שאני ריק לנמרי מכל ידיעה ומכמה ותסיס ורפת קדוסיס כו' או
 ועברך וכ'ואו ואחלה ציררי ריקס כמו פפירטתי במקומו כמר וראס המסל עצמו
 אשר אמרתי מי עלה סמיס וכנ' לומר כי קמר יר הסכל להטניבן כדרוס ס'סאלייס
 אין לבו כהס כפי אס לקבל לכד ולסמוך על סכוניס יסכרך הוא סאמר כל אמרת אס
 ברופס מגן הוא לכל סוקסי' כו הוא התיבוק הטפס אשר אין לו פוס חכמה וסאמת
 אתו בקריאת הפסוקים ובפתרונס מגן הוא המלמד כי יאמר כי בן פוטס מהסי
 עתה אומר סכרך חאמר דוד ע'ס עדות ה' כאמנה ממכמות פתי וכבר פירטתי
 כס' ד' זהו סתכלותי באמת ועוד כי סדרוס הגדול הוס אשר עליו סכרת אלה
 ספרקים כי לא סתכלתי אני כי מעת ינאו אנשים כפי כליעל מחסינת סחררי סתורה
 מן סאמוכ והקכלס וכסיגו אסור ל סרך סראסון כלמה רוס' עליהס על יתר סלפס
 פומרי התורה סס סאארית הכמנאס וינאו לקראתם למלחמה ויתגרו כס כגון סרמבן
 וסרסכא ור' יונה וכעל ספר סיסר וכעל ספר סכור זכר כלס לכרכס והר' בן סמדאי
 ז' אשר נכה בסכלו על כל ספלוסופיס אשר כומכו פפי' סכמי ארוס ויפמגאל וכ'ס
 סכמי יסרל וגדיל ללסו היה כי קדא ס' סענהו במקסלות רככות עמי רבי' וסחקדס
 השס על ידו ורכיס מגדולי סמלכות כתייהדו כלכס לאהוב למלכו אכי אכיו סל מלך
 ספרד וסגדיל סככל יועס וכי כלטרך לא ירי' סמלך את ידו לעסו קססס או גדול' וסכר
 ספר קדאו אור השס ומכלי' סכמתו בספר סהוא להגיפ ל סדרוס סוס לפודיע ולכאר
 כי סמגדל אשר כנו כפי סלרס לסוכ כייס סלמות אשר זולס עשיית סמנות סוא
 עמל

פמלו בזכו בו אך בל דבריו חכמה גדולה לא התעסק להציא כל כך ראיות מן הכתיב
 לא כאשר טעית חנין הסמוך טעם ולא חכים כי כל דברי חכמים אלא לנעוץ לבם
 אחס טועים בקריאת ובפירוש והתבונן דברי חכמים חיים גם כדור הזה קמו חכמי
 חכמים וכבונים במלכות סכוד ובחלכות פורטינאל ובפרט בעיר הגדולה עיר ואם
 בישראל לא ראיתי כמוה בכל ישראל היא העיר הנקרא' ליסבונא שמה ישבו חסיד'
 גדולים מחזיקים בתורה ובמצוות ובפרט במצוות הנדרש עושים נדקס בכל עת מחס
 כי אין עת כיום אשר לא ימרו נכחי נדקס בשכונת ייחודים ויטי לסל לראש יושב
 בשכנת תמכונז וקן וקאל פנים הוא שראש גדול מלא תורה כחמד מהאחרים ר'
 יוסף חיוני ומשמתי מפיו ענין הדברים כפמלו אשר עליהם חכרתי ומהחכיר מן
 הגדולה אשר נתבטחה באומתנו סכרת הפלוסופים ואשר מגדולי העיר
 הנזכרת גדול מרכן שמו נודע ונתפרסם באיים מרוב חכמתו וגדולתו חכמה וגדולה
 באקס אשר וקרוכ למלכים עק תמיד בחזרוני עלילתם האנשים גם אכן למדתי קצת
 פרקים מפי מהמורה אשר נתמכם בו מכל הארץ אחרי שמוכר ודאינו אנו והחכמים
 אשר שמענו מפיו כי הספר אשר בין הושב והנמסת הוא הפירוש אשר בין פירוש
 לשאר הפירושים אשר נעשו בו מה לתכונ את סכר ואחרים שנים מפרש כי כת דרב
 באר סיטב היה אומר זו כוונ' רבינו משה לא כוונת משה רבינו ואחריהם סכור הוא
 בלשבוו אשר כתב בספר יוסע על שמה כנכשן דום שמו: שמים על זאת הנה בני
 אדום לא תשיע חכמתם חכמת חמיו וכינת ככוני' הסתתר כי אין מספר ומילדו
 להם אנשים חכמים וכבונם הביאו ענה עמו פל' ליה בחכמת סכרה בחכמת הטעם
 כל ליה זת חכמות מכל בני קדם ועמו סלחוד חזרת: משה איש סל' ליהם השכדום
 עטרו ליהם עברו וכלו האם ים איש בהם טיס שק כמדו העולם או בדכר מהספ' לאו'
 היה בהם עונה פה ומפנף כנר פאטו: התירה עם כל סלגת חקירות הם בחכמות
 ועם היות כדע' רתם הכל המה משא תעתיע' יתפלו בני ישראל אשר לאן על המדוע
 ועל הסכונ' ועל ההסנמה עם ככל ולא חכם כפלו במסעירי כל יקומו ויכתבו אות' על
 סכר למען ירוץ קירא בו הביטו ויגלו אם יש מהאוב כחכאובכו עלו מוטיע' מסר אדו'
 ותכנס מהרעשו וכתיעדו באומותיהם עם היות העם הפולכי' כהסך לא ראו אור
 הנכוני' ולא פרס באנשיהם ואנשים מכני ישראל עושי' כו' למלאכת השמז' רבי' אכר
 עכרובי' אלכלב רבי הכך סראסל סרטע' ידקב ורבים בהם בלא דעה כל אשר
 מתבטח לאמר אני חלונך אנ' ייתי פנים בחזרה שלא בכלנה וגם לי עוד להביא את
 שמונת על שפי' ומסר כתב איש ריבי הר' לבנז' לישד כל הזאת ראש דעתו כמדום
 בעולם שקדם לו מומר בלתי סומר תמונתו ראש דבריו כפסג ובכונאם וכאיתות
 ובפומתים חסיד לסומעם כל שכן להאמן בהם עד כאן יש בו ויתר דבריו אשר הפליג

קו"ה רמב"ם בן יוסף
 אור החיים

לחצר כנגדם על סכרתם כמכל המושל הלא הם כתובים על ספרו ודי לי זיה עתה
 כי כבר קדמוי אכסי מליראי להם ומלקו לכ' כתות יש ששם טבואו טענו כנגדם
 מן השפל כגון סדכן' מסדאיו וספר הימר ובעל הכוזר ויש מהם מהכתובים ויש ספער
 פי ופנצל הרב כמו סרא' כד לסי' עמוק רבון מפפט באים אשר הכנים כב תו אורח
 והאכילתו והשקתו וראו עיניו כי נכב כלי חמדתו ויחוק ממנו וסווא מבחשוזה מקללו
 תכלית הקללו ויש כפסוקים מן התור' אכן תכלי החבור להכיר להם רא' ומתקן' אשר
 באו כי סקר כמלו סכרתם וישפכו דברי אלהים מים ומך מולם

חבריה

להסד על עינו התיר' אמרי' אשר כזהר אך מכל גרם
 נברים היא חתמה הם זכות עוד אסוב לפזירך שתזכור
 ומפקוד אשת עשורך סכלה היפיה בת מלך אשר לקחת נך לאשה יקרת אות על הר'
 סי' וכתמי' כאהבתה ככתובתה וכעכתה כפארת כל אשר דבר ה' נעם ונשמע
 וזה לפון' יוכפ' לוחייב ארם לפסו' עת' ככלי' פכ' והי' עקב קשמון את המשפט'
 כלא ונו' אפרת' ונו' וחוז' ולמרת' אות' ופארת' לעשותם ואלו' לתלמוד מיר' כנגד כלם
 ואחרו כספרי' כמס' שפכ' התלמוד גדול' מכל האבות כך בימול' תור' פאכמו גדול' מכל
 העבירות' והרונה לככל' מן השפכ' אשר וסעון הגדול הוא יתעסק בנרכי' התלמודים
 שלומדי' לפס' שמי' ויעונו כעבירו' הרב' שיעמדו כעירוויסיו' שסקי' כתור' עליו ואז' אל
 כמסדי' כי וכו' שאם הכתוב עץ חיים היא למחוקי' כם ללומדה' לא באש' לא למחוקי'
 כם ששם מחוקים ידי תלמודים והרכבי' וכאכ' ארם פוסקי' אמל' אכתם ומתעסקי'
 והולכים לבתי'ם או' יושבים בקדמת' והם כמלם ומשמים כדברים כמלם
 רעתם רבה ומטאתם ככרה מאד לפי ששם מבוים את התורה שהם אלו היו מאמנים
 שאין תכלית למתן סכרה למס' לא ישיבו רגליהם לבית הספר ללמוד סוכות או לקרוא
 מקרא' או סדר תפלות והלא' האדם זריו ואין כרגלים למלאכתו ולפסקיו ויודע' כי
 הכל הכל ואך' ופכמי' העולם הכא' ולא יתן מלך ביום מן הימים או טעה מן השמית
 למס' ית' ואף כי כשעם קרוא' כמל' מחלאתו וכלי' יאחר כלכבו עת לעשות לה' ולקרוא
 בתרם ולתנות נדקות ספי' אשם הוא אשם אשם לוי' ואולי' כיהם ככתוב בתורה כי
 דבר' כזה' ואת מצותו ספר אחר על מי' שאפסלו' לעבוק בתורה' ואינו עוסק
 שסוא בווס דרכי' ששם עכ' ל' ודע' כי וכו' השמית הגדול' הן' פתחים שיש לנהינם השמית
 הראשון פתח' העבירות עוכ' ס' את סלרן' אשר עליהם' כאמר כל באים
 לא יטובון' כפתח' סכ' כתת' התאוות' בלוי' עריות ומאכלית' אסורות' ויתר'
 העבירות' כי אף על פי ששם האמנים כם' יתקפס' נרם לעבור על העבירות'

הפסק

107

העצמה ה'ג ביטול תורם וקראתיו הפתח הגדול ימן כי מן הנית הראשון יש מעט
הכת האבי יותר ומזה הכת ה'ג יותר ויותר. ימן כי אינם חושבים זם למטא כן
האמת בעריות כפשו מרס לזוכן כאלר העבירות ורובם מורוים כמפונם לעתי
פוקים אכן העתד חקים מעל ספ' ותורתו כאלר מוקינים מתכפלים יותר כי תפס
קחם כאלמר ז'ל זקני סתירם כל זמן שמוקיני הכמהם מתירשבת בהם סאלט ב'ס' י'ס'ס
הכמה אכל זקני עם הארץ כל זמן שמוקים מטבטין כי אם לא הסמקני בתורם
בבה'נתם כה'יתם בהם עליהם אד'יתעסקו פתיר' בהם על כן קראתו הפתח הגדול
כי רבים סללים הפולס וכתכ רכי יונה ז'ל רבים חושבי' כי לא תאבד הכפז בהמטע
שהפוכ וחשיך מן ה'ספרו וכי וכפכור הסמכסם שזאת אשר היא בלב הסמקני כי אחרי
פסם מאיניסם כה' ועיסיס הסנות יוכר'ים מן העבדו' איסם חושפים לכי סול בתור'
קראתיו סער כגדול אר ז'ל כי דבר ה'כוס זכמי סיכול לעסיק כמורס ואינו פוסק
וואפס דואס את שובסם הגדול מ'ו הכרת עהרת סכפס ספ'יל עינה כה ידול ע'ס
פוזירנו לכלמי סכנס כפוס סער זמן הפערים סאלס אחרי סליס אשר לא סלך כעסס
ספ'ים סלו סס סיינסם ולא תסס אזוכ' להכרי' הספרים כי הסמט'ים קסיס מן סרפס'
כי תסס דעסס כי דמן וסכירס סיו יוסר פוסעים מן רן איפס ואלל כקראו רשעים ואלס
סס'ים וכתיב יתמו סמט'ים מן סארץ רמעים עוד אינסם ולכן אשר כענת כי סס
סס'ליס כסר דוח לכס כלסון סכמכ כמורס פורס ראס ולעכס כי בעבירות לכי אדך
והיא אשר סססון כלכו סמיות ונמר אומר כי אין אלהימו ולסיכך הוא סמ'ס ענינו
אל העבירות. לא כן הסמכים כי כפסס מרה עליהם על סתקפס ירסם אכל ארז'ל
על ססוק כל כליה לא יסוכון כבאמר על סמ'ים כי נס סז נות אס כדקכו בעליו
כודמס לחיות. על כן אשר כעיס זמירות כססזכיר על ספסס סמ'י וכדך סמ'ים
לא עמד לא אמר לא סלך בי ארס אין כדירק כארץ אשר יעסס טוב ולא יסמ' אך אשר
לא עוד סלא כמעכב כרהכס סלס עסס ססוכס ועל ספסס ספ'ילי סמר וכמוסב
לכיס לא יסכוס יוסבי קרמית סמתכפלים מהלסוד תירס דעת ספ'ילי ואל יסורס
לכך על ספירוס סוס להיבי מדברי סמ'ים זכרס לכרכס סאלמר וכי מאמר סלא סלך
ססיכין עמד ומאלר סלא עמד ססיכין יסב סלא לומר נך אס סלך סיפני ללין ואס לין
עליו סמכוכ אומר ולכ' יכרך תס'יל ותמזיק כעכור זס כפירוס ססמ'ים
סרפס' ס קליס ממט'ים וכמו סכ' רכי אכרהס אכן עזר'ל אס כן סליכיס קסיס
ממט'ים ורכי מאיר אמר לספך ער ר'ין לדעת' און דעת ככותינו זכרס לכרכס
כי סל'ס קסיס ממט'ים וסמט'ים קסיס וסרפס'ס כי ככר סכרמתי לספך אמת
פו סככסס כזער סל'ים סכרביס מהנכפוס כער סמט'ים וסכככס'ס

כפזר התעאיים רבים מהכנכים כשער הרשעים אך הרשעים עצמם קמים מהמאיים
 והמאיים קפס מסלנים ודוד לא הונרך להזיר סלא יתים האדם רשע ומוטל ולן כי
 פשוט הוא אך רבותא אמוצין כי לא ילך האדם בענת הרשעים וזו כי הרשע אכזים
 חכמים בורו כלכס כ' אן אלוים וכס ערומים מכסים רעתם אך עבטם לאכזים תמיד
 להתעסק בדרכי העולם עזר וככסים כי יא חלקם כדאי כי העולם האייתי או
 כפזרים כו אלוים מסיפקים על כן ירעו אחרי הודאי וכי תו הספק על כן הודאי כו
 דור ע'ם סלא כלך בענתם והסהשכמת ע'ם פי' הספרים סלכס כחתיקו ואל י
 מסעמיהו על כן אה'ל בי אס סתיר אדם ע'מו לעשות עיקר מן העולם הזה לנים הל
 חכמו לאס' עמון יבאסו הסדנל הו' למטוא גם עעכ דומ הנול והאיכס וכנ ע
 למלאח חפנו וכאשר יודנל גם כוה יפרוק עול התורה מעל וי'יים מסלבים ענמס
 וכדרך אשר בא בה ישוב כייסיה חכת המעאיים ענמס סולך כדרכם וגם מסרשעים
 ענמס לא הולך בענתם זהו כל' כפ' דומ הפסוק משי' ל'מת ידעי' האמה לא באמר
 עשה הקמת' פצירס הפסוק לפי' עשט ואח כ הביא דעת דו' כלנו הוא חולק על
 הפסע ולא כמו אעפס דבי' עשה הכס' עמכ' סחלק עלי'ם ולא כחכמס רבי אכרסס
 פצירס דכרי'ס לנדודים אמר ומלח מעאיים קס' ובעכר זה הזכיר דרך כי הוא הרגיל
 ללכת בה ומלת י'ס : בקפה עמכס וככה דעת הקדמונים ואכ' תאמר כי דעתו כדעת'
 איכ' יודע למס כדסה להו' יא' מלת רשעים משפטה ואמר אחרי כן כי אס כתורת ס'
 חפנו הלה' ס הלכנות באמר' סיהא תורת ס' כי ראוי' סיהס כחפן הסדנל הזה תקוע
 כלככו יתר מכל' אחר' סתפנים כי אדם ס' לו כיס מלא כסף וכיס מלא זכוכים מלא
 אכיס סוכות כו' ורג' יתכל אפנו וכל' לנו כוה האחרון וכן אר' זלכל' סתפנד לא יפנו
 בה אלו אכזים ס' כית ומרגל זה דכתיב טוב לי מרת פך מאלפי זהו וס' י' יס
 למל' סיהס ד' ס' אחר סוכ' תורתך מלו לי ומכו פך אכל' אחר' כי שאר הסכני אכזים
 סוכים ומרג' ל' י' ארו' צורפיו אכל' חפן התורה יהיה לו זלכנו והמסל' מסל' להראות
 מעלת החפן הזה על' ס' אר' ח' זכיס : כי ידוע כי כפי מעלת הסוכות יהיה סתפנ' ואלפי
 זכוכ' וכסף על' יד' שלו' חיו ותורה מלתו וכידי' כי יתן חכת' ונ' אס כן בילב' עעמ'ס
 לכזור' סתפן הזה על' שאר' הס' נמיס כי הוא לעצמו אכל' שאר' הס' כפ'ס' לאחרים והוא
 נחל' מכל'ס על כן הס' ס' כש' יכ' כ' אומרו כתורת' סס' חפנו : וזהו כנגד' הס' הל' ס'
 בענת' הרשעים : ס' השמים עוקר' עקס' כהכל' העולם הזה כחו אראתי' כע' כ' כחם
 פרכס ס' בארץ' הזאת אשר' כתן' להס' ס' ע'פ' וכ' ס'ס' וככוד' וס' לפס' וכולת' לעסוק' י' כ'
 כתורה' שעה' כיום' ואיכס' עוס' ס' כן יתל' ע' להס' ס' פציר' החכות' כס' פ' התור' ויסתפנו
 כזה' ס' למרו' מע' ר' יס' או פמל' ח'ס' תורה' ככיס' הס' י'ס' וכאז' יכנסו' לכלל' מנוס'
 פכס' ו' יתח' זכות' ג' כ'ס' ועלי'ס' ע'פן' הככיא' את' ע' יורה' דעה' ונ' אר'.

109

ואמתו הפרק שזו כוונתו של הרב הקדוש רבי יונה ז"ל על כן מביא כל אדם לתקן
כביתו מקום וימים עם סלכות או מקרה קודם או סדר חפלות וכאשר יפנה
מעסקיו ומדבריו יסדר שמה לנסות או לקרות וגם בפקודתו וזאת היא עצה על כפשו
לחשו כפשו מבי שחז וימסו על קנו ויבן לאחרישו כמו שאמר ז"ל סתבל כ"ג דברי ונו

הפרק החד

לסודר על שאר הקודם ולנסות כמו שכתבנו
מן התורה לאזהרנו כפאר וכס נתן כן כתבתי
כחובת אלתה האלהי על האלה ומה שאר התורה לתן ולפרנס כל דברי
וכתב רבי יונה ז"ל בסוף שו"תו על פיתת נס יבין לנו בעת ההיא דברי הספר ואם
יראה כי הוא מקום את כל חוקי הכבוד והמאור ויבילכו זה כי יואסם לאחת
מאלה והתורה חסד שאל עליה וחר' ז"ל יסב סחא ימות לאחריה וזכא כל ימיו בחפוס
וכבר כתבתי בפסקה כ"בס דברי כל מה שתתנדל חכמת האדם ית' זכר יומר
בעציות חכמת הספק הנדל ית' מהכל תלוי בו כוונת האדם בחמת למודו שתהיה
זכה וזרה לעצמותו וקובל לדבר לכך כנדרה וכוה מקיים סכמתה ויה ופרטי מוכרי
מעפוז כי כמותו וקצו החכמה בטבע כמו שהארץ תכלס בטבע כמטהר מהממס
כאומר ויעשה את המים ויסע יענו את הארץ וזהו עשה כרוך מרמס על הארץ
והחכמה שהיא היא עבדה שמים אחרי שאינו מתקנס אותה לפניה כי אם בעבור
המעשה אך המקנס סלכמה לעצמו ולהתפאר בה החכמה היה אולם עבדים וכבר
פעם יעשה ולא יוכלו שרשי המנות להניל האילן מן הכשילה וכמו שקדוש רבינו יונה
ז"ל כי מעת אשר בוין האדם בתחלת למודו לעשות ככל דברי האש קנה כעשו זכות
ושכר על ע' אנו ועל המוסרים ואמרנו כי הנדק את כפשו כעשה קלה וכן אז ל וילכו
ועשו וכי חיד עשו ולא לא עשו יד למדש אלא כיון שקבלו עליהם לעשות מעלה
עליו הכחוב באלו עשו ואמרנו באכות דרכי נתן כל שמעשו מרובים מהחכמה
חמתו מתקיימת סכאמר כעשה וכאמר כי אור הרכר כי כאשר קבל על כפשו
כלל שלם למיך ולעשות על פי התורה אשר יורשו ועל המוסר אשר יאמרו לו יורשו
על המעשים וסדרו מן הים הזה רוע כל האמת אשר שבעה אלונו עד כה וכן
לכאן קנה זכות על הסגלות אלו על הכסדות אשר יוכחז האדם הזה מעשה
מרובים ומחמתו כי מה אלא ידע ולא עשה ויהי עבד לפכחונו כעשה וכמעט
ספקו וידקללת המעשה על המעשה לשם המעשה וכעין אמת לא יתכן מבייט יודע
מעשי מרובים שמהם אלה עשה ל' ואנו מוסיף מעט מעט דבר המור יאמר ל'
לא וכו'

ארצו תרפה לעשות מה שאנך יבוא רופה לארצו תהיה אין כוונתו שלימה אך האומר
 ולאעשה עכ' פ'אסו העבד שלם וכן אמרו ישראל: וכבר סארכתי וכתבתי כ'אשר
 כמ'ך פדק' ו'ואון חלק תחנן הכלל השולם מאר העוה סוף העשייה לפ'ס. א'ח'ס
 סכמות סס סמדות המסוכמות המכבדות את הקורס ואת
 ובע'יה כמו ססיה קורא אחר מבע'י התלמוד למל'סוסים הנא'ס מכבדו וכן אמ'ל
 ובכדתו בכמות קכ'יה ו'אז' יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ ארז'ל כזמן סאדס קורא
 סוכה ודבורו כמות על הכריות ומס'ו ומתכו'נה מה הכרית. למרות ר'תם פלוגי
 שלמד תורה כמה כ'אם רכבו כמה חקוקים חס'יו אי' להם ל'ריות ס'א' למדו תור'ס
 ע'יו סכתוב אומר ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כ'ך א'פ'אר ולא נתמס' למ'ס
 א'רסתי אלה סמיוכים להפך ממה סוכרס התורה סארה יכ' כי סמדד הכוכר ככתוב
 א'אי לאסס הנפנית אמנס לאסס ססכלית יחייב ססיד נאשר סוכרתי. וכס'
 סוכיר רכי פנחס בן יאיר כסוכר סעסס מדנות תורה מכ'אס ל'די סעסס חמסס
 מכ'אס ל'די א'ריות זריות מכ'אס ל'די ז'ריות ז'ריות מכ'אס ל'די פק'תנס א' מכ'אס
 ל'די ססר' ססרס מכ'אס ל'די קדו'ס קדו'ס מכ'אס ל'די פ'רסות כ'ר'סות מכ'אס ל'די
 עכ'ס עכ'ס ל'די חסידות חסידות ל'די רוח הקד'ס ספ'סר או ל'כרת בחזק' לססידך.
 ופ'לוג' רכ'י הוסע'ל ל'רורי כל עכ'ס גדולה מכל' פנא'ר ר'ח ה' אל'ס על'ן
 מס' א'ר' לכפר עכ'ס חסידים לא כ'אמר אל' עכ'ס תלמד אעכ'ס גדולה פכלן סר'
 סביר פכ'ס תל'ס וכ'א עסק סעורה וסמר'ס סא'ר ה'א' סעסס וס'סך לו סוכריות
 סוף שלימות מנות עס' כקדוק וכסמסס וס'כ סוכריות היות סא'ס ס'ר ס'א
 לסס'ס כל'א תעס'ס וס'ק על פ' סס'ס ראו' לסיוטו קודם ב'ס'ס דע'ס אסר' ס'ס'ס אס'ר
 לא סלך כוכו ולומר כ' כ'סאדס ווכ'ס כ'תורה וכסמות'ס יקס'ס בע'ס'יו לסנף עכ'ס
 וכס'ס לאכד' וכ'תו כסכ'ל ככ'ת סנף' על כן אחר כ' סג'וון מכ'אס ל'די ז'ריות
 א'כ' סכמות וסוף סק'יו וסססרס וספר'ס ססמדות סססוכות אסר כסס יספ'ר
 סיוצר כ'סר'י

הפרק הש' של מצות פריה ורבים וצד נדול כניס הוא התלמוד. סל'ס
 סכתתי לך שלישים כמותות ודעת להניחך מחלקת לפ'ן
 ככ'ס לקבוע עמים לתורה ה'א סכל'ס י'פ'יה כ'ת חלק מלכו סל עולם לסודת'ס
 ולס'ספ'ר כ'אס'ס ככ'יה ו'אסו נד'יק דרכו וס'סר יר'ס יוס'ף אומץ ככ'ית פריה
 ורבים ובעצד גדול ככ'ס ה'א ג'רס'א ד'כ'קת'א לדעת כ'אור מנות אל'ס כ'ו על פ'ס כ'י
 ה'א כמע'ס סספ'ל'ס וככ'ד ס'ה'ס ע'קר כ'וכתך על אעס'ס כ'י ה'א סמק'ר סנדל'
 ע'קר סעוקר'ס כמו ססודע'סך פ'עמים סל'ס וכן ככת מ'אור סספ'רס'י סל ססמר לך וכו'
 ס'אס ססכ'ס ולאסעס'ס על א'סעס'ס מ'קך סכ'ס ססס'ס ס'ס'ס כ'י כ'א'ר כ'י סכ'ל'ס

בכפר ערף עם הכוונה היתה הקריאה שהיא הכאפי כג' ויחברנו התנאים שאמר ימים
 ספורת הכפלה עם הסמך עם חן תכין יראת ה' הוא הדבר אשר דברתי למעלה כי
 אמרי התמיד האדם זמן רב בעשיית המצות ובודיעת תלמודם יעלו על לבו כ'
 ענינים האחד וסוף העיקר אהבת הסם יתכרך ויראתו וכו' גדולה הכפי עמודים
 יכינו את כפפנו למרס את אמיתיות התורה וספטיה וסודותם וכו' עד היות מוכני
 עליהם : מחכים עם מה שאמרנו אכפי ככפת : הגדולה ותן בלבנו וכו' ועל זה אמר
 אז תכין יראת ה' עשיית החיוב בדקדוק ובהסכל אלקי הוא אומר שהסכל נדמה לסיס
 תמצא וידוע אותי עשיית המצות מאהבה ודוד דמך עליו הסלום בלותו המזמור
 ככפלה כיון כשנסת העוונות הראשונות לכל דבר כזו הרגום האות הראשונה היות
 הא' כלם מוסדות על מעלת המצות אשרי תמימי דרך והם המאמינים בתחומות בלי
 חקירה אבנו דוקא ההלכים כתורת ה' כאומר כל אמת אלוה נרופה מן הוא
 לכל המוסים כו' וכבר פ' כג' ד ואמה כי כמדונה הוואת אפינו אותם שלא פעלו
 ועלה היות לאל ידם לעשותם הם מאמרים אבל כמפורסם חסידים המורה העולם
 מאד אמה טוית וכו' והרי אמה רואה כי האות הזה אין בה דעה אחר כי אם טלמות
 השעשה בלבד : וסוף הכפי כלם על המדרגה הספיק והיא ידיעת תלמודם במה
 יזכר כבר את ארמוכו' אמר כי איו מעלה יותר גדולה לעבר מלשמו וכו' וסוף
 נרסא ריקנותא וכל האות היתה מדברת כי אם במדרגת הלימוד והאות ה' כלם
 על המדרגה השלישי הדיע' כודות סתור' גל עינינו באומרו והאיר עינינו כמנותך
 ונמר' גל מעלי מרפס וכו' ונמר' כי השועה גל עינינו פתן טעם מחורף ומגורם
 מהרואים באומרו : גם יאכו טרים כי נדברו : וכבר כתבתי למעלה כי אמר
 סידיעה הוואת תשתפך הכפס כעכע אל מיק יתנרס ותכירנו לעמוד לפני כהכנעה
 ובפעלות רב כעיי ספחה אל יד נבירתה כי ערך הוואת אל הככף ערך מפעם
 המצות והתלמוד אל מי סתקסרס ממכו ידיעה תלמוד המצות וערך המגבלות ל' הוואת
 ערך היודע סודותם אל ערך היודע תלמודם : ל' ול' וכו' וכו' ומעלת השעשה הנרס'
 אל הכס יתכרך אשר היא בהמיה השכית במינת הכורא והיא מפארת סיונר מינורו
 וזה המעלה האחרונה אשר אמרו עליה הפניך ומפני לא יאנו בה היא אשר רמז אליה
 וארעך למען אמתא חן בשכך ועל זה הסויר דע' ל' ל' וכו' דע' את אלקי אביך
 ועבדו : מ' יעזור בת לעזור במ' לין ואם מרס מרס
 כתובע על נווארו של ארס או יונל כוהו על סנהלים בהעמיק דברי חזוננו אשר לא
 פתחה לכל גוי לרכני חלומ' וסכלים מבטלים סספור ביינו האמלים הוויאלו לנו על
 אבות העולם וברבו סמכונים ל' מראש כסתר ידכו וק בפרסוס ואין מכלים
 יתסילו ככס וסיומו בננות למפך לב השימטים עד סיהפך למינות ולפתוח בנחא

אל דבריהם כלו הוא יין הנמכר בהכות כותרים לסי' כתייהם בלמוד מהיותם עוסקי' במערי בתלמוד ואם אינם יקרב לספרי דברי רב דומה לנוי פסקנו סקרב וללמוד בספר שפעת כפסר לאכול הא ואל ידמין ממנו ספר החוש והמוחש דומ' לנוי פסקי' אש פתח על כן רבו הכוזקן ומורש' האמונה כתקין כהגלים התורה קרשים ולא יאמינו בטיעו הטבעים הטוב כי נשמע באזנינו מכל פנים בתורה מני דים כל הסיפורים בהומר וזוה ועל המופתי שמענו דבור כרה ומן הקול כפשיט כסי' זאל קול הכרם אשר השזעו שחירו פכו כסולי קדוה האנשים האדם קסי' כאלמור כן פועה לא שמו א לבס כי אחריתם תהיה מרס אין די ביסורין למדק ומיתם לא תוכל כפרה ואם יטעו בכוז רגלי אף על עקבי כמס כרוך סדכרי אשר הם כפי התלמוד ערוך אנדי כספירו קצר בלתי ארוך יביחניו כרוך

פרק א

ידוע ומפורסם לחכמים כי גיבו החכמות פנים האחד חכמת הטבע והיא אשר יחשבום מעשה מרובה ויש עוד חכמה שלישי' שהיא בהכנס לאלו הפתים ונקראת חכמה לימודית מפני שהיא מרגלת את הטבל ומלמדת אותו להשיג האמיתיות ויש לחכמה בזאת מדרגות כגון ממכר התכונם תעבורת ומהם שהן מדרגות לחכמת הטבע ומהם שהן מדרגות לחכמה האלוהית ואף על פי שהן מדרגות לפני החכמות יש לכל אחד תכלית מכוונת לעמה' המטל כזה כי מלאכת הרפואה תכליתה המכוון בניחולקים חמדת הכריאות והסרת החולו וכמו שיקרא בפיטא מסיר החולי כי יהיה רופא שומר הכריאות מכל' כל כמחלה אשר שמתו במגרים לא אשים עיניו כי איהו רופאך ויש העולם לראוי פמים כאלם החכמות כי כם יבחר ניוך במציאות וידע ויטיל כל לאות הסי' מד שיגיע לפני החכמות בפליקות שהן מעטם כראשית ומרכבה ומתוך כך ידע ויכיר מי שלמה ויהיה העולם :

פרק ב

אין ספק כי החכמות הנידועו' כלם לחכמי תורתנו ונדע רבן יוחנן כן וכא' שיהי קטן מאותם פ' תלמידים שהיו לו להלל ואמר עליו שלא הניח מקרא ומפסם שלכו ואגדות דבר גדול ודבר קטן והיו בקיאי בחכמת המחקר כמו שבעדים איפסא סורמיו אמיה דסבור מלכ ואמרש יכודלי בתוונא דלכא ידעי וסיהו דה' ישמע א שאלנו לו תלמידיו כמה אנשים יש בלדס ואמר להם דמ' ס' בדיקו ומצאו רכ"ב אמר להם שמה בלשה בדיקתם שיש שמי כיר ס' וספי' דלמות וכן כראה חכמה סוגיות ועמדו על המקרה בכל המי' לחכמה הפילוסופים וכנגדם כאלין לכמה מוניאים פירות ועמדו על אמתת הדבר מה שלא כמנא כן בכל ספרי המחקר אשר אטנו היום :

פרק ג

ידוע כי החכמות הסס סיו להם סקובלו' מן האבות ומן הפכיאים נביחן סכן כועטים אנו שלא סיה בלימוד הווא דכר סותר פמת המור יני' א משיקרי

מעיקרי הדת ואף על פי כן אחרת אין דורסין למעטת מרכבה ביחודי. ולא כעשש
 בראשית במסכים אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. ויחד אחרו אין שיסורין סתרי
 תורה אלא לאב בית דין וסוף סלבו דואנ בקרבו וזהו שאמרו בענין למו סם כן ארכעו
 גמתי'ם הוסיפות שהיא למוד ידוע מן האכמה האלהית לפי פירושם כס זכרונם לזכרם
 נכלל האותיות שהם הוראה ומאך על הלימוד השוא והזיקרני דו"ל פנה ללמדו לא ליתרדים
 ולנכופים וכפארים והוא נכוע ועומד כפי ימיו וכתב המורה כי אין ראוי לאדם לטייל
 כפרדם עד שימלא כריסו מלחם ומכשר והלא מן ס'ד מככסו לפרדם אין נס אחר
 מככסם כפלוס וינא כפלוס וולתיכבי עקיבא ואף הוא בקמו מלאכי הסרת ל
 לדומנו. ומע יעשה תרבות אכס'ם חפאים שפועלים אחר לא טעמו טעם כשר ולא
 סריתו ריש ידעת סמים דק גממו להם רפע התאות ויין חיים הבואם פתועד לש כרה
 יאכדו מתקופ סתיה ואל תזי לסס תקוה :

פרק ד

אלו הד' מזכרנו גדולי עולם היו ע' מ'אחי תלמיד אין אוערי' עליה
 ככן עזאי או ככן ונשא ואחד מהם אמר כל חכמי ישראל כפי
 בקליפת העים מן מן הקרח הזה ואולי כעכסו לפי פ'א ה' עו לכלל העמים הנזכרים
 מחמה הזאת כי ברוכ פנים יביטו למכילו' האגות הזכילות כעליהן מן המהמור' מכל
 לביאת המן בעיני הש' ועז כזירא ר' א' אע' נ דקרא עליה רב' מוכיבא דמכימי והיה
 מתקרי מדי דארעא דישראל אע' פכ כיון שלא הניע לכלל העים היה ירא בנפשו שלא
 מארע לו כמו שאירע לכן עזאי ולסה הוא ינקא דהיה דריס בחפסו ול נס כאמר ח' ל' ד'
 ונחן לר' א' תא אנמרך מעשה מרכבה ח' ל' אכתי לא קסאי :

פרק ה

הפתיס יפ לנו לדרוש כמה קיים וממורי' פ'אין עליסם תשובה ומ
 המחמה שהיא לקוחה מספרי חכמי ישראל ומפי סנדולי' הדומים
 למלאך השם נבואות ולהוסף במירה שלא יהרום ליככם במח'ת' וולתי סאדם סמלס
 כ'תום וקביראת השם נכוע ועומד כפי ימיו כ'ס וכ'ס כככאכו לרדית הדבס מפרת
 סדורים ולהנצי' א'אכני סהס מ'חאסי הפתנים ולעשות סדרי מכשר הספסם פ'ים לנו
 ליהרר מפסיכתן ולכרות מעקיבתן אזי לנו מלתיבתן :

פרק ו

כפי ימיו סרכו מ'יום סנלינו מארננו אכל סכמת סכמינו באכזן
 סגרינו סמוכרין כענין ספתי' פהס ככאכני' אל עולם ומעס מזעד
 פ'ן סדכרים אחר הס כדורים כסעריס תלויין כעקויה סהס כספרי סאנומח ויתעדנו
 בננים והס קת' ספרי סתחקר סתיכרו סכמי יון אס' כ'כ' כסס מעס מן סדכס סאמר
 פ'ע' ס דכס מנאח אכול רייך ומסס כקח סמופת סנמור כמזירא סה' וסארותו וסרחת
 כנפמות וסן הדכס וסגרי וסמוכ סכפין כספרי' סהס אכל סס כעסיה ואך קקרב ל'הס
 וספס כמכית סל דכס ודקקין כתיך עליהס :

פרק ד ארבעה ראש לפלוסופים יון היו ואכל לכלם ולא האמין בהשגחה ויהי
 אמוכ' סכופרי' האומרי' עוב' ס' את הארץ ויוד' האמין כי העולם קדמון
 לא יבוי' לו תחלה ואמר כי השמי'ות כלתחלהך ויגבל וכוכב ואדם ובעל חי וצומח
 ודומם כלם מסודרים בסידור הטבעי מהשכח' האחד כן היו כלו ראש' ויהי בלי
 תכלית לא יאמנו ולא יאמרו ולדעתו העולם כל התופתים וכטול כל התורה אשר לא
 ישאר לה שריש ועכף.

פרק ח הרב המורה נדק העמיק בספרי' הס' ונלחם בנורם הסס קחא ללסו' ואמר
 חרבו ליפמטל לידע ולהוסי' כיום לסיט' בימר ובלת' עליו רוח הס' על דלתי ראיותי'ם
 למקוד וטרף זרוע אף קדקד ובת' בספרו נכבד כי ארבעו לא כפי' את עצמו לחז'
 מופ' מוקף על קדמו' העולם כי זה דב' בלתי אפס' כי ענין' בפאל' ונלו' הוא מעמ' הפכל'
 ובאשר ראש' ארבעו כי היה הענין אצלו' ממוקף ע'ד ספק' רש' עמד' והמזיק כדב' בלתי
 והביח ראיות' על' אמונתו אך לא על דרך' המופת' כי טול דבר בלתי כמנא' .

פרק ט ככמה מקומות שהזכיר הרב אל' המפרשי' ספרי' ארבעו ומופיעים ומופיעים
 כי ארבעו עם מופ' על' הקדמו' שלא לעיין' בספרים' כרי' טול ככל' בדכבוס'
 והנה אמת כי רוב ספרי' הטבע אשר אתנו היום הם חבור' ורש' שקצר ספרי' ארבעו
 ומפיה מהט' ביאר' וארי' ראיתי נכס' הביאר' העשה מספר' השמים והעולם שהניח
 פניכיה מופתים מוקפים לפי דעתו על הנרם שהדמי' שהוא היום ולא כפסד' וטיוגא'
 מדכריו כי הם רא' ות' נמור' ת' ומופת' חותך' על' הקדמות' .

פרק י מעתה יהיהך איש על הנחלים ורגלו לא תכונסו היאכל הכומר ופניו לא
 תקינכם ולא רגליו כפפסו כספרי' החכמו' אשר הכפשות' הנודעה פתאום
 פנו מעולות' ולא כדעת' כי באו אל קדכסה ופמכיו' וראיה מן הרב מורה נדק אשר און
 ומקר' בספרי' היוכיס וקול' ילד כפס' מ' מרודכסון כמתי להון כי הרב אל' כבר מלא כדסו'
 חמור' שת קח' ובארא' שמיכא' ופתא' מן הכריכה העליונה והשלי' כי' שתא' מדרי' מפנה
 והוא על' ע' זרזיס ופתונה פטוס' ומי' כמובן מוה' העסקה ומרזיס' כפס' כההיס' נדק' מופל'
 יראת' לאיה' תישו' כלמכרי' וקמז' שמוכס' ויהיו ידיו' אמופה' ע'כ' אין לספור' חמכ' וואין
 לכקפ' כנזותי' . פרקיא' ראיתי למכ' דר' ק' ז'ל' סהלך' בפדדס' רפי' כו' הנדול' וכת'
 בפירוש' פסוק' . ראש' אמכ' יראת' ה' ז'ל' ואש' ילמד' אדם חכמת' הפילוסופ' תחלה
 ויפכל' רוחו וישע' עמו' לטכח' מ' המופת' הגדולים' הכזנאי' ככמכ' הקדס' לפיכך' נהך'
 להקדרי' ליתמד' המר' ש' ירא' ז' ה' יום' ס' כלבו' להשת' כל חכמו' כה' חדוש' העולם' נוי'
 הטבע' בא' תו' וכמופת' כאשר יאבונ' האל' כתיק' ומנא' כה' דרכי' החכמ' כמו שכתב'
 כי ה' א' תבמכת' וביכתכם' וכו' כי אין' ל' המורה וסיני' אהן' כנאות' ע'ד' הפכל' כי נס'
 סיני' יום' אשר' האל' עלי' ס' האין' והם' טעס' כן כראש' לרוב' כתי' אדם' לזל' המכ' אמת' כיון'
 בהם' ומנא' מעמס' כדוד' איך' התבונן' החכם' המכין' כדכרי' העולם' ע'פ'י'ם

ושימא יסוד למכס וישתדל כלכו לקרב כרחוקים אל כדע וילמוד האכמה אמרי בן לא
יפתכם דעתו בלימוד סחכמה לפיכך אמר ראשית חכמה יראה ה'

ברק יב

כאמח וכבירור בקושי גדול התירו וכסכרה גדול ואפילו לשבח
סמאמרים שלהם אע"פ שאין בהם דבר רע כלל כהיה דאמרי בן
בפרק לפני אדיהם שחא דבר ממות בא לידך והכאך וכתפת עלינו למינות אל רבי
פאיכא סוכרת פעם אחר הייתי מהלך בשוק עליין של ניפורי ומצאתי אדם אחד
ויעקב איש כפר בכיחא מנוח ל כתוב בתורתך לא תכיר אהבן וחס ומחר כלכ
ונז' מהו לעשות ממכור בית הסכסא לכיג ולא אמרת לנו כלום אמר ליכך למדני יאז
הכונני כי מתתן וזה קצבס אפר אתתן וזה יוכי יוכי מקום הטיכופת כאו ועד מקום
הטיכופת ויוכי והכאני הדבר ועלין כתפתתי למינות וכאמת אע"פ שלא יהיה
הדון כך אין כוס דבר עינות זכ"ס שהדין כך הוא ואי משום קרא דלאו מההוא קרא
כעק אן סרי מוכי כדרי ה' אלכמה פסוק דמוק' מן העבין באיס על דרך אשמתת
ואע"פ ככעס וא' אלכמה פרי ודכרת כס עזס אותס עיקראל תעמח ספלה שלא יהא
משאך ומתקן אלא בהס שלא תערכו בהס דכרס אמרס שאז תאמר למדתי חכמת
ישראל אך ואלמודי סכמת האומות תלמוד למור במ ולא ליפטר מתוכס גליונו
יהא כוננת ח"ס חכא דמס בת אבות וסיכ זכ"כ וסיכה לא תינו כלומר שלא תאמר
למדתי בדת וכו' שאין מותר ללמוד חכמת האומות אלא במקו' שאס ד להרהר בדמיכו
בגון ככית סמרץ או ככית הסס ונרסין במכח פירק ב הלחס שאל כן דמס כן אחותו
של ר' ושמעאל אז ר' ושמעאל אבי שלמדתי כלהתורס מהגו שאלמודי חכמה יוכית קרא
עלין סמקרא הוה לא ימוס ספר סתור עזס מפיד נ' נא ונדוק ספס שאי לא מן היום
לא מן הילס ולאות ספס קרוב לטלכ' לכד התירו ללמוד חכמה ונ"ס כדאמרי בן של
כית ר' ג התירו ללמוד חכמה ונ"ס חכמה קרובים למלכות

ברק יג

מעתה אין ללמוד מספריהם ולא למוע חכמה מפיהם ואפילו
אומרים אמת אין סומעים להם אך לחכמים טגדוליס אין עורה
כעלח מכני מהס מוציאס את הקמח וקולטין את הס' ת יוס להס סכל נקי וככס יפס
וככיא חריפא ויודעס לכפוס סמאמרוס כיג יפוס ועליה אמר שלמה ע"ה הטס א כך
וסאע דכרי חכמים ולך תצית לדעתי ואז' ל לדעתס לא כאמר אלא לדעתי כהיה
דאמ' כן רבי מאר דמון מצא תוכו אכל קליפתו זרק אכל שאר בני אדם שאיכס סלמי
בתור ולא הביעו לכלל עיניס הראויס למתעסקי' בחכמ' כיהא וחס יודעס לזכר אל
יגרו מן סוכו לטמא יחזיקו בקליפה ועל כיוצא בזה אז' ל אס דומס הרב למלאך הסס
ככלות בקפונתיה מפייה ואס לאו אל יקסו

אור החיים

עוד ראיתי איני יחזק אלמתיים להעתי' פה מלינת יוסף וזכות שמצאתי בלשון חכם הדוד
 ז'ל זה לפיכך כמה שכתב הרמ"ם כס' כמירס כפרק ל'ד מהחלק הראשון אי אפשר לומר
 שירצה השלימות האנושי אלא א"כ התלמד תחלה במלאכת הסנין ואח"כ בלמודיות של
 הסדר וכו' זה פירושו דברת שאין בו כוחו באחריו השלימו' האנושי אלא על הכמת' המופת
 הנקבית ככל לא על שלימות ישראל ששלמותם מלוי בחכמת תורה והכביאה אם
 היא למעלה מן השכלותו שכתב כאן פרק ל'ד זה לשונו והמכנות הסכעיות איני רואה
 שאיפה עליך שיתם דברי הכרתי' בהעגת יחס העולם וכו' עד אלא מהם ירינילו השכל
 וקומו קנין גמולת המופת ידע' האמת בערכים העצמי' לוונו' ואינם כמלפין נס' כן
 מתועלות אמרות מקריבים לשכמה שהיא אי אפשר אם כן למי שירצה האנושי מכלתי
 התלמד תחלה במלאכת הסנין וכו' הכס' כוונתי ז'ל מחוורת דכדריו לכל בעל שכל
 ואלו הדברים ענמם מצאתי שכת' המב' הר' יוסף ו' סס' ט' ז'ל המקום יקום כקמת
 כמכורו המכונה כבוד אלמתיים זה לשונו בחתימת דכדריו ואם ירצה להיות איש שלם
 מנד שהוא איש מדבר לא מנד שהוא איש ישראל ראוי שיקרא

ההנוכחיות הסכעיות האלהיות על הסדר ואדמה שאל זה כוונן בכונס רבינו משה ז'ל
 כפרק ל'ד מהפרק הראשון מהמורה וזה לשונו אי אפשר אם כן למי שירצה השלימות
 האנושי מנד שהוא איש לא מנד שהוא איש ישראל והוא מביאר שהידועות האלה
 אינם מיוחסות לאיש ישראל מנד שהוא איש ישראל אלא מנד שהוא איש ולא תמצא
 איתם יותר בשאר אומות ממה מתמכרם בעדת ישראל אבל כמה יכרחל אינם כמנחם
 זולתי בישראל וכו' ומלילס לו לרב שיכחיס שיש הכס' שלימות אלהי אשר תיימד
 לישראל מנד שהוא ישראל יותר כפלא מזה ועל זה כולפן ראוי שיפורשו האחריו ככל
 אומן שפר כי שה' ימנ' כתיבתו מהמדו האנושי והאמונות והידועות המופתיו הוא
 על הכונה הסכעית כמפס' כל מלם ככל דבר אבל לכונס הדברים והם לה מפס' אחרי'
 כמין ודעת אחרת בסוג וכו' עד וזאת היא כוונתי וזל זולתי זה מלילס ע'כ ובכמה
 מקומות כתב הרב רבינו משה ז'ל כי לא הניב השלימות לישראל כי אם כמיר' בתור'
 והמנות וכמו שכתב גם בפרק ב'ב בהלך שלישי ובפרק כ'ז ובת' עוד מה שכתב על
 דברי המורה ז'ל ופי' שלא היה לו הכנה לקנות ידיעות ולהכני' המושכלות לו לא
 הסתכל בענין שנינו לו אחרי מחולא כסדר מסובי' הם בניתי אשר היא בכלם מ
 מוכרתת והן בזה יתרון ולדיקמן טרעע וכו' עד ואי אפשר שם סכר לדיקן אחריותו
 וזו עם כפ' לרעע וכלם אחרי הפחד הנוף מן הכפס' אין שם יתרון לשום נוף האדם ואי
 אפשר לתחית המתי' ואין בורך בלל בקבורתו מפת עבמו כלל כמו שאין בורך לקנות
 חמיר ע' כיראיתי לכתוב מה שכתב הר' יוסף בן פס' טוב המכונה שפרו' היה בה עין
 הקרא זה לשונו ובה הכס' לזכות אית ישראל לזכות להם וזאת התורה התורה בלפני

אור החיים

וקמו ההב' לה' בעשיית מצות' והדמקת' אזהרותיה' פק'ות' כאלו' כמו' אלה' רואה' כי
 אפ'יל' ב'חיות' א' זכה' האר' לא'י' הפ' ס'ז'ס' מכור' על' ידי' הרמ' כ'ס' א'מר' ח'כר' ס'כר' המור'ס'
 וכ'ת'ב' כ'ס'פ' ח'ש'ת' מ'כ'ות' ו'ז'ל' מ'ש'ר'פ'י' ה'ת'ר'ם' ו'ש'ק'ר'ים' כ'י' ה'ע'ו'מ'ם' מ'צ'ו'ת' א'ל' כ'ת'ק'פ'ס' י'ם'
 לו' ח'ק' ל'ע'י'ם' א'ל'ה'ם' ה'ס' ת'ו'ך' ד'כ'ר'ו' ו'א'ת'ה' ר'ו'א'ה' ה'י'ס'א'ר' ל'כו' פ'ר'ט'מ'ת' על' א'ל'י'ם' ה'י'ם' א'מר'
 ז'ה' ה'א'מ'ר' ו'ר'ז'ו'י' ל'כל' מ'כ'ת'ס' מ'י'כ'א'ר' ל'כל' מ'ה' פ'כ'ת'ב' כ'ס'פ'ר' המור'ס' כ'א'ו'פ'ן' י'ס'כ'י'ם' ע'ט'
 ז'ה' ה'א'מ'ר' ו'ה'כ'י' ח'ס'ב' כ'י' מ'י' מ'ד'ק'ד'ק' ל'כ'א'ר' ז'ה' ה'ס'א'מ'ר' ל'כ'י'א'ן' כ'א'מ'ר' מ'מ'ק' מ'צ'ו'ת'
 ה'ס'ת'ר'ם' ה'ש'כ'ע'ה' א'מר' ז'כ'ר' כ'פ'ת'ח'ת'ו' ל'ס'פ'ר' המור'ס' ה'וא' ח'י'ט'א' ו'ה'י'ס'ד' כ'כ'פ'ר'ים' ע'ב'ד' י'ע'יד'
 ה'נ'ס'ם' א'ז'ל' ב'ג'ו'ל'ה' ע'ב'י'ה'ה' ל'פ'ת'ה' מ'מ'כ'ו'ס' ש'ל'א' ל'מ'ש'ר' ר'ל' ל'מ'ש'ר' ש'ל' י'י'כ'י'ה' ה'ש'י' מ'ז'ה' נ'י'ת'ן'
 ש'י'מ'ו'ת' כ'כ'פ'ס' ז'ה' ח'י'בו' פ'ע'ל' ה'ל'א' ע'כ'י'ן' ח'מ'ר'י' ו'ל'ז'את' ה'ס'נ'ס' ה'ט'ו'ב' ה'ש'י' ש'ז'א' י'ב'א' ע'מו'כ'י'
 ו'ל'א' ע'ל' ע'מו'כ'י'ת' ל'פ'י' ש'ז'מ'ת' ל'ו'ס' כ'כ'פ'ס'כ'ו' ע'ם' א'כ'י'א' כ'כ'ו'כ'ו' ל'ט'י'ב'ה' ל'ה'י'ת' ז'ר'ע' כ'ל'פ'ר'
 ה'ע'יד' ה'ת'ו'ר' ה'א'ל'ה'י' א'ל' ה'ן' כ'פ'ס'כ'ו'ס' ע'ש'ע'ל' מ'ר'כ' כ'מ' י'ם' ו'א'י'ם' א'ן' כ'א'ך' י'א'ב'נ'ס' ל'ו'ט' ל'א' כ'י'ו'ן'
 ל'כ'ך' א'ל'א' ש'ע'ז'כ'ר' ו'כ'ל'א' ד'ע'ת' ע'ש'ם' מ'ה' ע'ע'מ'ס' ו'ל'פ'י' ה'ע'כ'י'פ'ס' ה'מור'ס' ל'ז'כ'ר'י' ז'ל'א' ל'כ'ק'בו'
 ו'א'ת' ל'מ'ה' י'ע'כ'ס' ה'ס'כ'ו' מ'א'מ'ר' ע'כ'כ'י' ד'י'ע'ת'ן' ה'וא' ע'י'ס'ס' ו'נ'כ' ז'את' ה'ס'א'ל' ת'ש'י'ה' כ'כ'ל' ה'ו'ט'
 ע'ר' ה'א'ז'ל' א'ן' א'ר'ם' ע'ז'כ'ר' ע'כ' ר'ע' א'ל'א' ח'כ' כ'כ'ס'ס' כ'י' ר'ו'ח' ט'ט'ו'ת' ו'י'ל' כ'י' ה'ס'כ'ו'ר' ק'וד'ם'
 ש'י'ס'פ'ר' ה'וא' כ'א'כ'ו' ו'מ'א'מ'ר' ס'כ'ס'ה' ל'ס'א'כ' ה'וא' ל'י'ם' כ'א'לו' ר'ע'ס' ל'ח'ט'א' ו'כ'ן' ש'מ'ו'ע' כ'פ'ת'ל'
 ה'י'ם' ב'ד'ע'ת'ו' ו'כ'פ'ס'ת'מ'ל' ל'ה'ר'ס'ר' ה'מ'ש'ל' י'כ'רו' ע'ל'י' ו'א'לו'י' ר'ז'ל' כ'י'ו'כ'ו' כ'ז'ה' כ'ה'ם' ש'א'י'רו'
 ה'ר'ש'ו'ר' ע'ב'י'ה'ה' ק'ס'ים' מ'ע'ב'י'ה'ה' כ'י' ה'ס'ד'ו'ר' מ'ז'מ'ה' כ'כ'ו'כ'ה' ו'ר'כ'ו'ן' ו'ה'ח'ט'א' ט'ו'מ'ה' כ'ל'א' ד'ע'ת'
 נ'א'לו'י' ש'ל'מ'ה' כ'י'ו'ן' ה'כ'ב'ו'ד' כ'ת'ה' ש'א'ת' ב'רו' ה'ג'ב' א'פ'ר' י'כ'פ'ס' כ'ה' ו'מ'י'ל'י'ה' ע'ק'ו'ב' ס'ל'כ' ו'י' ר'ל'
 ש'ל'פ'ע'צ'י'ם' ה'כ'ר'י'ק' כ'ט'ו'ב' ל'מ'ק'ר'ים' ל'ז'ה' מ'ר'ך' מ'מ'י' י'ז'ר'ע' ס'ט'ו'ת' כ'ר'י'ק' כ'י' א'לו'י' ה'וא' מ'ק'ו'ב'
 ה'ל'כ' ו'ז'א'ן' ת'כ'ו' כ'כ'ר' ו'ל'פ'י'ך' א'ן' ל'ת'מו'ה' א'ם' י'ע'ז'כ'י' ד'א' ה'ה'ר'ו'ר'י' ע'ב'י'ה'ם' ו'כ'ל' ל'פ'י'
 מ'ה'ס'ד'ו'ר' כ'א' מ'כ'ס' ה'ס'כ'ל' ו'כ'כ'ב'ט'ו' ו'ה'ע'ב'י'ה'ם' ה'י'ה' מ'ע'ס'ה' כ'ח'מ'ו'ר' ו'ח'ס'פ'ך' א'ו'י' ל'י' ה'ס'ט'ט'ס'
 ע'ב'י'ה'ם' כ'פ'ט'ע'ל' מ'ז'ו'ר' כ'ת'מ'ו'כ'ה' ו'ע'ל' י'די' ה'ה'ר'ו'ר' ל'כ'ד' ח'י'בו' ע'ו'ל'ה' כ'ר'ע'ת'ו' מ'ח'ט'א'
 ו'ח'י'בו' מ'ש'י'ם' י'ע'ת' ל'ט'ו'ב' ב'ת'מ'ו'כ'ה' ו'מ'ז'כ'ב' ש'ל'א' מ'ט'ע' ו'ל'כ'ן' ה'ס' ק'ס'ים' כ'י' ע'ו'כו' ל'א' כ'ס'ת'
 ב'ע'מ'ו'ס' י'ע'כ'ס' א'ב'ל' כ'פ'ט'ט'א' כ'פ'ט'ע'ל' מ'ת'ע'ו'ר'ר' ל'ט'ו'ב' כ'ת'מ'ו'כ'ה' ט'ו'ר'ס' ל'ז'מ'ר' ש'ח'ל'ת' ק'ב'ים' ה'וא'
 ל'ז'א'ן' ק'ש' ע'כ'מ'ו' ש'ח'ק'ס' ה'וא' ה'כ'ס'ה' ו'ה'ח'ת'ל'ם' ו'ה'ר'ע'י'ד' ה'מ'ט'י'ם' ה'ר'ז'ו'ל'ים' כ'ך' ה'ה'ר'ו'ר' ה'וא'
 ה'ש'מ'ל' ל'ע'ו'ר'ר' ח'י'כ'ר' ל'ע'מ'ו' ה'ע'ב'י'ד' ש'א'ס' א'ן' ס'ר'ה'ר'ו'ר' א'ן' ע'ב'י'ה'ה' ו'ל'ז'ה' א'ת' כ'ת'מ'ו'ב' ל'א' מ'ח'ו'ר'
 ס'מ'ו'ר' ל'ב'כ'ב'ם' ו'כ'ו'ל'י' א'מר' א'ת'ם' ז'כ'י'ם' א'מר' ה'ס' ש'ח'ל' ה'ה'ר'ו'ר' י'ס'פ'ך' ה'מ'ט'ע' ל'ז'י'ם' ל'ז'מ'ר'
 ק'ס'ים' ל'כ'ב'י' א'ר'ם' ל'ע'פ'ר'ד' ה'ה'ם' ל'פ'י' ש'ע'ר'ן' ה'ל'כ'

ר'ע'ב' ו'מ'א' ו'כ'פ'ע'ת' ה'ע'ב'י'ד' כ'ס'ס' ה'ס'כ' ע'
 י'כ'רו' ו'א'כ'ל' ו'כ'כ'ע' ו'מ'ה' לו' ע'ו'ר'
 ל'מ'ט'ו'א' ו'כ'כ'ע' מ'ה'ר'ס' י'ס'ן'
 א'ל' ל'כו' ל'פ'י' כ'ת'מ'ו'כ'ה'
 ח'ס' כ'פ'ט' ע'ב'ת' ל'א'ל' כ'י'ר'א' ע'ו'ל'ס'

